

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤਿ ਬਾਣੀਆਂ ਜੋ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੋਥੀ

ਇਹ ਪੋਥੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ੫੫੦ ਸਾਲਾ ਗੁਰਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ ।

ਸੋਧਕ: ਦਾਸ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ: ਯੂਨਿਕ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਏ ਨਮ: ॥

ਅਥ ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਪੋਥੀ ਜੂ ਕਾ ਲਿਖਯਤੇ ॥ ਤੂ ਬਲ ॥

੧.	ਜਪੁਜੀਸਾਹਿਬ	੧	੧੭.	ਸ਼ਹੀਦੀਦੇਗਾਂਦੇਸਲੋਕ	੨੨੪
੨.	ਸ਼ਬਦਹਜ਼ਾਰੇ	੧੨	੧੮.	ਸਲੋਕਫਰਲੇਦਾ	੨੨੬
੩.	ਜਾਪੁਸਾਹਿਬ	੧੮	੧੯.	ਖਾਲਸਾਮੂਲਮੰਤ੍ਰ	੨੨੮
੪.	ਸ਼ਬਦਪਾ:੧੦ਵੀਂ	੩੬	੨੦.	ਭਗਉਤੀਅਸਤੋਤ੍ਰ	੨੩੨
੫.	ਪੰਜਸ੍ਰੈਯੇ ॥	੪੧	੨੧.	ਭਗਉਤੀਬ੍ਰਹਮਕਵਚ	੨੩੫
੬.	ਚੌਪਈਸਾਹਿਬ	੬੩	੨੨.	ਖਾਲਸਾਰਹਿਤਨਾਮਾ	੨੩੭
੭.	ਅਨੰਦਸਾਹਿਬ	੭੦	੨੩.	ਕਰਨੀਨਾਮਾ	੨੩੯
੮.	ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਈ ॥	੭੯	੨੪.	ਚਾਰੇਬਾਰਹਮਾਹਾ	੨੪੨
੯.	ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ	੮੨	੨੫.	ਲੱਖੀਜੰਗਲ	੨੬੨
੧੦.	ਚੰਡੀਦੀਵਾਰ	੯੪	੨੬.	ਸਿੱਖੀਰਹਿਤ	੨੬੩
੧੧.	ਸੁਖਮਨੀਸਾਹਿਬ	੧੦੭	੨੭.	ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰ	੨੬੪
੧੨.	ਸਸਤ੍ਰਨਾਮਮਾਲਾ ॥ ਅ: ੧	੧੭੬	੨੮.	ਰਾਮਕਵਚ	੨੭੭
੧੩.	ਰਹਿਰਾਸਸਾਹਿਬ	੧੭੯	੨੯.	ਸ੍ਰੀਭਵਾਨੀਉਸਤਤਿ	੨੭੮
੧੪.	ਆਰਤੀਆਰਤਾ	੨੦੨	੩੦.	ਸਰਬਲੋਹਕਵਚ	੨੯੫
੧੫.	ਰੱਖਿਆਸੋਹਿਲਾ	੨੧੬	੩੧.	ਸੂਰਜਕਵਚ	੨੯੭
੧੬.	ਨੁਗਦੇਦਾਸਲੋਕ	੨੨੩	੩੨.	ਖਾਲਸਾਮਹਿਮਾ੧	੩੦੦

੩੩.	ਖਾਲਸਾਮਹਿਮਾ੨	੩੦੩	੪੪.	ਵਾਰਭਗਤਭਗਉਤੀਕੀ	੩੭੫
੩੪.	ਸਰਬਲੋਹਅਵਤਾਰਦਾਸ੍ਵਰੂਪ	੩੦੫	੪੫.	ਫਤਿਹਨਾਮਾ	੩੭੭
੩੫.	ਅਕਾਲਅਕਾਲਅਕਾਲਕਰੇਂਗੇ	੩੦੭	੪੬.	ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ	੩੭੯
੩੬.	ਸ਼ਰਬਲੋਹਆਰਤੀ	੩੦੮	੪੭.	ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀਕਥਾ	੩੮੭
੩੭.	ਦੁਰਗਾਕਵਚ	੩੧੮	੪੮.	ਪੈਤੀਸਾਅਖਰੀ	੪੦੦
੩੮.	ਸੁਖਮਨਾਪਾ:੧੦ਵੀਂ	੩੨੦	੪੯.	ਅਕਾਲਉਸਤਤਿ	੪੦੪
੩੯.	ਵਾਰਮਾਲਕਉਸਕੀ	੩੬੪	੫੦.	ਬਚਿਤ੍ਰਨਾਟਕ	੪੪੭
੪੦.	ਰਾਗਆਸਾਪਾ: ੧੦	੩੬੭	੫੧.	ਚਰਿਤ੍ਰੋਖਯਾਨ ॥ ਅ: ੧	੫੦੫
੪੧.	ਸ਼ਸਤ੍ਰਨਾਮਮਾਲਾਮੰਤ੍ਰ	੩੬੯	੫੨.	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੯	੫੧੫
੪੨.	ਸ੍ਰੀਕਾਲਚਉਪਈ	੩੭੩	੫੩.	ਰਾਗਮਾਲਾ	੫੨੩
੪੩.	ਰਾਗਸੋਰਠਿ	੩੭੪			

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਜਪਿ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥
ਆਪ ਗਵਾਏ ਆਪ ਹੈ, ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੋਈ ॥੨॥

(ਵਾਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵ:੧੩ ਪ:੨)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਬਿਸਨੁ ਪਦ ॥ ਪੁੰਨਿਜਾਕੀ ਕਨਿਸ਼ੁ ਖੰਭਾਯਚ ॥

ਕਲਪ ਕਲਪ ਪ੍ਰਤਿ ਅਖੁਛਰ ਕਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਪਜ ਸਹੀ ॥੩॥

ਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਖਾਲਸਹ ਦੀਨਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਦ ਪਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥੪॥

(ਸਰਬਲੋਹ ਗੁ ਗੁ ਸਾ ੬੩੯)

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ
॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ
ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ
ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ
ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ
ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ
ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ

ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ
ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ
॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ
ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ
ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ
ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ
ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ
ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ
ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ
॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ
ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ
ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ

ਜਾਈ ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ
ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ
ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ
॥੭॥ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ
ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ
ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ
ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ
॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ
॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ
ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥ ਮੰਨੈ
ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ

ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ
॥੧੩॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ
ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ
ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁਸਿਖ
॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ
॥੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ
ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ
ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ
ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ
ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ
ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ
ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ
ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ
ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ

ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ
ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥
ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਗਲ ਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ
ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ
॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ
ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ
ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ
ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ
॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ
ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥ ਭਰੀਐ
ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰ ਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੁਣੁ
ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ
ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ

॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ
ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥
ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥
ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ
ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ
ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ
ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕਦੂ ਇਕੁ
ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ
ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ
ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥ ਲੇਖਾ
ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥
ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ
ਜਾਣੀਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ
ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ
ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ

ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥ ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਉਚੇ
ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ
ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ
ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ
ਦਾਤਾਰ ॥ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ
ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ
ਕੇਈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥
ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ
ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ
ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ
ਪੁਰਾਣ ॥ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ
ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ
ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ

ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ
॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ
ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ
॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ
ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ
ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ
ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ
ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ
ਸੂਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ
ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ
॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ

ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ
ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ
ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ
ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ
ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ
ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ
ਵੇਸੁ ॥੨੯॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ
ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ
ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥
ਇਕਦੂ ਜੀਭੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ
ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ
ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ
ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ

ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ
॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ
ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ
॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ
ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ
ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ
॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ
ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ
ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ
ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ
ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥
ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ
ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ
ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ
ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ

ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ
ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ
॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥ ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ
ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ
ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ
ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

(ਆਦਿ ਗੁ ਗ੍ਰ ਸਾ ੧-੮)

। ਸ਼ਬਦ ਗੁਣਾਰੇ ।

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ
॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ
ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥
ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ
ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ
ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ
ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ
॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਛਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ
ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਛਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਛੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ
ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧॥

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ
ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ
ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ
ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ

ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ ਜਾਇ
ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ
ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ
ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ
॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ
ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥

(੭੨੧-੭੨੨)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ
ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ
ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ
॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ

॥ ੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

(੭੩੦-੩੧)

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਸੈ ਮੂਰਖ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਸੈ ਅਕਥੁ
ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ
ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ
॥੪॥੧॥

(੭੯੫)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ
ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ
ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ
ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ
॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ
॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ ॥
ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਕਹਿੱਜੈ ॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿੱਜੈ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
ਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥ ੨ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਏ ॥ ੩ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥ ੪ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥ ੫ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਵਾਹੇ ॥ ੬ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥ ੭ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥ ੮ ॥
ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥ ੯ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥ ੧੦ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥ ੧੧ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥ ੧੨ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ ॥ ੧੪ ॥
ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥ ੧੫ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸਤੁ ਰੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥ ੧੬ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤੰਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥ ੧੭ ॥
ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਮੇ ॥ ੧੮ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਜਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥ ੧੯ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥
ਨਮਸਤੰਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ ॥ ੨੧ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥ ੨੨ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰਸਤੁ ਦਜਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਰਨੇ ॥ ੨੩ ॥
ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੋਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥ ੨੪ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥ ੨੫ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗੇ ॥ ੨੬ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥ ੨੭ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਜਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ੨੮ ॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ॥

ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂ ਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥
ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥

ਅਧੇ ਹੈਂ	॥	ਅਭੇ ਹੈਂ	॥	ਅਜੀਤ ਹੈਂ	॥	ਅਭੀਤ ਹੈਂ	॥	੩੧
ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ	॥	ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ	॥	ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ	॥	ਅਸਰਗ ਹੈਂ	॥	੩੨
ਅਨੀਲ ਹੈਂ	॥	ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ	॥	ਅਜੇ ਹੈਂ	॥	ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ	॥	੩੩
ਅਜਨਮ ਹੈਂ	॥	ਅਬਰਨ ਹੈਂ	॥	ਅਭੂਤ ਹੈਂ	॥	ਅਭਰਨ ਹੈਂ	॥	੩੪
ਅਗੰਜ ਹੈਂ	॥	ਅਭੰਜ ਹੈਂ	॥	ਅਝੁਝ ਹੈਂ	॥	ਅਝੰਝ ਹੈਂ	॥	੩੫
ਅਮੀਕ ਹੈਂ	॥	ਰਫੀਕ ਹੈਂ	॥	ਅਧੰਧ ਹੈਂ	॥	ਅਬੰਧ ਹੈਂ	॥	੩੬
ਨ੍ਰਿਬੁਝ ਹੈਂ	॥	ਅਸੂਝ ਹੈਂ	॥	ਅਕਾਲ ਹੈਂ	॥	ਅਜਾਲ ਹੈਂ	॥	੩੭
ਅਲਾਹ ਹੈਂ	॥	ਅਜਾਹ ਹੈਂ	॥	ਅਨੰਤ ਹੈਂ	॥	ਮਹੰਤ ਹੈਂ	॥	੩੮
ਅਲੀਕ ਹੈਂ	॥	ਨ੍ਰਿਸ਼੍ਰੀਕ ਹੈਂ	॥	ਨ੍ਰਿਲੰਭ ਹੈਂ	॥	ਅਸੰਭ ਹੈਂ	॥	੩੯
ਅਗੰਮ ਹੈਂ	॥	ਅਜੰਮ ਹੈਂ	॥	ਅਭੂਤ ਹੈਂ	॥	ਅਛੂਤ ਹੈਂ	॥	੪੦
ਅਲੋਕ ਹੈਂ	॥	ਅਸੋਕ ਹੈਂ	॥	ਅਕਰਮ ਹੈਂ	॥	ਅਭਰਮ ਹੈਂ	॥	੪੧
ਅਜੀਤ ਹੈਂ	॥	ਅਭੀਤ ਹੈਂ	॥	ਅਬਾਹ ਹੈਂ	॥	ਅਗਾਹ ਹੈਂ	॥	੪੨
ਅਮਾਨ ਹੈਂ	॥	ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ	॥	ਅਨੇਕ ਹੈਂ	॥	ਫਿਰ ਏਕ ਹੈਂ	॥	੪੩

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥੪੪॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥੪੫॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥੪੬॥
ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥੪੭॥
ਨਮੋ ਨਿਰਤ ਨਿਰਤੇ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥੪੮॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥੪੯॥
ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ ਨੇਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਬ੍ਰਿੱਧੇ ॥੫੧॥
ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰੁ ਮਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਯਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥੫੨॥
ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩॥
ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ਕੂਰ ਕਰਮੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ਦੇਵੇ ਸੁ ਧਰਮੇ ॥੫੪॥
ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੫॥
ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ਨਮਸਤੰ ਇਸਨਾਨੰ ॥੫੬॥
ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੰਤ੍ਰੰ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰੁ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥੫੭॥
ਸਦਾ ਸੱਚਦਾਨੰਦ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ਸਮਸਤੁਲਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੮॥
ਸਦਾ ਸਿੱਧਦਾ ਬੁੱਧਦਾ ਬ੍ਰਿੱਧ ਕਰਤਾ ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ ਅਘੰ ਓਘ ਹਰਤਾ ॥੫੯॥

ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾਤਾ ਦਿਆਲੰ ॥੬੦॥
ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥ ਸਮਸਤੋਪਰਾਜੀ ਸਮਸਤੱਸਤੁ ਧਾਮੰ ॥੬੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਥਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥੬੨॥
ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਸ ਹੈਂ ॥੬੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥੬੪॥
ਨਮਸਤੁੰ ਨ੍ਰਿਨਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਭੰਜੇ ॥੬੫॥
ਨਮਸਤੁੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ॥੬੬॥
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥੬੭॥
ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥੬੮॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੰ ॥੬੯॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਜਾਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥੭੦॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿੱਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿੱਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥੭੧॥

ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥ ਅਖਿੱਜੇ ਅਭਿੱਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿੱਜੇ ॥੨੨॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧੰ ਨਿਵਾਸੀ ॥੨੩॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ॥ ਅਖੱਲ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚੱਲ ਭੋਗੇ ॥੨੪॥
ਅਚੱਲ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ॥ ਅਖੱਲ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲੱਖ ਕਰਮੰ ॥੨੫॥
ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਯਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ ॥੨੬॥
ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥੨੭॥
ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰ ਪਾਲੇ ॥੨੮॥

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਆਦਿ ਉਦਾਰ ॥
ਸਰਬ ਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਾਲਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥
ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਬਿਰਾਜਹੀ ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ ਰਿਸਾਲ ॥੨੯॥
ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥
ਦੇਸ ਔਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥
ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਹੁਇ ਫੈਲਿਓ ਅਨੁਰਾਗ ॥੮੦॥
ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ ਧਾਮ ਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਮਾਨ ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ ਤਾਹਿ ॥
ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥
ਖੇਲ ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ ਅੰਤ ਕੋ ਫਿਰ ਏਕ ॥੮੧॥
ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸੁ ਜਾਨਈ ਕਿਹ ਜੇਬ ॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥
ਚੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ ਮਾਨਹੀ ਪੁਰ ਤੀਨ ॥੮੨॥
ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਗ ਜਾਪਈ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥
ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਥਾਪਿਓ ਸਭੈ ਜਿਹ ਥਾਪ ॥
ਪਰਮ ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬ ਬਿਸ੍ਵ ਰਚਿਓ ਸੁਯੰਭਵ ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੮੩॥
ਕਾਲ ਹੀਨ ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸ ॥

ਧਰਮ ਧਾਮ ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਤ ਅਭੂਤ ਅਲਖ ਅਭੇਸ ॥
ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕਹ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ ॥
ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਦੁਸਟ ਭੰਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥੮੪॥
ਆਪ ਰੂਪ ਅਮੀਕ ਅਨ ਉਸਤਤਿ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਵਧੂਤ ॥
ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥
ਅੰਗ ਹੀਨ ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਿਤਿਪਾਰ ॥੮੫॥
ਸਰਬ ਗੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੇਖ ॥
ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥
ਪਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਕਹਿ ਨੇਤ ਭਾਖਤ ਨਿੱਤ ॥
ਕੋਟਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਆਵਹੀ ਵਹੁ ਚਿਤਿ ॥੮੬॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੮੭॥
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੮੮॥
ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥੮੯॥

ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥੯੦॥
ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥੯੧॥ ਮੁਨਿ
ਗਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥ ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥੯੨॥
ਆਲਿਸਜ ਕਰਮ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸਜ ਧਰਮ ॥ ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢਯ ॥ ਅਨਡੰਡ ਬਾਢਯ ॥੯੩॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ॥

ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੪॥
ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥੯੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਹਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਜਾਨੇ ॥੯੬॥
ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਭਰਤੀ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਕਾਲੇ ॥੯੭॥
ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਵਾਸੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਦਾਨਯੈ ॥੯੮॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿੱਤ੍ਰੈ ॥੯੯॥
ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥੧੦੦॥

ਨ ਚਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈਂ ॥ ਪਵਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ੧੦੧ ॥
ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦਿ੍ਰਸੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੈ ॥ ੧੦੨ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ਕਥਤੇ ॥

ਕਿ ਆਛਿੱਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿੱਜ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਗੰਜ ਕਰਮੈ ॥ ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥ ੧੦੩ ॥
ਕਿ ਆਭਿੱਜ ਲੋਕੈ ॥ ਕਿ ਆਦਿੱਤ ਸੋਕੈ ॥ ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਭੂਤ ਕਰਨੈ ॥ ੧੦੪ ॥
ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ
॥ ੧੦੫ ॥ ਕਿ ਜਗਤੰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ
ਅਨੂਪੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿ
ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਰਜਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈ ॥ ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਐਬ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
ਗੈਬੁਲ ਗੈਬ ਹੈਂ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਿ ਅਫਵੁਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ
ਕੁਨਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ
॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਦਾਨਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਉਨੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੀਨੈਂ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਲੀਨੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾ ਹੋ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾ ਹੋ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਹੰਤਾ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਯੈ
॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਪਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਪਯੈ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ
ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫਹੀਮੈ ॥ ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਿ
ਹੁਸਨੁਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮੈ ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈ ॥ ੧੨੧ ॥
ਗਨੀਮੁਲ ਸਿਕਸਤੈ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੈ ॥ ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈਂ ॥ ਜਮੀਨੁਲ ਜਮਾਨੈਂ ॥ ੧੨੨ ॥
ਤਮੀਜੁਲ ਤਮਾਮੈ ॥ ਰੁਜੂਅਲ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਯਕੀਨੈਂ ॥ ੧੨੩ ॥
ਅਨੇਕੁਲ ਤਰੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਜੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ
ਹੈਂ ॥ ੧੨੪ ॥ ਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸੁ ਜੁਗਤਿ
ਸੁਧਾ ਹੈਂ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੋਪਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਸਦਾ
ਸਰਬ ਸਾਜ ਹੈਂ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈਂ
॥ ਅਗਾਧਿ ਹੈਂ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ੧੨੭ ॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੈ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ
॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ॥ ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ॥

ਸੁਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੈ ॥੧੨੯॥ ਤ੍ਰਿਭੁਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਛਿੱਜ ਹੈਂ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ
ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੦॥ ਨਿਰੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥
ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੧॥ ਨਿਰੁਕਤਿ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ
ਹੈਂ ॥ ਅਨਉਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੨॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਭੰਗ ਹੈਂ	॥	ਅਨੰਗ ਹੈਂ	॥	ਅਭੇਖ ਹੈਂ	॥	ਅਲੇਖ ਹੈਂ	॥੧੩੩॥
ਅਭਰਮ ਹੈਂ	॥	ਅਕਰਮ ਹੈਂ	॥	ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ	॥	ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ	॥੧੩੪॥
ਅਜੈ ਹੈਂ	॥	ਅਬੈ ਹੈਂ	॥	ਅਭੂਤ ਹੈਂ	॥	ਅਧੂਤ ਹੈਂ	॥੧੩੫॥
ਅਨਾਸ ਹੈਂ	॥	ਉਦਾਸ ਹੈਂ	॥	ਅਧੰਧ ਹੈਂ	॥	ਅਬੰਧ ਹੈਂ	॥੧੩੬॥
ਅਭਗਤ ਹੈਂ	॥	ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ	॥	ਅਨਾਸ ਹੈਂ	॥	ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ	॥੧੩੭॥
ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ	॥	ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ	॥	ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ	॥	ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ	॥੧੩੮॥
ਅਲੇਖ ਹੈਂ	॥	ਅਭੇਖ ਹੈਂ	॥	ਅਢਾਹ ਹੈਂ	॥	ਅਗਾਹ ਹੈਂ	॥੧੩੯॥
ਅਸੰਭ ਹੈਂ	॥	ਅਗੰਭ ਹੈਂ	॥	ਅਨੀਲ ਹੈਂ	॥	ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ	॥੧੪੦॥
ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ	॥	ਸੁ ਨਿੱਤ ਹੈਂ	॥	ਅਜਾਤਿ ਹੈਂ	॥	ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ	॥੧੪੧॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥ ੧੪੨ ॥
ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ੧੪੩ ॥
ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥ ੧੪੪ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੫ ॥
ਪ੍ਰਮਾਥੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧਿ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੬ ॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨ੍ਰਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸ੍ਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥ ੧੪੭ ॥
ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥ ੧੪੮ ॥
ਨ੍ਰਿਸਾਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ॥ ੧੪੯ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪੁਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੦ ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੨ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥
ਹਰੀਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਿਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ੧੫੩ ॥ ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ

ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੪ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕਿ
ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈਂ
॥ ੧੫੬ ॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ
ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ੧੫੭ ॥ ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾ ਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ
ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ੧੬੦ ॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਮੁਦਾਮ ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ ॥ ੧੬੧ ॥
ਅਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨ ਸਲਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ ਅਮੰਡ ॥ ੧੬੨ ॥
ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮ ॥ ੧੬੩ ॥
ਅਨਛਿੱਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥ ੧੬੪ ॥ ਜਲ
ਥਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥ ੧੬੫ ॥
ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥ ੧੬੬ ॥ ਓਅੰਕਾਰ
ਆਦਿ ॥ ਕਬਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥ ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਅਕਾਲ ॥ ੧੬੭ ॥ ਘਰ ਘਰ

ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥ ਅਨਛਿਜ ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥ ੧੬੮ ॥ ਅਨਝੰਝ ਗਾਤ
॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥ ਅਨਟੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥ ੧੬੯ ॥ ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ
ਢੀਠ ਕਰਮ ॥ ਅਣਬ੍ਰਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥ ੧੭੦ ॥

ਹਰਿਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੧ ॥
ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਬਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੨ ॥
ਧ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ॥ ਮਨ ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ੧੭੩ ॥
ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ੧੭੪ ॥
ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸੁੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭੫ ॥
ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭੬ ॥
ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੭੭ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੭੮ ॥
ਅਮਿਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੭੯ ॥
ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ੧੮੦ ॥
ਬਿਸੁੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ੧੮੧ ॥
ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁ ਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ੧੮੨ ॥

ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥੧੮੩॥
ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮ ਹੈਂ ॥ ਆਤਮ ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥੧੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥
ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥ ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥੧੮੫॥
ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤੱਤੰ ਅਤੱਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥੧੮੬॥
ਨਮੋ ਜੁਧ ਜੁਧੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੮੭॥
ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੋ ਆਸ ਆਸੇ ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥
ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥੧੮੮॥

ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥੧੮੯॥
ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥੧੯੦॥

ਅਗੰਜ	॥	ਅਭੰਜ	॥	ਅਲੱਖ	॥	ਅਭੱਖ	॥ ੧੯੧ ॥
ਅਕਾਲ	॥	ਦਿਆਲ	॥	ਅਲੇਖ	॥	ਅਭੇਖ	॥ ੧੯੨ ॥
ਅਨਾਮ	॥	ਅਕਾਮ	॥	ਅਗਾਹ	॥	ਅਢਾਹ	॥ ੧੯੩ ॥
ਅਨਾਥੇ	॥	ਪ੍ਰਮਾਥੇ	॥	ਅਜੋਨੀ	॥	ਅਮੋਨੀ	॥ ੧੯੪ ॥
ਨ ਰਾਗੇ	॥	ਨ ਰੰਗੇ	॥	ਨ ਰੂਪੇ	॥	ਨ ਰੇਖੇ	॥ ੧੯੫ ॥
ਅਕਰਮੰ	॥	ਅਭਰਮੰ	॥	ਅਗੰਜੇ	॥	ਅਲੇਖੇ	॥ ੧੯੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥
ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੭ ॥
ਸਦਾ ਸਚਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥
ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥ ੧੯੮ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੯ ॥

। ਸ਼ਬਦ ਗੁਣਾਰੇ ।

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਕਰਿ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥

ਬਨ ਸੇ ਸਦਨ ਸਬੈ ਕਰਿ ਸਮਝਹੁ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਤ ਕੀ ਜਟਾ ਜੋਗ ਕੋ ਮੱਜਨੁ ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਨ ਬਢਾਓ ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸਹੁ ਨਾਮ
ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ॥੧॥ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਸੁਲਪ ਸੀ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ
ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਹਿਬੋ ਹੈਬੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤਿ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਹਠ ਮੋਹ ਨ ਮਨ ਸਿਉ
ਲਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਤਤ ਕੋ ਦਰਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਓ ॥ ਸਿੰਛੀ ਸਾਚ ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਓ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਤੀ ਗਹੁ ਆਤਮ ਬਸਿ ਕਰ ਕੀ ਭਿੱਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੰ ॥ ਬਾਜੇ ਪਰਮ ਤਾਰ

ਤਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਉਪਜੈ ਰਾਗ ਰਸਾਰੰ ॥੧॥ ਉਘਟੈ ਤਾਨ ਤਰੰਗ ਰੰਗਿ ਅਤਿ ਗਿਆਨ ਗੀਤ ਬੰਧਾਨੰ
॥ ਚਕਿ ਚਕਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਯੋਮ ਬਿਵਾਨੰ ॥੨॥ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ ਭੇਸੁ
ਸੰਜਮ ਕੋ ਜਾਪ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਾਪੇ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕੰਚਨ ਸੀ ਕਾਯਾ ਕਾਲ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬਯਾਪੇ
॥੩॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਗ ਲਾਗੋ ॥ ਸੋਵਤ ਕਹਾ ਮੋਹ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਮੈ ਕਬਹੂੰ ਸੁਚਿਤ ਹੈ ਜਾਗੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਔਰਨ ਕਹ ਉਪਦੇਸਤ ਹੈ ਪਸੁ ਤੋਹਿ ਪਰਬੋਧ ਨ ਲਾਗੋ ॥ ਸਿੰਚਤ ਕਹਾ ਪਰੇ ਬਿਖਿਯਨ
ਕਹ ਕਬਹੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਤਜਾਗੋ ॥੧॥ ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇ ਚੀਨਹੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥
ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰੋ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਪਰਮ ਪਾਪ ਤਜਿ ਭਾਗੋ ॥੨॥ ਜਾਂ ਤੇ ਦੂਖ ਪਾਪ ਨਹਿ ਭੇਟੈ ਕਾਲ
ਜਾਲ ਤੇ ਤਾਗੋ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਚਾਹੋ ਸਦਾ ਸਭਨ ਕੋ ਤੋ ਹਰਿ ਕੇ ਰਸ ਪਾਗੋ ॥੩॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੌਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤੋ ਕਹਿ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨੀਲਕੰਠ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਨੀਲ ਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥ ਮਾਧਵ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਮਧੁ
ਮਰਦਨ ਮਾਨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਿਰਬਿਖ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾਲ ਤ੍ਰੈ ਦਰਸੀ ਕ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਨਾਸਨਕਾਰੀ ॥੨॥ ਧਨੁਰਪਾਨ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨ

ਧਰਾਧਰ ਅਨਿ ਬਿਕਾਰ ਅਸਿਧਾਰੀ ॥ ਹੋ ਮਤਿਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ
॥੩॥੪॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਿਨੁ ਕਰਤਾਰ ਨ ਕਿਰਤਮ ਮਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਨੋ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਆਨਿ ਜਗਤ ਮੈ ਦਸਕੁ ਅਸੁਰ ਹਰਿ ਘਾਏ ॥ ਅਧਿਕ ਪਰਪੰਚ
ਦਿਖਾਇ ਸਭਨ ਕਹ ਆਪਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਹਾਏ ॥੧॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਕਿਮ
ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸਿ ਕੋ ਘਾਇ ਬਚਾਇ ਨ ਆਯੋ ॥੨॥ ਕੈਸੇ ਤੋਹਿ
ਤਾਰਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਜੜ ਆਪ ਡੁਬਿਯੋ ਭਵ ਸਾਗਰ ॥ ਛੁਟਿਹੋ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਗਹੋ ਸਰਨਿ
ਜਗਤਾਗਰ ॥੩॥੫॥

ਖਿਆਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੋਗੁ ਰਜਾਈਆ ਦਾ ਓਢਣ ਨਾਗ
ਨਿਵਾਸਾ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥ ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰੁ ਪਿਆਲਾ ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਆ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥ ਯਾਰੜੇ
ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਥਰੁ ਚੰਗਾ ਭੱਠ ਖੇੜਿਆ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥੧॥੬॥

ਤਿਲੰਗ ਕਾਫੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਕੇਵਲ ਕਾਲਈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਗੜ੍ਹਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿੰਦ ਉਸਤਤ ਜਉਨ ਕੇ ਸਮ ਸੱਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ ਪਥ ਸਾਰਥੀ ਰਥ

ਹੋਇ ॥੧॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ ਪੁੜ੍ਹੁ ਪੌੜ੍ਹੁ ਮੁਕੰਦ ॥ ਕਉਨ ਕਾਜ ਕਹਾਹਿਗੇ ਤੇ ਆਨਿ
ਦੇਵਕਿ ਨੰਦ ॥੨॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਜਿਹ ਕੀਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰ ॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੰਨ
ਕੋ ਮੁਖ ਲੇਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸੋ ਕਿਮ ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥ ਸਿੱਧ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਕਰ ਹਾਰੇ ਕਜੋ ਹੂੰ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਏ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧੂਅ ਸੇ ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰ
ਹਠ ਛਾਡਿਓ ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ॥੧॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ ਨੇਤਹ ਨੇਤ ਕਹਾਏ
॥ ਸੂਛਮ ਤੇ ਸੂਛਮ ਕਰ ਚੀਨੇ ਬ੍ਰਿਧਨ ਬ੍ਰਿਧ ਬਤਾਏ ॥੨॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਭੈ ਸਜਿ
ਏਕ ਅਨੇਕ ਸਦਾਏ ॥ ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਬਾਚੇ ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥੮॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਇਕ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਥਕਿਓ
ਪਾਹਿਨ ਕਹ ਪਰਸਤ ਕਛੁ ਕਰ ਸਿੱਧ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਅੱਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅਰਪਤ ਹੈ ਪਾਹਨ
ਕਛੁ ਨ ਥੈ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਾ ਸਿੱਧ ਹੈ ਰੇ ਜੜ ਤੋਹਿ ਕਛੁ ਬਰ ਦੈ ਹੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜੀਯ ਹੋਤ ਤੋ
ਦੇਤ ਕਛੁ ਤੁਹਿ ਕਰ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ ਯੋ ਨਹਿ
ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥੩॥੯॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਬਾਚਨ ਪੈ ਹੈ ॥ ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਜਾਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ਤਾ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਲੈ ਹੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰ ਨ ਸਕ ਹੈ ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਰਟੈ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਸੂਰਜ
ਸਸਿ ਤੇ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਬੈ ਹੈ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਮਤ ਜਾਕਹ ਨੇਤ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ ਐ ਹੈ ॥੨॥ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਹਿ ਜਨਿਯਤ
ਸੋ ਕਿਮ ਸਜਾਮ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਛੁਟਹੋ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਤਾਹਿ ਚਰਨ ਲਪਟੈ ਹੈ ॥੩॥੧॥
੧੦ ॥੩੪ ॥

(ਦਸਮ ੨੦੯-੨੧੨)

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁੱਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥
ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਦਿਕ ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਕੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂ ਤੇ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗ ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਏਤੇ ਭਏ ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤਿ ਅੰਤ ਕੋ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
ਜੀਤ ਫਿਰੈ ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ ਬਾਜਤ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਹਿੰਸਤ ਹੀ ਹਯਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤਿ ਕਉਨੁ ਗਨੈ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕਉ ਅੰਤਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥

ਤੀਰਥ ਨਾਨ ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥
ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ ਸਭੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
ਸੁੱਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ ਹਲੇ ਨ ਹਲੈਂਗੇ ॥
ਤੋਰਿ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰਿ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥
ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥
ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰਨਾਇਕ ਜਾਚਿਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥੨੬॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ ਸੱਤ੍ਰੁ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥

ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ ਜੌਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ ਰਾਜ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ ਅੰਤ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
ਜੇ ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈਂ ਪਗ ਤੇ ਨਰ ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੁੰਦ ਕੈ ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
ਨ੍ਰਾਤ ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਲੋਕ ਗਇਓ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
ਬਾਸੁ ਕੀਓ ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹੌਂ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
ਕਾਹੂ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਯੋ ਸਿਰ ਕਾਹੂ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
ਕਾਹੂ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ ਕਾਹੂ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥
ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥

ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਯੇ ॥

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥
ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
ਪੋਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥
ਦਾਹਤ ਹੈ ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੋ ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥
ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥
ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥
ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ ਰਾਜਕ ਰੋਖ ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥
ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਹਸੇਬ ਥਕੇ ਕਰ ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥

ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਵੈਖ ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ ਅਨਾਤਮ ਆਪ ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ ਅਛਿੰਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ॥
ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏ ਹੈ ॥੪॥
ਕਾਮ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨ ਲੋਭ ਨ ਮੋਹ ਨ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥੫॥
ਰੋਗਨ ਤੇ ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸੱਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ ਤਉ ਤਨ ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
ਰਾਖਤ ਹੈ ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ ਪਾਪ ਸਬੂਹ ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥
ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੂ ਕੋ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
ਖੋਜ ਥਕੇ ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥

ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ ਸਭਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਤਿਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ ਸਭੈ ਜਗੁ ਛਾਇਓ ॥੮॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪਾਨ ਸਭੈ ਪਚ ਹਾਰੇ ॥
ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਰਾਗ ਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਨ ਸਾਕ ਨ ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ ਅਦ੍ਰਿਖ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥
ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਹਾ ਬ੍ਰੁਤ ਧਾਰੇ ॥
ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋ ਧਨ ਕੇ ਸਧਰੇ ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਸਨ ਕੋਟਿ ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਆਸ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ਛੰਦ ॥

ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹੰਗੇ ॥
ਤੁਰਕੱਛਿ ਤੁਰੰਗ ਸਪੱਛ ਬਡੇ, ਕਰਿ ਕਾਢ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੰਪਾਵਹੰਗੇ ॥
ਨਿਕਸੇ ਜਿਮ ਕੇਹਰਿ ਪਰਬਤ ਤੇ, ਤਸ ਸੋਭ ਦਿਵਾਲਯ ਪਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੧॥੧੪੧॥
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾ ਲਖ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਲਜਾਵੰਗੇ ॥
ਅਰਿ ਮਾਰ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ਟਾਰ ਘਣੇ, ਬਹੁਰੋ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹੰਗੇ ॥
ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰ ਲੈ ਹੈਂ ਕਰ ਦੈ, ਦੁਖ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੨॥੧੪੨॥
ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ, ਰਣਿ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਵੰਗੇ ॥
ਖਲ ਟਾਰ ਹਜਾਰ ਕਰੋਰ ਕਿਤੇ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬਢਾਵਹੰਗੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਿਸਾ, ਲਖ ਪਾਪਨ ਪੁੰਜ ਪਰਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੩॥੧੪੩॥

ਛੀਨ ਮਹਾ ਦਿਜ ਦੀਨ ਦਸਾ ਲਖ, ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਰਿਸਾਵਹੰਗੇ ॥
ਖਗ ਕਾਢ ਅਭੰਗ ਨਿਸੰਗ ਹਠੀ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹੰਗੇ ॥
ਰਿਪ ਜੀਤ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਬਡੇ, ਅਵਨੀ ਪੈ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੧੪੪॥
ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸ ਗਨੇਸ, ਨਿਸੇਸ ਭਲੇ ਜਸੁ ਗਾਵਹੰਗੇ ॥
ਗਣ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜਯ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹੰਗੇ ॥
ਨਰ ਨਾਰਦ ਤੁੰਬਰ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਸੁ ਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਜਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੧੪੫॥
ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਉਪੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸੇ ਨਾਦ ਸੁਨਾਵਹੰਗੇ ॥
ਡਫ ਬਾਰ ਤਰੰਗ ਰਬਾਬ ਤੁਰੀ, ਰਣ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ਬਜਾਵਹ ਗੇ ॥
ਗਣ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲਨ ਘੋਰ ਘਨੀ, ਸੁਨ ਸਤ੍ਰ ਸਬੈ ਮੁਰਛਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੧੪੬॥
ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਕਮਾਨ ਸੁਰੰਗ, ਦੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹਾਵਹੰਗੇ ॥
ਬਰਛੀ ਅਰੁ ਬੈਰਖ ਬਾਨ ਧੁਜਾ ਪਟ, ਬਾਤ ਲਗੇ ਫਹਰਾਵਹ ਗੇ ॥
ਗਣ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸੁ ਕਿੰਨਰ ਸਿੱਧ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੪੭॥

ਕਉਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੀ ਕਮਾਨ, ਸੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਛਕਾਵਹ ਗੇ ॥
ਬਰਛੀ ਅਰੁ ਢਾਲ ਗਦਾ ਪਰਸੋ, ਕਰ ਸੂਲ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਭ੍ਰਮਾਵਹ ਗੇ ॥
ਅਤਿ ਕ੍ਰੁਪਤ ਹੈ ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੋ, ਸਰ ਓਘ ਪ੍ਰਓਘ ਚਲਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੪੮॥
ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਮਹਾਂ ਛਬ, ਦੁੱਜਨ ਦੇਖ ਪਰਾਵਹ ਗੇ ॥
ਜਿਮ ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਪਤੁਆ, ਸਬ ਆਪਨ ਹੀ ਉਡਿ ਜਾਵਹ ਗੇ ॥
ਬਢਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਸਾ, ਕਹੂੰ ਪਾਪ ਨ ਢੂੰਢਤ ਪਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੯॥
ਛੂਟਤ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨਿ ਕੇ, ਰਣ ਛਾਡਿ ਭਟਵਾ ਭਹਰਾਵਹ ਗੇ ॥
ਗਣ ਬੀਰ ਬਿਤਾਲ ਕਰਾਲ ਪ੍ਰਭਾ, ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੱਧਿ ਸੁਹਾਵਹ ਗੇ ॥
ਗਣਿ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮਿੱਧ ਸਨੈ, ਕਰਿ ਉਚਾਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੫੦॥
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾਂ, ਅੰਗ ਦੇਖ ਅਨੰਗ ਲਜਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਸਦਾ, ਸਬ ਠਉਰ ਸਬੈ ਠਹਰਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੋ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੫੧॥

ਭੂਮ ਕੋ ਭਾਰ ਉਤਾਰ ਬਡੇ, ਬਡ ਆਛ ਬਡੀ ਛਬ ਪਾਵਹ ਗੇ ॥
ਖਲ ਟਾਰ ਜੁਝਾਰ ਬਰਿਆਰ ਹਠੀ, ਘਨ ਘੋਖਨ ਜਿਉ ਘਰਾਵਹ ਗੇ ॥
ਕਲ ਨਾਰਦ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜੈਪਤ੍ਰ ਧਰੱਤ੍ਰ ਸੁਨਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੫੨॥
ਝਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁਝਾਰ ਬਡੇ, ਰਣ ਮੱਧ ਮਹਾ ਛਬ ਪਾਵਹ ਗੇ ॥
ਧਰ ਲੁੱਥ ਪਲੁੱਥ ਬਿਥਾਰ ਘਣੀ, ਘਨ ਕੀ ਘਟ ਜਿਉ ਘਰਾਵਹ ਗੇ ॥
ਚਤੁਰਾਨਨ ਰੁਦ੍ਰ ਚਰਾਚਰ ਜੇ, ਜਯ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੫੩॥
ਤਾਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਉਚਾਨ ਪੁਜਾ, ਲਖ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਤ੍ਰਸਾਵਹ ਗੇ ॥
ਕਲਗੀ ਗਜਗਾਹ ਗਦਾ ਬਰਛੀ, ਗਹਿ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਭ੍ਰਮਾਵਹ ਗੇ ॥
ਜਗ ਪਾਪ ਸੰਬ੍ਰਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੫੪॥
ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਜਾਨ ਭੁਜਾ, ਰਣਿ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ਦਿਖਾਵਹ ਗੇ ॥
ਪ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਸੁਜਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਭਾ, ਲਖ ਬਿਓਮ ਬਿਵਾਨ ਲਜਾਵਹ ਗੇ ॥
ਗਣਿ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੇਤ ਪਰੀ, ਮਿਲ ਜੀਤ ਕੈ ਗੀਤ ਗਵਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੫੫॥

ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਅਤੰਕ ਸਮੈ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹ ਗੇ ॥
ਕਸਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਗਦਾ ਬਰਛੀ, ਕਰਿ ਸੂਲ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਭ੍ਰਮਾਵਹ ਗੇ ॥
ਗਣ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਰਣ ਦੋਖ ਸਬੈ ਰਹਸਾਵਹ ਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹ ਗੇ ॥੧੬॥੧੫੬॥

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਰ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਜਾਗਤਿ ਜੋਤਿ ਜਪੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ, ਏਕੁ ਬਿਨਾ ਮਨਿ ਨੈਕ ਨ ਆਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਸਜੈ, ਬ੍ਰਤ ਗੋਰ ਮੜੀ ਮਠ ਭੂਲ ਨ ਮਾਨੈ ॥
ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪ ਸੰਜਮ, ਏਕੁ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਜਗੈ ਘਟ ਮੈਂ, ਤਬ ਖਾਲਿਸ ਤਾਹਿੰ ਨਖਾਲਿਸ ਜਾਨੈ ॥੧॥
ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤਬ੍ਰਤ, ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਜੈ ਹੈ ॥
ਦਾਨ ਦਯਾ ਦਮ ਸੰਜਮ ਨੇਮ, ਜਤਬ੍ਰਤ ਸੀਲ ਸੁਬ੍ਰਿਤ ਅਬੈ ਹੈ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਦ, ਆਪਿ ਅਦ੍ਵੇਖ ਅਭੇਖ ਅਭੈ ਹੈ ॥
ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਅਰੇਖ ਜਰਾਰਦਨ, ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਹੈਂ ॥੨॥
ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੇਖ ਅਭੇਖ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ, ਸੱਤਿ ਸਰੂਪ ਸੁ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥

ਪੂਰ ਰਹਯੋ ਸਭ ਹੀ ਘਟ ਕੈ ਪਟ, ਤੱਤ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਵ ਪ੍ਰਨਾਸੀ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਗਾਦਿ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ, ਫੈਲ ਰਹਯੋ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਬਾਸੀ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ, ਆਦਿ ਅਜੋਨ ਅਜੈ ਅਬਨਾਸੀ ॥੩॥
ਆਦਿ ਅਭੇਖ ਅਛੇਦ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨਿ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਯੋ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਬੈ ਘਟ ਛਾਯੋ ॥
ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਗਣੇਸ ਮਹੇਸੁਰ, ਗਾਹਿ ਫਿਰੈਂ ਸੂਤਿ ਥਾਹ ਨ ਆਯੋ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਜਿ ਕਹੋ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥੪॥
ਅੱਚੁਤ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਰੂਪ ਸਦੈਵ ਬਖਾਨੇ ॥
ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜਾਇ ਜਰਾ ਬਿਨੁ, ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਪਰੰਪਰ ਮਾਨੇ ॥
ਸਿੱਧ ਸ੍ਰਯੰਭੂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਗ, ਏਕ ਹੀ, ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥
ਰੇ ਮਨ ਰੰਕ ਕਲੰਕ ਬਿਨਾ ਹਰਿ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਤੇ ਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥੫॥
ਅੱਛਰ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਦੈਵ ਤੁਹੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ, ਸਬ ਕੈ ਸਦ ਪੇਟ ਕੋ ਪੋਖਨਹਾਰਾ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ, ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਔਰ ਜਹਾਂਨ ਨਿਦਾਨ ਕਛੂ ਨਹਿ, ਏ ਸੁਬਹਾਨ ਤੁਹੀ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥੬॥
ਆਦਿ ਅਗਾਧਿ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਲੇਖ ਅਜੇਅ ਅਨਾਹਦ ਜਾਨਾ ॥

ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਤੁਹੀ, ਸਬ ਹੂੰ ਸਬ ਠੌਰਨ ਮੋ ਮਨੁਮਾਨਾ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਣੀਧਰ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਪਛਾਨਾ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੋ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥੭॥
ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤੱਬ੍ਰਿਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੁਹੀ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵਨ ਦੇਵ ਮਹੀਧਰ, ਭੂਤ ਭਵਾਨ ਵਹੀ ਠਹਰਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਨ ਪਾਯੋ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜਿ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੋਹਿ ਕਹੋ ਕਿਹਿ ਆਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥੮॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਡੋ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ, ਗੁਨ ਗਾਇ ਥੱਕੇ ਪੈ ਤੋ ਜਾਇ ਨ ਚੀਨੋ ॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਰ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਜਿਹਿ ਸੋ ਸਬ ਕੇ ਚਿਤ ਚੀਨੋ ॥
ਪੂਰ ਰਹੀ ਮਹਿਮੋਂ ਮਹਿਮਾ, ਮਨ ਮੈ, ਤਿਹਿ ਆਨ ਮੁਝੈ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥੯॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਹਯੋ ਤਿਹਿ, ਸਿੱਧ ਸਮਾਧਿ ਸਬੈ ਕਰਿ ਹਾਰੇ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ, ਧੂਅ ਸੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਅਜਾਮਲ ਤਾਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਉਚਾਰ ਤਰੀ ਗਨਿਕਾ, ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ਬੀਚਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥੧੦॥
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਸਿੱਧ ਸ੍ਰਰੂਪ ਸਬੋਂ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥

ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਚਹੂੰ ਚਕ ਜਾਨਯੋ ॥
ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਅਰੁ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਦੁਹੂੰ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਯੋ ॥
ਚਿੱਤ ਅਗਯਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸੁਯੰਭਵ, ਕੰਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨਿਦਾਨ ਭੁਲਾਨਯੋ ॥੧੧॥
ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਠੋਕ ਬਧੇ ਉਰ ਠਾਕੁਰ, ਕਾਹੂੰ ਮਹੇਸ ਕੰ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ॥
ਕਾਹੂੰ ਕਹਿਯੋ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਮਸੀਤ ਕੈ ਬੀਚ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥
ਕਾਹੂੰ ਨੇ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕਹੁ, ਕਾਹੂੰ ਮਨੈ ਅਵਤਾਰਨ ਮਾਨਯੋ ॥
ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਬਿਸਾਰ ਸਬੈ, ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਕਉ, ਕਰਤਾ ਜੀਅ ਜਾਨਯੋ ॥੧੨॥
ਜੋ ਕਹੋ ਰਾਮ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਤਿ, ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੌਸਲ ਕੁੱਖ ਜਯੋ ਜੂ ॥
ਕਾਲ ਹੂ ਕਾਨੁ ਕਹੈ ਜਿਹਿ ਕੋ, ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਕਾਲ ਤੇ ਦੀਨ ਭਯੋ ਜੂ ॥
ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਬਿਬੈਰ ਕਹਾਇ, ਸੁ ਕਿਯੋਂ ਪਥ ਕੇ ਰਥੁ ਹਾਂਕ ਯਯੋ ਜੂ ॥
ਤਾਹੀ ਕੋ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿਹ ਕੋ ਕੋਉ ਭੇਦੁ ਨ ਲੇ ਨ ਲਯੋ ਜੂ ॥੧੩॥
ਕਿਯੋਂ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਹੈ, ਕਿਹ ਕਾਜ ਤੇ ਬੱਧਕ ਬਾਣੁ ਲਗਾਯੋ ॥
ਅਉਰ ਕੁਲੀਨ ਉਧਾਰਤ ਜੋ, ਕਿਹ ਤੇ ਅਪਨੋ ਕੁਲ ਨਾਸੁ ਕਰਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਕਹਾਇ ਕਹੋ, ਕਿਮ ਦੇਵਕਿ ਕੇ ਜਠਰੰਤਰ ਆਯੋ ॥
ਤਾਤ ਨ ਮਾਤ ਕਹੈਂ ਜਿਹ ਕੋ, ਤਿਹ ਕਿਯੋਂ ਬਸੁਦੇਵਹਿ ਬਾਪੁ ਕਹਾਯੋ ॥੧੪॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਏਸ ਮਹੇਸਹਿ ਭਾਖਤ, ਕਾਹਿ ਦਿਜੇਸ ਕੋ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ॥

ਹੈ ਨ ਰਘੂਸ ਜਦ੍ਰੇਸ ਰਮਾਪਤਿ, ਤੈਂ ਜਿਨ ਕੋ ਬਿਸ੍ਰੁਨਾਥ ਪਛਾਨਯੋ ॥
ਏਕ ਕੋ ਛਾਡਿ ਅਨੇਕ ਭਜੈਂ, ਸੁਕਦੇਵ ਪਰਾਸਰ ਬਯਾਸ ਝੁਠਾਨਯੋ ॥
ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਸਜੇ ਸਬਹੀ, ਹਮ ਏਕ ਹੀ ਕੋ ਬਿਧ ਨੈਕ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥੧੫॥
ਕੋਊ ਦਿਜੇਸ ਕੋ ਮਾਨਤ ਹੈ, ਅਰੁ ਕੋਊ ਮਹੇਸ ਕੋ ਏਸ ਬਤੈ ਹੈ ॥
ਕੋਊ ਕਹੈ ਬਿਸਨੋ ਬਿਸਨਾਇਕ, ਜਾਹਿ ਭਜੇ ਅਘ ਓਘ ਕਟੈ ਹੈ ॥
ਬਾਰ ਹਜਾਰ ਬਿਚਾਰ ਅਰੇ ਜੜ, ਅੰਤ ਸਮੈ ਸਬਹੀ ਤਜਿ ਜੈ ਹੈਂ ॥
ਤਾਂਗੀ ਕੋ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਹੀਏ, ਜੋ ਥੇ ਅਬ ਹੈ ਅਰੁ ਆਗੈ ਊ ਹੈ ਹੈ ॥੧੬॥
ਕੋਟਕ ਇੰਦ੍ਰ ਕਰੇ ਜਿੰਹ ਕੇ, ਕਈ ਕੋਟਿ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਬਨਾਇ ਖਪਾਯੋ ॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਧਰਾਧਰ, ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਗਨਾਯੋ ॥
ਆਜ ਲਗੇ ਤਪੁ ਸਾਧਤ ਹੈਂ, ਸਿਵਊ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਛੁ ਪਾਰ ਨ ਪਾਯੋ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਯੋ ਜਿੰਹ, ਸੋਊ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਬਤਾਯੋ ॥੧੭॥
ਧਜਾਨ ਲਗਾਇ ਠਗਿਓ ਸਬ ਲੋਗਨ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਨਖ ਹਾਥ ਬਢਾਏ ॥
ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਫਿਰਯੋ ਮੁਖ ਉਪਰਿ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਡਹਕਾਏ ॥
ਲੋਭ ਕੇ ਲਾਗੈ ਫਿਰਯੋ ਘਰ ਹੀ ਘਰ, ਜੋਗ ਕੇ ਨਯਾਸ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥
ਲਾਜ ਗਈ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਸਰਯੋ ਨਹਿ, ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਨ ਆਏ ॥੧੮॥
ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਮਨ ਮੂਰਖ, ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੈ ਹੈ ॥

ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਗ ਠਗੇ ਠਗ ਲੋਗਨਿ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵੈ ਹੈ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੀ ਠੌਰ ਜਗਾ, ਤਿੰਹਿ ਠੌਰ ਬਿਖੈ ਤੁਹਿ ਠੌਰ ਨ ਐ ਹੈ ॥
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾਂ ਜੜ, ਭੇਖ ਕੇ ਕੀਨੇ ਅਲੇਖ ਨ ਪੈ ਹੈਂ ॥੧੯॥
ਕਾਹੇ ਕਉ ਪੂਜਤ ਪਾਹਨ ਕਉ, ਕਛੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥
ਤਾਹੀ ਕੋ ਪੂਜ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿੰਹ ਪੂਜਤ ਹੀ ਅਘ ਓਘ ਮਿਟਾਹੀ ॥
ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਬੰਧਨ ਜੇਤਕ, ਨਾਮ ਕੇ ਲੇਤ ਸਬੈ ਛੁਟਿ ਜਾਹੀ ॥
ਤਾਹੀ ਕੋ ਧਯਾਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਦਾ, ਇਨ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਕਰੇ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ॥੨੦॥
ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਭਯੋ ਫਲ ਹੀਨ, ਜੁ ਪੂਜ ਸਿਲਾ ਜੁਗਿ ਕੋਟ ਗਵਾਈ ॥
ਸਿੱਧ ਕਹਾ ਸਿਲ ਕੇ ਪਰਸੇ, ਬਲ ਬ੍ਰਿੰਧ ਘਟੀ ਨਵ ਨਿੱਧ ਨ ਪਾਈ ॥
ਆਜੁ ਹੀ ਆਜੁ ਸਮੋ ਜੁ ਬਿਤਿਯੋ, ਨਹਿ ਕਾਜਿ ਸਰਿਯੋ ਕਛੁ ਲਾਜਿ ਨ ਆਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸ ਸੁ ਬੈਸ ਗਵਾਈ ॥੨੧॥
ਜੋ ਜੁਗ ਤੈਂ ਕਰ ਹੈਂ ਤਪੱਸਾ, ਕਛੁ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨ ਪਾਹਨ ਕੈ ਹੈਂ ॥
ਹਾਥਿ ਉਠਾਇ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਸੋ ਜੜ, ਤੋਹਿ ਕਛੁ ਬਰਦਾਨੁ ਨ ਦੈ ਹੈਂ ॥
ਕਉਨ ਭਰੋਸ ਭਯਾ ਇਹ ਕੋ, ਕਹੁ ਭੀਰ ਪਰੀ ਨਹਿ ਆਨਿ ਬਚੈ ਹੈਂ ॥
ਜਾਨੁ ਰੇ ਜਾਨੁ ਅਜਾਨ ਹਠੀ, ਇਹ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਸੁ ਭਰਮ ਗਵੈ ਹੈਂ ॥੨੨॥
ਜਾਲ ਬਧੇ ਸਬਹੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ, ਕੋਉ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ਨ ਬਾਚਨ ਪਾਏ ॥

ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਧਰਾਧਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਉਪਾਇ ਮਿਟਾਏ ॥
ਅੰਤ ਮਰੈ ਪਛੁਤਾਇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰਿ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਏ ॥
ਰੇ ਮਨ ਲੈਲ ਇਕੇਲ ਹੀ ਕਾਲ ਕੇ, ਲਾਗਤ ਕਾਹਿ ਨ ਪਾਂਇਨ ਧਾਏ ॥੨੩॥
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਗਹਿ ਦੰਡ ਕਮੰਡਲ ਭੂਮ ਭ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸਦਾ ਸਿਵਜੂ, ਸਬ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਭਇਆ ਹਮ ਜਾਨਯੋ ॥
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਮਿਟ ਗਯੋ ਜਗ, ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਤਾਹਿ ਸਬੋ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕੇ ਭੇਦ ਸਬੈ ਤਜਿ, ਕੇਵਲ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਮਾਨਯੋ ॥੨੪॥
ਕਾਲ ਗਯੋ ਇਨ ਕਾਮਨ ਸਿਉ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੀਐ ਨ ਚਿਤਾਰਯੋ ॥
ਲਾਜ ਕੇ ਛਾਡਿ ਨ੍ਰਿਲਾਜ ਅਰੇ, ਤਜਿ ਕਾਜਿ ਅਕਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਯੋ ॥
ਬਾਜ ਬਨੇ ਗਜ ਰਾਜ ਬਡੇ, ਖਰ ਕੇ ਚੜਿਬੋ ਚਿਤ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਲਾਜ ਹੀ ਲਾਜ ਤੈਂ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਯੋ ॥੨੫॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਪੜੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ, ਭੇਦ ਕਛੁ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥
ਪੂਜਤ ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਫਿਰਯੋ, ਪਰ ਏਕ ਕਬੈ ਹੀਯ ਮੈ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥
ਪਾਹਨ ਕੇ ਅਸਥਾਲਯ ਕੇ, ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ਫਿਰਯੋ ਕਛੁ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ, ਅਗੂੜ ਪ੍ਰਭੂ ਤਜਿ, ਆਪਨ ਹੂੜ, ਕਹਾਂ ਉਰਝਾਯੋ ॥੨੬॥
ਜੋ ਜੁਗਿਯਾਨ ਕੇ ਜਾਇ ਉਠਿ ਆਸ੍ਰਮ, ਗੋਰਖ ਕੇ ਤਿਹਿ ਜਾਪੁ ਜਪਾਵੈਂ ॥

ਜਾਇ ਸੰਨਯਾਸਨ ਕੇ ਤਿਹ ਕੌ, ਕਹ ਦੱਤ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਂ ॥
ਜੋ ਕੋਊ ਜਾਇ ਤੁਰੱਕਨ ਮੈ, ਮਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਦੀਨ ਤਿਸੈ ਗਹਿ ਲਯਾਵੈਂ ॥
ਆਪਹਿ ਬੀਚ ਗਨੈ ਕਰਤਾ, ਕਰਤਾਰ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈਂ ॥੨੭॥
ਜੋ ਜੁਗੀਆਨ ਕੇ ਜਾਂਇ, ਕਹੈਂ ਸਬ ਜੋਗਨ ਕੋ, ਗ੍ਰਹ ਮਾਲ ਉਠੈ ਦੈ ॥
ਜੋ ਪਰੋ ਭਾਜਿ ਸੰਨਯਾਸਨ ਦੈ, ਕਹੈਂ ਦੱਤ ਕੇ ਨਾਮ ਪੈ, ਧਾਮ ਲੁਟੈ ਦੈ ॥
ਜੋ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮਸੰਦਨ ਸੌਂ, ਕਹੈਂ ਸਰਬ ਦਰਬ ਲੈ ਮੋਹਿ ਅਬੈ ਦੈ ॥
ਲੇਊ ਹੀ ਲੇਊ ਕਹੈਂ ਸਬ ਕੋ ਨਰ, ਕੋਊ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇ ਹਮੈ ਦੈ ॥੨੮॥
ਜੋ ਕਰਿ ਸੇਵ ਮਸੰਦਨ ਕੀ, ਕਹੈ ਆਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਸਬੈ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥
ਜੋ ਕਛੁ ਮਾਲ ਤਵਾਲਯ ਸੋ, ਅਬ ਹੀ ਉਠਿ ਭੇਟ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥
ਮੇਰੋ ਈ ਧਯਾਨ ਧਰੋ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ, ਭੂਲ ਕੈ ਅਉਰ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੀਜੈ ॥
ਦੀਨੇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨੇ ਭਜਿ ਰਾਤਹਿ, ਲੀਨੇ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਨੈਕੁ ਪ੍ਰਸੀਜੈ ॥੨੯॥
ਆਖਨ ਭੀਤਰਿ ਤੇਲ ਕੌ ਡਾਰ, ਸੁ ਲੋਗਨ ਨੀਰੁ ਬਹਾਇ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥
ਜੋ ਧਨਵਾਨੁ ਲਖੈਂ ਨਿਜ ਸੇਵਕ, ਤਾਹੀ ਪਰੋਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਮਾਵੈ ॥
ਜੋ ਧਨ ਹੀਨ ਲਖੈਂ ਤਿਹੋਂ ਦੇਤ ਨ, ਮਾਂਗਨ ਜਾਤ ਮੁਖੇ ਨ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥
ਲੂਟਤ ਹੈਂ ਪਸੁ ਲੋਗਨ ਕੋ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈਂ ॥੩੦॥
ਆਖਨ ਮੀਚ ਰਹੈਂ ਬਕ ਕੀ ਜਿਮ, ਲੋਗਨ ਏਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥

ਨਿਆਤ ਫਿਰਯੋ ਸਿਰੁ ਬੱਧਕ ਜਯੋਂ, ਅਸ ਧਿਆਨ ਬਿਲੋਕ ਬਿੜਾਲ ਲੱਜਾਯੋ ॥
ਲਾਗਿ ਫਿਰਯੋ ਧਨ ਆਸ ਜਿਤੈ ਤਿਤ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵਾਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਧਾਮ ਕੇ ਕਾਮ ਕਹਾ ਉਰਝਾਯੋ ॥੩੧॥
ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਤ ਕਹਾ, ਇਨ ਲੋਗਨ ਕੋ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਐ ਹੈ ॥
ਭਾਜਤ ਕਾ ਧਨ ਹੇਤ ਅਰੇ, ਜਮ ਕਿੰਕਰ ਤੇ ਨਹ ਭਾਜਨ ਪੈ ਹੈਂ ॥
ਪੁੱੜੁ ਕਲਿੜੁ ਨ ਮਿੜੁ ਸਬੈ, ਉਹਾ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਕੋਊ ਸਾਖ ਨ ਦੈ ਹੈਂ ॥
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈਂ ॥੩੨॥
ਤੋ ਤਨ ਤਜਾਗਤ ਹੀ ਸੁਨ ਰੇ ਜੜ, ਪ੍ਰੇਤ ਬਖਾਨ ਤ੍ਰਿਆ ਭਜਿ ਜੈ ਹੈਂ ॥
ਪੁੜੁ ਕਲੜੁ ਸੁਮਿੜੁ ਸਖਾ, ਇਹ ਬੇਗ ਨਿਕਾਰਹੁ ਆਇਸੁ ਦੈ ਹੈਂ ॥
ਭਉਨ ਭੰਡਾਰ ਧਰਾ ਗੜ ਜੇਤਕ, ਛਾਡਤ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਗਾਨ ਕਹੈ ਹੈਂ ॥
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈ ॥੩੩॥
ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹੱਥ ਧਰਿਓ, ਉਹ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਘਟ ਕੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਯੋ ਹੈ, ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਛਟਕੀ ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮ ਚੀਨਯੋ, ਫੋਰਿ ਦਈ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਮਟਕੀ ॥
ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਭ ਤਯਾਗ ਦਯੋ ਹੈ, ਰਾਮ ਰਸਾਯਨ ਸੇਂ ਅਟਕੀ ॥੩੪॥

੧ ਓ

ਸੁਯਾ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਬਿਧਨਾ, ਸੋਈ ਪਾਯਤੁ ਮਿਸੂ ਜੂ, ਸੋਕ ਨਿਵਾਰੋ ॥
ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਅਪਰਾਧੁ ਨਹੀ, ਗਯੋ ਯਾਦ ਤੇ ਭੂਲ, ਨਹ ਕੋਪੁ ਚਿਤਾਰੋ ॥
ਬਾਗੋ ਨਿਹਾਲੀ ਪਠੈ ਦੈ ਹੋਂ ਆਜੁ, ਭਲੇ ਤੁਮ ਕੋ, ਨਿਹਚੈ ਜੀਅ ਧਾਰੋ ॥
ਛਤ੍ਰੀ ਸਭੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿੱਪਨ ਕੇ, ਇਨਹੂ ਪੈ ਕਟਾਛ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰੋ ॥੧॥

ਸੁਯਾ ॥

ਜੁੱਧ ਜਿਤੇ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥
ਅਘ ਅਉਘ ਟਰੇ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਨ ਧਾਮ ਭਰੇ ॥
ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਸਤ੍ਰੁ ਮਰੇ ॥

ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈਂ, ਨਹੀ ਮੋ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ॥੨॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ, ਅਉਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ ਜੀ ਕੋ ॥
ਦਾਨ ਦਯੋ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਭਲੋ, ਅਰੁ ਆਨ ਕੋ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੋ ॥
ਆਗੈ ਫਲੈ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਦਯੋ, ਜਗ ਮੈ, ਜਸੁ ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ॥
ਮੋ ਗ੍ਰਹ ਮੈ, ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ, ਸਿਰ ਲਉ, ਧਨ ਹੈ ਸਬ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਚਟ ਪਟਾਇ ਚਿਤ ਮੈ ਜਰਯੋ, ਤ੍ਰਿਣ ਜਿਯੋਂ ਕੁੱਧਤ ਹੋਇ ॥
ਖੋਜ ਰੋਜ ਕੇ ਹੇਤ ਲਗ, ਦਯੋ ਮਿਸੂ ਜੂ ਰੋਇ ॥੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥
ਔਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਛੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥੩੬੬॥
ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ, ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥
ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥੩੬੭॥

ਚੌਪਈ ॥

ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥
ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥੩੬੮॥
ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੈਂ, ਰਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀਂ ॥੩੬੯॥
ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
ਆਂਤੋ ਗੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਉ ਹਠਿ ਭਏ ॥੩੭੦॥
ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥੩੭੧॥
ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥

ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੱਤੁ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ॥੩੭੨॥
ਦੁਹੁੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ॥
ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੁੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥
ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਜੈ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
ਤੂ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥
ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੭੮॥
ਮੈ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੋ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩੭੯॥
ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਜਾਉਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੋ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਉਂ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰੂ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥੩੮੦॥
ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
ਹੂਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੩੮੧॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੩੮੨॥
ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੩੮੩॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥

ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿੰ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੪॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੫॥
ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥੩੮੬॥
ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥
ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੩੮੭॥
ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥
ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੮੮॥
ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੮੯॥
ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥
ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
ਤਾ ਕਾ, ਮੂੜੁ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੩੯੧॥
ਤਾਕੋ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜੁ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥

ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੩੯੨॥
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੯੩॥
ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੩੯੪॥
ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹੂੰ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੩੯੫॥
ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖਯ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖਯ ਸੰਘਰੋ ॥
ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੩੯੬॥
ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹੂੰ ਮਰੇ ॥
ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੩੯੭॥
ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈਂ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈਂ ॥
ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿੰ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੩੯੮॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋਂ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋਂ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੇਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛੂੰ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥

ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ , ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੁਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥

ਅਤਿਲ ॥

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ, ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥
ਦੁਖ ਦਰਦ ਭੋ ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੋਜੋ ਯਾਂਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੰਜੈ ॥
ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ, ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੪੦੫॥੧॥

-- (੬੯) --

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਪਖਯਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ,
ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ, ਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ ॥੪੦੫॥੭੫੫੮॥ ਅਫਜੁੰ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਸਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ
ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ
ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ
॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ
ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ
ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ
॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ

ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ
ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੈ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ
ਆਧਾਰੈ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ
ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ
ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ
ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ
ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ
ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ
॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ
ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥
ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ
ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ
ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ
ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ
ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ

ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ
ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ
ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ
ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ
ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ
ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ
ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ

ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ
ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ
ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕਥਾ
ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ
ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ
ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ
ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ
ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ
ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ
ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ

ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ
ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ
ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ
॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ
ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ
ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ
ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ
ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ
ਹੋਏ ॥੨੧॥ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ

॥ ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਂ ਆਖਿ
ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ
ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ
॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ
ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ
ਜਿਸਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥ ਸਿਵ
ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ
ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ
ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ
ਪਾਏ ਜਿਸਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ
ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥
ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ

ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ
ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ
ਮਿਲੈ ਤਿਸਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ
॥੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ
ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ
॥੩੧॥ ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ
ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ ਏ ਸਰੀਰਾ
ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ

ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ
ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥ ਮਨਿ
ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥
ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ
ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ
ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ
ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ
ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ
ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ
ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ
ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ
ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ

॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ
ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ
॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ
ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ
ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ
ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ
ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੇ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ
ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ
ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕਾ ॥
ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ, ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਆਗੈ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇ ਦਸਖਤ ॥

ੴ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਰਿਪਈ ॥

ਪ੍ਰਣਵੇ, ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ, ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚੜ੍ਹ ਦਸ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੧॥
ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ, ਜਿਹ ਇਕਸਰ ਜਾਨਾ ॥
ਅਦ੍ਵੈ ਅਲੱਖ, ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥

ਅਲੱਖ ਰੂਪ, ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥
ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਦੈ ਅਬਿਕਾਰਾ ॥੩॥
ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁ ਮਿੱਤ੍ਰੁ, ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ ਮਾਤਾ ॥
ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ, ਸਭਨ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ, ਜਾਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥
ਅਨਹਦ ਰੂਪ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ, ਜਿਹ ਬਸਤ ਭਵਾਨੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ, ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਤਾਇਓ ॥੫॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰੁ, ਉਪਇੰਦ੍ਰੁ ਬਨਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਦ੍ਰੁ, ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥
ਲੋਕ ਚੱਤ੍ਰੁ ਦਸ, ਖੇਲ ਰਚਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰ, ਆਪ ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥੬॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਫਨਿੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਰਚੈ, ਸੁਭ ਚਾਰਾ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥੭॥
ਤਾਤ ਮਾਤ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਏਕ ਰੰਗ, ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥
ਸਰਬ ਜੋਤ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭਹੂੰ, ਸਰਬ ਠੌਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੮॥
ਕਾਲ ਰਹਤ, ਅਨ ਕਾਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਵਧੂਤਾ ॥
ਜਾਤ ਪਾਂਤ, ਜਿਹ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ ਦੇਵ, ਅਛੈ ਅਨ ਭਰਮਾ ॥੯॥
ਸਭ ਕੋ ਕਾਲ, ਸਭਨ ਕੋ ਕਰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਦੋਖਨ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥

ਏਕ ਚਿੱਤ, ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ, ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ॥੧੦॥

ਮਹਾਂਕਾਲ ਕਾ ਸਰਬ ਰੂਪ ॥ ਸ਼ਾਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਮਹਿਮਾ ਅਨੂਪ ॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ ਛੰਦ ॥

ਛੱਕਾ ਪਹਿਲਾ ॥

ਨਮੋ ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ ਅਨੰਤੀ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੀ ਜੋਗ ਮੈਯਾ ॥
ਨਮੋ ਕੇਹਰੀ ਬਾਹਨੀ ਸਤ੍ਰੁ ਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਸਾਰਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਪੜੁੰਤੀ ॥
ਨਮੋ ਰਿੱਧ ਦਾ ਸਿੱਧਿ ਦਾ ਬੱਧਿ ਦੈਨੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲੇ ਕੇ ਕਾਲ ਕਉ ਕਾਲ ਛੈਨੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਅਜਾਲ ਹੈ ਹੇਰ ਤੇਰੋ ॥ ਨਮੋ ਤੀਨ ਹੂ ਲੋਕ ਕੀਨੋ ਅਹੇਰੋ ॥
ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਜਵਾਲਾ ਤੁਮੈ ਬੇਦ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁਰਾਸੁਰ ਰਿਖੀਸਵਰ ਨਹੀਂ ਭੇਦ ਪਾਵੈਂ ॥
ਤੂੰਹੀ ਜੋਗ ਜੋਗਤਣ ਤੁਹੀ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜੈ ਕਰੰਤੀ ਅਸੁਰ ਗਹਿ ਪਛਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਜੋਗਣੀ ਖੱਪਰ ਭਰਣੀ ਅਦੋਖੰ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕੇ ਪਕੜ ਸੋਖੰ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦੁਆਰ ਤੁਮਾਰੇ ਠਾਢ ਹਉਂ ਇਕ ਬਰ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥
ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਦੁਸਟ ਖਪਾਵਹੁ ਤੋਹਿ ॥੧॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਨਾਸਨਿ ਭਵਾਨੀ ॥
ਨਮੋ ਚੰਡ ਅਰ ਮੁੰਡ ਸੰਘਾਰ ਕਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਰਕਤ ਬੀਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਰੀ ॥
ਨਮੋ ਵੇਦ ਵਿੱਦਿਯਾ ਨਮੋ ਜੱਗਯ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਪੂਰਨੀ ਭੂਪ ਭੂਪਾ ॥
ਨਮੋ ਜੈ ਅਨੰਤੀ ਭੱਦ੍ਰਕਾਲੀ ਅਬਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭਗਵਤੀ ਤੇਜਵੰਤੀ ਅਢਾਹੰ ॥
ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਰੂਪਣ ਅਗੰਮਣ ਅਡੋਲਾ ॥ ਨਮੋ ਖੜਗ ਧਾਰਨ ਅਛੇਦਣ ਅਤੋਲਾ ॥
ਨਮੋ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਿਰੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ॥ ਸਭੈ ਥਕ ਰਹੇ ਮਰਮ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯਾ ॥
ਤੁਹੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਪਵਨ ਤੂੰ ਹੂਰ ਨੂਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਉਡਗਨ ਤੁਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਖੇਚਰਾ ਭੂਚਰਾ ਜੋਧ ਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰੱਛਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰੂਪਨ ਗਹੀਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਜਨਨੀ ਅਨੰਤੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦੈਨੀ ਸਭਨ ਕੇ ਸਮਾਲੰ ॥
ਤੁਹੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭੂਮੰ ਸਰੂਪੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦਰਾ ਅਨੂਪੀ ॥
ਤੁਹੀ ਸੀਤਲਾ ਤੋਤਲਾ ਬਾਕ ਬੈਨੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਡਕਾ ਮੰਗਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥

ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਰੱਛਕ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਕੁਆਰ ਦੇਵੀ ਅਪਾਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਦੇਵਕੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ ਅਲਖ ਜਗ ਸਹਾਯੰ ॥
ਤੁਹੀ ਥੰਭ ਸਿਉਂ ਨਿਕਸ ਨਰਸਿੰਘ ਹੋਈ ॥ ਉਦਰ ਹਰਨਾਖਸ ਕਾ ਨਖਹੁ ਕਰ ਪਰੋਈ ॥
ਤੁਹੀ ਕੱਛ ਹੁਇ ਦੈਤ ਮਧੁਕੀਟ ਜਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਬੈਰਾਹ ਹਿਰਨਾਛਯ ਮਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਹੁਇ ਬਾਵਨ ਮਹਾਂ ਛਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪਕੜ ਰਾਜੇ ਬਲ ਕੋ ਪਤਾਲੈ ਪਠਾਯੋ ॥
ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਪਰਸਰਾਮ ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸਕਲ ਛਤ੍ਰੀਅਨ ਕਉ ਕਰੈ ਛੈ ਬਿਨਾਸੀ ॥
ਤੁਹੀ ਫਿਰ ਭਈ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਕੜ ਲੰਕ ਸਉ ਦੈਤ ਰਾਵਣ ਪਛਾਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਣੀ ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਰੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਬੀਰ ਦੁਸਟਣ ਦਹੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਰਾਧਕਾ ਰੁਕਮਣੀ ਤੂੰ ਕੁਸ਼ਿੱਲਆ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਜਨੀ ਰੇਨਕਾ ਤੂੰ ਅਹੱਲਿਆ ॥
ਤੁਹੀ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸਭਨ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥ ਕਰਹੁ ਮੋਹਿ ਮੁਕਤਾ ਕਟਹੁ ਭਰਮ ਜਾਲੀ ॥
ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰੰਤੀ ਅਨੰਦਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸ ਪਰ ਮਿਹਰ ਕੀਜੈ ਅਨੂਪਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰ ਆਪਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥
ਇਹੈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣਹੁ ਭਵਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਤੀਜਾ ॥੩॥

ਤੁਹੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛਣ ਤੁਹੀ ਕਾਮਧੈਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਸਿੱਧਣ ਤੁਹੀ ਨੂਰ ਨੈਨਾ ॥
ਤੁਹੀ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ ਬੈਕੁੰਠ ਧਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਣ ਉਦਰ ਜਗ ਭਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬੇਦ ਪਾਠਣ ਸਵਿਤ੍ਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਧਰਮਣੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਗੌਰਜਾ ਪਾਰਬਤੀ ਜੋਗ ਧਰਣੰ ॥ ਤੁਹੀ ਲੱਛਮੀ ਅਲਖ ਰੂਪੀ ਅਵਰਣੰ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਉ ਉਪਾਵੈ ਛਕਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ ਬਹੁੜ ਆਪੇ ਛਿਨਿਕ ਮਉ ਖਪਾਵੈ ॥
ਤੁਹੀ ਭਗਤ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਸਕਤਿ ਰਾਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਰ ਭਈ ਜੋਗ ਧਯਾਣੀ ॥
ਅਗਮ ਖੇਲ ਤੁਮਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤੁਹੀ ਭੇਦ ਅਪਨਾ ਅਪਨੁ ਆਪ ਜਾਨੈ ॥
ਸਗਲ ਚੁੰਡ ਥਾਕੇ ਲਖਿਯੋ ਕਿਛ ਨ ਭੇਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਈਸਰੀ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਅਛੇਦਾ ॥
ਕਰਹੁ ਮੇਹਰ ਅਪੁਨੀ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਦੁਆਰ ਪਰ ਸੀਸ ਅਪਨਾ ਘਸਾਵਉਂ ॥
ਯਹੀ ਦਾਨ ਮਾਂਗਉ ਕਰਹੁ ਜੈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦੈਤਾ ਖਪੈ ਛਿਨ ਮਝਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਡਾਕਣੀ ਸਾਕਣੀ ਸੂਰਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਨਾਰਾਇਣੀ ਹਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਦੁਰਗਾ ਜਗਤ ਕਰਨਹਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਛੋਡ ਕਰ ਓਟ ਪਕੜੀ ਤਿਹਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਮੱਛ ਹੋਇ ਸਿੰਧੁ ਭੀਤਰ ਖਿਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਦੈਂਤ ਸੰਖਾਸੁਰੇ ਕਉ ਦਲੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਇ ਕੰਸ ਕੇਸੀ ਖਪਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ ਗਹਿ ਕਰ ਉਡਾਯੋ ॥
ਜਗਨ ਨਾਥ ਹੁਇ ਦੈਤ ਗਯਾਸੁਰ ਬਿਡਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਭਈ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥

ਤੁਹੀ ਦੈਂਤ ਕਿਲਾਕਾਸੁਰੇ ਕਉ ਸੰਘਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੁਗਣ ਬੀਚ ਅਵਤਾਰ ਧਰਣੀ ॥
ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਸਕਲ ਖੇਲ ਤੁਮ ਹੀ ਰਚਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਖੇਲ ਕਾ ਭੇਦ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ॥
ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਪਰ ਦਯਾਲੰ ॥
ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਨ ਤੇਜ ਸਉ ਕੋਟਿ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਜਾਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਨਿਜ ਵਜੀਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰ ਸੁਹੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਸ ਦਿਨਾ ਜਾਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥
ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਸੁਣਹੁ ਦਾਸ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰ ਮੁਹਿ ਲਾਜ ਰਾਖਹੁ ਨਿਦਾਨੀ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ ਰੋਹਿਲੇ ਦੇਵ ਬਚਾਏ ਤੋਹਿ ॥
ਸਿੰਘ ਤੁਮਾਰੇ ਰਣ ਗਜੇ ਹਾਕ ਨ ਝਾਲਸ ਕੋਇ ॥੩॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਚੌਥਾ ॥੪॥

ਤੁਹੀ ਜੋਤ ਜੁਲਾ ਮੁਖੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਨੀ ॥ ਪਰਬਤ ਫੋੜ ਲਾਟਾਂ ਅਗਨ ਜਗ ਮਗਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਣ ਭਰਣੀ ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਠੌਰਨ ਰਹੀ ਆਪ ਛਾਏ ॥
ਤੁਹੀ ਉਤਭੁਜਾ ਸੇਤਜਾ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਡਜਾ ਜੇਰਜਾ ਚਤਰ ਬਾਨੀ ॥

ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੰਖ ਪਦਮਣ ਗਦਾ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ ਗੋਲਾ ਚਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਕੋਟ ਗੜ੍ਹ ਕਉ ਧਮਕ ਸਿਉ ਉਡੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬਡ ਅਜੀਤਣ ਸਗਲ ਦੋਖ ਹਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਅਡੋਲਣ ਅਗਮ ਖੇਲ ਕਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅਤਿ ਬਲਿਸਟਣ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਸਰਬ ਦੁਸਟਾ ਕੀਏ ਮਾਰ ਫਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਗੁਪਤਿ ਪਰਗਟ ਸਭਨ ਮੋ ਖਿਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁੰਭ ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਕਉ ਦਲੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮੰਡਣ ਦਇਆਵੰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲਏ ਤੈਂ ਉਬਾਰੀ ॥
ਲਖੈ ਨਾਹਿ ਕੋਉ ਅਜਬ ਖੇਲ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਧਰਣ ਧਰ ਕੈ ਕਰਹਿ ਫਿਰ ਨਿਬੇਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਬਿਜਲ ਹੋਇ ਗਗਨ ਚੜ੍ਹ ਝਿਲਮਿਲਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਪਰ ਸੁਰਤ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰਣੀ ਸਿਵ ਸਰੂਪਾ ॥ ਤੁਹੀ ਘਟ ਘਟੇ ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ ਅਨੂਪਾ ॥
ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਭਨ ਬੀਚ ਸਭ ਸੋ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥
ਤੁਹੀ ਖਾਸ ਭਗਤਣ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰ ਚਰਣ ਪਰ ਅਪੁਨ ਸਿਰ ਧਰੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਉ ਅਗਮ ਰੂਪ ਹੋਈ ॥ ਸਭੈ ਪਚ ਮੂਏ ਪਾਰ ਪਾਵਤ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤਣੀ ਗੁਣ ਗਹੀਰੇ ॥ ਤੁਮਨ ਦੁਾਰ ਘੁਰ ਹੈਂ ਅਨਹਦ ਨਫੀਰੇ ॥
ਨਿਰੰਜਨ ਸਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਰਾਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਬਿੰਦਯਾ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਣੀ ॥
ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥ ਕਾਦਰ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਤਹਾਂ ਤੂ ਖੜੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਭਕੇ ਸਕਤਿ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ ਜੋਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਧਰਨ ਪਵਨ ਆਕਾਸ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਲਖ ਦੇਵੀ ਅਨੂਪਾ ॥
ਨਹੀ ਭਾਖ ਸਾਕਉ ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਲਖਯਾ ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ ਤੁਮਨ ਅੰਤ ਪਾਰੀ ॥
ਯਹੀ ਦਾਸ ਤੁਮਰਾ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਮਨ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਢਾ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਲਗਾਵੈ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਖ ਪਸਾਰੈ ਕਾਲਕਾ ਦੈਤ ਚਬਾਵੈ ਦਾਂਤ ॥
ਪੰਥ ਚਲਾਵੈ ਜਗਤ ਮੈ ਜੁੱਧ ਕਰਹਿ ਤਬ ਸਾਂਤਿ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਪੰਜਵਾਂ ॥੫॥

ਨਮੋ ਦੇਵਿਸਾ ਕੁੰਭਰੀ ਹਿੰਗੁਲਾਜਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੇ ਕਰਹਿ ਸਿੱਧ ਕਾਜਾ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਜੁਲਾ ਕਮਖਿਆ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਜਸ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕਰ ਹੈ ਬਖਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਠਾਕੁਰ ਜਪੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਛਸਨ ਕਉ ਪਕੜ ਕਰ ਦਹੰਤੀ ॥
ਹਮਨ ਬੈਰੀਅਨ ਕਉ ਪਕੜ ਘਾਤ ਕੀਜੈ ॥ ਤਬੈ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮਨ ਪਤੀਜੈ ॥
ਤੁਹੀਂ ਆਸ ਪੂਰਨ ਜਗਤ ਗੁਰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਛੜ ਛੀਨ ਮੁਗਲਨ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਫਾਨੀ ॥
ਸਕਲ ਹਿੰਦ ਸਿਉਂ ਤੁਰਕ ਦੁਸਟਾ ਬਿਦਾਰਹੁ ॥ ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਕਉ ਜਗਤ ਮੈ ਝੁਲਾਰਹੁ ॥
ਦੁਹੂੰ ਪੰਥ ਮੈਂ ਕਪਟ ਵਿੱਦਯਾ ਚਲਾਨੀ ॥ ਬਹੁੜ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ ਕੀਜੈ ਪਰਧਾਨੀ ॥

ਜੋ ਉਪਜੈ ਮਰੈ ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਨ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਟਲ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਕਾ ਨਾਮ ਲੀਜੈ ॥
ਮੜੀ ਗੋਰ ਦੇਵਲ ਮਸੀਤਾਂ ਗਿਰਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ ਏਕ ਅਕਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾਯੰ ॥
ਮਿਟਹਿ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਠਾਰਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਮਿਟੈ ਬਾਂਗ ਸਲਵਾਤ ਸੁੰਨਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥
ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਇਕ ਬਰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਭੁਲਾਨੀ ॥ ਧਰਮ ਨੇਮ ਕੀ ਜੁਗਤ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਜਾਨੀ ॥
ਕਠਿਨ ਦੁੰਦ ਵਰਤੈ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ ਕਰ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਉਬਾਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤ ਸਕਤਿ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਸਕਲ ਬਿਧ ਨਿਧਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬਿਆਸ ਗੋਰਖ ਅਗਸਤੰ ਕਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰਿਖ ਮੁਨੀਸਰ ਤੁਹੀਂ ਗੌਂਸ ਪੀਰੇ ॥
ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਸਦਾ ਤੂੰ ਧਿਆਵੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਢੀ ਵਜੀਰਨ ਕਹਾਵੈਂ ॥
ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦੂਸਰ ਹਜੂਰੇ ॥ ਤੁਹੀਂ ਅਲਖਣੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਜਗਤ ਪੂਰੇ ॥
ਅਪੁਨ ਜਾਨ ਕਰ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਬਚਾਈ ॥ ਅਸੁਰ ਪਾਪੀਅਨ ਮਾਰ ਦੇਵਹੁ ਉਡਾਈ ॥
ਸਕਲ ਜਗਤ ਕਉ ਸੁਖ ਬਸਾਵਹੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰਦ ਮੇਟਣ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥
ਯਹੀ ਦੇਹ ਆਗਿਆ ਤੁਰਕਨ ਗਹਿ ਖਪਾਉਂ ॥ ਗਊ ਘਾਤ ਕਾ ਦੋਖ ਜਗ ਸਿਉਂ ਮਿਟਾਉਂ ॥
ਛੱਤ੍ਰ ਤਖਤ ਮੁਗਲਨ ਕਰਹੁੰ ਮਾਰ ਦੂਰੇ ॥ ਘੁਰਹਿ ਤਬ ਜਗਤ ਮਹਿ ਫਤਹ ਧਰਮ ਤੂਰੇ ॥
ਤੁਮਨ ਦਰ ਖੜਾ ਦਾਸ ਕਰ ਹੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮੇਟ ਕੀਜੈ ਜਗਤ ਮਹਿ ਉਜਾਰਾ ॥
ਤਬਹਿ ਗੀਤ ਮੰਗਲ ਫਤਹਿ ਕੇ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਕਉ ਸਿਮਰ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਮਿਟਾਉਂ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਦਾਸ ਪਰ ਕੁੰਟ ਨਿਵਾਉਂ ਚਾਰ ॥
ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ ਭਏ ਸਿੰਧ ਭਵ ਪਾਰ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਛੀਵਾਂ ॥੬॥

ਨਮੋ ਕਸਟ ਹਰਣੀ ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ ਮਾਏ ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦਾਨੋ ਪਕੜ ਤੈ ਖਪਾਏ ॥
ਤੁਮਨ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਪੁਰ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਤਹਾਂ ਨੂਰ ਤੁਮਰਾ ਅਗਮ ਰੂਪ ਛਾਜੈ ॥
ਤੁਹੀ ਧੌਲ ਗਿਰ ਕੋਟ ਕਾਂਗੜ ਬਸੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਛਲ ਅਨਾਦ ਦੇਵਨ ਅਨੰਤੀ ॥
ਰਟੋਂ ਨਿਸ ਦਿਨਾ ਜਾਪ ਤੁਮਰਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਮੋਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥
ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ਜਗਤ ਕੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਮਨ ਦੁਸ਼ਟ ਦੋਖੀ ਸਭਨ ਹੋਹਿ ਛਾਰੇ ॥
ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਚਰਣ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਮਿਹਰ ਸਿਉਂ ਦੁਸਟ ਸਗਲੇ ਖਪਾਉਂ ॥
ਯਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਿਟੈ ਕਸਟ ਗਊਅਨ ਛੁਟੈ ਖੇਦ ਭਾਰੀ ॥
ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਗਤ ਸਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂ ॥ ਸਭਨ ਕਉ ਸਬਦ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜਾਉਂ ॥
ਕਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ॥
ਸਕਲ ਰਾਛਸਨ ਕਉ ਪਕੜ ਵੈ ਖਪਾਵੈਂ ॥ ਸਭੈ ਜਗਤ ਸਿਉਂ ਧੁਨਿ ਫਤਹ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈਂ ॥
ਤੁਹੀ ਸਾਰਦਾ ਬੇਦ ਗਾਯਣ ਸੁਰਸਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਦੁਰਗੋ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਸਤੀ ॥

ਯਹੀ ਬੇਨਤੀ ਖਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਸੁਰ ਮਾਰ ਕਰ ਰੱਛ ਗਊਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਿੱਧ ਨਵ ਨਿਧ ਕਉ ਭਰਣਹਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦਾਯਣ ਸਕਲ ਜਗ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਰਿਖੀ ਬਸਿਸਟੇ ਤੁਹੀ ਹੈ ਦੁਰਬਾਸਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ ਸੰਤ ਗੋਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ ਪਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥
ਕਹਾਂ ਲੋ ਬਖਾਨੋ ਤੁਮਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ ਅਲਖ ਰੂਪਣ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਪਰ ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਉਂ ॥ ਅਸੁਰ ਜੀਤ ਕਰ ਧਰਮ ਨਉਬਤ ਬਜਾਉਂ ॥
ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਸਿਉਂ ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸੋਰਾ ॥ ਬਚਹਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਖਪਹਿ ਦੁਸਟ ਚੋਰਾ ॥
ਸਭੈ ਸ੍ਰਿਸਟ ਪਰਜਾ ਸੁਖੀ ਹੁਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਮਿਟੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥
ਨ ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ ਅਸੁਰਨ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਚਲੈ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥
ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀਅਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਨਾਸਾ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਾ ਦੇਖੀਅਹੁ ਤਬ ਤਮਾਸਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ ਹਰ ਦੁਰਗੇ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਪਕੜ ਤੇਗ ਦੁਸਟਨ ਹਤੂੰ ਕਰਹੁ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧॥

ਹਰ ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ ਜੋ ਰਣਧੀਰ ਧਰੇਇ ॥
ਤਿਹ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੁ ਜੋ ਪਾਛੇ ਪਗ ਨ ਧਰੇਇ ॥੨॥

ਚੋਪਈ ॥

ਖਟ ਛੰਦ ਭਗਵਤੀ ਮਹਾਂ ਪੁਨੀਤੇ ॥ ਤਿਸ ਪਠਵਤ ਉਪਜਤ ਪਰਤੀਤੇ ॥
ਇਉਂ ਨਿਸਬਾਸਰ ਦੁਰਗੇ ਗੁਨ ਗਾਯੰ ॥ ਤਹਿ ਸਹਜੇ ਅਟੱਲ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਯੰ ॥
ਯਹਿ ਖਸਟਕ ਛੰਦ ਸੰਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਉਚਰਤ ਸਗਲਾ ਭਰਮ ਗਯੋ ॥
ਹਰਿ ਅਲਖ ਈਸਰੀ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਆਪਨਾ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੰ ॥
ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
ਇਤ ਬਿਧਿ ਦੁਰਗੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਆਪਨ ਦਾਸ ਕਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿਰਿਚਿਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ,
ਖਸਟਮੰ ਸਮਾਪਤੰ ਮਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥੬॥

ਪੁਰਾਣੇ ਰਹਿਤ ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਭਰੇ ਜੋਗਨੀ ਪੜ੍ਹ ਚਉਸਠ ਚਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਠਾਮ ਠਾਮੰ ਡਕਾਰੰ ਡਕਾਰੰ ॥ ਭਰੇ ਨੇਹ ਗੇਹੰ ਗਏ
ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਰੁਲੇ ਸੂਰਬੀਰੰ ਅਹਾੜੁੰ ਨਿਸੰਕੰ ॥੧॥ ੨੫੭॥ ਚਲੇ ਨਾਰਦਉ ਹਾਥ ਬੀਨਾ ਸੁਹਾਏ
॥ ਬਨੇ ਬਾਰਦੀ ਡੰਕ ਡਉਰੂ ਬਜਾਏ ॥ ਗਿਰੇ ਬਾਜ ਗਾਜੀ ਗਜੀ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ
ਨਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥੨॥ ੨੫੮॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਅੱਧੰ ਕਮੱਧੰ ॥ ਬਧੇ ਬੱਧ ਗੋਪਾ ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ
ਬੱਧੰ ॥ ਭਏ ਸਾਧੁ ਸੰਬੂਹ ਭੀਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ਭਲੇ ਸਤ੍ਰੁ ਜੀਤੇ ॥੩॥ ੨੫੯॥
ਪੜ੍ਹੇ ਮੂੜੁ ਯਾ ਕੋ ਧਨੰ ਧਾਮ ਬਾਢੇ ॥ ਸੁਨੈ ਸੂਮ ਸੋਫੀ ਲਰੈ ਜੁੱਧ ਗਾਢੇ ॥ ਜਗੈ ਰੈਣਿ ਜੋਗੀ ਜਪੈ
ਜਾਪ ਯਾਕੋ ॥ ਧਰੈ ਪਰਮ ਜੋਗੰ ਲਹੈ ਸਿੱਧਤਾ ਕੋ ॥੪॥ ੨੬੦॥ ਪੜ੍ਹੈ ਯਾਹਿ ਬਿਦਯਾਰਥੀ
ਬਿਦਯਾ ਹੇਤੰ ॥ ਲਹੈ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਾਨ ਕੋ ਮੱਦ ਚੇਤੰ ॥ ਜਪੈ ਜੋਗ ਸੰਨਯਾਸ ਬੈਰਾਗ ਕੋਈ ॥
ਤਿਸੈ ਸਰਬ ਪੁੰਨਯਾਨ ਕੋ ਪੁੰਨਿ ਹੋਈ ॥੫॥ ੨੬੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ ਨਿਤ ਉਠ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ ॥ ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿੰਗੇ
ਭਗਵੰਤ ॥੬॥ ੨੬੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਅਸਟਮੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜੂ ॥

ੴ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ,
ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ, ਸਿਮਰੈਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਡਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਂਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ, ਘਰਿ ਨਉ
ਨਿਧਿ, ਆਵੈਂ ਧਾਇ ॥ ਸਭ, ਥਾਈਂ ਹੋਇਂ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਾਜ ਕੈ,
ਜਿਨ ਸਭ ਸੈਂਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ, ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਿੰਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ, ਬਿਨੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੋ ਦੇਵਤੇ,
ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤੈਂਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ, ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤੈਥੋ
ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ, ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ ॥ ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈ, ਕੰਸੁ ਕੇਸੀਂ
ਪਕੜਿ ਗਿਰਾਇਆ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ, ਕਈ ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ ॥ ਕਿਨੀ,

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸਤਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ, ਅਧਸੀਲੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਆਇਆ ॥ ਨੱਚੀ
ਕਲ ਸਰੋਸਰੀ, ਕਲ ਨਾਰਦ ਡਉਰੂ ਵਾਇਆ ॥ ਅਭਮਾਨੁ ਉਤਾਰਨ ਦੇਵਤਿਆਂ, ਮਹਿਖਾਸੁਰ
ਸੁੰਡ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜੀਤ ਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ, ਤਿੰਹ ਲੋਕੀਂ, ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਵੱਡਾ ਬੀਰੁ
ਅਖਾਇਕੈ, ਸਿਰ ਉਪਰ ਛਤ੍ਰੁ ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਦਿੱਤਾ ਇੰਦੂ ਨਿਕਾਲ ਕੈ, ਤਿਨ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸੁ
ਤਕਾਇਆ ॥ ਡਰਿ ਕੈ ਹੱਥੋਂ ਦਾਨਵੀ, ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪਾਸ ਦੁਰਗਾ ਦੇ,
ਇੰਦੂ ਆਇਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ, ਨੁਵਣ ਆਈ ਦੁਰਗ ਸਾਹ ॥ ਇੰਦੂ ਬਿਰਥਾ
ਸੁਣਾਈ, ਅਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀ ॥ ਛੀਨ ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ, ਸਾਤੇ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਕੀਂ ਤਿਹੀਂ ਫਿਰਾਈ,
ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ॥ ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ, ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ॥ ਦਿੱਤੇ ਦੇਵ ਭਜਾਈ, ਸਭਨਾ ਰਾਕਸਾਂ
॥ ਕਿਨੈ ਨ ਜਿੱਤਾ ਜਾਈ, ਮਹਖੇ ਦੈਤ ਨੂ ॥ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਤੱਕਾਈ, ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ॥੪॥ ਪਉੜੀ
॥ ਦੁਰਗਾ ਬਣੈ ਸੁਣੰਦੀ, ਹੱਸੀ ਹੜਹੜਾਇ ॥ ਓਹੀ ਸੀਹੁੰ ਮਗੰਗਾਇਆ, ਰਾਕਸ ਭਖੱਣਾ ॥ ਚਿੰਤਾ
ਕਰਹੁ ਨ ਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥ ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹਾਂ ਮਾਈ, ਰਾਕਸਿ ਮਾਰਣੇ ॥੫॥ ਦੋਹਰਾ
॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਖੇਤ ਭਿੜਨ ਕੇ ਚਾਇ ॥ ਲਸਕਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ, ਸੂਰਜੁ ਨਦਰਿ ਨ
ਪਾਇ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ
ਰੋਹਲੇ, ਤਰਵਾਰੀਂ ਬਖਤਰ ਸੱਜੇ ॥ ਜੁੱਟੇ ਸਉਂਹੇ ਜੁੱਧ ਨੂੰ, ਇਕ ਜਾਤ ਨ ਜਾਣਨ ਭੱਜੇ ॥ ਖੇਤ
ਅੰਦਰਿ, ਜੋਧੇ ਗੱਜੇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਗ ਮੁਸਾਫਾ ਬੱਜਿਆ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ ॥ ਝੂਲਨ
ਨੇਜੇ ਬੈਰਕਾਂ, ਨੀਸਾਣ ਲਸਨਿ ਲਸਾਵਲੇ ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਪਉਣ ਦੇ, ਉੰਘਨ ਜਾਣ ਜਟਾਵਲੇ ॥

ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਡਹੇ ਰਣ, ਨਾਦ ਵੱਜਨ ਖੇਤ ਭੀਹਾਵਲੇ ॥ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ, ਜਣ ਡਾਲ
ਚਮੁੱਟੇ ਆਵਲੇ ॥ ਇਕ ਵੱਢੇ ਤੇਗੀਂ ਤੜਫੀਅਨ, ਮਦ ਪੀਤੇ ਲੋਟਨਿ ਬਾਵਲੇ ॥ ਇਕ ਚੁਣ ਚੁਣ
ਝਾੜਉਂ ਕਢੀਅਨ, ਰੇਤ ਵਿਚੋਂ ਸੁਇਨਾ ਡਾਵਲੇ ॥ ਗਦਾਂ ਤ੍ਰਿਸੂਲਾਂ ਬਰਛੀਆਂ, ਤੀਰ ਵੱਗਨ ਖਰੇ
ਉਤਾਵਲੇ ॥ ਜਣੁ ਡਸੇ ਭੁਜੰਗਮ ਸਾਵਲੇ ॥ ਮਰ ਜਾਵਨ ਬੀਰ ਰੁਹਾਵਲੇ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਖਨ
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੂੰ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਧਾਏ ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ, ਚਉਗਿਰਦੋ ਭਾਰੇ ॥ ਹੱਥੀ ਤੇਗਾਂ
ਪਕੜਿ ਕੈ, ਰਣ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਨੱਠੇ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਜੋਧੇ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੋਹ
ਬਢਾਇਕੈ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨ
ਬਿਜੁਲੀ, ਸਿਰ ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾਮੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦੇਵੀ
ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰ ਦੀ ॥ ਪੇਟ ਮਲੰਦੇ ਲਾਈ, ਮਹਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ਗੁਰਦੇ ਆਂਦਾਂ
ਖਾਈ, ਨਾਲੇ ਰੁੱਕੜੇ ॥ ਜੇਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ, ਕਹੀ ਸੁਣਾਇਕੈ ॥ ਚੋਟੀ ਜਾਣ ਦਿਖਾਈ,
ਤਾਰੇ ਧੂਮਕੇਤ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ, ਅਣੀਆਂ ਜੁੱਟੀਆਂ ॥ ਧੂਹ ਲਈਆਂ
ਤਰਵਾਰੀਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵੀਂ ॥ ਵਾਹਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥ ਵਗੈ ਰੱਤੁ ਝੁਲਾਰੀ, ਜਿਉ
ਗੇਰੂ ਬਾਬੁੜਾ ॥ ਦੇਖਨ ਬੈਠ ਅਟਾਰੀ, ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ
॥੧੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੱਖ ਨਗਾਰੇ ਵੱਜਨ, ਆਮੋ ਸਾਮੁਣੇ ॥ ਰਾਕਸ ਰਣੋ ਨ ਭੱਜਨ, ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ ॥
ਸੀਹਾਂ ਵਾਗੂ ਗੱਜਨ, ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ ਕੈਬਰ ਛੱਡਨ, ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦੋਹਰੇ, ਰਣ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ॥ ਧੂੜਿ ਲਪੇਟੇ ਧੂਹਰੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ॥

ਉੱਖਲੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਜਿਨਾ, ਮੁਹਿ ਜਾਪਨ ਆਲੇ ॥ ਧਾਏ ਦੇਵੀ ਸਾਮਣੇ, ਬੀਰ ਮੁੱਛਲੀਆਲੇ ॥
ਸੁਰਪਤਿ ਜੇਹੇ ਲੜ ਹਟੇ, ਬੀਰ ਟਲੇ ਨ ਟਾਲੇ ॥ ਗੱਜੇ ਦੁਰਗਾ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਜਣੁ ਘਣੀਅਰ ਕਾਲੇ
॥੧੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੇਰ ਲਈ ਵਰਿਆਮੀ, ਦੁਰਗਾ
ਆਇਕੈ ॥ ਰਾਕਸ ਵਡੇ ਅਲਾਮੀ, ਭੱਜ ਨ ਜਾਣਦੇ ॥ ਅੰਤ ਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ, ਮਾਰੇ ਦੇਵਤਾ
॥੧੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਣਤ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਭਿੜੰਦਿਆਂ ॥ ਪਾਏ ਮਹਖਲ ਭਾਰੇ, ਦੇਵਾਂ
ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਵਾਹਨ ਫੱਟ ਕਰਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ ॥ ਜਾਪਨ ਤੇਗੀ ਆਰੇ, ਮਿਆਨੋ ਧੂਹੀਆਂ ॥
ਜੋਧੇ ਵਡੇ ਮੁਨਾਰੇ, ਜਾਪਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਸਵਾਰੇ, ਪੱਬਾਂ ਜਵੇਹਣੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਆਖਨ
ਹਾਰੇ, ਧਾਵਨ ਸਾਮੁਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਉਮਲ
ਲਥੇ ਜੋਧੇ, ਮਾਰੂ ਬੱਜਿਆ ॥ ਬੱਦਲ ਜਿਉ ਮਹਿਖਾਸੁਰ, ਰਣ ਵਿਚਿ ਗੱਜਿਆ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਾ
ਜੋਧਾ, ਮੈਉ ਭੱਜਿਆ ॥ ਕਉਣੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ, ਜਿਨ ਰਣੁ ਸੱਜਿਆ ॥੧੬॥ ਵੱਜੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ,
ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਤੀਰ ਫਿਰੈਂ ਰੈਬਾਰੇ, ਆਮੋ ਸਾਮਣੇ ॥ ਅਗਣਤ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਲਗਦੀ
ਕੈਬਰੀ ॥ ਡਿੱਗੇ ਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥ ਖੁੱਲੀਂ ਵਾਲੀਂ ਦੈਤ, ਅਹਾੜੇ ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ॥
ਸੁੱਤੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ, ਭੰਗਾਂ ਖਾਇਕੈ ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਨਾਲਿ ਧਉਸਾਂ
ਭਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠਿਆ ਫਉਜ ਤੇ, ਵੱਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਆ ਸੂਰਮੇ, ਨਾਲਿ ਵਡੇ
ਹਜਾਰੀ ॥ ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ ਧੂਹਿਆ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਉਮਲ ਲੱਥੇ ਸੂਰਮੇ, ਮਾਰ ਮਚੀ
ਕਰਾਰੀ ॥ ਜਾਪੇ ਚੱਲੇ ਰਤੁ ਦੇ, ਸਲਲੇ ਜਟਧਾਰੀ ॥੧੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ

ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਧੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਮਿਆਨ ਤੇ ॥ ਚੰਡੀ ਰਾਕਸਿ ਖਾਣੀ, ਵਾਹੀ ਦੈਤ
ਨੂੰ ॥ ਕੋਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ, ਲੱਥੀ ਕਰਗ ਲੈ ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਰੜਕੀ ਧਰਤ ਜਾਇ ॥
ਲੈਦੀ ਅਘਾਂ ਸਿਧਾਣੀ, ਸਿੰਗਾਂ ਧਉਲਦਿਆਂ ॥ ਕੂਰਮ ਸਿਰ ਲਹਿਲਾਣੀ, ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥
ਵੱਢੇ ਗਨ ਤਿਖਾਣੀ, ਮੂਏ ਖੇਤ ਵਿਚ ॥ ਰਣ ਵਿਚ ਘੱਤੀ ਘਾਣੀ, ਲੋਹੂ ਮਿੰਜਦੀ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ
ਕਹਾਣੀ, ਚੱਲਗੁ ਤੇਗ ਦੀ ॥ ਬਿੱਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾਣੀ, ਮਹਿਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ੧੯ ॥ ਇਤੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ
ਦੈਤ ਮਾਰੇ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਆ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਰਾਣੀ, ਸਿੰਘੁ ਨਚਾਇਆ ॥ ਮਾਰੇ ਵੀਰ
ਜਟਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਅੱਗਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ, ਦਲੀਂ ਹੰਕਾਰਕੈ ॥ ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ
ਪਠਾਣੀ, ਸੁਣਿਕੈ ਰਾਗ ਨੂ ॥ ਰੱਤੂ ਦੇ ਹੜਵਾਣੀ, ਚੱਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ॥ ਪੀਤਾ ਫੁੱਲੁ ਇਆਣੀ,
ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਅਲੋਪੁ ਭਵਾਣੀ, ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਰਾਜੁ ਦੇ ॥ ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾਨੀ, ਹੋਈ
ਜਿੱਤ ਦਿਨ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਗੁਮਾਨੀ, ਜਨਮੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤੱਕੀ, ਜਿੱਤਨੀ
॥ ੨੧ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਣਾ, ਵਡ ਜੋਧੀਂ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਭੇੜ
ਸੰਦਾ ਸਾਜੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਜੁੰਮੇ ਕਟਕ ਅਛੂਹਣੀ, ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਦੀ ਛਾਇਆ ॥ ਰੋਹ, ਸੁੰਭ
ਨਿਸੁੰਭ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਅਲਾਇਆ, ਵਡ ਜੋਧੀਂ ਸੰਘਰ ਵਾਏ ॥
ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀਆ, ਵਰਿਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ॥ ਘੁਰੇ ਦਮਾਮੇ ਦੋਹਰੇ, ਜਮ ਬਾਹਣ ਜਿਉ
ਅਰੜਾਏ ॥ ਦੇਉ ਦਾਨੋ, ਲੁੱਝਣ ਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੋ ਦੇਉ, ਅਨਾਗੀ ਸੰਘਰੁ ਰੱਚਿਆ
॥ ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਗੀਂ, ਬਾਣੇ ਜੋਧਿਆਂ ॥ ਭੂਤਾਂ ਇੱਲਾਂ ਕਾਗੀ, ਗੋਸਤੁ ਭੱਖਿਆ ॥ ਹੁੰਮੜ

ਪੁੰਮੜ ਜਾਗੀ, ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ॥੨੪॥ ਸੱਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਿੱਤੇ ਦੇਉ
ਭਜਾਈ, ਮਿਲਿ ਕੈ ਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮ
ਤਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਡਰਦਿਆਂ ॥ ਆਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ, ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥੨੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਈ ਫੇਰ
ਭਵਾਨੀ, ਖਬਰੀ ਪਾਈਆਂ ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ ਅਭਮਾਨੀ, ਹੋਏ ਏਕਠੇ ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਗੁਮਾਨੀ, ਰਾਇ
ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਗ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਦਾਨੋ, ਆਪ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦੁਰਗਾ
ਲਿਆਵਣੀ ॥੨੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ, ਫਉਜਾਂ ਦੇਖਕੈ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ,
ਹੋਈ ਸਾਮਣੇ ॥ ਸਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਧੂਮਰਨੈਣ ਦੇ ॥ ਜਣ ਲੈ ਕੱਟੇ ਆਰੇ, ਦਰਖਤ ਬਾਢੀਆਂ
॥੨੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਬਜਾਈ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ ਆਈ, ਉਤੈ ਰਾਕਸਾਂ
॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰਦੀ ॥ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ, ਤਨ ਲਾਈ, ਕੀਤੀ ਰੰਗੁਲੀ ॥
ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ, ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿਕੈ ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਚਲਾਈ, ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂ ॥ ਜਮਪੁਰ
ਦੀਆ ਪਠਾਈ, ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਨੂ ॥ ਜਾਪੇ ਦਿੱਤੀ ਸਾਈ, ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ ॥੨੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੰਨੇ
ਦੈਤ ਪੁਕਾਰੇ, ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਸੰਘਾਰੇ, ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ॥ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ
ਮਾਰੇ, ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਜਾਪਨ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ, ਡਿੱਗਨਿ ਸੂਰਮੇ ॥ ਗਿਰੇ ਪਰੱਬਤ ਭਾਰੇ, ਮਾਰੇ
ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥ ਦੈਤਾਂ ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ, ਦਹਸਤ ਖਾਇਕੈ ॥ ਬਚੇ ਸੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਰਾਇਥੈ
॥੨੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਬੁਲਾਏ, ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੇ ॥ ਬੈਠੇ ਮਤਾ ਪਕਾਈ, ਦੁਰਗਾ
ਲਿਆਵਣੀ ॥ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਪਠਾਏ, ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁ ਦੈ ॥ ਜਾਪੇ ਛੱਪਰ ਛਾਏ, ਬਣੀਆ

ਕੇਜਮਾ ॥ ਜੇਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਏ, ਚੱਲੇ ਜੁੱਧ ਨੋ ॥ ਜਣ ਜਮ ਪੁਰ ਪਕੜ ਚਲਾਏ, ਸਭੇ ਮਾਰਨੇ
॥੩੦॥ ਪਉੜੀ ॥ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ, ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥
ਸਭਨੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ, ਬਰਛੇ ਪਕੜਿ ਕੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ, ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਤੀਰੀ
ਛਹਬਰਿ ਲਾਈ, ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ ॥੩੧॥ ਭੇਰੀ ਸੰਖ ਵਜਾਏ, ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ ਤੀਰ
ਚਲਾਏ, ਦੁਰਗਾ ਧਨਖ ਲੈ ॥ ਜਿਨੀ ਦਸਤ ਉਠਾਏ, ਰਹੇ ਨ ਜੀਵਦੇ ॥ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਖਪਾਏ,
ਦੋਨੋ ਦੇਵਤਾ ॥੩੨॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਰਿਸਾਏ, ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣ ॥ ਜੋਧੇ ਸਭ ਬੁਲਾਏ, ਅਪਣੇ
ਮਜਲਸੀ ॥ ਜਿਨੀ ਦੇਉ ਭਜਾਏ, ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਵੇ ॥ ਤੇਈ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ, ਪਲ ਵਿਚਿ ਦੇਵਤਾ ॥
ਓਨੀ ਦਸਤੀ ਦਸਤਿ ਵਜਾਏ, ਤਿਨਾ ਚਿਤ ਕਰਿ ॥ ਫਿਰ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਚਲਾਏ, ਬੀੜੇ ਰਾਇ
ਦੇ ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਏ, ਚਿਲਕਤ ਟੋਪੀਆਂ ॥ ਲੁੱਝਣ ਨੋ ਅਰੜਾਏ, ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ ॥ ਕਦੇ
ਨ ਕਿਨੈ ਹਟਾਏ, ਜੁੱਧ ਮਚਾਇਕੈ ॥ ਮਿਲ ਤੇਈ ਦਾਨੋ ਆਏ, ਹੁਣ ਸੰਘਰਿ ਦੇਖਣਾ
॥੩੩॥ ਪਉੜੀ ॥ਦੈਤੀਂ ਡੰਡ ਉਭਾਰੀ, ਨੇੜੈ ਆਇਕੈ ॥ ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ
ਸੁਣ ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ, ਗਦਾ ਫਿਰਾਇ ਕੈ ॥ ਸੈਨਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ॥
ਜਣ ਮਦ ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ, ਘੁਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ਅਗਣਤ ਪਾਂਉ ਪਸਾਰੀ, ਰੁਲੇ ਅਹਾੜ ਵਿਚਿ ॥
ਜਾਪੈ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ, ਸੁੱਤੇ ਫਾਗ ਨੂੰ ॥੩੪॥ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਹਕਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ
ਮੁਨਾਰੇ, ਦਿੱਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ,
ਆਏ ਸਾਮਣੇ ॥ ਸੰਜਾ ਤੇ ਠਣਿਕਾਰੇ, ਤੇਗੀਂ ਉਭਰੇ ॥ ਘਾਟ ਘੜਨਿ ਠਠਿਆਰੇ, ਜਾਣਿ

ਬਣਾਇਕੈ ॥੩੫॥ ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੁਮਰ ਬਰਗਸਤਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ
ਘੱਤੀਓ ॥ ਸਣੇ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਡਿੱਗਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ ਪਾਣੀ, ਘਾਇਲ ਘੁਮਦੇ
॥ ਏਵਡੁ ਮਾਰ ਵਿਹਾਣੀ, ਉਪਰ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਬਿਜਲ ਜਿਉ ਝਰਲਾਣੀ, ਉਠੀ ਦੇਵਤਾ
॥੩੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਉਭਾਰੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਸਭੇ ਸੈਨਾ ਮਾਰੀ, ਪਲ ਵਿਚਿ
ਦਾਨਵੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ, ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥ ਸਿਰਿ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ, ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ
ਦੇ ॥੩੭॥ ਅਗਣਤ ਦਾਨੋ ਭਾਰੇ, ਹੋਏ ਲੋਹੂਆ ॥ ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ ਮੁਨਾਰੇ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਦੁਰਗਾ
ਨੋ ਲਲਕਾਰੇ, ਆਵਨ ਸਾਮਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸ ਆਵਦੇ ॥ ਰਤੂ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ,
ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇੰ ਪਏ ॥ ਉਠੇ ਕਾਰਣਿਆਰੇ, ਰਾਕਸ ਹੜਹੜਾਇ ॥੩੮॥ ਧਗਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀ,
ਸੰਘਰ ਵਾਇਆ ॥ ਬਰਛੀ ਬੰਬਲੀਆਲੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥ ਭੇੜਿ ਮਚਿਆ ਬੀਰਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ
ਦਾਨਵੀਂ ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਮੁਹਰਾਲੀ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਜਣ ਨਟ ਲੱਥੇ ਛਾਲੀਂ, ਢੋਲਿ ਬਜਾਇਕੈ
॥ ਲੋਹੂ ਫਾਥੀ ਜਾਲੀ, ਲੋਥੀ ਜਮਧੜੀ ॥ ਘਣ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾਲੀਂ, ਤੇਗਾਂ ਹਸੀਆਂ ॥
ਘੁੰਮਰਆਰਿ ਸਿਆਲੀ, ਬਣੀਆਂ ਕੇ ਜਮਾਂ ॥੩੯॥ ਧਗਾਂ ਸੂਲਿ ਬਜਾਈਆਂ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥
ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਲਈਆਂ, ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ ॥ ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਬਧਾਈਆਂ, ਅਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ ॥
ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇਂ ਆਈਆਂ, ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ ॥ ਸਭਨੀ ਆਣ ਵਗਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿਕੈ ॥
ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈਆਂ, ਢਾਲ ਸੰਭਾਲਕੈ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਚਲਾਈਆਂ, ਤਕਿ ਤਕਿ ਦਾਨਵੀ ॥
ਲੋਹੂ ਨਾਲਿ ਡੁਬਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀ ਜਣ ਨਾਈਆਂ, ਮਿਲਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ॥ ਸਭੇ

ਮਾਰ ਗਿਰਾਈਆਂ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਤਿਦੂੰ ਫੇਰਿ ਸਵਾਈਆਂ, ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ॥੪੦॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸੂਰੀ ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ, ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ ॥ ਚੰਡ ਚਿਤਾਰੀ ਕਾਲਕਾ, ਮਨ ਬਹਲਾ
ਰੋਸ ਬਢਾਇਕੈ ॥ ਨਿਕਲੀ ਮੱਥਾ ਫੋੜਿਕੈ, ਜਣ ਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਜਾਗ ਸੁ ਜੰਮੀ ਜੁੱਧ
ਨੂ, ਜਰਵਾਣਾ ਜਣ ਮਰੜਾਇਕੈ ॥ ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੇਰਾ ਘੱਤਿਆ, ਜਣ ਸੀਂਹ ਤੁਰਿਆ ਗਣਿਣਾਇਕੈ
॥ ਆਪ ਵਿਸੁਲਾ ਹੋਇਆ, ਤਿੰਹੁ ਲੋਕਾ ਤੇ ਖੁਨਸਾਇਕੈ ॥ ਰੋਹ ਸਿਧਾਈਆਂ ਚਕ੍ਰਪਾਨ, ਕਰ
ਨੰਦਾ ਖੜਗ ਉਠਾਇਕੈ ॥ ਅਗੈ ਰਾਕਸ ਬੈਠੇ ਰੋਹਲੇ, ਤੀਰੀਂ ਤੇਗੀਂ ਛਹਬਰ ਲਾਇਕੈ ॥ ਪਕੜ
ਪਛਾੜੇ ਰਾਕਸਾਂ, ਦਲ ਦੈਤਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਕੈ ॥ ਬਹੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨਿ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ
ਧੂਮ ਰਚਾਇਕੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰਮੇ, ਗਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇਕੈ ॥ ਰਣ, ਕਾਲੀ ਗੁੱਸਾ
ਖਾਇਕੈ ॥੪੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਅਣੀਆਰਾਂ ਚੋਈਆਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕਿਰਪਾਣਾਂ
ਤਿੱਖੀਆਂ, ਨਾਲ ਲੋਹੂ ਧੋਈਆਂ ॥ ਹੂਰਾਂ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਨੂੰ, ਘਤਿ ਘੇਰਿ ਖਲੋਈਆਂ ॥ ਲਾੜਾ
ਦੇਖਨ ਲਾੜੀਆਂ, ਚਉਗਿਰਦੈ ਹੋਈਆਂ ॥੪੨॥ ਚੋਬੀਂ ਧਉਸਾ ਪਾਈ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਸਤੀ
ਧੂਹ ਨਚਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ॥ ਸੂਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈਆਂ, ਗੋਸਤ ਗਿੱਧੀਆਂ ॥
ਬਿੱਧਣਰਾਤੀ ਆਈਆਂ, ਮਰਦਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ॥ ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਧਾਈਆਂ, ਲੋਹੂ ਭੱਖਣਾ ॥
ਫਉਜਾਂ ਮਾਰ ਹਟਾਈਆਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਭਜਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਆਂ, ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ॥ ਭੁਈ
ਨ ਪਉਣੈ ਪਾਈਆਂ, ਬੂੰਦਾਂ ਰਕਤ ਦੀਆਂ ॥ ਕਾਲੀ ਖੇਤ ਖਪਾਈਆਂ, ਸਭੇ ਸੂਰਤਾ ॥ ਬਹੁਤੀਂ
ਸਿਰੀਂ ਬਿਹਾਈਆਂ, ਘੜੀਆਂ ਕਾਲ ਕੀਆਂ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਏ ਮਾਈਆਂ, ਝੁਝੇ ਸੂਰਮੇ

॥੪੩॥ ਸੁੰਭ ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਲੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ॥ ਰਣ ਵਿਚਿ ਕਿਨੈ ਨ ਝਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ ਆਵਦੀ
॥ ਬਹੁਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾਲੀ, ਉਠੇ ਆਖਕੈ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਾਨ ਤਬਾਲੀ, ਜਾਸਨ ਜੁੱਧ ਨੂੰ ॥ ਥਰਿ ਥਰਿ
ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਚਾਲੀ, ਦਲਾਂ ਚੜ੍ਹਦਿਆ ॥ ਨਾਉ ਜਿਵੇ ਹੈ ਹਾਲੀ, ਸਹ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ ॥ ਧੂੜਿ
ਉਤਾਹਾਂ ਘਾਲੀ, ਛੜੀਂ ਤੁਰੰਗਮਾਂ ॥ ਜਾਣਿ ਪੁਕਾਰੂ ਚਾਲੀ, ਧਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਥੈ ॥੪੪॥ ਪਉੜੀ
॥ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀਆਂ, ਸੈਣ ਸੂਰਿਆਂ ਸਾਜੀ ॥ ਚੱਲੇ ਸਉਹੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਜਣ ਕਾਬੈ
ਹਾਜੀ ॥ ਤੀਰੀ ਤੇਗੀ ਜਮਧੜੀਂ, ਰਣ ਵੰਡੀ ਭਾਜੀ ॥ ਇਕ ਘਾਇਲ ਘੁਮਨ ਸੂਰਮੇ, ਜਣ
ਮਕਤਬ ਕਾਜੀ ॥ ਇਕ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏ, ਜਿਉ ਝੁਕ ਪਉਨ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਇਕ ਦੁਰਗਾ
ਸਉਹੇ ਖੁਨਸਕੈ, ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ ॥ ਇਕ ਧਾਵਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ, ਜਿਉ ਭੁਖਿਆਏ ਪਾਜੀ
॥ ਕਦੇ ਨ ਰੱਜੇ ਜੁਝ ਤੇ, ਰਜ ਹੋਏ ਰਾਜੀ ॥੪੫॥ ਬੱਜੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ, ਸੰਘਰ ਡੋਹਰੇ ॥ ਡਹੇ ਜੁ
ਖੇਤ ਜਟਾਲੇ, ਹਾਠਾਂ ਜੋੜਿਕੈ ॥ ਨੇਜੇ ਬੰਬਲੀਆਲੇ, ਦਿੱਸਨ ਓਰੜੇ ॥ ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ, ਨਾਵਣ
ਗੰਗ ਨੂੰ ॥੪੬॥ ਪਉੜੀ ॥ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਸੂਲ ਹੋਈਆਂ ਕੰਗਾਂ ॥ ਵਾਛੜ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ,
ਵਿਚ ਖੇਤ ਖਤੰਗਾਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਬਢ ਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾਂ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲਾਂ
ਮਿਲੰਦਿਆਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਨਿਹੰਗਾਂ ॥੪੭॥ ਪਉੜੀ ॥ਓਰੜ ਫਉਜਾਂ ਆਇਆਂ, ਬੀਰ ਚੜੇ
ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਸੜਕ ਮਿਆਨੋ ਕਢੀਆਂ, ਤਿਖੀਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਚਿਆਂ, ਵਡੇ
ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਿਰ ਧੜ ਬਾਹਾਂ ਗਨਲੇ, ਫੁਲ ਜੇਹੈ ਬਾੜੀ ॥ ਜਾਪੇ ਕਟੇ ਬਾਢੀਆਂ, ਰੁਖ ਚੰਦਨਿ
ਆਰੀ ॥੪੮॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਵਾਰ ਕੱਉ ॥ ਤਕ ਤਕ ਕੈਬਰਿ

ਦੁਰਗਸਾਹ, ਤਕ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁਝਾਰ ਕੱਉ ॥ ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾਥੀਆਂ, ਸੰਗ ਰਥ ਗਿਰੇ ਅਸਵਾਰ
ਕੱਉ ॥ ਸੋਹਨ ਸੰਜਾਂ ਬਾਗੜਾਂ, ਜਣੁ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲ ਅਨਾਰ ਕੱਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਕਾਲਕਾ, ਹਥਿ
ਸੱਜੇ ਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕੱਉ ॥ ਏਦੂੰ ਪਾਰਉ ਓਤ ਪਾਰ, ਹਰਿਨਾਕਸਿ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੱਉ ॥ ਜਿਣ
ਇੱਕਾ ਰਹੀ, ਕੰਧਾਰ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕੱਉ ॥੪੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ
ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣ ਕੱਉ ॥ ਤਦ ਖਿੰਗ ਨਿਸੁੰਭ ਨਚਾਇਆ, ਡਾਲ ਉਪਰਿ
ਬਰਗਸਤਾਣ ਕੱਉ ॥ ਫੜੀ ਬਿਲੰਦ ਮੰਗਾਇਉਸ, ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਿ ਮੁਲਤਾਨ ਕੱਉ ॥ ਗੁੱਸੇ
ਆਈ ਸਾਮੁਣੇ, ਰਣ ਅੰਦਰਿ ਘੱਤਣ ਘਾਣ ਕੱਉ ॥ ਅਗੈ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਬਢ ਸੁੰਭਨ
ਬਹੀ ਪਲਾਣ ਕੱਉ ॥ ਰੜਕੀ ਜਾਇ ਕੈ ਧਰਤ ਕੱਉ, ਬਢ ਪਾਖਰ ਬੱਢ ਕਿਕਾਣ ਕੱਉ ॥ ਬੀਰ
ਪਲਾਣੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਸੁੰਭ ਸੁਜਾਣ ਕੱਉ ॥ ਸਾਬਾਸ ਸਲੋਣੇ ਖਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦਾ
ਸਾਬਾਸ, ਤੇਰੇ ਤਾਣ ਕੱਉ ॥ ਤਾਰੀਫਾਂ, ਪਾਨ ਚਬਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਕੈਫਾਂ ਖਾਣ ਕੱਉ
॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਤੁਰੇ ਨਚਾਣ ਕੱਉ ॥੫੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਗਹਸੰਘਰਿ ਕੱਥੇ
॥ ਓਰੜ ਉੱਠੇ ਸੂਰਮੇ, ਆ ਡਾਹੇ ਮੱਥੇ ॥ ਕੱਟ ਤੁਫੰਗੀ ਕੈਬਰੀ, ਦਲ ਗਾਹਿ ਨਿਕੱਥੇ ॥ ਦੇਖਨਿ
ਜੰਗ ਫਰੇਸਤੇ, ਅਸਮਾਨੋ ਲੱਥੇ ॥੫੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ, ਦਲ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥
ਓਰੜ ਆਏ ਸੂਰਮੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਰਣਿਆਰੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ, ਹਥਿਆਰ ਉਭਾਰੇ ॥
ਟੋਪ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਗਲਿ ਸੰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥
ਚੜੇ ਰਥੀਂ ਗਜ ਘੋੜਿਈਂ, ਮਾਰ ਭੁਇ ਤੇ ਡਾਰੇ ॥ ਜਾਣ ਹਲਵਾਈ ਸੀਖ ਨਾਲ, ਵਿੰਨੁ ਵੜੇ

ਉਤਾਰੇ ॥੫੨॥ ਪਉੜੀ ॥ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਨਾਲ ਧਉਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਲਈ ਭਗਉਤੀ
ਦੁਰਗਸਾਹ, ਵਰ ਜਾਗਨ ਭਾਰੀ ॥ ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਨੋ, ਰਤੁ ਪੀਐ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁੰਭ ਪਲਾਣੇ
ਡਿਗਿਆ, ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਡੁਬ ਰਤੂ ਨਾਲਹੁ ਨਿਕਲੀ, ਬਰਛੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਜਾਣ ਰਜਾਦੀ
ਉਤਰੀ, ਪੈਨ ਸੂਹੀ ਸਾਰੀ ॥੫੩॥ ਪਉੜੀ ॥ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਸਬਾਹੀ ॥
ਸਸੜੁ ਪਜੂਤੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਗਹ ਸਭਨੀਂ ਬਾਹੀਂ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਿਆ, ਵਥ ਜੇਹੇ ਸਾਹੀ ॥
ਫਉਜਾ ਰਾਕਸਿ ਆਰੀਆਂ, ਦੇਖ ਰੋਵਨਿ ਧਾਂਹੀ ॥ ਮੁਹਿ ਕੜੂਚੇ ਘਾਹ ਦੇ, ਛਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ ॥
ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀਅਨ, ਮੁੜ ਝਾਕਨ ਨਾਹੀਂ ॥੫੪॥ ਪਉੜੀ ॥ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ, ਜਮ ਦੇ
ਧਾਮ ਨੋ ॥ ਇੰਦ੍ਰੁ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖ ਨੋ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਛੜੁ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ
ਇੰਦ੍ਰੁ ਦੈ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ, ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ
ਪਉੜੀਆਂ ॥ ਫੇਰ ਨ ਜੁਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ॥੫੫॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਸਃ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰ ਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਏ
ਨਮਹ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ
ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖੁਰ ॥
ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖੁਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ
ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ

ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ
ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ
॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ
ਪਰਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ
ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ

॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ
ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ
ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ
ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ
॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਥ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ
ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ
ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ
॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖ
ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ
ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ
ਜਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ
ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਜਿਹ

ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ
ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਵਾਨੂ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਥੈ ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਥੈ
॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ
ਕੀ ਓਟ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ
ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ
ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ
ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ
ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ
॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ
ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ
ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ
ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ
॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ
ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ ਜੈਨ
ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ
ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ
॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ
ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ
ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ
॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ

ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ
ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥
ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ
ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ
ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ
ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ
ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ
ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇ
ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ
ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ
ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ

ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ
ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ
ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ
ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ
ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥ ਮੁਖਿ
ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਸੀਝੈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇੜੁ ਰਸਨਾ
॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ
ਹਜੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ
ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਰਤਨੁ

ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ
ਮਾਨੈ ॥ ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁ ਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ
ਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ
ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ
ਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ ਛਪਸਿ
ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ
ਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ
ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ
ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥ ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ
ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ
॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ
ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥
ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧੋਹ ॥ ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ

॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ
ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ
ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ
॥੮॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ
ਜਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ
ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ
ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ
॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ
ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ
ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ
ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ
ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ
ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ
ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ
ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ
ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ

ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ
ਮਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ
ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ
ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸੂਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ
ਹਿਰਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥
ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ
ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ
ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ
ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥
ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ
ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ
ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ
॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ
ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ
॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ
ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ
ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ
ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ
ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ
ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਉਚੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਭੁਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ
ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥
ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ
॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ
ਕਹੈ ॥੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ
ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ
ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ
ਸੋਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ
॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ
ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ
ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ
ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ
॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ
ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ
ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ
ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ

॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ
ਉਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ
॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ
ਮੇਲਾ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ
ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ
ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ
ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ
ਉਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ
ਨਿਰਦੋਖ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ
ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਉ ਖੋਦੈ
ਕੋਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਉ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ
ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥
ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ
ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਚੀਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ

ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ
ਉਪਰਿ ਆਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ
ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ
ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ
ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ

ਅਧਾਖੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ
॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ
ਨੇੜੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ
ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥
ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ
ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥
ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ
ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਆਪਿ
ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ
ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿ
ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ
॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ
ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ

॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ
ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ
ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ
॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ
ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ
ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ
ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ
॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ
ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ

ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ
ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ
ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ
ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ
ਕਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ
ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛੜੁ ॥ ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ
ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ
॥੪॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ
ਚਿੰਤ ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥
ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨੁ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ
॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਤਿ
॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੋਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ
ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ
॥ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ
॥ ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ
॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ
ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ
ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ
ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ
ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ
ਮਿਲੇਇ ॥੩॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾ ਕਾ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ
॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸ
ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ
॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ
ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ
ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥
ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ
ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ
ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ
ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥
ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ

ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸੁਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ
॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ
॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ
ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ
ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ
ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ
ਆਸ ॥ ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ
ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਰਕ
ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ
ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ
ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ

ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ
ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ
ਚੀਤੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ
ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਨਹ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਉ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ
॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ
ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ
ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ
ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ
॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ
ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ

ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ
ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ
ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ
ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ
ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ
ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ
ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ

ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ
ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥
ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ
ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ
ਦੁਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ
॥੪॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ
ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ
ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ
ਰਹਤ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ
ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ
॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ
ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ
ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ
ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੋਇ ॥੮॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ
ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ
॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ
॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ
॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ
ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ
ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸੂਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ
॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਤ
ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ
ਬਖਾਨੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ
॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ
ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ ਨਹ
ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ
ਨਿਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ

ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ
ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ
ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ
॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ
ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ
ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥
ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ
ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ ਪੁਰਬ

ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ
ਚਿਤਾਰੁ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ
ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ
॥ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ
ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ
ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ
ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ
ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ ਸਭ
ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ

॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ
ਰਹਤ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ
ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ
॥੮॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ
ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ
ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ
ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ
ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ
॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ
ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ
ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲ
ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ
ਸੋਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਉਚ ਨੀਚ
ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ

॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ
॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ
ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ
ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ
॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ
ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ
ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ
॥ ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ

ਸ੍ਰਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ
ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ
॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ
॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ
ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ
ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ
॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ ਤਤੁ
ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ
ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥
ਬੂਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ
॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ
ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ
ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ
ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ
ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ
ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ
ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ
ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ ਪੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ
ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ
॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ
ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ
ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ
॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ
ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ
ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ

ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ
ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ
ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ
ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥
ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ
ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ
ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ
॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ
ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ
ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ
ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ
॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ
ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ
ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ
॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ
ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ
ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ
ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ
ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ
ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ
ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ
ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ
ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ
ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ
ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥
ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ
ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਤੁ
ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ

ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ
ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ
॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ
ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ
ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ
ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੂਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁ ਹਸਤੀ
ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਢੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ
ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੋ ਚੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ
॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ
॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ
ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਈਹਾ
ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ
॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ

ਅਨੰਤ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ
ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ
ਧੂਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ
ਨੀਤਿ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ ਬਡਭਾਗੀ
ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ
ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ਇਛ
ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ
ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ
॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ
ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ
ਕਾਮੁ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਆਪਿ
ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ
ਛਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ
ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ ਮਨ
ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ
ਧੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ
ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ
॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ
ਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ
॥੭॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ

ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥
ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ
ਮੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ
ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ
ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ
ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥
ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ
ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ
ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ
॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ ਜਬ ਨਾਥ
ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ

ਅਚਰਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ
ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਤਹ
ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰੁ ਲਗਤ
ਕਹੁ ਕੀਸ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ
ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ
ਪਰਬੀਨ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨੁ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਤਉ
ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ
ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ
ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥ ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ
ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ
ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ
ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ
ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥
ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਏਕੈ ॥੨॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ
ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ
॥ ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ
॥੮॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ
॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ
ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ
ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰੁ ਸਭ ਤਾ ਕੈ
ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੁਆ
ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ
॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ
ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ
ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ

ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ
ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ
ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ
ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ
ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ
ਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ
ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ

ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ
ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ
ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ
ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ
॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ
ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ
ਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ
ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ
ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥
ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ
ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ

ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ
ਰਚਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ
ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ
ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ
ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ
॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ
ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ
ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ
ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ
॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ
ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ

ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ
॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ
ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ
॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮਨ ਮੰਗ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ
ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ
ਰਤਨ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ
ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ
ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ
॥੩॥ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ
ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ

ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ ਕਰਿ
ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ
ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ
॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ
ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ
ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ
॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ
ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ
ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥
ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਆਏ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਨਾਮ

ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ
॥੮॥੨੪॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮ ਸਾਲਾ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਂਗ ਸਰੋਹੀ ਸੈਫ ਅਸ ਤੀਰ ਤੁਪਕ ਤਰਵਾਰ ॥ ਸੱਤ੍ਰਾਂਤਕ ਕਵਚਾਂਤਿ ਕਰ ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰ
॥੧॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਾਰਾਧਰੀ ਸੈਫ ਸੂਲ ਜਮਦਾਢ ॥ ਕਵਚਾਂਤਕ ਸਤ੍ਰਾਂਤ ਕਰ ਤੇਗ ਤੀਰ
ਧਰਬਾਢ ॥੨॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹਥੀ
ਯਹੈ ਹਮਾਰੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਤੀਰ ਤੁਹੀ ਸੈਥੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ
ਭਏ ਸਿੰਧ ਭਵ ਪਾਰ ॥੪॥ ਕਾਲ ਤੁਹੀ ਕਾਲੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੇਗ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥ ਤੁਹੀਂ ਨਿਸਾਨੀ
ਜੀਤ ਕੀ ਆਜੁ ਤੁਹੀ ਜਗਬੀਰ ॥੫॥ ਤੁਹੀ ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਤਬਰ ਤੂੰ ਨਿਖੰਗ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥ ਤੁਹੀ
ਕਟਾਰੀ ਸੇਲ ਸਭ ਤੁਮਹੀ ਕਰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੬॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਪਰ ਤੁਮਹੀ ਕਵਚ
ਨਿਖੰਗ ਕਵਚਾਂਤਕ ਤੁਮਹੀ ਬਨੇ ਤੁਮ ਬਜਾਪਕ ਸਰਬੰਗ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਕਾਰਨ ਤੁਹੀ ਤੂੰ
ਬਿੱਦਯਾ ਕੋ ਸਾਰ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕੋ ਉਪਰਾਜਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥੮॥ ਤੁਮਹੀ ਦਿਨ ਰਜਨੀ

ਤੁਹੀ ਤੁਮਹੀ ਜੀਅਨ ਉਪਾਇ ॥ ਕਉਤਕ ਹੇਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਤਿਨ ਮੋਂ ਬਾਦ ਬਢਾਇ ॥੯॥
ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਸੈਫ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ॥ ਰੱਛ ਕਰੋ ਹਮਰੀ ਸਦਾ ਕਵਚਾਂਤਕ ਕਰਵਾਰ
॥੧੦॥ ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਦਾੜ੍ਹ ਜਮ ਤੂੰ ਬਿਛੂਓ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥ ਤੇ ਪਤ ਪਦ ਜੇ ਲੀਜੀਐ ਰੱਛ ਦਾਸ
ਮੁਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧੧॥ ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਹ ਬਿਛੂਓ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਸੈਹਥੀ
ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰ ॥੧੨॥ ਤੁਮੀ ਗੁਰਜ ਤੁਮਹੀ ਗਦਾ ਤੁਮਹੀਂ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ
ਮੋਰੀ ਸਦਾ ਰੱਛ ਕਰੋ ਸਰਬੰਗ ॥੧੩॥ ਛੁਰੀ ਕਲਮ ਰਿਪ ਕਰਦ ਭਨਿ ਖੰਜਰ ਬੁਗਦਾ ਨਾਇ ॥
ਅਰਧ ਰਿਜਕ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ ਮੁਹਿ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਪਾਵਹੁ ਜਗਤ ਤੁਮ
ਤੁਮਹੀਂ ਪੰਥ ਬਨਾਇ ॥ ਆਪ ਤੁਹੀ ਝਗਰਾ ਕਰੋ ਤੁਮਹੀ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥੧੫॥ ਮੱਛ ਕੱਛ
ਬਾਰਾਹ ਤੁਮ ਤੁਮ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ਨਾਰਸਿੰਘ ਬਉਧਾ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਜਗਤ ਕੋ ਸਾਰ ॥੧੬॥
ਤੁਹੀਂ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੁਮ ਤੁਹੀਂ ਬਿਸਨ ਕੋ ਰੂਪ ॥ ਤੁਹੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਆਪ
ਹੀ ਭੂਪ ॥੧੭॥ ਤੁਹੀਂ ਬਿਪ੍ਰ ਛੜੀ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰਾਉ ॥ ਸਾਮ ਦਾਮ ਅਰੁ ਡੰਡ ਤੂੰ
ਤੁਮਹੀ ਭੇਦ ਉਪਾਉ ॥੧੮॥ ਸੀਸ ਤੁਹੀਂ ਕਾਯਾ ਤੁਹੀਂ ਤੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੈਂ ਬਿਦਯਾ ਜਗ
ਬਕਤ੍ਰੁ ਹੁਇ ਕਰੇ ਬੇਦ ਬਖਯਾਨ ॥੧੯॥ ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗੂ ਭਨ ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿੱਹ ਨਾਮ
॥ ਤੀਰ ਖਤੰਗ ਤਤਾਰਚੋ ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੦॥ ਤੈਣੀ ਰਾਲੈ ਸਤ੍ਰੁ ਅਰਿ ਮ੍ਰਿਗ ਅੰਤਕ
ਸਸ ਬਾਨ ॥ ਤੁਮ ਬੈਰਨ ਪ੍ਰਥਮੈ ਹਨੋ ਬਹੁਰੋ ਬਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੨੧॥ ਤੁਮ ਪਾਟਸ ਪਾਸੀ ਪਰਸ
ਪਰਮ ਸਿੱਧ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ਤੇ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ਭਏ ਦੀਅ ਤਵ ਜਿਹ ਬਰਦਾਨ ॥੨੨॥ ਸੀਸ ਸਤ੍ਰੁ

ਅਰਿਆਰ ਅਸ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਸਕ੍ਰ ਸੁਰੇਸਰ ਤੁਮ ਕੀਯੋ ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨ ॥੨੩॥
ਜਮਧਰ ਜਮਦਾੜਾ ਜਬਰ ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹ ਨਾਇ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ
॥੨੪॥ ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਜ ਬਿਛੂਓ ਬਿਸਿਖਿ ਬਿਰਹਬਾਨ ਸਭ ਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਭਏ
ਜਗਤ ਕੇ ਭੂਪ ॥੨੫॥ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੇਰ ਸਮਰਾਂਤ ਕਰਿ ਸਿੱਪਰਾਰਿ ਸਮਸੇਰ ॥ ਮੁਕਤ ਜਾਲ ਜਮ
ਕੇ ਭਏ ਜਿਨੈ ਕਹਜੋ ਇਕ ਬੇਰ ॥੨੬॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੱਤ੍ਰੁ ਅਰਿ ਸਾਰੰਗਾਰਿ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਬਸੋ ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੭॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਉਸਤਤ
ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥

ਸੈਦਰ ਰਹਿਰਾਸ ਸਾਹਿਬ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਧੰਨੁਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁਪਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁਮਸੁ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੈ ਤੇ ਮਰ ਜਾਇ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਉ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਜਲ ਥਲ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ
ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੬॥੧੩॥੨੦॥

(੪੫੧)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ
ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ
ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

(੪੬੯)

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ
ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ
॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ
ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ

ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ
ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ
ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ
॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ
॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ
ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ
ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ
ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ
ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ
ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥
ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ

॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ
ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿ
ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ
ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ
ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ
ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੌ ਪੁਰਖੁ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ
ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ
ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ
ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ
ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ
ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ
॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ
ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ
ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ

ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ
ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ
॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ
ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ
॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਤੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕ ਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ
ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ
॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ
ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ
ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ
ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ
॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

(੮-੧੨)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੋ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥
ਔਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਫ਼ਯੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥੩੬੬॥
ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ, ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥
ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥੩੬੭॥

ਚੌਪਈ ॥

ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥
ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥੩੬੮॥
ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੋਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀਂ ॥੩੬੯॥
ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
ਆਂਤੋ ਗੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਉ ਹਠਿ ਭਏ ॥੩੭੦॥
ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥੩੭੧॥
ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥
ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰੁ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ॥੩੭੨॥

ਦੁਹੂੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ॥
ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥
ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਜੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥
ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੭੮॥
ਮੈ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩੭੯॥
ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਯਾਉਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੌ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਉਂ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰੂ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥੩੮੦॥
ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
ਹੂਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੩੮੧॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੩੮੨॥
ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੩੮੩॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿੰ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੪॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੫॥
ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰੂਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥੩੮੬॥
ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥

ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੩੮੭॥
ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥
ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੮੮॥
ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ
ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੮੯॥
ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥
ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
ਤਾ ਕਾ, ਮੂੜੁ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੩੯੧॥
ਤਾਕੋ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜੁ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੩੯੨॥
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਝਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੯੩॥
ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੩੯੪॥
ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥

ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੩੯੫॥
ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖਜ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖਜ ਸੰਘਰੋ ॥
ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੩੯੬॥
ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹੂ ਮਰੇ ॥
ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੩੯੭॥
ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈਂ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈਂ ॥
ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿੰ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੩੯੮॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋਂ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋਂ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੇਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ , ਤਤਕਾਲਾ ॥

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੁਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥

ਅਤਿਲ ॥

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ, ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥
ਦੁਖ ਦਰਦ ਭੋ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੋ ਜੋ ਯਾਂਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੰਜੈ ॥
ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ, ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੪੦੫॥੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ,
ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ, ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥੪੦੫॥੭੫੫੮॥ ਅਫਜੁੰ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ, ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ, ਮਨ ਕ੍ਰਮ
ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਨ ਗਨੇਸਹਿ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਉਂ ॥ ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ, ਕਬਹੂੰ ਨਹ ਧਿਆਉਂ ॥
ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ, ਮੋਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋ ॥੨॥
ਮਹਾਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ ॥ ਮਹਾ ਲੋਹ, ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰੋ ॥
ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਰਖਵਾਰ ॥ ਬਾਹ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ ॥੩॥
ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਿਤਪਰੀਐ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸੱਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ ॥
ਦੇਗ ਤੇਗ, ਜਗ ਮੈ ਦੋਉ ਚਲੈ ॥ ਰਾਖ ਆਪ ਮੁਹਿ, ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ॥੪॥
ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ, ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ ॥
ਜਾਨ ਆਪਨਾ, ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜ ॥ ਆਪ ਕਰੋ, ਹਮਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ॥੫॥
ਤੁਮ ਹੋ, ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ॥ ਹਾਰ ਪਰਾ, ਮੈ ਆਨ ਦੁਾਰ ਤੁਹਿ ॥੬॥
ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ, ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰਾ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨ ਦੈ, ਹਾਥ ਉਬਾਰੋ ॥ ਹਮਰੇ, ਸਭ ਬੈਰੀਅਨ ਸੰਘਾਰੋ ॥੭॥
ਪ੍ਰਥਮ ਧਰੋ, ਭਗਵਤ ਕੋ ਧਿਆਨਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕਰੋ, ਕਬਿਤਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥
ਕਿਸਨ ਜਥਾ, ਮਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੋ ॥ ਚੁਕ ਹੋਇ, ਕਬਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੋ ॥੮॥

ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋ ਨਿਜ, ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿਹੋ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਆਇ ਹੈਂ, ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ, ਹਰਿਜਨ, ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ, ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ, ਤਰੰਗ ਜਿਉ, ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਇ ਜਗਤ ਕੋ ਲੋਗਨ ਕੋ ਬਸ ਕੀਨ ॥
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਕਟਿਓ ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੋ ਲੀਨ ॥੫੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਅਨ ਕੀ ਕੁਲ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਏ ਜਹ ਤਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਕਲ ਮੋ ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥
ਜੋ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥੫॥
ਜੇ ਜੇ ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥
ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਆਏ ॥੬॥
ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਆਇ ॥
ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਤਿ ਯਾ ਜਗਤ ਮੈ ਦੁਖੀ ਰਹਤ ਹਰਿ ਸੰਤ ॥
ਅੰਤ ਲਹਤ ਹੈ ਮੁਕਤ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ਭਗਵੰਤ ॥੨੪੫੫॥

ਸੋਰਠਾ // ਰੁਦ੍ਰ ਭਗਤ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਕੇ ਦਿਵਸ ਸਦਾ ਭਰੇ //
ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਫਲ ਕਛੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕੇ //੨੪੫੬//
ਦੋਹਰਾ // ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਿ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ //
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ //੧੫//
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ //
ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸੁਰ ਲੋਕ //੧੬//
ਦੋਹਰਾ // ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ //
ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪ ਤੇ ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ //੧//
ਦੋਹਰਾ // ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ //
ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਗਵੰਤ //੧//
ਦੋਹਰਾ // ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹਿ ਮੋ ਕੋਟਿਕ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ //
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਤੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕ੍ਰੋਰ ਜਲੇਸ //੧//
ਸਵੈਯਾ // ਛੁੱਤ੍ਰੀ ਕੋ ਪੂਤ ਹੋ ਬਾਮੁਨ ਕੋ ਨਹਿ ਕੈ ਤਪੁ ਆਵਤ ਹੈ ਜੁ ਕਰੇ //
ਅਰੁ ਅਉਰ ਜੰਜਾਰ ਜਿਤੇ ਗ੍ਰਹ ਕੋ ਤੁਹਿ ਤਿਆਗ ਕਹਾ ਚਿਤ ਤਾ ਮੈ ਧਰੇ //
ਅਬ ਰੀਝ ਕੈ ਦੇਹੁ ਵਹੈ ਹਮ ਕਉ ਜੋਊ ਹਉਂ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋਰ ਕਰੇ //
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਧਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੁਝ ਮਰੇ //੨੪੮੯//੫੧੩//

ਚਾਰਣੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਜਨ ਰਾਖਸੀ ਦੁਸਮਨ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ॥
ਛੈ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਛਾਹਿ ਕੋ ਨਿਹਫਲ ਜਾਇ ਗਵਾਰ ॥੨੪॥
ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ॥
ਦੰਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਿ ਹੈ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਸੰਘਾਰ ॥੨੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸੈ ਪੈਤਾਲ ਮਹਿ ਸਾਵਨ ਸੁਦਿ ਬਿਤਿ ਦੀਪ ॥
ਨਗਰ ਪਾਵਟਾ ਸੁਭ ਕਰਨ ਜਮਨਾ ਬਹੈ ਸਮੀਪ ॥੨੪੯੦॥
ਦਸਮ ਕਥਾ ਭਾਗਉਤ ਕੀ ਭਾਖਾ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥
ਅਵਰ ਬਾਸਨਾ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕੇ ਚਾਇ ॥੨੪੯੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਧੰਨ ਜੀਓ ਤਿਹ ਕੋ ਜਗ ਮੈ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਚਿਤ ਮੈ ਜੁਧ ਬਿਚਾਰੈ ॥
ਦੇਹ ਅਨਿੱਤ ਨ ਨਿੱਤ ਰਹੈ ਜਸੁ ਨਾਵ ਚੜੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਾਰੈ ॥
ਧੀਰਜ ਧਾਮ ਬਨਾਇ ਇਹੈ ਤਨ ਬੁਧਿ ਸੁ ਦੀਪਕ ਜਿਉ ਓਜਿਆਰੈ ॥
ਗਿਆਨਹਿ ਕੀ ਬਢਨੀ ਮਨਹੁ ਹਾਥ ਲੈ ਕਾਤਰਤਾ ਕੁਤਵਾਰ ਬੁਹਾਰੈ ॥੨੪੯੨॥੫੧੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕਥਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ ਸਭ ਕੋਈ ਭਾਖਤ ਨੇਤ ॥
ਸੁਰਗ ਬਾਸ ਰਘੁਬਰ ਕਰਾ ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸਮੇਤ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ॥
ਬਿਸਨ ਭਗਤ ਕੀ ਏ ਫਲ ਹੋਈ ॥ ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥
ਸੰਮਤ ਸੱਤ੍ਰੁਹ ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ॥ ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥
ਤ੍ਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਗੁੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਭੂਲ ਪਰੀ ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ ॥੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰੁ ਤੁੰਗ ਕੇ ਚਰਨ ਤਰ ਸਤੁੰਦ੍ਰਵ ਤੀਰ ਤਰੰਗ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ ਰਘੁਬਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਾਨੋ ਨਹੀ ਬਾਦ ਸੁਬਾਦ ਬਿਬਾਦਿ ॥
ਗੁੰਥ ਸਕਲ ਪੂਰਣ ਕੀਯੋ ਭਗਵਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥
ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਸਭੈ ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈਂ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਿਓ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੨॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ
ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ
ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ
॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ
ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ
ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ
॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ
ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ

ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ
ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ
ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ
ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ
ਵਾਜੇ ॥੫॥

(੯੧੭)

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ
ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ
ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

(੯੨੨)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ
ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ
ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਪਸਾਰੋ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ
ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥

(੧੪੨੯)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ
ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥
ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ
॥੯॥

(੯੬੧)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸੂਵਣੀ ਸੁਨਣਾ
ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਜਿਸਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ
ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ
ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

(੫੧੭)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਆਰਤੀ-ਆਰਤਾ

ਅਥ ਚੰਡੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰੁ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥

ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਹੋਇ ਗਈ ਸੁਰਪਤਿ ਕੋ ਦੇ ਰਾਜ ॥ ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਭੇਖ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਸੰਤਨ ਕਾਜ
॥੫੩॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅੰਗ ੨੯)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਤਪ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਜੱਗ ਕਰੈ ਇਕ ਬੇਦ ਰਰੈ
ਭਵ ਤਾਪ ਹਰੈ ਮਿਲਿ ਧਿਆਨਹਿ ਲਾਵੈਂ ॥ ਝਾਲਰ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਰਬਾਬ ਲੀਏ ਸੁਰ ਸਾਜ
ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਕਿੰਨਰ ਗੰਧੂਪ ਗਾਨ ਕਰੈ ਗਨਿ ਜੱਛ ਅਪੱਛਰ ਨਿਰਤ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥੫੪॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅੰਗ ੨੯)

ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨ ਕੀ ਕਰਿ ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ
ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈਂ ॥ ਦਾਨਵ ਦੱਛਨ ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ ਅੱਛਤ ਲਾਵੈਂ
॥ ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਦੇਵਪੁਰੀ ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਮੰਗਲਿ ਗਾਵੈਂ ॥੫੫॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੨੯)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਐਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਦੇਵਨ ਬਢਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ ਰੈ ਨਾਮ ਸਤਿ ਜਾਪ
॥੫੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਹੇ ਰਵਿ ਹੇ ਸਸਿ ਹੇ ਕਰੁਨਾਨਿਧ ਮੇਰੀ ਅਬੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਅਉਰ ਨ ਮਾਂਗਤ ਹਉ ਤੁਮ
ਤੇ ਕਛੁ ਚਾਹਤ ਹਉ ਚਿਤ ਮੈ ਸੋਈ ਕੀਜੈ ॥ ਸਸਤ੍ਰਨ ਸਿਉਂ ਅਤਿ ਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ ਜੂਝ ਮਰੋਂ
ਕਹਿ ਸਾਚ ਪਤੀਜੈ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਯਾਮ ਇਹੈ ਬਰੁ ਦੀਜੈ
॥੧੯੦੦॥

(ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੪੯੫)

ਕਬਿਤੁ ॥

ਸੰਕਟ ਹਰਨ ਸਭ ਸਿੱਧ ਕੀ ਕਰਨ ਚੰਡ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਰਨਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਹੈ ॥ ਆਦਿ ਜਾ
ਕੈ ਆਹਮ ਹੈ ਅੰਤ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਸਰਨ ਉਬਾਰਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹੈ ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਨ

ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਜਾਰਨ ਸੋ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਛੁਡਾਏ ਜਮ ਜਾਲ ਹੈ ॥ ਦੇਵੀ ਬਰਲਾਇਕ ਸਬੁੱਧਿ ਹੂ
ਕੀ ਦਾਇਕ ਸੁ ਦੇਹ ਬਰ ਪਾਇਕ ਬਨਾਵੈ ਗੁੰਥ ਹਾਲ ਹੈ ॥੭॥

ਕਬਿਤੁ ॥

ਮਿਲਿ ਕੈ ਸੁ ਦੇਵਨ ਬਡਾਈ ਕਰੀ ਕਾਲਕਾ ਕੀ ਏਹੋ ਜਗਮਾਤ ਤੈ ਤੇ ਕਟਿਓ ਬਡੋ ਪਾਪੁ ਹੈ ॥
ਦੈਤਨ ਕੋ ਮਾਰ ਰਾਜ ਦੀਨੋ ਤੈ ਸੁਰੇਸ ਹੂੰ ਕੋ ਬਡੋ ਜਸੁ ਲੀਨੋ ਜਗ ਤੇਰੋ ਈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੇਤ ਹੈ
ਅਸੀਸ ਦਿਜ ਰਾਜ ਰਿਖ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਤਹਾ ਹੀ ਪੜਿਓ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਚ ਹੂੰ ਕੋ ਜਾਪ ਹੈ ॥
ਐਸੇ ਜਸੁ ਪੂਰ ਰਹਿਓ ਚੰਡਕਾ ਕੋ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈਸੇ ਧਾਰ ਸਾਗਰ ਮੈ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਆਪੁ ਹੈ
॥੨੨੭॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦ ਅੰਗ ੯੮)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਤਾਰਨ ਲੋਕ ਉਧਾਰਨ ਭੁਮਹਿ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਚੰਡ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥ ਕਾਰਨ ਈਸ ਕਲਾ ਕਮਲਾ ਹਰਿ
ਅਦ੍ਰੁਸੁਤਾ ਜਹ ਦੇਖੇ ਉਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾਮਸਤਾ ਮਮਤਾ ਨਮਤਾ ਕਵਿਤਾ ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਮੱਧਿ ਗੁਹੀ ਹੈ
॥ ਕੀਨੋ ਹੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਗਤ੍ਰ ਮੈ ਪਾਰਸ ਮੂਰਤ ਜਾਹਿ ਛੁਹੀ ਹੈ ॥੪॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੭੪)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ ਸੁ ਜਾਗਤ ਯਾ ਜਗ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਜੁਗੀਆ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾ ਸੁਰ ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ

ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ ॥ ਔਰ ਸੁ ਕਾਲ ਸਭੈ ਬਸਿ ਕਾਲ ਕੇ ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾ ਹੈ
॥੮੪॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੪੪)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮੇਰ ਕਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰ ਤੋਸੋ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪ
ਨ ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਮੋਸੋ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਅਤ ਦ੍ਰੁਬ ਭਰੋ
ਸੋ ॥ ਯਾ ਕਲ ਮੈ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੋ ॥੯੨॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ. ੧੦, ਪੰਨਾ ੪੫)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਭਾਜਿ ਗਇਓ ਮਘਵਾ ਜਿਨ ਕੇ ਡਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਆਦਿ ਸਭੈ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥ ਤੇਈ ਵੈ ਦੈਤ ਪਰਾਇ
ਗਏ ਰਨ ਹਾਰ ਨਿਹਾਰ ਭਏ ਬਲੁ ਰੀਤੇ ॥ ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰਿਝ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਬਨਬਾਸ ਗਏ ਜੁਗ ਜਾਮਨ
ਬੀਤੇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ ਸੁ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਡੇ ਅਰਿ ਜੀਤੇ ॥੨੨੫॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੯੮)

ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਇਕ ਠਉਰ ਸੁ ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਲੀਨੋ ॥ ਤੱਛਨ ਲੱਛਨ ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ
ਟੀਕਾ ਸੁ ਚੰਡ ਕੇ ਭਾਲ ਮੈ ਦੀਨੋ ॥ ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਉਪਜਯੋ ਤਹ ਭਾਵ ਇਹੈ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ
ਲਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਮਾਨਹੁ ਚੰਡ ਕੈ ਮੰਡਲ ਮੈ ਸੁਭ ਮੰਗਲ ਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸਹਿ ਕੀਨੋ ॥੨੨੬॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੯੮)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ ਸਭੈ ਸੁਰ ਨਾਰਿ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ ਆਰਤੀ ਦੀਪ ਜਗਾਇਓ ॥ ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁ ਅੱਛਤ
ਦੱਛਨ ਜੱਛਨ ਜੀਤ ਕੇ ਗੀਤ ਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਧੂਪ ਜਗਾਇ ਕੈ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਕੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ
ਕੈ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਹੇ ਜਗ ਮਾਇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਇ ਤੈ ਸੁੰਭ ਕੇ ਘਾਇ ਬਡੇ ਜਸੁ ਪਾਇਓ
॥੨੨੮॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਅੰਗ ੯੯)

ਸਕ੍ਰਹਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਜਿ ਦੈ ਚੰਡ ਸੁ ਮੋਦ ਮਹਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਈ ਹੈ ॥ ਸੁਰ ਸਸੀ ਨਭ ਥਾਪ ਕੈ
ਤੇਜੁ ਦੈ ਆਪ ਤਹਾ ਤੇ ਸੁ ਲੇਪ ਭਈ ਹੈ ॥ ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਢਿਓ ਤਹ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮਨ
ਤੇ ਨ ਗਈ ਹੈ ॥ ਧੂਰ ਕੈ ਪੂਰ ਮਲੀਨ ਹੁਤੇ ਰਵਿ ਮਾਨਹੁ ਚੰਡਕਾ ਓਪ ਦਈ ਹੈ ॥੨੨੯॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੯੯)

ਦੇਹਿ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਟਰੇਂ ॥ ਨ ਡਰੇਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ
ਲਰੇਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਆਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੇਂ ॥ ਅਰੁ ਸਿੱਖ ਹੋਂ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੋ ਇਹ ਲਾਲਚ
ਹਉਂ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੇਂ ॥ ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੇਂ
॥੨੩੧॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੯੯)

ਚੰਡ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਵਿਤਨ ਮੈ ਬਰਨਿਓ ਸਭ ਹੀ ਰਸ ਰੁਦ੍ਰ ਮਈ ਹੈ ॥ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਰਸਾਲ ਭਇਓ
ਨਖ ਤੇ ਸਿਖ ਲਉ ਉਪਮਾ ਸੁ ਨਈ ਹੈ ॥ ਕਉਤਕ ਹੇਤ ਕਰੀ ਕਵਿ ਨੇ ਸਤਿਸਯਾ ਕੀ ਕਥਾ

ਇਹ ਪੂਰੀ ਭਈ ਹੈ ॥ ਜਾਹਿ ਨਮਿੱਤ ਪੜੈ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਰ ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਦਈ ਹੈ
॥੨੩੨॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੯੯)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਗੁੰਥ ਸਤਿਸਇਆ ਕੋ ਕਰਿਓ ਜਾ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਨਮਿਤ ਕਵਿ ਨੇ ਕਹਿਓ ਸੁ
ਦੇਹ ਚੰਡਕਾ ਸੋਇ ॥੨੩੩॥

(ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੯੯)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ ਕਰੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਗਿਰੰਥ ਇਹ ਤੁਮ ਮੋਹਿ
ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੩੯)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰੁ ਸਮਾਪਤ ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡ ਖਲ ਦਲ ਖੰਡ ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡ ਬਰਬੰਡ ॥ ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜੋਤਿ
ਅਮੰਡ ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਣੰ ਅਸ ਸਰਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ
ਜਗ ਕਾਰਣ ਸ੍ਰਿਸਟ ਉਬਾਰਣ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ ਜੈ ਤੇਗੰ ॥੨॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੩੯)

ਰੋਗਨ ਤੇ ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ ਤਉ
ਤਨ ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈ ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ ਪਾਪ ਸੰਬੁਹ ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪੇਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੩੫)

ਸਵੈਯਾ ॥

ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ
ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਸਭੈ ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ
ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰ ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧੬੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਿਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ
ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੬੪॥

(ਰਾਮਾਵਤਾਰ ਪਾ.੧੦, ਅੰਗ ੨੫੪)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨ ਲੋ ਪਵਣੁ
ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੁਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ

॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ
ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ
ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥

(੬੬੩)

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ
ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ
ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥
ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ
ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿਨਾਮੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

(੬੬੪)

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥
ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀਂ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ
॥੩॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਣੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥

(੬੯੫)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ
॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ
ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥
ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

(੧੩੫੦)

ਧੰਨਾ ॥

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥

ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ ॥੧॥ ਗਉ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥
ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥

(੬੯੫)

ਰਾਗੁ ਸੌਰਠਿ ॥

ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ
ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ
ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਉਪਰ
ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਂਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ
॥੪॥੧੧॥

(ਅੰਗ ੬੫੬)

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੧੩੭)

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਮਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਰਦੋਖ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸੀਲ ਧਰਮ ਸੰਤੋਖ ॥

ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ
॥੫੧॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ
ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥ ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ
॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥

(ਅੰਗ ੧੪੨੯)

ਅਸਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹਥੀ ਯਹੈ ਹਮਾਰੈ ਪੀਰ
॥੩॥ ਤੀਰ ਤੁਹੀ ਸੈਥੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ ਭਏ ਸਿੰਧ ਭਵ
ਪਾਰ ॥੪॥

(ਸਸਤ੍ਰਨਾਮ ਮਾਲਾ, ਅੰਗ ੨੧੭)

ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥ ਜਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਯੰ ॥੯੧॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ. ੧੦, ਅੰਗ ੪੫)

ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗੋ ਬਡੋ ਰਾਮ ਜੰਗੋ ਧਮਕ ਧਾਰ ਅਣੀਆਰ ਕਮੰਦ ਕੋਰੜਾ ਪੰਜ ਸ਼ਸਤਰ ਪਰਵਾਣ ॥
ਸੁਣੋ ਨੰਦ ਲਾਲ ਯਹਿ ਸਾਜ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੂੰਗਾ ਅਪਣਾ ਰਾਜ ॥ ਚਾਰ ਵਰਨ ਇਕ ਵਰਨ ਕਰਾਉਂ
॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਾਮ ਜਪਾਉਂ ॥ ਚੜ੍ਹੈ ਸਿੰਘ ਤਿਸੁ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਂ ॥ ਝੂਲਨ ਨੇਜੇ ਹਸਤੀ
ਸਾਜੇ ॥ ਦੁਆਰ ਦੁਆਰ ਪੁਰ ਨੌਬਤ ਬਾਜੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਜਬ ਧੁਖੈ ਪਲੀਤਾ ॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸਾ
ਉਦੇ ਅਸਤ ਲੈ ਜੀਤਾ ॥

ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲਹਿੰਗੇ ਬਚੇ ਸਰਨ ਜੋ
ਹੋਇ ॥੧॥

ਉਠ ਗਈ ਸਫਾ ਮਲੇਛ ਕੀ ਕਰ ਕੂੜਾ ਪਾਸਾਰ ॥ ਡੰਕਾ ਬਾਜੇ ਫਤਿਹ ਕਾ ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਵਤਾਰ
॥੨॥

ਬਿਜੈ ਫੰਦ ॥

ਲੰਕ ਲੂਟ ਲਿਆਉਂ ਪਲਕ ਪੇਸ਼ ਖਾਨਾ ਚਲਾਉਂ ਨਰਦ ਗਰਦ ਮੈਂ ਮਿਲਾਉ ਜੋ ਮਾਤੇ ਅਭਿਮਾਨ
ਕੇ ॥ ਰੂਮ ਨੌਬਤ ਬਜਾਉਂ ਸ਼ਾਮ ਮੋਹਰਾਂ ਚਲਾਉਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਕਰਾਉਂ ਤਖਤ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾਨ
ਕੇ ॥ ਨ ਆਪ ਲੜੂੰ ਨ ਫੋਜ ਲੜਾਉਂ ॥ ਭਟ ਬੀਰਨ ਸੇਤੀ ਬਾਂਧ ਮੰਗਾਉਂ ॥ ਨਾ ਛਾਡੂੰ ਖਲਕ
ਨਾ ਛਾਡੂੰ ਬਲਖ ਪਰਬਤ ਕਾਟੂੰ ਇਰਾਨ ਖੁਰਾਸਾਨ ਕੇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ
ਰਾਇ ॥ ਅਸ ਖਲੋਨਾ ਸਭ ਖਲਕਤ ਰਾਜ ਸਾਜ ਬਾਂਧ ਮੰਗਾਉਂ ਗੋਸ਼ੇ ਕਮਾਨ ਕੇ ॥

ਹੁਕਮ ਸੱਤ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸਿੱਕਾ ਜ਼ਦ ਬਰ ਹਰ ਦੋ ਆਲਿਮ ਫਜ਼ਲਿ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੱਸਤ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਸ਼ਾਹਿਨਸ਼ਾਹ
ਤੇਗ ਨਾਨਕ ਵਾਹਿਬੱਸਤ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹ ਨੁਸਰਤ ਬੇਦਰੰਗ ਯਾਫਤਜ਼ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਜੀ ਦਰਬਾਰਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਾ ਸਚ ਖੰਡ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਲਛਮੀ ਖੜੀ ਤੁਮਰੇ ਦਰਬਾਰਾ
ਸਰਬ ਦੇਵਤੇ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰ ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜ ਰਹੀ ਸ੍ਰੀ
ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਮਝਾਰ ॥ ਸੱਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ
ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੁਤੇ ॥

(ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਪਾ.੧੦, ੧੦)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ
ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ
॥੧੦॥

ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ
॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥

ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ
ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ, ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੋ ॥ ਇੰਦ੍ਰੁ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖ ਨੋ ॥
ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰੁ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਦੈ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ, ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ
॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ॥ ਫੇਰ ਨ ਜੁਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ
॥੫੫॥

ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ, ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ, ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ, ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ, ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ, ਕਾਟੈ
ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ, ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ
ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ, ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

(੬੧੮)

ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ
ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ,
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ
॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥

(੬੨੬)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ, ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ
ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ, ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ,
ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ, ਸਭ ਬਿਆਪਿ ਮਿਟਾਈ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ, ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ, ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ, ਣਾ ਤੂੰ, ਣਹ ਛੁਟਹਿ, ਨਿਕਟਿ
ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥

(੨੫੬)

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ, ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ, ਹਰਿ
ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥

(੫੧੯)

ਪਉੜੀ ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ, ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ, ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥
ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ, ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ, ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥

(੬੫੨)

ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ, ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥ ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ,
ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤ
ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ,
ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬ੍ਰੁਹ, ਨ ਭੇਟਨ
ਪਾਵੈ ॥ ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥

ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ, ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਿਵਰਿਹੁ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ, ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ,
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ, ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਤੇਰੇ, ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ, ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ, ਮਿਲਿ

ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ, ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ, ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ, ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ
॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਛਿਅ ਘਰ, ਛਿਅ ਗੁਰ, ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ, ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ, ਜੈ
ਘਰਿ, ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ, ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ,
ਚਸਿਆ, ਘੜੀਆ, ਪਹਰਾ; ਥਿਤੀ, ਵਾਰੀ, ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ, ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥
ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ, ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਧੁ ਮਲਆਨਲੋ,
ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ, ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ ਖੰਡਨਾ
ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ
ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ, ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ, ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ
ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ
ਦੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ, ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ,
ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ, ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ

ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ, ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ
॥੪॥੧॥੨॥੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ, ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ, ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ, ਤਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ, ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ, ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ, ਸਿਰਿ
ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ, ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ, ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ, ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ
ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ, ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ, ਹਰਿ
ਨਾਮੇ ਹੀ, ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ, ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ, ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ, ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ,
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ, ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ, ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ, ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ, ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ, ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ,

ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ, ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ
॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ, ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ, ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ,
ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ੴ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ,
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ; ਨਾਨਕ, ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ, ਦਾਈ ਦਾਇਆ,
ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ, ਬੁਰਿਆਈਆ, ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ
ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ, ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਤੇ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ੴ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ, ਕੋਊ
ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ
ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸਾਹ ਸਾਹਾਣ ਗਣਿਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ
ਕਹਤ ॥ ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ
ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਦਾ
ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਗਜਾਇਬ
ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ
॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ, ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ
ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

। ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇਗਾਂ ਦੇ ਨੁਗਦੇ ਦਾ ਸਲੋਕ ।

ਸੁਖਾ ਮਿਰਚਾਂ ਛਾਣਕੇ ਸਾਫ ਕੀਆ ਦੋ ਵਾਰ । ਬਾਕੀ ਨੁਗਦਾ ਜੋ ਬਚੇ ਸਿਰ ਮਲੇਛ ਦੇ ਝਾੜ ।
ਆਇਆ ਮਲੇਛਾ ਨੁਗਦਾ, ਤੇਰੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੁੱਗਦਾ । ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ
ਨਹੀਂ ਪੁੱਗਦਾ । ਪੱਟੀ ਤੇਰੀ ਮਾਸ, ਖਾਨਾ ਤੇਰਾ ਖਰਾਬ । ਬੂਹੇ ਤੇਰੇ ਦੀ ਉਜਾੜ, ਮੱਲ ਜਾਣਗੇ
ਝਾੜ, ਸਿੰਘ ਚੜਨਗੇ ਸ਼ਿਕਾਰ । ਬਾਰਾਂ ਬਾਰਾਂ ਕੋਹ ਦੀ ਉਜਾੜ ਚੌਵੀ ਕੋਹ ਦਾ ਪੜਾਅ, ਨੁਗਦਾ
ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾ ॥

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ ਗਜਾਵੈ ॥
ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥
ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਵੇ ।
ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥

ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇਗਾਂ ਦੇ ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕ ॥

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥
(ਪੰਨਾ ੨੫੨)

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥
(ਪੰਨਾ ੧੦੮੯)

ਸਲੋਕ ॥

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥
(ਪੰਨਾ ੨੫੨)

ਨੈਨ ਸਮਾਨੇ ਨੈਨ ਮੈ ਬੈਨ ਸਮਾਨੇ ਬੈਨ ॥ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨੇ ਗੁਰੂ ਮੈ ਭਏ ਐਨ ਕੇ ਐਨ ॥
ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ ॥ ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰਅਸਤ ਦਰ ਵਕਤਿ ਜੰਗ ॥੫੬॥
ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਨੈਨ ਪਾਨ ॥ ਕੁਨਦ ਪੀਰ ਸਦ ਸਾਲਹ ਨਉਜਵਾਨ ॥੫੭॥੩॥

(ਜ਼ਫਰਨਾਮਹ ਪਾ: ੧੦ ਪੰਨਾ ੧੩੯੯)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਗੁੰ ॥ ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਾਕਾਰੱਸਤ ਜੰਗ ਅੰਦਰੂੰ ॥੨੦॥

ਲਬਾ ਲਬ ਬਕੁਨ ਦਮ ਬਦੱਮ ਨੋਸ਼ ਕੁਨ ॥ ਗਮੇ ਹਰ ਦੁ ਆਲਮ ਫਰਾਮੋਸ਼ ਕੁਨ ॥੨੧॥੨੨॥

(ਜ਼ਫਰਨਾਮਹ ਪਾ: ੧੦ ਪੰਨਾ ੧੪੨੮)

ਨ ਸਾਜ਼ੋ-ਨ ਬਾਜ਼ੋ ਨ ਫੌਜੋ ਨ ਫਰਸ਼ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਏ ਐਸ਼ ਅਰਸ਼ ॥੪॥

(ਜ਼ਫਰਨਾਮਹ ਪਾ: ੧੦ ਪੰਨਾ ੧੩੮੯)

ਜੈਕਾਰਾ ਗਜਾਵੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥

ਸਲੋਕ ਫਰਲੇ ਦਾ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥

ਸਜੈ ਜੋ ਦੁਮਾਲਾ ਛੁਟੈ ਖੂਬ ਫਰਰਾ ॥ ਅਜਬ ਸੋਹੇ ਚੱਕਰ ਖੰਡੇ ਤੋੜੇ ਵਾਲਾ ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਚਲੈ ਗੋ ਤੋਰ ਜੈਸਾ ਪੰਥ ਐਸਾ ਮੁਖ ਸੇ
ਅਲਾਇਆ ॥ ਹਮ ਅਕਾਲੀ ਸਭ ਕੇ ਵਾਲੀ ਹਮਰਾ ਪੰਥ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕਾ ਜੁਧ
ਜੁ ਕੀਨਾ ਖੰਡਾ ਫੜਿਆ ਦੁਧਾਰਾ ਹੈ ॥ ਛਈ ਮਈ ਮਾਰ ਸਭ ਦੂਰ ਕੀਨੀ ਸਲੋਤਰ ਫੜਿਆ
ਕਰਾਰਾ ਹੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮੈ ਬੁੰਗਾ ਹਮਾਰਾ ਮਹਾਂਕਾਲ ਰਖਵਾਰਾ ਹੈ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਮੁਕਟ
ਮੁਕਟ ਪਰ ਚੱਕਰ ਆਇਆ ਅਜਬ ਹੁਲਾਰਾ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਧ ਆਗੇ
ਸੀਸ ਹਮਾਰਾ ਹੈ ॥ ਲੱਟ ਪੱਟ ਫਰਰੇ ਸਜ ਰਹੇ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦਨ ਕੀ ਭਈ ਝੰਕਾਰ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਨ ਸਭ ਕੁਲ ਲੀਆ ਉਧਾਰ ॥

ਸਿਰ ਮਸੂਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥ ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ
ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਿ
ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥
ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥
ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥ ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥
ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥
ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥
ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥
ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥
ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਉ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਵਾਸੀ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਾ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਸਤ ਸਦਾ ਜਿਹ
ਠੌਰ ॥੧॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਵਾਸੀ ਲਹੌਰ ਵਿਖੈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸੋਭਤੀ ਛੱਤਰੁ ਸੋ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਪੁਰੀ ਦਿਸੁ ਦੱਛਣ ਸੈਣਿ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿ ਮਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ਹਿੰਮਤੁ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਜਗੰਨਾਥ ਪੂਰਬ
ਫੰਧਕ ਹੋ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਧੰਨਾ ਸੁ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਅਵਤਾਰੁ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ਸੁਭ ਕਾਰੀ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪੰਚਮ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਦੇਵ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਆਦਿ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਾ ਜਾਨਤ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰੁ
॥੩॥ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਫੁਨਿ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਟਹਲ ਸਿੰਘ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਬਰ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ
ਇਹ ਪੰਚੇ ਮੁਕਤੇ ਬਰਬੀਰ ॥੪॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਆਚੁਤ ਆਦਿ ਅਨੰਤੁ ਸੁ ਸੁੰਦਰ ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਸੁਰਰਾਈ ॥ ਸਾਤ ਆਕਾਸ ਪਤਾਰਨ
ਭੀਤਰਿ ਰਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿਤਾਈ ॥ ਰਾਜਨ ਇੰਦ ਗਜਿੰਦ ਰਣਾਚਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੁ ਸਭੈ ਮਿਲੁ ਭਾਈ ॥੫॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਨੀਚਨ ਜਾਤਨ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੋਹਿ ਕਰੁਣਾਕਰਿ ਕੈਸੇ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਹੁ ਤੇ ਜਮ
ਆਦਿਕ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਡਰ ਭਾਜੇ ॥ ਉਚ ਭਏ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਿ ਲੈ ਆਯੁਧ ਬਸਤਾ ਮਧਿ
ਗਾਜੇ ॥ ਤੋ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਬਲਿ ਤੇ ਜਨ ਜੰਤ ਭਏ ਖੰਡ ਭਾਰਥ ਰਾਜੇ ॥੬॥ ਸੇਸਿ ਸੁਰੇਸਿ ਦਿਨੇਸੁ
ਨਿਸੇਸੁ ਪਿਸੇਸੁ ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਅਜ ਤੋਰੀ ॥ ਸਿਧਿ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਸੇ ਜਾਚਤ ਹੈਂ ਬਰ
ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਧਰਾਧਰ ਸੇਵਤ ਹੈਂ ਜਿਹ ਕੋ ਨਿਸ ਭੋਰੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਂਗਤ ਖਾਲਸੇ ਅਗਰ ਖਰਿਉ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥੭॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਲਾਲ
ਰਤਨ ਭਰੇ ਜਿਹ ਮਾਹੀਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧੋਨ ਸਸੀਧਰੁ ਕੋਟਿਕੁ ਕੌਣ ਗਣੈ ਗਣਤੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥
ਰਿਧਿ ਸੋ ਸਿਧਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰ ਬਸੇ ਜਿਹ ਕੀ ਪਗ ਕੀ ਰਜ ਸ਼ਾਹੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਮਾਂਗਤ ਕੌਤਕ ਸੰਤ ਲਖਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੮॥

ਕੁੰਡਲੀਆ ਛੰਦ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੋਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣ ਹਾਰ ॥ ਪੰਥ ਉਪਾਵਨ ਕਾਰਣੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਲੀਆ
ਅਵਤਾਰ ॥੯॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਲੀਆ ਅਵਤਾਰੁ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਕੀ

ਜਾਨਣਹਾਰ ਸਗਲ ਘਟਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧੦॥ ਲੀਨੇ ਸੰਗੀ ਨਾਲ ਜਿਨਾਂ ਰਲਿ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ
॥ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿ ਤਿਨਾ ਸੁਨਾਈ ॥੧੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ
ਜਿਹ ਜਾਮਾ ॥ ਪਟਨੇ ਲੀਆ ਅਵਤਾਰ ਬਹੁਰ ਅਨੰਦਪੁਰ ਧਾਮਾ ॥੧੨॥ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸੋਭਤੀ
ਛੱਤਰੀ ਪੁਰੀ ਲਊ ਜਨਮ ਲੀਆ ਜਿਸੁ ॥ ਹੈਸੀ ਲਵ ਅਵਤਾਰੁ ਰਾਮ ਪਕਰਿਓ ਹੈ ਜਿਸੁ
॥੧੩॥ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਛੀਪਾ ਦਵਾਰਵਤੀ ਜਿਹ ਧਾਮ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਉਤਰੇ ਸੰਤ ਵਾਰਨ ਕਾਮ
॥੧੪॥ ਸਹਿਬ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਦਰ ਤਿਸੁ ਜਨਮ ਪਛਾਨੋ ॥ ਹੈਸੀ ਨਾਈ ਸਿੱਖ ਸੈਣਿ ਕੇ ਲੱਛਣ
ਜਾਨੋ ॥੧੫॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਹਠੀਲਾ ਜੱਟ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਹਸਤਨਾ ਪੁਰ ਕਾ ਜਨਮ ਸੋ ਧੰਨਾ ਜਾਨੀਐ
॥੧੬॥ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਝੀਵਰ ਫੰਧਕੁ ਜਾਨ ॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਕੋ ਦਯ ਕੈ ਫੁਨਿ ਇਨ
ਤੇ ਲੀਉ ਸੁਜਾਨੁ ॥੧੭॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਸਿਰ ਗੁੰਮੀਏ ਮੀਣੀਏ ਮਸੰਦੀਏ ਜਾਣ ॥ ਰਾਮ ਰਾਈਏ ਧੀਰ ਮਲੀਏ ਇਨ ਸਿਉ ਮੇਲਿ ਨਾ
ਮਾਨ ॥੧੮॥ ਜੋ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਮੰਤਰ ਹੀਣ ਮੁੱਹ ਮੁੰਨੇ ਧੀਆਂ ਮਾਰ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲਿ ਨਾ ਕੀਜਈ
ਇਹ ਆਖੀ ਕਰਤਾਰ ॥੧੯॥ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਨੀ ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਰੱਖਣਾ ਚੀਤਿ ॥
ਬੰਸ ਘਾਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੨੦॥ ਜੋ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਮੰਤਰ ਕੋ ਰਾਖਉ ਹਿਰਦੈ
ਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਕੋ ਬਾਂਹਿ ਪਕੜ ਕੈ ਰਾਖਉਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰ ॥੨੧॥ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ

ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਸੋ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਜੋ ਪੜੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਨਾਹੀ ਜਮਿ ਪੁਰਿ
ਜਾਹਿ ॥੨੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਸਮਾਪਤ ॥੧॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈਂ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਬਚੈਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੇ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਰੈ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥
ਨਮੋ ਲੋਹ ਪੁੱਤ੍ਰੀ ਅਛੋਹੰ ਰਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਭ ਜੁਲਾ ਮੁਖੀ ਜਿਉ ਬੋਲੰਤੀ ॥੧॥
ਮਹਾਂ ਮਾਨ ਕੀ ਭਾਨ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥
ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥੨॥
ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੋਧਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ॥
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲ ਕ੍ਰਧੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਗ੍ਰਹੀ ਬ੍ਰਿਧ ਦਾ ਸਿੱਧ ਉਧੰ ॥੩॥
ਮਹਾਂ ਪਾਤਣੀ ਤੂੰ ਪਲੈ ਕਾਲ ਕਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਸੱਤ੍ਰਹਾਰੀ ॥
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਬਿਕ੍ਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ਕਰੇ ਸਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ॥੪॥

ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜ ਵੰਤੀ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਦੰਡਨੀ ਸੜ੍ਹ ਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਿਦਯਾ
ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ ਦਾਤੀ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥
ਤੁਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗੁ ਆਪਣੈ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥
ਜਬੈ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਬੀਰ ਤੇ ਕੋ ਸੜਕੈ ॥ ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਸਿੰਧੁ ਬੱਕੈ ਕੜਕੈ ॥੬॥
ਧੱਸੈ ਖੇਤ ਮੈ ਹਾਥ ਲੈ ਤੁਹਿ ਸੂਰੇ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਸਿੱਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥
ਕਰੈ ਹਾਥ ਦ੍ਰੈ ਕਾਢ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਮੈਂ ਤੇ ॥ ਫਤਹ ਪਾਇ ਹੈ ਬੀਰ ਮੈਦਾਨ ਮੈਂ ਤੇ ॥੭॥
ਕਟਕ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਕੇ ਅਗ੍ਰੁ ਹੋਇ ਫਟ ਬਾਹੈ ॥ ਬਰੈ ਦੇਵ ਕੰਨਿਯਾ ਤੇਉ ਕੰਤ ਚਾਹੈ ॥
ਮਹਾਂ ਸਮਰ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰੈ ਹਾਥ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸ ਮੈਂ ਭੋਗਵੈ ਬਰਖ ਤੇਤੇ ॥੮॥
ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ ਸੀਸ ਤੋ ਪਾਹਿ ਚਢਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹੈ ਅਉਤਰੈ ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੋ ਜੋ ਕਰੇ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ॥ ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਸੂਰ ਹੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥੯॥
ਤੁਜੈ ਪੂਜ ਹੈ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਖੜਗ ਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥
ਪੜੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਸਤੋਤ੍ਰੁ ਯਾਂ ਕੋ ॥ ਕਰੇ ਰੁਦ੍ਰੁ ਕਾਲੀ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਂ ਕੋ ॥੧੦॥
ਰੁਦ੍ਰੁ ਮੰਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ ਹੈ ਅਗੌਤੀ ॥ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਭਗੌਤੀ ॥
ਸਦਾ ਦਾਹਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਰੱਖ ਕੀਜੈ ॥੧੧॥

ਇਹ ਅਸਤ੍ਰੋਤ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸੈਂ ॥ ਲਿਖਯੋ ਬੀਚ ਨਿਜੁ ਗ੍ਰੰਥ ਬਸੇਸੈਂ ॥
ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਸੁਪਟ ਨੇ ਪਿਖਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰਾ ਸੈ ਬਵੰਜਾ ਮੈਂ ਲਿਖਯੋ ॥੧੨॥੧॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਆਸ਼ ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਖੜਗ ਖੰਡਾ ਅਸੀ ਅਰਿਗਰ ਧਰਮ ਰੱਛ ਤੱਗ ਛੜੀ ॥ ਬਿਸ਼ੂ ਪਾਲ ਭੂਪਾਲ ਪੱਛ ਪਲ ਭੱਛ ਰਣ
ਕੱਛ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥ ਰਾਜ ਮੰਡਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਈਸ੍ਵਰੀ ਕਰਵਾਰ ਹੈ ॥ ਸ਼ਕਤਿ ਬ੍ਰਹਿਮੀ ਬੈਸ਼ਨਵੀ
ਭਵਾਨੀ ਤੂੰ ਤਰਵਾਰ ਹੈ ॥ ਨਿਤ ਜਿਯੋਤੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਧਾਰਾਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈ ॥ ਚੰਡਕਾ
ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਜਗਤ ਜਨਨੀ ਕਾਲਕਾ ਗੁਨਖਾਨਿ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਜਿਉਤੀ ਨਿਹਕਲੰਕਾ ਮਹਾਬਲੀ
ਧ੍ਰਿਤਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਭਵ ਮਾਨਕਾ ਖਲ ਹਾਨ ਕਾ ਰੱਤ ਪਾਨਕਾ ਜਗ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਇਹ ਕਵਚਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੋ ਬਤੀਸਾ ਪਛੈ ਜੋ ਨਿਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਰਣ ਜੀਤ ਲੈਹ ਨਿਰਭੀਤ ਰਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥
ਲਹਿ ਬੇਦ ਭੇਦ ਜੋ ਪਛੈ ਬਿਪ੍ਰਬੈਸਯ ਧੰਨ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ॥ ਧਨ ਧਾਮ ਤਨ ਅਰੋਗ ਸੂਦਰ ਪਾਇ
ਸੁਖ ਅਕੰਪਤਾ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਇਹ ਬੋਲਾ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥ ਫਤਿਹ ਪਾਉ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਪਕੜ ਹਾਥ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ
॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਯਾ ਬਿਧਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰ ਬਿਧੁ ਪੁੰਨ ਕਰਿਯੋ ਪ੍ਰਯੋਗ ॥ ਪਾਠ ਸਵਾ ਲੱਖ ਹਵਨ ਕਰ ਜੀਤ ਜੰਗ
ਤਬ ਹੋਗ ॥੧॥

ਖਾਲਸਾ ਰਹਿਤਨਾਮਾ

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਤਬ ਇਮ ਭਨਿਯੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਰਾਜ ॥
ਧੁਨੰ ਸੰਗ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬਿਨਾ ਤੇਗ ਤੀਰੰ ਰਹੇ ਨਾਹਿ ਭਾਈ ॥
ਬਿਨਾ ਸ਼ਸਤਰ ਕੇਸੰ, ਨਰੰ ਭੇਡ ਜਾਨੋ ॥ ਗਹੇ ਕਾਨ ਤਾਕੋ, ਕਿਤੇ ਲੈ ਸਿਧਾਨੋ ॥
ਇਹੈ ਮੋਰ ਆਗਿਆ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਤੇਗ ਕੇਸੰ ਨ ਦੇਵੋ ਦੀਦਾਰੇ ॥

ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਭਾਈ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਯਾਤੇ ਸਰਬ ਖਾਲਸਾ ਸੁਨੀਅਹਿ ॥ ਆਯੁਧ ਧਰਬੇ ਉਤਮ ਗੁਨੀਅਹਿ ॥
ਜਬ ਹਮਰੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵਹੁ ॥ ਬਨ ਸੁਚੇਤ ਤਨ ਸ਼ਸਤਰ ਸੁਜਾਵਹੁ ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਰੁਤ ੩, ਅਧਿਆਇ ੨੩

ਕੱਛ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਲਰੇ ਨ ਰਨ ਤੇ ਭਾਗੇ ॥
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹੀਨ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥ ਰਹਿਤ ਵੰਤ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਸੋਈ ॥

ਰਹਿਤਨਾਮਾ ਭਾਈ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਜੋ ਚੜ੍ਹਹਿ ਤੁਰੰਗ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਜੋ ਕਰਹਿ ਨਿੱਤ ਜੰਗ ॥
ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਜੋ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਧਾਰੇ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥

ਅਗੇ ਸਫਾਹ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਦਾ ॥

ਸਫਾ ਕੇ ਫਰਯੰਦ ਕੋ ਇਉਂ ਹੈ ਲਾਜ਼ਮਾਂ ॥ ਆਪਨ ਕੋ ਬੀਹ ਬਿਸਵੇ ਕਰ ਰੱਖਨਾ ॥ ਅਗਰ ਤੁਯੰ
ਪਰੀ ਚੁ ਬਾਸ਼ਦ ਤਿਸੇ ਉਠਾ ਕਰ ਪਲਕ ਨ ਦਿਖਨਾ ॥ ਲੰਗੋਟ, ਕਾਛਾ, ਕੱਸ ਕਰ ਬਰਸ ਨਾਗੇ
ਕਰਨਾ ॥ ਆਪਨ ਕੋ ਬਖਤਰ ਤੁਰੰਗ ਕੋ ਪਾਖਰ ਸੁਰੰਗ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਬਨਾ ਕਰ ਕਸਨਾ ॥ ਅਣੀ
ਬਣੇ ਤੋ ਕਮੀ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹੋਇ ਹਰੋਰ ਆਗੇ ਹੋਇ ਲਰਨਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ਹੈਂ ॥

ਕਰਨੀ ਨਾਮਾ

ਜੋ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸਚਾ ਸੁਨਹੁ ਜਵਾਬ ॥ ਪੜੈ ਸੁਣੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਛੁਟੈ ਸਭ ਅਜਾਬ ॥
ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਪਹਨ ਕਰ ਬੈਠੂੰ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਔਰੰਗਜੇਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿਉਂ ਜੁੱਧ ਕਰੂੰ ਬਹੁ
ਬਾਰ ॥ ਟੁਕ ਬਲ ਆਪਣਾ ਦੇ ਕੈ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ ਸਿੰਘ ॥ ਦੇਖ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਬੋਲਸੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਔਰੰਗ ॥ ਦੇਖ ਉਹਨਾ ਵਲ ਘਟਸੀ ਭੂਲ ਗਿਆ ਨਿਫੰਧ ॥ ਆਗੇ ਪੈਦਾ ਕਿਉਂ ਕੀਉ ਭਲਾ ਨ
ਕੀਉ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਲੋਪ ਹੋਵਾਂਗਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮਨ ਥਾਪੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਬਚਨ ਪਾਲ ਨਹੀ ਸਕੈਂਗੇ ਬਹੁਤ
ਪੜੈਂਗੇ ਜੰਗ ॥ ਫੇਰ ਕਰੂੰਗਾ ਖਾਲਸਾ ਵਸੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ॥ ਬਰਨ ਚਾਰ ਕਾ ਏਕ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰੂੰ
ਮੈਂ ਆਪ ॥ ਮਾਝੇ ਵਿਚ ਹੋਸਨੀ ਲੂਟੈਂਗੇ ਲਾਹੌਰ ॥ ਪੋਠੋਹਾਰ ਕੇ ਸੋਧ ਕੇ ਫਿਰ ਲੇਵੇਂਗੇ ਪਸ਼ੌਰ
॥ ਚੌਂਕੀ ਅਟਕ ਬਹਾਲਕੇ ਖੋਲੇਂ ਖੈਬਰ ਤੰਗ ॥ ਜਲਾਲਬਾਦ ਕੇ ਜੀਤਕੇ ਕਾਬੁਲ ਹੋਸੀ ਜੰਗ ॥
ਕਾਬਲ ਰਾਜ ਬਹਾਲਕੇ ਗਜ਼ਨੀ ਕੇ ਫਿਰ ਲੇਂਹ ॥ ਮੁਲਕ ਹਜਾਰਾ ਸੋਧ ਕੇ ਕੰਧਾਰ ਕੂਚ ਕਰੇਂਹ
॥ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ਸਾਧ ਕੇ ਫਿਰ ਲੇਵੇਂ ਸਿੰਧ ਬਲੋਚ ॥ ਉਨ ਮੁਲਕੋਂ ਕੇ ਜੀਤਕੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰੇਂ ਸਬ

ਲੋਗ ॥ ਮੱਕਾ ਮਦੀਨਾ ਰੂਮ ਕੋ ਮਰਹੱਟਾ ਭੀਲ ਫਰੰਗ ॥ ਦਖਨ ਪੂਰਬ ਹਿੰਦ ਕੇ ਜੀਤ ਕਰੇਂਗੇ
ਜੰਗ ॥ ਦਿਲੀ ਤਖਤ ਪਰ ਬਹਿਗੀ ਆਪ ਗੁਰੂ ਕੀ ਫੌਜ ॥ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲੇਗਾ ਸੀਸ ਪਰ ਬੜੀ ਕਰੇਗੀ
ਮੌਜ ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਲੋ ਹਮੀਂ ਹੈ ਅਵਰ ਨ ਰਹਸੀ ਕੋਇ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ
ਸਤਿਜੁਗ ਹੋਸੀ ਆਨ ॥ ਆਗਿਆ ਚਲੇ ਪੰਥ ਦੀ ਖਾਏਂ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਨ ॥ ਫੌਜ ਫਿਰੇ ਅਕਾਲ
ਦੀ ਮਕੜੀ ਨਿਆਈਂ ਹੋਇ ॥ ਨੀਲਾ ਬਾਨਾ ਪੈਹਰ ਕੇ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੇ ਕੋਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਾਜੀ
ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਸਿੰਘ ਕਰੇਂਗੇ ਰਾਜ ॥ ਮਲੇਛ ਸੇਖ ਖਪ ਜਾਏਂਗੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦ ਸੁਹਾਬ ॥ ਇਕੋ
ਨਾਮ ਸਭ ਜਪੇਂਗੇ ਤਬ ਵੇਖਨ ਆਵੈ ਆਪ ॥ ਬੇਈਮਾਨ ਕਸੂਮਤੀ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
ਰਈਅਤ ਹੋਇ ਸਬ ਮਿਲੇਗੀ ਸੂਬੇ ਥਾਪੇਂ ਆਪ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇਵੇ ਅੰਨ ਧਨ ਪ੍ਰਬਤ ਦੇਏਂਗੇ ਲਾਲ
॥ ਮੇਵੇ ਸਭ ਤਰ ਦੇਂਗੇ ਵੇਖੇ ਆਪ ਅਕਾਲ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭ ਜਪੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ॥
ਧਰਮਸਾਲ ਬਹੁ ਹੋਇੰਗੀ ਛਪੈ ਮਸੀਤ ਕੁਰਾਨ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੇਂ ਆਇ
॥ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਮਿਲੇਂ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ਸੱਚਾ ਪੁਰਖ ਅਖਾਇਕੇ ਦਿਲੀ ਬੈਠਾ
ਆਇ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉਂ ਕਰੇ ਵੈਰੀ ਰਹੈ ਨ ਕਾਇ ॥ ਜਿਧਰ ਦੇਖੇ ਖਾਲਸਾ ਕੰਪੇਂ ਚੌਦਾਂ
ਲੋਇ ॥ ਚੌਦਾਂ ਸਹੰਸਰ ਬਰਖ ਲਗ ਰਾਜ ਐਸਾ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਦੇਹੋਂ
ਲੰਗਰ ਲਾਇ ॥ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਅਰਥੀਆ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਰੁਕਨ ਦੀਨ
ਏਹ ਵਰਤੇਗੀ ਰੀਤ ॥ ਕਰਨੀ ਨਾਮਾ ਜੋ ਪੜੇ ਵਧੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉਂ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਦੋਹੀ ਫਿਰੇ ਅਕਾਲ
ਦੀ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕੇ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ਬਨ ਪਰਬਤ ਸਭ ਭਜੇਂਗੇ ਤਰੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜੋਇ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੇ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੇਂਗੇ ਬਚੇ ਸਰਨ ਜੋ ਹੋਇ
॥੧॥

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ

ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ
ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ
ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਸੂਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ
॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ ਚੇਤਿ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥
ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ

ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ
॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ
ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ
ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ ਦਯੁ
ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ
ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ
ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ
ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ
ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ
॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ
ਰੋਵੰਨਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ
ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਗਜੀਵਨ
ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈ ਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ
॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ
ਨਿਰਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ

ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ
ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮੂਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ
॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ
ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ
॥੬॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ
ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ
ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ
ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ
ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ
॥੭॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ
ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ
॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ
ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਅਸੁ ਸੁਖੀ

ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥ ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥
ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ
ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ
ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ਕਤਿਕ
ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥ ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ
ਬੈਠੜੀਆਹ ॥ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ
ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥
ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ
ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨ੍ ਜੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ
ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ
॥੧੦॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ
ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ
ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ
ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ ਪੋਖੁ ਸੋਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ
॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ
ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘਿ
ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ
ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ
ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ
॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ
ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ
ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ

ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ
॥੧੪॥੧॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧

ਬਾਰਹ ਸਾਹਾ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥
ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ
ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ
॥ ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ
ਬਾਣੀਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ
ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥ ਨਵ ਘਰ ਬਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਉਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਭ
ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ
ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥ ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ
ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋਈ
ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਬਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ
ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਉਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ
ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੪॥ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥
ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ
ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ॥ ਭਵਰੁ
ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ
ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥ ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥ ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ
ਦਇਆ ਕਰੇ ॥ ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ
ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੇ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ
॥ ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥ ਮਾਹੁ ਜੇਨੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ
ਬਿਸਰੈ ॥ ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ
ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥ ਨਿਮਾਣੀ
ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥ ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ

॥ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ
ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥ ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ
ਰੁਤਿ ਆਏ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ
॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ
ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥ ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ
ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥ ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ
॥੧੦॥ ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ
॥ ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥ ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ
ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ
ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ
ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥ ਪੋਖਿ
ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ
ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥ ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ
ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥ ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ
ਭਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ
ਆਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ
ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇ

ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ
ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ
ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥

(੧੧੦੭-੧੦)

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਫਾਗਨ ਮੈ ਸਖੀ ਡਾਰ ਗੁਲਾਲ, ਸਭੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨ ਬੀਚ ਰਮੈ ॥ ਪਿਚਕਾਰਨ ਲੈ ਕਰਿ ਗਾਵਤਿ
ਗੀਤ, ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਗੁਰਨ ਤਉਨ ਸਮੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਜ ਗਲੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਕਿਧੋ ਮਨ ਕੇ
ਕਰਿ ਦੂਰ ਗਮੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਯਾਗ ਤਮੈ ਸਭ ਧਾਮਨ ਕੀ, ਇਹ ਸੁੰਦਰਿ ਸਯਾਮ ਕੀ ਮਾਨ ਤਮੈ
॥ ੮੬੭ ॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਫੂਲਸੀ ਗੁਰਨ ਫੂਲ ਰਹੀ, ਪਟਿ ਰੰਗਨ ਕੇ ਫੁਨ ਫੂਲ ਲੀਏ ॥ ਇਕ ਸਯਾਮ ਸੀਗਾਰ ਸੁ ਗਾਵਤ
ਹੈਂ, ਪੁਨ ਕੋਕਲਕਾ ਸਮ ਹੋਤ ਜੀਏ ॥ ਰਿਤ ਨਾਮਹਿ ਸਯਾਮ ਭਯੋ ਸਜਨੀ, ਤਿਹ ਤੇ ਸਭ ਛਾਜ
ਸੁ ਸਾਜ ਦੀਏ ॥ ਪਿਖਿ ਜਾ ਚਤੁਰਾਨਨ ਚਉਕ ਰਹੈ, ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਹੋਤ ਹੁਲਾਸ ਹੀਏ ॥ ੮੬੮ ॥
ਏਕ ਸਮੈ ਰਹੈ ਕਿੰਸਕ ਫੂਲਿ ਸਖੀ, ਤਹ ਪਉਨ ਬਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਭਉਰ ਗੁੰਜਾਰਤ ਹੈਂ ਇਤ
ਤੇ, ਉਤ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਜਾਈ ॥ ਰੀਝ ਰਹਿਯੋ ਸੁਨਿਕੈ ਸੁਰ ਮੰਡਲ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ
ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ
॥ ੮੬੯ ॥ ਜੇਠ ਸਮੈ ਸਖੀ ਤੀਰ ਨਦੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਚਿਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥ ਚੰਦਨ ਸੋਂ ਤਨ

ਲੀਪ ਸਭੈ, ਸੁ ਗੁਲਾਬਹਿ ਸੋ ਧਰਨੀ ਛਿਰਕਾਈ ॥ ਲਾਇ ਸੁਗੰਧ ਭਲੀ ਕਪਰਯੋਂ ਪਰ, ਤਾਕੀ
ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਤੌਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖਦਾਈ
॥ ੮੨੦ ॥ ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚਲੈ ਜਿਹ ਅਉਸਰ, ਅਉਰ ਬਘੂਲਨ ਧੂਰ ਉਡਾਈ ॥ ਧੂਪ ਲਗੈ ਜਿਹ
ਮਾਸ ਬੁਰੀ, ਸੁ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸੀਤਲ ਜਾਂਈ ॥ ਸਯਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਸਭੈ ਹਮ ਖੇਲਤ, ਸੀਤਲ
ਪਾਟਕਕਾ ਬਿਛਟਾਈ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ
॥ ੮੨੧ ॥

ਸੁਯਾ ॥

ਜੋਰ ਘਟਾ ਘਨ ਆਏ ਜਹਾਂ ਸਖੀ, ਬੂੰਦਨ ਮੇਘ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥ ਬੋਲਤ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦਾਦਰ
ਅਉ ਘਨ, ਮੋਰਨ ਪੈ ਘਨਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਹਮ ਕਾਨੂਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਅਤਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ੮੨੨ ॥
ਮੇਘ ਪਰੈਂ ਕਬਹੂੰ ਉਘਰੈਂ ਸਖੀ, ਛਾਇ ਲਗੈ ਦੁਮ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਯਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਫਿਰੈਂ
ਸਜਨੀ, ਰੰਗ ਫੂਲਨ ਕੇ ਹਮ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਈ ॥ ਖੇਲਤ ਕ੍ਰੀੜ ਕਰੈ ਰਸਕੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਕਉ
ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਸਯਾਮ ਸਨੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਤਿ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ
॥ ੮੨੩ ॥ ਮਾਸ ਅਸੂ ਹਮ ਕਾਨੂਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਚਿੱਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥ ਕਾਨੂ ਤਹਾਂ ਪੁਨ
ਗਾਵਤ ਥੋ, ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਰਾਗਨ ਤਾਨ ਬਸਾਈ ॥ ਗਾਵਤ ਥੀ ਹਮ ਹੂੰ ਸੰਗ ਤਾਹੀ ਕੇ, ਤਾ ਛਬਿ
ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਤਾ ਸੰਗ ਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ

॥੮੭੪॥ ਕਾਤਕ ਕੀ ਸਖੀ ਰਾਸ ਬਿਖੈ, ਰਤ ਖੇਲਤ ਥੀ ਹਰਿ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਸੇਤਹੁ ਗ੍ਰਾਰਨ
ਕੇ ਪਟ ਛਾਜਤ, ਸੇਤ ਨਦੀ ਤਹ ਧਾਰ ਬਹਾਈ ॥ ਭੂਖਨ ਸੇਤਹ ਗੋਪਨ ਕੇ, ਅਰੁ ਮੋਤਨਹਾਰ
ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ
॥੮੭੫॥

ਸੁਯਾ ॥

ਮਘੁ ਸਮੈ ਸਬ ਸਯਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਹੁਇ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਸੀਤ ਲਗੈ ਤਬ ਦੂਰ
ਕਰੈ ਹਮ, ਸਯਾਮ ਕੇ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗ ਮਿਲਾਈ ॥ ਫੂਲ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਫੂਲ ਰਹੇ ਜਿਹ, ਨੀਰ ਘਟਯੋ
ਜਮੁਨਾ ਜੀਯ ਆਈ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ
॥੮੭੬॥ ਬੀਚ ਸਰਦ ਰੁਤ ਕੇ ਸਜਨੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਸਿਯਾਮ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥ ਆਨੰਦ ਕੈ
ਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਸੈ, ਤਜਕੈ ਸਭ ਹੀ ਜੀਯ ਕੀ ਦੁਚਿਤਾਈ ॥ ਨਾਰਿ ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜ ਕੀਨ ਬਿਖੈ, ਮਨ
ਕੀ ਤਜਿ ਕੈ ਸਭ ਸੰਕ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥ ਤਾ ਸੰਗ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ
ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੭॥

ਸੁਯਾ ॥

ਮਾਘ ਬਿਖੈ ਮਿਲਕੈ ਹਰਿ ਸੋ, ਹਮ ਸੋ ਰਸ ਰਾਸ ਕੀ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਬਜਾਵਤ ਥੋ ਮੁਰਲੀ,
ਤਿਹ ਅਉਸਰ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਫੂਲ ਰਹੇ ਤਿਹ ਫੂਲ ਭਲੇ, ਪਿਖਿਯੋ ਜਿਹ ਰੀਝ ਰਹੇ
ਸੁਰਰਾਈ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੮॥

ਸੁਯਾ ॥

ਸਯਾਮ ਚਿਤਾਰ ਸਭੈ ਤਹ ਗ੍ਰਾਰਨ, ਸਯਾਮ ਕਹੈ ਜੁ ਹੁਤੀ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਤਿਯਾਗ ਦਈ ਸੁਧ
ਅਉਰ ਸਭੈ, ਹਰਿ ਬਾਤਨ ਕੇ ਰਸ ਭੀਤਰ ਪਾਗੀ ॥ ਏਕ ਗਿਰੀ ਧਰ ਹੂੈ ਬਿਸੁਧੀ, ਇਕ ਪੈ
ਕਰੁਨਾਹੀ ਬਿਖੈ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਕੈ ਸੁਧ ਸਯਾਮ ਕੇ ਖੇਲਨ ਕੀ, ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਗ੍ਰਾਰਨ ਰੋਵਨ ਲਾਗੀ
॥ ੮੭੯ ॥

ਇਤਿ ਗੋਪੀਅਨ ਕੋ ਬਿਰਲਾਪ ਪੂਰਨੰ ॥

ਰਾਧੇ ਬਾਚ, ਉਧਵ ਸੋ ॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਹਯੋ, ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੀ ਜਾਈ ॥ ਸਯਾਮ ਗਏ ਮਥੁਰਾ,
ਤਜਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ; ਹੋ ਅਬ ਧੋਂ ਹਮਰੀ ਗਤਿ ਕਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਪੁਰ ਕੀ ਤ੍ਰੀਯ ਕੋ, ਸੁ ਛਕੇ,
ਤਿਨ ਕੇ ਰਸ ਮੈ ਜੀਯ ਆਈ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ
ਕਸਾਈ ॥੯੧੧॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਸੇਜ ਬਨੀ ਸੰਗ ਫੂਲਨ ਸੁੰਦਰ, ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥ ਸੇਤ ਬਹੇ ਜਮੁਨਾ, ਪਟ ਹੈਂ
ਸਿਤ; ਮੋਤਨਹਾਰ ਗਰੇ ਛਬਿ ਛਾਈ ॥ ਮੈਨ ਚੜਯੋ ਸਰਿ ਲੈ ਬਰਕੈ, ਬਧਬੇ ਹਮ ਕੋ, ਬਿਨ ਜਾਨ
ਕਨ੍ਹਾਈ ॥ ਸੋਊ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸ ਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੨॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਰਾਤ ਬਨੀ ਘਨ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ, ਸਯਾਮ ਸੀਂਗਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥ ਸਯਾਮ ਬਹੈ ਜਮੁਨਾ
ਤਰਏ, ਇਹ ਜਾ, ਬਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਸਯਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਸਯਾਮਹਿ ਮੈਨ ਲਗਯੋ ਦੁਖ ਦੇਵਨ, ਐਸੇ
ਕਹਿਯੋ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਸਯਾਮ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ
ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੩॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਫੂਲ ਰਹੇ ਸਿਗਰੇ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਤਰ, ਫੂਲਿ ਲਤਾ ਤਿਨ ਸੋ ਲਪਟਾਈ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੇ ਸਰ ਸਾਰਸ
ਸੁੰਦਰ, ਸੋਭ ਸਮੂਹ ਬਢੀ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਚੇਤ ਚੜਯੋ ਸੁਕ ਸੁੰਦਰ ਕੋਕਿਲਕਾ ਜੁਤ, ਕੰਤ ਬਿਨਾ
ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਦਾਸੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਯੋ ਗਹਿ ਹੋ, ਟਸਿਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥ ੯੧੪ ॥ ਬਾਸ ਸੁਬਾਸ ਅਕਾਸ ਮਿਲੀ, ਅਰ ਬਾਸਤ ਭੂਮਿ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥ ਸੀਤਲ ਮੰਦ
ਸੁਗੰਧ ਸਮੀਰ, ਬਹੈ ਮਕਰੰਦ ਨਿਸੰਕ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੈਰ ਪਰਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਬੈਸਾਖ, ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜ
ਲੋਗਨਿ ਕੀ ਦੁਖੁ ਦਾਈ ॥ ਮਾਲਨ ਲੈਬ ਕਰੋ ਰਸਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥ ੯੧੫ ॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਹੁਤਾਸਨ ਕੇ ਸਮ, ਅਉਰ ਅਕਾਸ ਧਰਾ ਤਪਤਾਈ ॥ ਪੰਥ ਨ ਪੰਥੀ ਚਲੈ ਕੋਉਓ,
ਤਰੁ ਤਾਕ ਤਰੈ ਤਨ ਤਾਪ ਸਿਰਾਈ ॥ ਜੇਠ ਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਭਯੋ, ਅਤਿ ਬਿਆਕੁਲ ਜੀਯ, ਮਹਾ
ਰਿਤ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਸਕਯੋ ਧਸਕਿਯੋ ਸਸਿਕਿਯੋ, ਟਸਿਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥ ੯੧੬ ॥

ਸੁੰਯਾ ॥

ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਅਤਿ ਤਾਪਤ, ਚੰਚਲ ਚਿਤਿ ਦਸੋ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥ ਬੈਸ ਅਵਾਸ ਰਹੈਂ ਨਰ
ਨਾਰ, ਬਿਹੰਗਮ ਵਾਰ ਸੁ ਛਾਹਿ ਤਕਾਈ ॥ ਦੇਖ ਅਸਾੜ ਨਈ ਰਿਤ, ਦਾਦਰ ਮੋਰਨ ਹੁੰ ਘਨ

ਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥ ਗਾਢ ਪਰੀ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥੯੧੭॥

ਸੁਯਾ ॥

ਤਾਲ ਭਰੇ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਸੌ, ਅਰੁ ਸਿੰਧੁ ਮਿਲੀ ਸਰਤਾ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਘਟਾਨ ਛਟਾਨ ਮਿਲੀ,
ਅਤਿ ਹੀ ਪਪੀਹਾ ਪੀਯ ਟੇਰ ਲਗਾਈ ॥ ਸਾਵਨ ਮਾਹਿ ਲਗਿਓ ਬਰਸਾਵਨ, ਭਾਵਨ ਨਾਹਿ ਹਹਾ
ਘਰ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗ ਰਹਯੋ ਪੁਰ ਭਾਮਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੮॥

ਸੁਯਾ ॥

ਭਾਦਵ ਮਾਹਿ ਚੜਿਯੋ ਬਿਨ ਨਾਹਿ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਮਾਹਿ ਘਟਾ ਘਰਾਈ ॥ ਦਯੋਸ ਨਿਸਾ ਨਹਿ
ਜਾਨ ਪਰੈ, ਤਮ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ਰਵਿ ਕੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਧਾਰ ਛੁਟੈ ਨਭਿ ਤੇ, ਅਵਨੀ ਸਗਰੀ
ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਛਾਈ ॥ ਐਸੇ ਸਮੇ ਤਜਿ ਗਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥੯੧੯॥

ਸੁਯਾ ॥

ਮਾਸ ਕੁਆਰ ਚਢਯੋ ਬਲੁਧਾਰ, ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸੇਤ ਘਟਾ ਅਰੁ ਰਾਤ
ਛਟਾ, ਸਰ ਤੁੰਗ ਅਟਾ ਸਿਮਕੈ ਦਰਸਾਈ ॥ ਨੀਰ ਬਿਹੀਨ ਫਿਰੈ ਨਭਿ ਛੀਨ, ਸੁ ਦੇਖ ਅਧੀਨ
ਭਯੋ ਹੀਯ ਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਤਿਨ ਸੋ ਬਿਥਕਿਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥੯੨੦॥ ਕਾਤਕਿ ਮੈ ਗੁਨਿ ਦੀਪ ਪ੍ਰਕਾਸਤ, ਤੈਸੇ ਅਕਾਸ ਮੈ ਉੱਜਲ ਤਾਈ ॥ ਜੁਪ ਜਹਾਂ

ਤਹਾਂ ਫੈਲ ਰਹਯੋ, ਸਿਗਰੇ ਨਰ ਨਾਰਨ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਭਏ ਘਰ ਆਂਢਨ ਦੇਖ, ਗਚੇ
ਤਹ ਕੇ ਅਰੁ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥ ਆਯੋ ਨਹੀ, ਮਨ ਭਾਯੋ ਤਹੀ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ
ਕਸਾਈ ॥੯੨੧॥

ਸੁਯਾ ॥

ਬਾਰਜ ਫੂਲ ਰਹੇ ਸਰ ਪੁੰਜ ਸੁਗੰਧ ਸਨੇ, ਸਰਿਤਾਨ ਘਟਾਈ ॥ ਕੁੰਜਤ ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਕੁਲ ਹੰਸ,
ਕਲੇਸ ਬਢੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਹ ਮਾਈ ॥ ਬਾਸੁਰ ਚੈਨ ਨ ਚੈਨ ਕਹੂੰ, ਛਿਨ ਮੰਘਰ ਮਾਸ ਅਯੋ ਨ
ਕਨ੍ਹਾਈ ॥ ਜਾਤ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੌ ਮਸਕਿਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੨॥

ਸੁਯਾ ॥

ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਵਾਸ ਸੁ ਬਾਸੁ, ਉਦਾਸ ਬਢੀ ਅਤਿ ਸੀਤਲਤਾਈ ॥ ਕੂਲ ਦੁ ਕੂਲ ਤੇ ਸੂਲ ਉਠੈ,
ਸਭ ਤੇਲ ਤਮੋਲ ਲਗੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪੋਖ ਸੰਤੋਖ ਨ ਹੋਤ ਕਛੂ, ਤਨ ਸੋਖਤ ਜਿਉ ਕੁਮਦੀ
ਮੁਰਝਾਈ ॥ ਲੋਭ ਰਹਯੋ ਉਨ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੩॥
ਮਾਹਿ ਮੈ ਨਾਹਿ, ਨਹੀ ਘਰਿ ਮਾਹਿ; ਸੁ ਦਾਹ ਕਰੈ, ਰਵਿ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਤ
ਬਿਲਾਤਤ ਦਯੋਸਨ, ਚੈਨ ਕੀ ਬਿਰਧ ਭਈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਕੋਕਿਲ ਦੇਖਿ ਕਪੋਤ ਸਿਲੀਮੁਖ,
ਕੁੰਜਤ ਏ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕਰੀ ਉਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ
ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੪॥

ਸੁਯਾ ॥

ਫਾਗੁਨ ਫਾਗ ਬਢਯੋ ਅਨੁਰਾਗ, ਸੁਹਾਗ ਨ ਭਾਗ ਸੁਹਾਗ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕੇਸਰ ਚੀਰ ਬਨਾਇ
ਸਰੀਰ, ਗੁਲਾਬ ਅਬੀਰ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਈ ॥ ਸੋ ਛਬਿ ਮੈਨ ਲਖੀ, ਜਨ ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਾਸ ਕੀ ਸੋਵਤ
ਆਗ ਜਗਾਈ ॥ ਆਸ ਕੋ ਤਯਾਗ ਨਿਰਾਸ ਭਈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ
॥੯੨੫॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਕ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰੇ,
ਬ੍ਰਿਹ ਨਾਟਕ, ਬਾਰਾਮਾਹਾ, ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ॥

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ

ਦੀਦਾਰ ਆਇ ਲਗਾ, ਤਬ ਉਚਾਰ ਹੋਇਆ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਆਇ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤੋ ਨੇ ॥ ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦੁ ਮਾਹੀ ਦਾ ਮੇਹੀ, ਪਾਣੀ ਘਾਹੁ
ਮੁਤੋ ਨੇ ॥ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ, ਕੋਈ ਸੌਕ ਪਯੋ ਨੇ ॥ ਗਇਆ ਫਿਰਾਕੁ ਮਿਲਿਆ
ਮਿਤੁ ਮਾਹੀ, ਤਾਹੀਂ ਸੁਕਰ ਕੀਤੋਨੇ ॥੧॥

ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ

ੴ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿਖੀ ਈਂ ਹਰੂਫ, ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਬਾਸ਼ਦ, ਈਂ ਪੰਜ ਮੁਆਫ ॥੧॥
ਕੜਾ ਕਾਰਦੋ ਕੱਛ, ਕੰਘਾ ਬਿਦਾਂ ॥ ਬਿਲਾ ਕੇਸ ਹੇਚ ਅਸਤ, ਜੁਮਲਹ ਨਿਸ਼ਾਂ ॥੨॥
ਹਰਫ ਹਕਾਇਤ ਅਸਤ ਈਂ ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਬਿਦਾ ਨੰਦ ਬਾਵਰ, ਨ ਗੋਯਮ ਖਿਲਾਫ ॥੩॥
ਹੁੱਕਾ ਹਜਾਮਤ, ਹਲਾਲੋ ਹਰਾਮ ॥ ਬਾਚੀਸ਼ੇ ਹਿਨਾਂ ਕਰਦ ਰੂ, ਸਯਾਹ ਫਾਮ ॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧

ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ
॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓ
ਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓ ਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ
ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ
ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ
॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ
ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਯੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਯੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ
॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਛਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ
ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ

ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ
ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ
ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ
॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥
ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ
॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸ ਰੂਪੁ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ
ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸਨੋ
ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ ਉਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ
॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਉਗਵਿਆ ਅਸ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ
ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਉਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ
ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਉਚਉ ਦੇਖਿ
ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਉਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ
ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਰਾਜਨਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੁਆ

ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ
ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ
ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਜ
ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੁਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ
ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ
ਨਿਚਿੰਦੁ ॥ ੧੨ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ
ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ
ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥ ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ
ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥ ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਭਗਤਿ
ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ
ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ

ਹੋਈ ॥੧੫॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਉ
ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ
ਸਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ
ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ
ਮੀਤ ॥੧੭॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ
ਸਹੈ ਸੁ ਤਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥ ਜਗਤੁ ਪਸੂ ਅਹੰ ਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿ
ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਮਨੁ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾ ਰਤਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂਏ ਨਹੀ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥ ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥ ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ
ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੁਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰ ਨਾਮ ਬਿਹੁਨੀ ॥੨੦॥ ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ

ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ
ਫੁਨਿ ਹੁਆ ॥ ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੁਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਪਾਰੁ ॥੨੨॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੇਤਹਿ
ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ
ਜਾਇ ॥੨੩॥ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ ਛੇਆਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ
ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ
ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ
॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ
ਇਕੀਸ ॥੨੫॥ ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥ ਝੁਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿ

ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ
ਜਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ ਵਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥
ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰੇ
ਧਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ ਟੂਟੈ ਬਾਹ
ਦੁਹੁ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ ਟੂਟੈ
ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥ ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥ ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ
ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਾਈ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੨੯॥ ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ
ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥ ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥
ਡਰੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ
ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ
ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥ ਢੰਢੋਲਤ ਢੁਢਤ

ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥ ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥
ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ
ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ
ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ
ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ
॥੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕ ਸੇ ਤਿਨ
ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ
ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ
ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ
ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ
ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ
॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ
ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥
ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥ ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ
ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥
ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ
ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ
ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ ਨਾ ਨਾ ਕਰਤ
ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ
॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ
ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ
ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ
ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥
ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ

ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ
ਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਉਆ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੁਆ ॥
ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ
॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥ ਇਕ ਰੰਗਿ
ਰਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ
ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥ ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ
ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥ ਬਿਰਲੇ ਗਿਆਨੀ
ਬੂਝਣਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਬਾਣੀ
ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਹੋਇ ॥੪੦॥ ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥ ਸਰ ਭਰਿ
ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ
ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਭਭੈ ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਆਪੋ ਚੀਨੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ
ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ਮਾਇਆ ਭੁਲੀ ਆਥਿ ॥ ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਵਗੁਣ

ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥ ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥ ਜੋ ਆਵਹਿ
ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸੇ
ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ
ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥ ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ
ਤੂ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ
॥੪੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ
ਧੀਰ ॥ ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ਸਰ ਡੂਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ
ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਿਨ
ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ
॥ ਵਿਣੁ ਸਤਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥ ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ
ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ
ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਗੜਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ
ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ

ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪੫॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ
ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲ
ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਉਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ
ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥ ਝਾੜੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਝਾੜੈ ਗਾਰੁੜੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ
॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ
ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ
ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਸਾਜਨੁ
ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ
॥੪੮॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ
ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ
ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ

ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ
ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ
ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ
ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ
ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥ ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ
ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ ॥੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ
ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ
ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ
॥੫੪॥੧॥

(੯੨੯-੩੮)

॥ ਰਾਮ ਕਵਚ ॥

ਗੌਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਿਹ ਅਗਿਨ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥
ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥
ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥
ਜੋ ਜੋ ਸਰਿਣ ਪਇਆ ਹਿਰ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਿਖਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਿਹ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥
ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਿਲਹਾਰ ॥
ਅਪਣੈ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਜੀ ਕੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿਵਾਕਯ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਛਾਯਾ ਰੁਪੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਿਚਰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਆਪਹਿ ਲਛਮੀ ਬਪੁ ਧਰੇ ਜੀਉ ਜੰਤੁ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਮੁਖਿ ਕਰੋ ਉਚਾਰ ॥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ਈਸੁਰੀ ਮਾਯਾ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਇਨ ਬਿਨ ਸਰੈ ਨ ਏਕ ਛਿਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ
ਕਾਮ ॥੨॥ ਸੁਖਦਾਇਕ ਮੰਗਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਸੁਬੁਧਿ ਦੈਨ ਜੈ ਜੈ ਕਰਨਿਮਾਯਾ
ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਤਿ ॥੩॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਸਾਰੰਗ ਛਪਯ ॥

ਜਗਬੰਦਨਿ ਜਗਨਾਥ ਜਗਤਪਾਲਕ ਹਰਿ ਅੰਬੈ ॥ ਪ੍ਰਜਾਨਾਥ ਜਗਨਾਥ ਸੇਵਕ ਰੱਛਕਜਗਦੰਬੈ ॥
ਜਗਤਾਰਨਿ ਭਯ ਹਰਨਿ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮਾਯਾ ਕੋ ਬਪੁ ਧਾਰਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਅਲਖ
ਲਖਾਨੀ ॥ ਅਪਦ ਬਿਨਾਸਨਿ ਸੁਖਕਰਨ ਦਾਸ ਰੱਛਕ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸਭਿ ਬਸਿ ਕਰਨਿ
ਅਮਿਤਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਭਾਯਾ ॥੪॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਸਰੇ ਨ ਏਕ ਛਿਨਕਾਰਜ ਹੋਤ ਨ ਸਿੱਧਿ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਤਿਨ ਕੇ
ਗ੍ਰਿਹ ਨਵਨਿੱਧਿ ॥੫॥ ਅਘਹਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੀ ਭਵਹਾ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੂਘਾਤਨੀ ਅਮਿਤਿਗਤਿ
ਮਿਤ੍ਰਪਾਲ ਸੁਖਧਾਮ ॥੬॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤਿ ਫਲ ਦੇਤ ਹਰਿ ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨੁ ॥ ਸੁਜਸਿ ਦੇਤਿ
ਮੰਗਲ ਕਰਨ ਸਭ ਕੋਕਰੇ ਕਲਜਾਨ ॥੭॥ ਦੀਨਬੰਧੁ ਜਗ ਤਾਰਨੀ ਮਾਯਾ ਬਪੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਜ੍ਹਾਲ
ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਤੇ ਜ੍ਹਲਿਤ ਸੰਕਟ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥੮॥ ਮਹਿ ਪਾਲਿਨਜਗ ਮੰਡਨੀ ਖਲ ਖੰਡਨਿ
ਜਗਮਾਤ ॥ ਅਚਲ ਸ੍ਰਰੂਪ ਅਨੂ ਪਗਤਿ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ ॥੯॥ ਦਾਸ ਨਿਵਾਜਨ ਭਗਤ ਹਿਤੁ
ਸਿਖਜਨ ਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਮੁਕਤ ਦੈਨ ਰੱਛਯਾ ਕਰਨ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੧੦॥ ਦਾਨ ਦੇਨ ਬਹੁ

ਜਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਕਾਲਰਛ ਜਗ ਪਾਲਨੀਬਿਧਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੧੧॥ ਦਯਾ
ਕਰਨ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਨ ਮਾਯਾ ਅਛਲ ਸਰੂਪ ॥ ਬਯਾਧਿ ਹਰਨ ਸੰਕਟ ਦਰਨ ਖਲ ਖੰਡਨ ਜਗ
ਭੂਪ ॥੧੨॥ ਭਗਤ ਦਾਯਨੀ ਦਾਸ ਹਿਤੁ ਰੱਛ ਕਰਨ ਸਭ ਜਾਨ ॥ ਦੀਨ ਨਿਵਾਜਨ ਭਯ ਹਰਨ
ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥ ਸਿਧਿ ਕਰਨ ਮੰਗਲ ਸਭਨਬਯਾਪਕ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ॥ ਚੌਰਾਸੀ
ਜੋਇਨ ਕਟਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧੪॥

ਸੌਰਠਾ ॥

ਧਨ ਦਾਯਕ ਦ੍ਰਬਯ ਦੇਨ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਲਨੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ॥ ਕੁਮਤਿਨਾਸ ਮਤਿਦੇਨ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਮਿਤੋਜ
ਗਤਿ ॥੧੫॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਸਾਰੰਗ ਛਪਯ ਛੰਦ ॥

ਨਵਲਨਾਥ ਨਿਰਬਾਨ ਸੁਬੁਧਿ ਦਾਇਕ ਮੰਗਲਕਰ ॥ ਕਾਲ ਬਿਨਾਸਨ ਰਹਿਤ ਕਾਲ ਸੁਤ ਦਾਇਕ
ਨਰ ਹਰਿ ॥ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਜਾ ਕੀ ਛਾਯਾ ॥ ਸੁ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰ ਹਰੀਸਭ
ਜਗਤ ਸਹਾਯਾ ॥ ਮਾਯਾ ਬਪੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਿਯਤ ਦੁਖ
ਜਾਂਹਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਲੱਛਮੀ ॥੧੬॥

ਦੌਹਿਰਾ ॥

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤ ਗੁਰ ਮੋਹਨ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ॥ ਰਿਜਕ ਦੇਨ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ ਜਸ ਪੂਰਨ
ਭੰਡਾਰ ॥੧੭॥

ਛਪਯ ਛੰਦ॥

ਅਘ ਕੰਦਨਭਵਹਰਨ ਜੋਗ ਜ਼ਾਲਾ ਛੜੀ ਬ੍ਰਿਤ॥ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਫਰਹਰਤ ਧਰਮ ਮੂਰਤਿ
ਧਰਮਾਕ੍ਰਿਤਿ॥ ਅਸੀਪਾਨ ਅਸਿਕੇਤੁ ਖੜਗਧੁਜ ਧਰਮ ਧਨੁਰਧਰ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨੁਭਉ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਅਟਲ ਬਰ॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਿਰਬਾਨ ਅਬਿਚਲ ਸ੍ਵਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਜੁਗਤ॥
ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਬਜਾਧਿਮਦਨਮੂਰਤਿ ਬਿਦਯਾ ਸੁ ਪਤਿ॥੧੮॥

ਛਪਯ ਛੰਦ॥

ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਕਿਸੋਰ ਅਮਰਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਛਬਿ ਧਰੇ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿਜ਼ਾਲਾ
ਰਾਨੀ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਧੁ ਕਲਜਾਨ ਸੁਧਾ ਗਤਿ ਮਾਯਾ ਕਰਨੀ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਵ ਤਰਤਿ ਜਾਸ
ਗਤਿ ਉਨਵ ਤਰਨੀ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਸਭਮਯਜ ਰਾਜਤ ਗਾਜਤ ਕੇਹਰਿ ਸਮ॥ ਨੂਪਰ ਚਰਨ ਅਪਾਰ
ਧੁਨਿ ਸੁਨਿਅਤ ਭਾਜੈ ਸੁ ਜਮ॥੧੯॥

ਦੋਹਾ ਸੋਰਠਾ॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹਾਥ ਜਿਸ ਦੇਵੇ ਸੋ ਪਾਵਹੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥਾਂ ਕੇ ਨਾਥ ਮਾਯਾ ਚਰਨ
ਧਯਾਵਹੀ॥੨੦॥ ਦਯਾ ਰੂਪ ਭਗਵੰਤ ਦਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨ ਸੁਖ ਕਰਨ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਅਪਦ
ਬਿਨਾਸਨ ਜੈ ਕਰਨ॥੨੧॥ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਨਾਥ ਰਮਾ ਰਾਵ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਅਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ਇਸ ਪਤਿਤ ਕੀ॥੨੨॥ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਨ ਅਉਰ ਢਹਿ ਪਏ ਦ੍ਵਾਰ ਮਾਯਾ
ਹਰੀ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਕਿਸ ਕੋ ਜਾਚੋ ਨਰਹਰੀ॥੨੩॥ ਹਰਹੁ ਦੀਨ ਅਪਦਾ ਹਰੀ ਮਿਹਰ

ਉਪਾਵਹੁ ਦੁਖ ਹਰੋ॥ ਮਯਾ ਕਰੋ ਇਸ ਪਤਿਤ ਪਰ ਮੰਗਲ ਕਰ ਅਪਦਾ ਹਰੋ॥੨੪॥ ਦਰਿਦ੍ਰ
ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਡੂਬਤੇ ਹੇ ਮਾਯਾ ਜਗ ਤਾਤ॥ ਤੁੱਛ ਬਾਤ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਹੈ ਗਹਿ ਭੁਜ ਲਿਹੁ
ਰਘੁਨਾਥ॥੨੫॥ ਕਰਮ ਹੀਨ ਮਤ ਹੀਨ ਹੋਂ ਅਲਪ ਬੁਧਿ ਮਤਿ ਥੋਰ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀਆ
ਅਧਿਕ ਚਿਤਵਉ ਅਪਨੀ ਓਰ॥੨੬॥ ਮਿਹਰ ਨਜ਼ਰ ਕੀ ਫਜ਼ਲ ਸੇ ਚਿਤਵਹੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲ॥
ਮੀਨ ਤਪਤ ਜਲ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਗੋਪਾਲ॥੨੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੰਕਟ ਹਰਨ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ
ਜਿਹ ਛਾਹ॥ ਸਿਧਿ ਰੂਪ ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹ ਸਮ ਦੂਸਰ ਨਾਹ॥੨੮॥

ਚਾਰਨੀ ਦੋਹਰਾ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਨਿਹਕਲੰਕ ਜਿਹ ਰੂਪ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
ਅਨੂਪ॥੨੯॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਸਾਰੰਗ ਛਪਯ॥

ਸੇਸ ਸਹਸ ਫਨਿ ਰਟਤ ਤਦਯਪਿ ਤੁਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸਭ ਕਹਿਤ ਬੇਦ ਸੁਰ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਧਯਾਵਤ॥ ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਨਰ ਹਰਤ ਮਾਯ ਇਛਯਾ ਪੂਰਨ ਜਗਿ॥ ਕਲਿਮਲ ਅਘ ਸਭਿ
ਹਰਤ ਮੁੱਖ ਮੰਡਲ ਨਵਤਨ ਛਬਿ॥ ਕਵਲ ਨਯਨ ਸੁ ਨ੍ਰਿਪਣ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਟ ਕੇਹਰਿ ਮ੍ਰਿਗ ਲੋਚਨੀ॥
ਕਦਲਿ ਸੁ ਜੰਘੁ ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲ ਦੁਖ ਮੋਚਨੀ॥੩੦॥

ਬਡਾ ਦੋਹਰਾ॥

ਹੈ ਚਤੁਰ ਬਾਹੁ ਅਸ਼ਟਾਕਰੀ ਨਾਰਸਿੰਗ ਜਹ ਕੇ ਭੇਸ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਬਾਰਜੋ ਦੁਖ ਹਰਜੋ ਹਰਨਾਖਸ
ਹਰਜੋ ਨਰੇਸ ॥ ੩੧ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਕਤਿ ਦੇਨ ਮੰਗਲਕਰਨ ਛੇਮ ਕਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੂਤਿ ਬਚਨੀ ਸੂਤਿ ਕਰਨ ਹਰਿ ਸਭ ਕੋ
ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥ ੩੨ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ ॥

ਛੇਮ ਕਰਨ ਇਛ ਪੁਜਨ ਅਮਰ ਧਨ ਬ੍ਰਿਤ ਮਹੀਧਰ ॥ ਰੱਛ ਕਰਨ ਭਯ ਹਰਨ ਸਦਾ ਜੈ ਧਰਮ
ਧਨੁਰਧਰ ॥ ਮਾਯਾ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਾਨੀ ॥ ਸੰਕਟ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅਪਦਾ ਪੀਰ
ਹਰਨ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਪਛਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸਭਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੱਯਾ ॥ ਜਗਬੰਦਨ ਭਯ
ਹਰਨ ਮਾਯ ਦੁਧ ਪੂਤ ਦਿਵੱਯਾ ॥ ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਬਿਰਦ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੱਯਾ ॥ ਦੀਨਨ ਕੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤ ਅਪਦ ਮਿਟੱਯਾ ॥ ੩੪ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਾਯਾ ਅਛਲ ਅਪਾਰ ਮੋਛ ਕਰਨ ਸੰਕਟ ਹਰਨ ॥ ਬਿਧਨਾ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਰਿਜਕ ਦੇਨ ਇਛਯਾ
ਪੁਜਨ ॥ ੩੫ ॥

ਰਸਾਲ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸੁਖਦ ਦੇਨ ਅਨਹਦ ਕਰਨ ਜੈ ਜੈ ਮੰਗਲ ਰੂਪ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਚਲ ਸਦਾ ਬਿਧਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਰੂਪ॥ ੩੬॥ ਦ੍ਰਬਜ ਉਪਾਵਨ ਕੇ ਨਮਿੱਤ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਇ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਰਛਯਾ ਕਰਨ
ਸਭ ਕੋ ਕਰੋ ਸਹਾਇ॥੩੭॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਮਾਯਾ ਹਰੀ ਪਰਮ ਸਿਧਿ ਕੀ ਖਾਨਿ॥ ਕੁਮਤਿ
ਬਿਨਾਸਨਿ ਜੈ ਕਰਨ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਜਹਾਨਿ॥੩੮॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਨਿ ਅਘ ਹਰਨਿ ਦੀਨ ਦਯਾਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤੀ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਗੁਪਾਲ॥੩੯॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜਗਤ ਪਿਤ
ਭਵਖੰਡਨ ਜਗਮਾਤਿ॥ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਰਿ ਉਪਾਵਨ ਜਗ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥੪੦॥ ਕਿਰਤਾਰਥ
ਮੰਗਲ ਕਰਨ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਿ ਕਰਤਾਰ॥ ਕਾਲ ਰੱਛ ਤਾਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰਿ॥੪੧॥

ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਛੰਦ ਦੋਹਰਾ॥

ਬਿਧਨਾ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਸਿਰਜਾ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਦੀਵੜੈ ਕੀਨੇ ਬਿਬਿਧਿ
ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੪੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੀਨੀ ਸਕਤਿ ਪਸਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਸੁਰ ਭਏ
ਨਾਲੇ ਇੰਦ੍ਰ ਭੂਆਰ॥੪੩॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਗੰਧੂਬ ਰਚੇ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗਨ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਬਲ
ਦਾਨੋ ਬਿਕਟ ਰਾਹੁ ਨਿਛੜੂ ਗ੍ਰਿਹ ਹੇਤ॥੪੪॥

ਛਪਯ ਛੰਦ॥

ਸਪਤ ਸਿੰਧੁ ਸਪਤ ਦੀਪ ਖੰਡ ਨਵ ਖੰਡ ਬਨਾਯੋ॥ ਜਲ ਥਲ ਪਰਬਤ ਕਨਕ ਮੇਰੁ ਹਿਮ ਭੂਮਿ
ਰਚਾਯੋ॥ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਜਲ ਜੀਵ ਅਨਲ ਗਗਨੰਤਰਿ ਕੀਨਾ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਪ੍ਰਗਟ

ਸੁ ਕੀਨਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਚਹੁੰ ਜੁਗ ਬਨੇ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦਿਨਸੁ ਪਲ ਮਾਸ॥ ਪਵਨ ਪਾਨੀ ਬੈਸੰਤਰੋ
ਠਾਕੁਰ ਚੇਰੋ ਦਾਸ॥੪੫॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੁਇ ਕਪਰੇ ਬਨੇ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਬਿਵਹਾਰ॥ ਧਰਮ ਪਾਪ ਸਾਖੀ ਦੋਊ ਬਿਧਨਾ ਠਟਯੋ
ਅਪਾਰ॥੪੬॥

ਕਨਕ ਦੋਹਰਾ॥

ਜਾਤ ਜਾਤ ਰਚਨਾ ਭਈ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪ ਖਿਲੰਤ॥ ਨੀਚ ਉਚ ਮਹਿ ਅਪ ਹਰਿ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ
ਬੁਝੰਤ॥੪੭॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਪ੍ਰਜਾ ਭਈ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਦੇਸ॥ ਭੂਪ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੇਜਬਰ ਸੂਰੇ
ਜੋਧਨਰੇਸ॥੪੮॥ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰ ਵਰਨ ਕੀ ਖਾਨ॥ ਮਾਯਾ ਸੁਪਨ ਸੁਖੋਪਤੀ
ਪੁਨਜ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ॥੪੯॥ ਬਲੀ ਤਪੀ ਜੋਗੀ ਕਿਯੇਜਟਾ ਜੂਟ ਨਖਧਾਰ॥ ਗ੍ਰਹੀ ਜਤੀ ਜਾਪੀ
ਹੁਏ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਬੈਪਾਰ॥੫੦॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਦੇਵੀ ਬਨੇ ਆਪ ਬਨੇ ਅਵਤਾਰ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ
ਹੀਰਾਮੁਕਤ ਕੰਚਨ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰ॥੫੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨਾ ਉਨੀ ਠਉਰ ਨ ਕੋਇ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਹਿ ਬਿਚਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਕੋਇ ਹੁਆ ਨਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ ਖਟ ਅਸਟ
ਦਸ ਬਿਧਨਾ ਰਚਿ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਰਚਨਾ ਭਈ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੫੨॥ ਤੁਮ ਬਿਨ
ਸਰੇਨ ਏਕ ਛਿਨ ਤੁਮ ਸਭ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੁਮ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਜਗਤ ਕੀ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਸਭਿ
ਮਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਨੇਮ ਜਪ ਖਟਕਰਮਨ ਕੀ ਰੀਤਿ॥ ਸੰਨਯਾਸੀ ਪੁਨਿ

ਸ਼੍ਰੁਤਿ ਧੁਨਿ ਨਟ ਨਾਟਕ ਸੰਗੀਤ ॥੫੩॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰਨ ਭਈ ਬਿਤਿ ਵਾਰੁ ਰੁਤਿ ਮਾਸ ॥ ਰਸ
ਕਸ ਭੋਜਨਬਿੰਜਨਾ ਦੁਗਧ ਖੀਰ ਜਗਰਾਸ ॥੫੪॥ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆ ਘਨੀ ਜੋਗ ਭੋਗ ਕੀ
ਖਾਨ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਿੰਤਾ ਸਕਲ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥੫੫॥ ਬਿਪਤਿ ਸਪਤਿ ਅਪਦਾ ਰਚੀ
ਰਚਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਬਨ ਤ੍ਰਿਨ ਪਰਬਤ ਭੂਮਿਧਰ ਉਡਗ ਨਛਤ੍ਰ ਗਨਾਰ ॥੫੬॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਏਕ ਨਾਰਾਇਣਮਾਯਾ ਕੋ ਬਪੁ ਧਾਰ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਬਹੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਤ ਅਹਾਰ ॥੫੭॥

ਮਾਧੋ ਦੋਹਰਾ ॥

ਫੂਲ ਫਲ ਬਿਰਖਾ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਸਭਨ ਕੀ ਸਾਰ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕੋ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਹੁ
ਸੰਘਾਰ ॥੫੮॥

ਪੰਚਾਲ ਦੋਹਰਾ ॥

ਜਬਿ ਮਾਯਾ ਹਰਿ ਬਪੁ ਧਰਜੋ ਤਬਿ ਸਭ ਹੀ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਗੁਪਤਿਪ੍ਰਗਟਿ ਸਭ ਘਟਿ ਬਿਖੈ ਵਰਤੇ
ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥੫੯॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਾਂਤਿ ਸੁੰਨ ਧੁੰਧ ਤੇ ਏਕ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰ ॥ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਭ
ਘਟਿ ਬਿਖੈ ਵਰਤੈਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥੬੦॥ ਅਨੰਦ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਰਬਲੋਹ ਰਛਯਾ ਕਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੁਖ
ਧਾਮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਜਗ ਬੰਦਨੀ ਲਛਮੀ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ॥੬੧॥

ਮੰਗਲਦੋਹਰਾ ॥

ਕਰੁਨਾਕਰ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹੋਂ ਮਤਿ ਮੰਦ ਅਭਾਗ ॥ ਦੁ ਕਰ ਜੋਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਿ ਰਤੀ ਭਾਗ
ਮੋਹਿ ਜਾਗ ॥੬੨॥ ਕਰਮ ਰੇਖ ਮਾਯਾਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਸਭਨ ਕੀ ਸਾਰ ॥ ਜਬਿ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ
ਭਈ ਜਾਗਤਿ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ॥੬੩॥

ਅਨੰਦ ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨਹਦ ਸਦਾ ਅਨੁਦਿਨੁਅਨਦ ਅਨੰਦ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਤ ਹਰਿ ਅਨਹਤ
ਅਨਦ ਗੁਬਿੰਦ ॥੬੪॥

ਜਯ ਦੋਹਰਾ ॥

ਜਯਸ ਜਯਤੁ ਜਯਕਰ ਜਯੀ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜਵਤ ਜਮੁਨ ਜਤ ਬ੍ਰਤ ਜਗਤ ਜਗਮਗ ਜਗ
ਜਹਿਈਸ ॥੬੫॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੋਹਰਾ ॥

ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਿ ਪਤਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪ੍ਰਤਿਨਾਮ ॥ ਪਾਪ ਪਰਨਪੂਰਨ ਪਿਤ੍ਰ ਪੀਰ ਪਰਾ
ਪਰਧਾਮ ॥੬੬॥

ਧਰਮ ਸੋਰਠਾ ॥

ਧਰਮ ਧਾਰ ਧਨ ਧਾਨਜ ਧਨਜ ਧਨਜ ਧਰਨੀਧਰਾ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮ ਸੁ ਧਯਾਨ ਧੁੰਧਧੂਰਿ ਧੀਰਕ
ਧਰਾ ॥੬੭॥

ਮੋਹਨ ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਨ ਮੋਹਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮੰਗਲ ਮਗਨ ਮਹਾਨ ਮਤਿ ॥ ਮਾਧੋ ਮਦਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ
ਮੋਹਕਮਹਤਿ ॥੬੮॥

ਚਿਤਾਨੰਦ ਸੋਰਠਾ ॥

ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਚਿਰਕਾਲ ਚਿੱਤ ਚੀਰ ਚੈਤੰਨ ਚਿਤ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਅਚਾਲ ਦ੍ਰਿਗ ਚਕੋਰ ਪੰਕਜ
ਅਚੁਤ ॥੬੯॥

ਛਤ੍ਰੀ ਸੋਰਠਾ ॥

ਛਤ੍ਰੀ ਛਿੱਤਿ ਛਿਤਾਰਿ ਛੀਰ ਛਮੋਹ ਛੇਤ੍ਰ ਛਕਤਿ ॥ ਛਿਪ੍ਰ ਛੇਮ ਛੈ ਛਾਰਿ ਛਾਰ ਕਰਨ ਛੁਦ੍ਰਨ
ਬਿਪਤਿ ॥੭੦॥

ਭਾਵੀਉਦੋਤ ਸੋਰਠਾ ॥

ਭਾਵੀ ਭੁਗਤ ਭੰਡਾਰ ਭੀਰ ਭੀਮ ਭੈਰਵ ਹਰਨ ॥ ਭਵਹਾ ਭੂਤ ਭਵਾਨ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਭਵਜਲ
ਤਰਨ ॥੭੧॥

ਪਾਰਸ ਸੋਰਠਾ ॥

ਪਾਰਸਿ ਪਿਤਾ ਪੁਰਾਨਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਨ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਗਾਰਤ
ਸਭੂ ॥੭੨॥

ਨਾਰਾਇਨ ਸੋਰਠਾ ॥

ਨਾਰਾਇਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਰਸਿੰਘ ਨਰਹਰਿਨਵਲ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਹਾਰ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਨੇਤ੍ਰ
ਕਵਲ ॥ ੭੩ ॥

ਗਿਰਧਾਰ ਦੋਹਰਾ ॥

ਗਿਰਧਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਵਰਧਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਗੋਸਾਈਂ ਗੋਪੀਬਲਭ ਗੋਪਨਾਥ ਗੋਆਲ ॥ ੭੪ ॥

ਕਵਲ ਸੌਰਠਾ ॥

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ਕੇਸਵ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ਕਰਨ ॥ ਕੋਮਲ ਕਮਲ ਨਵੀਨ ਕੋਟ ਕਲੰਕ
ਕੰਟਕਹਰਨ ॥ ੭੫ ॥

ਖਾਲਕ ਸੌਰਠਾ ॥

ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਖੁਦਾਇ ਖੈਰ ਖੂਬ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਖੁਸ਼ ॥ ਖਾਲਸ ਖਸਮ ਅਤਾਇ ਖਾਮੇ ਖੂਨ ਖਤਾ
ਬਖਸ਼ ॥ ੭੬ ॥

ਘਨਿਸਜਾਮ ਦੋਹਰਾ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਘਨਿ ਸਜਾਮ ਜੂ ਘਰਤ ਘਨ ਘਨਘੋਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਚਾਤ੍ਰਕ ਮਯੂਰ ਚਿਤਵਤ
ਕੋਕਲ ਮੋਰ ॥ ੭੭ ॥

ਦਯਾਦੋਹਰਾ ॥

ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਦਾਤਾ ਦਯਾ ਦੁਖ ਦਲਿਦ੍ਰ ਦਲ ਦੁੰਦ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਸਾਲ ਦੁਤਿ ਅਦ੍ਰਯੰ ਦਿਨਕਰ
ਸਮਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ੭੮ ॥

ਓਅੰ ਦੋਹਰਾ ॥

ਓਅੰਵਾਸਦੇਵ ਵੇਦਨ ਵਿਦਤ ਵਾਰ ਵਾਰ ਲੱਖ ਵਾਰ ॥ ਓਰ ਨਿਬਾਹ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਵੈਰ ਹਰਨ
ਕਰਤਾਰ ॥ ੭੯ ॥

ਸਹੰਸਮੁਖੀ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਪਤਿਸਗਲ ਸੰਸਯ ਸਿਹਰ ਸਿਰਾਇ ॥ ਸਜਨ ਸਾਧੁ ਸੰਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀਤਲ ਸਤ
ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੮੦ ॥

ਇੰਦ੍ਰਗ ਦੋਹਰਾ ॥

ਈਸਰ ਈਸ ਇਮਾਨ ਇਕਇਮਨਾਇਕ ਇਮਨਾਇ ॥ ਇਕ ਇਕ ਈਕਾਨ ਇਸ ਇੰਦ੍ਰ
ਲਾਇੰਤਹਾਇ ॥ ੮੧ ॥

ਝੁਰਨ ਦੋਹਰਾ ॥

ਝੁਰਨ ਝੋਰ ਝੰਕਤ ਝਪਟ ਝਿਮ ਝਿਮ ਝਿਮਝੁਨਕਾਰ ॥ ਝੀਨ ਸਬਦ ਝਾਂਜਨ ਝਰਨ ਝਗਰਾ ਝੂਠ
ਝਿੰਕਾਰ ॥ ੮੨ ॥

ਟੋਟਕ ਦੋਹਰਾ ॥

ਟੋਟ ਟੂਟ ਟੰਟਾ ਟਰਨ ਟੀਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ॥ ਟਕ ਟਕਟਕ ਨਿਰਖੋਂ ਤੁਮਹਿ ਏਕ ਟਿਕਨ
ਕਰਤਾਰ ॥ ੮੩ ॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਠਾਕੁਰ ਠਟਯੋ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਹਿੰ ਠਾਟ ॥ ਠਾਕ ਠੇਕ ਸੌਂ ਦੂਰ ਯਹ
ਨਹਿੰ ਬਾਗਾ ਨਹਿੰਠਾਟ ॥ ੮੪ ॥

ਨਿਡਰ ਦੋਹਰਾ ॥

ਡਾਂਗਰ ਡੀਗਰ ਹੋਂ ਅਧਿਕ ਤੁਮ ਨਿਡਰ ਡਰ ਡਾਰ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਡੰਡਉਤ ਤੁਮ ਤੁਹ ਜਸ ਡੰਕ
ਅਪਾਰ ॥ ੮੫ ॥

ਢੀਠ ਦੋਹਰਾ ॥

ਢੋਰ ਢੀਮ ਢਾਢੀ ਢਿਮਕ ਹੋਂ ਤਰੁ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥ ਢੋਰ ਢੀਠ ਢੁਲਕਤ ਢਿਰਤ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਰਨ
ਉਦਾਸ ॥ ੮੬ ॥

ਛਪਯ ॥

ਤਰੁਨ ਤਾਪ ਤਮ ਹਰਨ ਤਾਤ ਤਜਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਤਤਿ ॥ ਤਿਮਰ ਤਪਤ ਤਿਖ ਟਰਨ ਤੋਖ ਤਪੀਅਨ
ਅੰਤਰ ਗਤਿ ॥ ਜੰਤ੍ਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਿ ਆਪ ਆਪ ਤੋਸਾ ਤਕਿਯਾ ਛਿਤਿ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥਿ ਤਿਟਕਾਟ
ਆਪ ਆਪੇ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਨ ਤਮ ਹਰਨ ਅਘ ਨਾਸਨ ਅਮਿਤੋਜ ਗਤਿ ॥
ਤਕੀਆ ਤਾਨਨਿਤਾਨ ਮਾਨ ਦਾਇਕ ਛੜੀਨ ਪਤਿ ॥ ੮੭ ॥

ਥੀਰਕਤ ਦੋਹਰਾ ॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਮਿ ਰਹੇ ਅਸਥਿਰ ਥੀਰ ਦਯਾਲ ॥ ਥਕਤ ਥਕਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂਕਰਿ ਗਹਿ ਲੇਹੁ
ਗੁਪਾਲ ॥ ੮੮ ॥

ਮੰਗਲ ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਮੰਗਲ ਭੂਪ ॥ ਜੈ ਮੰਗਲ ਜੈ ਮੰਗਲਾ ਸੁਭ ਮੰਗਲਆਨੂਪ ॥ ੯੯ ॥
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੇ ਫੇਰੀ ਚੁੱਕੀ ਨ ਫੇਰ ॥ ਫਾਹ ਫਾਸ ਫਾਸੀ ਕਟਕ ਜਿਨਹਿ ਕਹਯੋ
ਇਕ ਬੇਰ ॥ ੯੦ ॥

ਬਿਸਨੁ ਦੋਹਰਾ ॥

ਬਿਸਨੁ ਸੁ ਬਜਾਪਿਕ ਸਰਬ ਮੈ ਬਜਾਪਿ ਹਰਨ ਬਿਖ ਜਾਲ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ਬਿਪਤਿ
ਬਿਘਨ ਰਛਪਾਲ ॥ ੯੧ ॥

ਰਾਮ ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਾਮ ਰਮਤ ਸਭ ਘਟ ਬਿਖੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਰਯੱਤ ਤੁਹੀਂ ਰਾਵਤ ਰਾਜ
ਕਰੀਮ ॥ ੯੨ ॥

ਲਲਿਤ ਦੋਹਰਾ ॥

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲਦਯਾਲ ਲਾਲਿ ਲਲਿਤ ਬਚਨ ਲਖ ਰੂਪ ॥ ਲਲਿਤ ਰੰਗ ਲਲਿਤਾ ਲਲਾ ਲਾਲ ਖਿਆਲ
ਅਨੂਪ ॥ ੯੩ ॥

ਹਰਿਆਵਲ ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਹੀਰਾਹਰਿਆਵਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਨੋ ਜੰਗ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੀ ਹੇਮੰਚਲ ਹਰਿ
ਮੰਗ ॥ ੯੪ ॥ ਛਿਆਨੀ ਵਤਨ ਬਿਹੀਨ ਛਿਆਤ ਰੂਪ ਅਨੁਭਉਸਦਾ ॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਚਲ
ਅਥਾਹ ਸਦ ਸਰਬਦਾ ॥ ੯੫ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ ਸਰਬ ਸੁ ਬਜਾਪੀ ਦੇਵ ॥ ਉਤਪਤਿ

ਪਰਲਯ ਕਰਨਹਾਰ ਮਾਯਾ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੯੬॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਨਭ ਮੰਡਲ
ਪਾਤਾਲ ॥ ਸ੍ਰਗ ਮ੍ਰਿਤੁ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਬਿਧਨਾ ਸ੍ਰਾਮਿਗੁਪਾਲ ॥੯੭॥ ਨਾਮ ਠਾਮ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਬਿਖੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅੱਖਰ ਬਾਨੀ ਸਭ ਤੁਹੀਂ ਸਭ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਗਿਰਾਸ ॥੯੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਲਛਮੀ ਕੋ ਬਪੁ ਧਾਰ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖ
ਰਾਸਿ ॥੯੯॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਅਚੱਲ ਬਾਹ ਗਮਜਕਾ ਬਿਅੰਤ ਧਜਾਨ ਧਾਰਿਯੈ ॥ ਜਗਤਮਾਤ ਅੰਬਿਕਾ ਸੁ ਨਿਤਜ ਨੇਮੁ ਚਾਰਿਯੈ ॥
ਅਖੰਡ ਖਜਾਲ ਖੰਡ ਕਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਾਪ ਜਾਪਿਯੈ ॥ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾਲਕਾ ਬਿਅੰਤ ਥਾਪਿ
ਥਾਪਿਯੈ ॥੧੦੦॥ ਜਗਤ੍ਰ ਮਾਤ ਜਾਲਪਾ ਸੁ ਨਿਤਜ ਪ੍ਰਤਿ ਗਾਇਯੈ ॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਚੰਡਿਕਾ ਪ੍ਰਭਾਤਿ
ਉਠ ਧਜਾਇਯੈ ॥ ਸੁਅਸ਼੍ਰਬਾਹੁ ਈਸੁਰੀ ਕਲਜਾਨ ਰੂਪ ਪੇਖਿਯੈ ॥ ਚਤੁਰਭੁਜਾ ਸਿੰਘਾਸਨੀ ਅਨੰਤ
ਕੈ ਬਿਸੇਖਿਯੈ ॥੧੦੧॥ ਜਗੱਤਮਾਤ ਲੱਛਮੀ ਚਰੰਨ ਚਿੱਤ ਲਾਇਯੈ ॥ ਅਨੰਤੁ ਰੂਪ ਮੰਗਲਾ ਬਿਸੇਖ
ਕੈ ਮਨਾਇਯੈ ॥ ਜਯੰਤ ਜੈਤੁ ਜੈਕਰੀ ਸੁਧਾਗਤੀ ਬਖਾਨਿਯੈ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨਿ ਕੇਸਰੀ ਸੁ ਜਾਪ ਮੰਤ੍ਰ
ਠਾਨਿਯੈ ॥੧੦੨॥ ਅਮਰ ਅਟਲ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਜਾਪਿਯੈ ॥ ਸੁਸ਼ੀਲ ਸਤਜ ਧਰਮ
ਬ੍ਰਿਤ ਪੇਖ ਪੇਖ ਪ੍ਰਾਪਿਯੈ ॥ ਅਨਾਸ ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰਨਿੱਤਿਯੰ ॥ ਅਦਾਗ ਅਦ੍ਵਯਾਤਮਾ
ਸਦੀਵ ਸਤਯ ਚਿੱਤਿਯੰ ॥੧੦੩॥ ਮੁਰਾਰਿ ਮੰਗਲਾ ਹਰੀ ਬਕਤ੍ਰ ਤੇ ਉਚਾਰਿਯੈ ॥ ਸੁ ਬਾਸੁਰੀ

ਬਿੰਦੇਸ੍ਵਰੀ ਸੁ ਧਯਾਇਪਾਪ ਟਾਰਿਯੈ ॥ ਜਯੰਤਿ ਜ੍ਵਾਲ ਜਾਲਪਾ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰ ਧਾਰਿਯੈ ॥ ਬ ਪੁੰਜ
ਪਾਪ ਕੋਟ ਕੋਟ ਧਯਾਇ ਗਾਇ ਜਾਰਿਯੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮੱਛ ਕੱਛ ਨਾਰਸਿੰਘਬ੍ਰਾਹ ਰੂਪ ਗਾਇਯੈ ॥
ਪਰਸੁਰਾਮ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਾਵਨਾ ਧਯਾਇਯੈ ॥ ਜਗਨਨਾਥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਦੈਵ ਸੰਤ ਨਾਇਯੈ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਸਤਿਨਾਮੁ ਨਾਮਿਕੋ ਰਿਝਾਇਯੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਜਲੰ ਥਲੰ ਗਿਰੰ ਨਭੰ ਸਮਸਤ ਰੂਪ
ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਸੁਕੀਟ ਹਸਤਿ ਤ੍ਰਿਣ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮ ਬਜੰਤ ਕੇਬੈਰਾਟ ਕੋ
ਪਛਾਨਿਯੈ ॥ ਜਯੰ ਸਦੈਵ ਕਾਲ ਕਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾਪ ਠਾਨਿਯੈ ॥ ੧੦੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਅਨੁਭਉ ਸਦਾ ਕਹ ਲਗ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਜਗਤਾਰਨੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ
ਨਿਦਾਨ ॥ ੧੦੭ ॥

ਅਥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪੰਚ ਸ਼ਲੋਕੀ

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਚ ਕਵਚੰ ॥

ਸਕਲਾਨਿ ਭੂਪਰਾਨਿ ਭਵੰਤਿ ਕੱਜਲ, ਪਾਤ੍ਰੰ ਭਵੰਤਿ ਸਾਗਰਾ ॥
ਬ੍ਰਿਖਛਾਨ ਸਕਲਾਨਿ ਲੇਖਨਾ, ਉਰਬੀਯੰ ਭਵੰਤਿ ਕਾਗਰਾ ॥੧॥੨੦੮॥
ਸਾਰਸ੍ਰਤੀ ਆਦਿ ਭਵੰਤਿ ਬਕਤਾ, ਲੇਖਕੰ ਭਵੰਤਿ ਗਜਾਨਨਹ ॥
ਤਦਯਪਿ ਮਹਾਤਮ ਨ ਜਾਨੰਤਿ ਰੋਮੰ, ਤ੍ਵ ਮਿਹਮਾ ਬਿਅੰਤ ਨਾਥੰ ॥੨॥੨੦੯॥
ਬਿਧਿ ਭਵ ਸੇਸ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਾਰਦ ਕਥੰਤਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵੰਤਿ ਪਾਰੰ॥
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਦੰਤਿ ਨਿਤਯੰ ਨ ਲਹੰਤਿ ਅੰਤਿ ਅਨੰਤ ਸਾਰੰ ॥੩॥੨੧੦॥
ਰਿਸ਼ਿਗਨਾ ਮੁਨਿਵਰਾਦਿ ਪੁੰਗਵ ਸੂਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਾਦਿ ਨਿਗਮੰ ਪੁਰਾਨੰ ॥
ਸ੍ਰਛੰਦ ਛੰਦ ਗਾਥਾ ਕਬਿ ਜਨਾਨਿ ਕੋਵਿਦ ਗਾਯੰਤਿ ਨਿਤਯਪ੍ਰਿਤ ਨ ਲਭੰਤਿ ਮਰਮੰ ॥੪॥੨੧੧॥
ਏਕ ਜੀਹ ਤ੍ਵ ਦਾਸ ਨਾਥੰ ਕ੍ਰਿਮ ਪਾਰੰਤੀ ਕਥੰਤਿ ਨਾਮੰ ॥

ਪਾਹ ਪਾਹ ਛਮੋ ਪਰਾਧੰ ਸਰਨਯ ਸਰਨਯ ਸਰਨਯ ਨਮਾਮੀਸੰ ॥੫॥੨੧੨॥

ਸੂਰਜ ਕਵਚ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਿਸਨੁ ਪਦ ਸਾਰੰਗ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸੂਰਜ ਨਾਮ ਬਿਜਯੂਰ ॥ ਮਹਾਤਪੀ ਬਲਵੰਤ ਧਨੁਖਦਰ ॥
ਬਰੰਬਾਰ ਨਮਾਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਏ ਨਾਮ ਆਦਿਤਜ ਉਚਾਰਾ ॥੨੩੩॥੯੮੪॥
ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਤ ਦਿਨਨਾਥਾ ॥ ਬਿਜਯ ਦਿਵਾਕਰ ਸਮਰਥ ਗਾਥਾ ॥
ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਪੁਤ੍ਰ ਫਲਦਾਇਕ ॥ ਭਯਹਾਰਨ ਜਯ ਭਾਸਕਰ ਨਾਇਕ ॥੨੩੪॥੯੮੫॥
ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਵਤ ਤ੍ਵ ਜਪਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਂਪਤਿ ॥
ਸਵਿਤਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗ ਬਪੁ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰੇ ਬਿਤ ਬ੍ਰਿਤ ਸੁ ਜਪ ਤਪ ॥੨੩੫॥੯੮੬॥
ਕਸਯਪਿ ਕੁਲਿ ਰਵਿ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਤ ਸੇਵਤ ਸੁਰਗਯਾਨਾ ॥

ਨਿਸਦਿਨ ਜਪਤ ਭਾਸਕਰ ਜੋਊ ॥ ਸੰਤਤ ਬ੍ਰਿਪ ਸਫਲ ਬਿਧ ਸੋਊ ॥੨੩੬॥੯੮੭॥
ਕਸਯਪਿ ਕੁਲਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਜਯ ਧਾਮ ਰਣਮੰਡ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਭਾਨੁ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸੀਲ ਜਸਵੰਤਾ ॥ ਸੇਵਿਤ ਸਾਧੁ ਸਿੱਧ ਭਗਵੰਤਾ ॥੨੩੭॥੯੮੮॥
ਸਹੰਸ ਮੁਖੀ ਰਵਿ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮੰਗਲ ਕਰ ਦਾਇਕ ਕਲਯਾਨਾ ॥
ਦਿਨਮਣ ਪਰਮਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਸੇਵਤ ਮੰਗਲ ਬਿਬਿਧ ਨਿਧਾਨਾ ॥੨੩੮॥੯੮੯॥
ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਲ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਸੇਸੂ ॥ ਰਣਿ ਮੰਡਲ ਨਿਤ ਬਿਜਯ ਮਹੇਸੂ ॥
ਸੇਵਤਿ ਜੋ ਇਕ ਚਿਤ ਦਿਵਾਕਰ ॥ ਹਰਤ ਟਾਪ ਸੰਤਾਪ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ॥੨੩੯॥੯੯੦॥
ਨਾਮ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ॥ ਦ੍ਰੁਦਸ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਨੂਪਾ ॥
ਨਾਮ ਠਾਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇ ਬਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੨੪੦॥੯੯੧॥
ਦੁਆ ਦਸ ਨਾਮ ਜਪੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਧਾਰਤ ਹ੍ਰਿਦਯ ਇਕਾਗ੍ਰ ਹੋਈ ॥
ਮਨ ਬਾਛਿਤ ਸਭਿ ਫਲ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਦੁਆ ਦਸ ਨਾਮ ਦਾਸ ਜੋ ਕਹੈ ॥੨੪੧॥੯੯੨॥

ਬਿਸਨੁ ਪਦ ਸਾਰੰਗ ॥

ਪੁਤ੍ਰੁ ਅਰਥ ਜਾਚੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤਤ ਗ੍ਰਹ ਹੋਤ ਪੌਰ ਸੁਰਗਜਾਨੀ ॥
ਜੋ ਇਛ ਧਨ ਕੀ ਕਰਿ ਧਯਾਵਤ ॥ ਅਮਿਤ ਬਿਤ ਅਸਥਿਰ ਤਤ ਪਾਵਤ ॥੨੪੨॥੯੯੩॥
ਭੋਗ ਹੇਤੁ ਸੇਵਤ ਜੋ ਨਰਾ ॥ ਸੁਰਪੁਰ ਪਾਵਤ ਬਰਤ ਅਛਰਾ ॥
ਸਮਰ ਅਰਥ ਜੋ ਜਪਤ ਮਨੁੱਖਾ ॥ ਪਾਵਤ ਬਿਜਯ ਸੁਜਸ ਬਹੁ ਸੁਖਾ ॥੨੪੩॥੯੯੪॥
ਜੋ ਜੋ ਅਰਥ ਭਜਤ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਾ ॥ ਮਨਬਾਛਿਤ ਫਲ ਲਭਤ ਸਕਾਮਾ ॥
ਸਮਰਥਿ ਜਾਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਥ ਪਾਵਤ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੨੪੪॥੯੯੫॥
ਨਮਸਕਾਰ ਕੋਟਿਕ ਪਦ ਬੰਦਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਘ ਅਸੁਰ ਨਿਕੰਦਨ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਿ ਬਿਧ ਜਾਨਤ ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥੨੪੫॥੯੯੬॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਉਸਤਤਿ ਮਾਹੀ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸਨਿ ਕੈ ਸੰਗ ਬਸਾਹੀ ॥
ਪੜੈ ਭੀਰ ਦੀਨਨ ਰਖ ਕਰਹੀ ॥ ਆਰਤਿ ਮੇਟੰ ਦੀਨ ਉਬਰਹੀ ॥੨੪੬॥੯੯੭॥
ਜਬ ਕੋਈ ਜਾਚਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੇਤ ਤਥਾਸਤ ਸਿਧ ਅਨੁਰਾਗੈ ॥
ਹ੍ਰਿਦਯ ਸੁਧ ਇਕ ਚਿਤ ਹ੍ਰੈ ਧਯਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥੨੪੭॥੯੯੮॥

ਖਾਲਸਾ ਮਹਿਮਾ ੧

ਬਿਸਨੁ ਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਦੇਵ ਪਲਾਸੀ ਚਰਪਦ ਬਖਸ਼ਸ ਹਜੂਰ ॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ ॥ ਖਾਲਸੇ ਮਹਿ ਹਉ ਕਰਹੁੰ ਨਿਵਾਸ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮੁਖ ਹੈ ਅੰਗਾ ॥ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਹੋਂ ਸਦ ਸਦ ਸੰਗਾ॥੧॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਇਸਟ ਸੁਹਿਰਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਹੀਯਤ ਬਿਰਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪਛ ਰ ਪਾਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਅਹਿਲਾਦ ॥੨॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾਈ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਸ਼ੋਭਾ ਸੀਲ ॥ ਖਾਲਸਾ ਬੰਧ ਸਖਾ ਸਦ ਡੀਲ ॥੩॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਤਿ ਅਰ ਪਤਿ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਮਾ ਕੋ ਉਤਪਤਿ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਖਾਲਸੇ ਕਰ ਮੇਰੋ ਸਤਿਕਾਰਿ ॥੪॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਰਜਨ ਪਰਿਵਾਰੁ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ ॥੫॥
ਮਾਨ ਮਹਤ ਮੇਰੀ ਖਾਲਸਾ ਸਹੀ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਾਰਥ ਕਹੀ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰੇ ਨਿਰਵਾਹ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਦੇਹ ਅਰ ਸਾਹ ॥੬॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਧਰਮ ਰੁ ਕਰਮ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਭੇਦ ਨਿਜ ਮਰਮ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜਨ ਸੂਰਾ ॥੭॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਬੁਧਿ ਅਰੁ ਗਯਾਨ ॥ ਖਾਲਸਹਿ ਕਾ ਹਉਂ ਧਰਹੁੰ ਧਯਾਨ ॥
ਉਪਮ ਖਾਲਸਹਿ ਜਾਤਿ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਪਾਰੁ ਨਹਿ ਲਹੀ ॥੮॥
ਸੇਸ਼ ਰਸਨ ਸਾਰਦ ਸੀ ਬੁਧਿ ॥ ਤਦਜਪਿ ਨ ਉਪਮਾ ਬਰਨਤ ਸੁਧਿ ॥
ਯਾ ਮਹਿ ਰੰਚ ਨ ਮਿਥਿਯਾ ਭਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ ॥੯॥
ਰੋਮ ਰੋਮ ਜੇ ਰਸਨਾ ਪਾਵਹੁੰ ॥ ਤਦਜਪਿ ਨ ਖਾਲਸ ਜਸਹਿ ਤਰਾਵਹੁੰ ॥
ਹੈ ਖਾਲਸਹਿ ਕਹੁ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ॥ ਓਤ ਪੋਤਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦੇਰੋ ॥੧੦॥
ਖਾਲਸਾ ਕਾਲ ਪੁਰੁਖ ਕੀ ਫੌਜ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਖਾਲਸਾ ਪਰਮਾਤਮ ਕੀ ਮੌਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗ ਖਾਲਸਾ ਰਹੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਤਬ ਲਗ ਤੇਜ ਕੀਉ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ॥

ਜਬ ਇਹ ਗਹੈ ਬਿਪਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ॥ ਮੈਂ ਨ ਕਰੋਂ ਇਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥੪੫੮॥੯੯੦॥੩੩੦੯॥ਦਸਕ ੧॥

ਸਰਬਲੋਹ ੯੯੮

ਖਾਲਸਾ ਸਿੰਘਾ ੨

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਗ੍ਰਹ ਕਥਤੇਤ੍ਰੁ ਬਲਿਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ॥
ਆਪਨਪੋ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਹਿ ਸੌਪਾਂ, ਦ੍ਵਤਯਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥ਬੋਲਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦ-ਸੋਭਾਖਨ, ਨਾਮ
ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨਿ ਸੰਥਾ ॥ਗੁਨਾਨੁਵਾਦ ਪੁਨਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਨਿ, ਉਠਤੁ ਬੈਠਤੁ ਸੈਨ ਕਰੰਥਾ ॥ਪਾਵਨ
ਪੰਥ ਖਾਲਸਹਿ ਪ੍ਰਗਟਯੋ, ਚਾਰ ਵਰਨ ਆਸ਼੍ਰਮ ਸੁਭ ਪੰਥਾ ॥੧॥ਇਨ ਕੇ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਦਰਸਨ,
ਬੋਲਨ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏ ਕਹਿਯਤਿ, ਦ੍ਵਾਦਸਿ-ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਸੰਤਾ
॥ਪ੍ਰਤਯਖ ਕਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਣੀਛੈ, ਗ੍ਰੰਥਿ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਵਰਤੰਤਾ ॥ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ,
ਖਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੁ ਰੂਪ ਬਦੰਤਾ ॥੨॥ਦੁਪਦ ੧॥

ਦਹੋਰਾ ॥

ਨਓ ਲਖ ਐਰਾਟੀ ਮਿਲੈ, ਮਿਲੈ ਸਰਾਯਚੈ ਲਾਖ ॥ ਸ੍ਰਾ ਲਾਖ ਹਾਥੀ ਮਿਲੈ, ਦੇਹੁ ਯਹੈ ਅਭਿਲਾਖ ॥ ਖਾਸ
ਸ੍ਰਾਰੀ ਮੁਹਿ ਚਲੈ, ਨੇਜਹ ਲਖ ਨਿਸਾਨ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਜੀਤਹਿ ਸਤ੍ਰ ਚੌਗਾਨ ॥ ਯਹਿ ਲਾਲਚ
ਗੁਣ ਤ੍ਰ ਕਹਯੋ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਮਾਜ ॥ ਫਤਿਹ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ, ਉਦਯ ਅਸਤ ਲੌ ਰਾਜ ॥

ਅਥ ਸਰੂਪ ਅਨੁਮਾਨ ਕਥਤੇ ਬਸਿਨ੍ਰਪਦ ਛੰਤ ਦੀਪਕ ॥

ਤ੍ਵ ਬਲ ॥

ਸੀਸ ਸੁਹਾਵਨੁ ਚਕ੍ਰ ਸੀਸ ਸੁਹਾਵਨੁ ਚਕ੍ਰ ਹੇ ਅਤਿ ਉਤੰਗ ਖਗ ਬਕ੍ਰ ਹੇ ਦੀਰਘ ਭੀਮ ਕਰਾਲ ॥ਕੇਸ ਛੁਟੇ
ਸਰ ਸੇਲ ਕੇਸ ਛੁਟੇ ਸਰ ਸੇਲ ਹੇਘੰਘਰਾਰੇ ਕਚ ਸੇਲ ਹੇ ਮੁਨਜਨੀਕ ਚਖੁ ਲਾਲ ॥ਨਾਵਕ ਪਲਕ ਅਨਯਾਰ
ਨਾਵਕ ਪਲਕ ਅਨਯਾਰ ਹੇ ਤੁਪਕ ਨਾਸਿਕ ਗਾਰ ਹੇ ਸ੍ਰਵਨ ਚਰਮ ਮੁਖ ਖਾਲ ॥ਰਦਨ ਕਟਾਰਨ ਦਾੜ
ਰਦਨ ਕਟਾਰਨ ਦਾੜ ਹੇ ਖੰਜਰ ਬਾਕ ਦੁਧਾਰ ਹੇ ਖੰਡਾ ਜੀਹ ਬਿਸਾਲ ॥ਹਸਤ ਤੁਫੰਗ ਨਖ ਢਾਰ ਹਸਤ
ਤੁਫੰਗ ਨਖ ਢਾਰ ਹੇ ਸਾਯਕ ਅੰਗੁਲਿਯ ਫਾਰ ਹੇ ਨਖ ਸਿਖ ਬਯਾਘੁ ਖੰਕਾਲ ॥੧੬੮॥੬੬॥੨੩੮੫॥ਜੰਘ
ਪਾਦ ਭੁਜਦੰਡ ਜੰਘ ਪਾਦ ਭੁਜਦੰਡ ਹੇ ਦੀਰਘ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੇ ਸ੍ਰਾਸਾ ਤਜਿਤ ਜ੍ਵਾਲ ॥ਉਦਰ ਪ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਗਿਰ
ਕੰਦ੍ਰ ਉਦਰ ਪ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਗਿਰ ਕੰਦ੍ਰ ਹੇ ਬਜਰੰਗੀ ਹੇਮ ਮੰਦ੍ਰਿ ਹੇ ਕਰਦ ਤਿੱਛ ਰੋਮਾਲ ॥ਭਾਨੁ ਭਯਾਨਕ ਚੱਛੁ
ਭਾਨੁ ਭਯਾਨਕ ਚੱਛੁ ਹੇ ਬਯਾਘੁਨਾਦ ਬਲ ਜੱਛੁ ਹੇ ਤੱਛਕ ਬਾਸੁਕਿ ਬਯਾਲ ॥ਬਿਸ੍ਰੂਪ ਮਹਾਕਾਲ ਬਿਸ੍ਰੂਪ
ਮਹਾਕਾਲ ਹੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਸਰਬਲੋਹ ਮਮ ਪਾਲ ॥੧੬੯॥੬੭॥੨੩੮੬॥ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਅਨੂਪ
ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਹੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਬਿਸ੍ਰੂ ਸ੍ਰੂਪ ਹੇ ਬਿਸ੍ਰੰਭਰ ਜਗਦੀਸ ॥ਦੁਸ੍ਰ ਦਲਨ ਖਲ ਗੰਜ ਦੁਸ੍ਰ ਦਲਨ

ਖਲ ਗੰਜ ਹੇ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰ ਭਯ ਭੰਜ ਹੇ ਜਗਕਰਤਾ ਬਿਸ੍ਵੀਸ ॥ਮੰਗਲ ਕਰਨ ਸਦੀਵ ਮੰਗਲ ਕਰਨ
ਸਦੀਵ ਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਧਾ ਸਜੀਵ ਹੇ ਪੂਰਨ ਬਿਸ੍ਵੇਬੀਸ ॥ਚਿਰੰਜੀਵ ਚਿਰਜੀਵ ਚਿਰੰਜੀਵ ਚਿਰਜੀਵ ਹੇ ਘਟ
ਘਟ ਬਾਸੀ ਪੀਵ ਹੇ ਪੁਰਖੋਤਮ ਖਲ ਪੀਸ ॥੧੭੦॥੬੮॥੨੩੮੭॥

ਮਲਾਰ ॥

ਭੂਲ ਛਮੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਮਾਪਤਿ, ਹੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ ਅਵਗੁਨ ਕੋਟਿ ਭਰੇ ਅਪਰਾਧਿ ਅਵੱਗਯਾ
ਦੋਖ ਨ ਨੈਕ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜੋ ਹਮ ਪੂਤ ਕੁਪੂਤ ਸਭੀ ਬਿਧਿ ਅਵਗੁਨ ਚੂਕ ਨ ਦਾਸ ਚਿਤਾਰੋ ॥ ਬਾਹ ਗਹੇ
ਕੀ ਲਾਜ ਕਰੋ ਮੁਝ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਦਯਾ ਕਰ ਤਾਰਹੁ ॥੨੨੬॥੮੫੬॥੧੬੧੦॥

ਮਲਾਰ ॥

ਜਾਨਹੁ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸਭੀ ਬਿਧਿ ਅਰਦਾਸ ਇਹੈ ਭਵ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਊ ਤ੍ਰਾਸ ਬਡੇ
ਜਮਫੰਧ ਕਟੋ ਭਵ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੁ ॥ ਹੋਂ ਮਤਿ ਮੰਦ ਅਨਾਥ ਹੇ ਨਾਥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਹਰੋ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਹੁ ॥
ਦਾਸ ਗੁਬਿੰਦ ਬਿਜਯ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਹ ਦੇ ਬਾਹ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ॥੨੨੭॥੮੫੭॥੧੬੧੧॥

ਮਲਾਰ ॥

ਜੋ ਉਪਮਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਕੀ ਗਾਇ ਹੈਂ ਤੇ ਭਵ ਫਾਂਸਿ ਨ ਫੇਰ ਪਰੈਂਗੇ ॥ ਆਰਤਿ ਜੱਗ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੇਤੂ ਰਚੈ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਥ ਨਿਸੈ ਕੈ ਤਰੇਂਗੇ ॥ ਪੂਜਬੇ ਜੋਗ ਨ ਔਰ ਹੈ ਦੂਸਰ, ਏਕ ਗੁਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਕਰੇਂਗੇ ॥ ਲੋਕ ਸੁਖੀ
ਪਰਲੋਕ ਖਲਾਸ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰੇਂਗੇ ॥ ੨੨੮॥੮੫੮॥੧੬੯੨॥

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਆਰਤੀ

ਅਥ ਆਰਤੀ ਕਥਨੰ ਬਿਸਨੁਪਦ ਮਲਾਰ ਅਸੁਪਦੀ ਚੌਤੁਕੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਚੀਪਤਿ ਦੇਵਨ, ਆਰਤੀ ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ ॥
ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ ਜਲੇਸ ਸਭੀ ਮਿਲਿ, ਜੱਛ ਕੁਬੇਰ ਮਹਾਨਾ ॥
ਗਨੇਸ ਮੁਨੇਸ ਨਰੇਸ ਧਯਾਵਤ, ਜਮ ਜੋਰੇ ਯੁਗ ਪਾਨਾ ॥
ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਵਤ, ਗੰਧੂਬ ਕੀਰਤਨਿ ਗਾਨਾ ॥੧॥
ਨ੍ਰਿਤਤਿ ਪਰੀ ਬਰੰਗ ਅਪਛਰ, ਦੁੰਦਭਿ ਸੰਖ ਘਹਰਾਨਾ ॥
ਨਾਰਦ ਸ੍ਵਾਮਿ ਕਾਰਤਿਕਾਦਿਕ ਸਭਿ, ਆਰਤੀ ਕਰਤਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥
ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਸਾਧੁ ਸੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਯਾਨੀ, ਪਰਮਹੰਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਿ ਮੁਨਿਵਰ ਖਟ ਦਰਸਨੁ, ਮੰਗਲ ਹਰਖ ਨਿਧਾਨਾ ॥੨॥
ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਸੁਰ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰੀ, ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਮੰਗਲ ਉਤਸਵ, ਕੀਰਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨਾ ॥
ਓਅੰ ਸੋਹੰ ਰਾਗ ਅਲਾਪਤ, ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
ਅਰਪਿਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨੈਬੇਦਾ, ਮੇਘਨ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਨਾ ॥੩॥

ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਭਾਲ ਲਗਾਵਤ, ਮੰਗਲ ਬਿਨਯ ਸਹਾਨਾ ॥
ਨਾਵਤ ਸੀਸ ਧਜਾਵਤ ਹਰਿ ਪਦ, ਮਾਰੂ ਬਿਜਯ ਬਜਾਨਾ ॥
ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਲੇਤ ਚਰਨੋਦਿਕ, ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥
ਦੇਖ ਦਰਸ ਸੁਰ ਨਰ ਬਲਿ ਜਾਵਤ, ਆਨੰਦ ਉਰ ਨ ਸਮਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਪਦ ਧਰਤ ਧਜਾਨ ਬਚ ਕਰਮਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਲਪਟਾਨਾ ॥
ਮਗਨ ਭਏ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਬਿਸਰਾਨੀ, ਮਨ ਤਨ ਚਰਨ ਖਟਾਨਾ ॥
ਆਪਾ ਆਪ ਬਿਸਰਗੋ ਸਭਿ ਹੀ, ਮਨ ਕੋਰਾ ਰੰਗਾਨਾ ॥ ੫ ॥
ਲਾਲ ਭਏ ਹਰਿ ਪਦ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ, ਰੰਗ ਚਲੂਲ ਚਢਾਨਾ ॥
ਮਨੁ ਮਧੁਕਰ ਹਰਿ ਪਦ ਕਮਲਨ ਪਰ, ਉਨਮਦ ਰਸਿਕ ਲੁਭਾਨਾ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਖੁਮਾਰਿ ਭਏ ਮਤਵਾਰੇ, ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸਭਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥
ਤਦਾਕਾਰ ਤਦਮਯ ਯਕਚਿਤੰ, ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲਾਨਾ ॥ ੬ ॥
ਸ੍ਰਯੰ ਜੋਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸੋਭਾ, ਸਰਬ ਭੂਤ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ, ਕਮਲ ਨਯਨ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥
ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਮੰਗਲ ਰੁਨਝੁਨ, ਸੰਖ ਸਬਦ ਘਰਾਨਾ ॥
ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਘੰਟਾ ਬਾਜਤ, ਬਾਜਤ ਕੋਟਿ ਨਿਸਾਨਾ ॥

॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੧੨੯ ॥ ੧੫੯ ॥ ੧੫੧੩ ॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੩੩-੨੩੪)

ਅਥ ਨਿਰਗੁਨ ਆਰਤੀ ਬਿਸਨੁਪਦ ॥ ਮਲਾਰ ॥

ਗਗਨ ਥਾਲ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦ੍ਵੈ ਦੀਪਕ, ਉਡਗਨ ਰਤਨ ਜੜਾਨਾ ॥
ਸਰਬ ਭੂਤ ਲੈ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ, ਆਰਤੀ ਮੰਗਲ ਠਾਨਾ ॥
ਬਾਵਨ ਧੂਪ ਜਗਤ ਸੰਪੁਟ ਨਭ, ਮਾਰੁਤ ਚਵਰ ਝੁਲਾਨਾ ॥
ਨਾਮ ਸੁਧਾਰਸ ਕੀਰਤਨਿ ਗਾਵਤ, ਧਯਾਵਤ ਸਾਰੰਗਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਫੂਲ ਚੜਾਵਤ, ਬਿਸ੍ਵ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਸਹੰਸਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ, ਸਹੰਸ ਪਾਦ ਭੁਜ ਪਾਨਾ ॥
ਸਹੰਸ ਨਾਮ ਨੌਤਨ ਨਿਤਯ ਧਯਾਵਤ, ਤਦਯਤਿ ਨ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨਾ ॥
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਸੁ ਨਿਗਮ ਪੁਕਾਰਤ, ਬਿਅੰਤ ਅਨੰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਸੋ ਪਦ ਕੰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਬੰਦਨ, ਸੁਰਪਤਿ ਭਾਗ ਬਡਾਨਾ ॥
ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਨਿਰਖ ਬਲਿ ਜਾਵਤ, ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਹਿਤੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਾਧਤਿ, ਕਲਪ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚ ਹਾਰੇ, ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਬਿਬਿਧ ਸਯਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਸੋ ਪਦ ਕੰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਰਸਨ, ਮਨ ਮਧੁਕਰਹ ਲੁਭਾਨਾ ॥

ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਮੁਹਿ ਪਾਵਨ ਕੀਨੋ, ਕਸਮਲ ਸਗਲ ਬਿਲਾਨਾ ॥
ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਸਭਿ ਹੀ, ਨਾਵਤ ਸੀਸ ਚਰਾਨਾ ॥
ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਰੱਛਕ ਸੁਰ ਸੰਤਨ, ਸਰਨ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਾ ॥੪॥
ਬਿਧਿ ਪੂਰਬ ਸੁਰ ਆਰਤਿ ਕੀਨਾ, ਪਾਦ ਅਰਘ ਜਲ ਪਾਨਾ ॥
ਚਰਨ ਰੇਨੁ ਮੁਖ ਮਸਤਕ ਲਾਵਤ, ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਨਮਾਮਾ ॥
ਆਰਤੀ ਮੰਗਲ ਬਿਜਯ ਸੰਪੂਰਨ, ਕਰੀ ਦੇਵੇਸੁਰ ਗਾਨਾ ॥
ਜੋ ਯਹਿ ਪੜੈ ਸੁਨੈ ਚਿੱਤ ਲਾਵੈ, ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੫॥੨॥੧੩੦॥੭੬੦॥੧੫੧੪॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੩੪-੨੩੫)

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

(ਦਸਮ ੧੧)

ਅਨੰਦ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਰਛਯਾ ਕਰਨ, ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਜਗਬੰਦਨੀ, ਲਛਮੀ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ॥੩੧॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੭)

ਖਲਿਕ ਸੋਰਠਾ ॥

ਖਾਲਿਕ ਖਲਕ ਖੁਦਾਇ, ਖੈਰ ਖੁਬ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਖੁਸ਼ ॥
ਖਾਲਸ ਖਸਮ ਅਤਾਇ, ਖਾਮੇਖੂਨ ਖਤਾ ਬਖਸ ॥ ੭੬ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨ ਪਰੈ, ਤਾ ਕਾ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥
ਜਜੈ ਭਜੈ ਸਰਬਲੋਹ ਜੂ, ਸੁਗਮ ਪਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੮)

ਮਲਾਰ ॥

ਸੇਵ ਕਰੋ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਿ ਕੀ, ਜਿਹ ਸ੍ਰੇਵਤ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪੱਯੈ ॥
ਨਾਮ ਲਿਯੇ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ, ਕਲਿ ਕਾਲ ਨਸੈ ਹਰਿ ਸਰਨ ਸਿੱਧਯੈ ॥
ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਭੀ ਸੁਧਰੇ, ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਧਿਅੱਯੈ ॥
ਦਾਸ ਗੁਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ, ਐਸੇ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡ ਅਵਰ ਕਤ ਜੱਯੈ ॥ ੨੨੧ ॥ ੮੫੧ ॥ ੧੬੦੫ ॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੫੪)

ਮਲਾਰ ॥

ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰਹੀ ਹੈ, ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪੋਖਨਹਾਰ ਗੁਸੱਯੈ ॥
ਤੋਰੋਈ ਮਾਨ ਅਰੁ ਤਾਨ ਹੈ ਤੇਰੋ ਹੀ, ਤੇਰੋ ਹੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਕਹੱਯੈ ॥
ਨਿਮਾਨੇ ਕੋ ਮਾਨ ਨਿਤਾਨੇ ਕੋ ਤਾਨ, ਨਿਥਾਵੇ ਕੋ ਥਾਵ ਤੁਹੀਂ ਸਭਿ ਗੱਯੈ ॥
ਪਾਵ ਪਰੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਹਿ ਕੈ, ਬਾਰੰਬਾਰ ਤੁਝੈ ਬਲਿ ਜੱਯੈ ॥੨੨੨॥੧੫੨॥੧੬੦੬॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੫੪)

ਮਲਾਰ ॥

ਜਾਨਹੁ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸਭੀ ਬਿਧਿ, ਅਰਦਾਸਿ ਇਹੈ ਭਵ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਊ ਤ੍ਰਾਸ ਬਡੇ, ਜਮਫੰਧ ਕਟੋ ਭਵ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੁ ॥
ਹੋਂ ਮਤਿ ਮੰਦ ਅਨਾਥ ਹੇ ਨਾਥ, ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਹਰੇ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਹੁ ॥
ਦਾਸ ਗੁਬਿੰਦ ਬਿਜਯ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ, ਬਾਹ ਦੇ ਬਾਹ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ॥
॥੨੨੩॥੮੫੭॥੧੬੧੧॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੫੫)

ਮਲਾਰ ॥

ਜੇ ਉਪਮਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਕੀ ਗਾਇ ਹੈਂ, ਤੇ ਭਵ ਫਾਂਸਿ ਨ ਫੇਰ ਪਰੈਂਗੇ ॥
ਆਰਤਿ ਜੱਗ ਕਰੈਂ ਹਰਿ ਹੇਤੂ, ਰਚੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਨਿਸ੍ਰੈ ਕੈ ਤਰੈਂਗੇ ॥

ਪੂਜਬੇ ਜੋਗ ਨ ਔਰ ਹੈ ਦੂਸਰ, ਏਕ ਗੁਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਯਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਪਰਲੋਕ ਖਲਾਸ, ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰੈਂਗੇ
॥੨੨੮॥੮੫੧॥੧੬੧੨॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੫੫)

ਸਲੋਕ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੀ, ਕਰਤ ਪੁਨੀਤਿ ਦਯਾਲ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਵਿਲੋਕਨੋ, ਨਦਰੀ ਨਦਰੀ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ ਸਵਯੇ ਗੁਰੁ ਪਦ ਕੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ, ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥
ਭਵ ਬਾਰਿਧਿ ਕੋ ਸੋਖਨਹਾਰੋ, ਹੈ ਅਗਸਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖਜ ਉਬਾਰੇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਇ ਲਾਗੇ, ਬਿਖੜੇ ਘਾਟਿ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
ਗੋਪਦ ਵਤ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ, ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥
ਕਰਨਧਾਰ ਸਦਿ ਗੁਰੁ ਮਮ ਕਹਿਯਤਿ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦ ਧਾਰੇ ॥
ਅਮਰਦਾਸ ਪੂਰੋ ਪੁਰੁਸੋਤਮ, ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਦੈ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਤਿ, ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੁ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰੇ ॥
ਅਰਜੁਨ ਸਬਦਿ ਜਹਾਜੁ ਗੁਰੁ, ਪਦ ਪੰਕਜ ਸਭਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਉਧਾਰੇ ॥

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਰਾਇ ਗੁਰੂ, ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪੁਨਜ ਸਰੂਪਾ, ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਅੰਖਡ ਅਜਯ ॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਤਾਰ ਲਿਯੋ ਤ੍ਰੈਲੋਕੰ, ਅਸੁਰ ਛਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤਜ ਅਬਯ ॥
ਭਯੋ ਨਿਸਤਾਰ ਤ੍ਰਾਸ ਅਸੁਰਨ ਤੇ, ਉਧਾਰ ਕਯੋ ਗੁਰਿ ਜਗਤਿ ਸਬਯ ॥
ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ, ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਸਚਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਖਯ
॥੩॥੧॥੩੨੨॥੮੪੩॥੩੧੬੨॥ ਤ੍ਰਿਪਦ ੧॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੭੩੫)

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਥਤੇ ॥ ਤ੍ਵ ਬਲਿ ॥
ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ॥

ਆਪਨਪੌ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਹਿ ਸੌਂਪਾ, ਦ੍ਵਤਯਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਬੋਲਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸੰਭਾਖਨ, ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨਿ ਸੰਥਾ ॥
ਗੁਨਾਨੁਵਾਦ ਪੁਨਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਨਿ, ਉਠਤ ਬੈਠਤੁ ਸੈਨ ਕਰੰਥਾ ॥
ਪਾਵਨ ਪੰਥ ਖਾਲਸਹਿ ਪ੍ਰਗਟਯੋ, ਚਾਰ ਵਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਭ ਪੰਥਾ ॥੧॥
ਇਨ ਕੇ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਦਰਸਨ, ਬੋਲਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏ ਕਹਿਯਤਿ, ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ॥
ਪ੍ਰਤਯਖ ਕਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਣੀਛੈ, ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਵਰਤੰਤਾ ॥

ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ, ਖਾਸ* ਗੁੰਥ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਬਰਦੰਤਾ ॥੨॥ ਦੁਪਦ੧ ॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੪੧-੨੪੨)

ਅਕਾਲ ਉਪਾਸ਼ਕ ਛਤ੍ਰਿਯ ਧਰਮਾ, ਰਣ ਕਟਿ ਕਸਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਏ ॥
ਤਾ ਮਹਿ ਪੰਚ ਚਾਲਿਸ ਪ੍ਰਵਾਨਾ, ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਖ਼ਾਲਸਹਿ ਠਏ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਫ਼ਤਹ ਸਿੰਘ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਏ ॥
ਪੰਚਮ ਖ਼ਾਲਸਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ, ਜਿਨ ਏ ਪੰਥ ਸੁਪੰਥ ਪ੍ਰਗਟਏ ॥੬॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੨੪੧)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਉ ਲੱਖ ਐਰਾਕੀ ਮਿਲੈਂ, ਮਿਲੈ ਸਰਾਯਚੈ ਲਾਖ ॥
ਸ੍ਰੀ ਲਾਖ ਹਾਥੀ ਮਿਲੈ, ਦੇਹੁ ਯਹੈ ਅਭਿਲਾਖ ॥੧੨॥
ਖਾਸ ਸ੍ਰਾਰੀ ਮੁਹਿ ਚਲੈ, ਨੇਜਹ ਲਖ ਨਿਸਾਨ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਜੀਤਹਿ ਸਤ੍ਰੂ ਚੌਗਾਨ ॥੧੩॥
ਯਹਿ ਲਾਲਚ ਗੁਣੁ ਤ੍ਰੂ ਕਹਯੋ, ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਮਾਜ ॥
ਫਤਹਿ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ, ਓਦਯ ਅਸਤ ਲੌ ਰਾਜ ॥
॥੧੪॥ ੨੦੪੨ ॥੪੬੬੧॥ ਸੱਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ॥

(ਸਰਬਲੋਹ ੯੮੫)

ਗੋਬਿੰਦੇ ॥	ਮੁਕੰਦੇ ॥	ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥	ਉਦਾਰੇ ॥	ਅਪਾਰੇ ॥ ੯੪ ॥
ਹਰੀਅੰ ॥	ਕਰੀਅੰ ॥		ਨਿਨਾਮੇ ॥	ਅਕਾਮੇ ॥ ੯੫ ॥

(ਦਸਮ ੬)

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ, ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਿਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੯ ॥

(ਦਸਮ ੧੦)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੁਰਗਾ ਕਵਚ

ਬਿਸਨੁ ਪਦ ਗੌਂਡ ਬਿਲਾਵਲ ॥

ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਸੋਂ ਸੁਮਨ ਬਰਖੈ ਰਸਾਲੰ ॥ ਸੁਗੰਧੰ ਅਨੇਕੰ ਸਰਸ ਪੁਸਪ ਮਾਲੰ ॥
ਜਪੈਂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਵਚੰ ਦਿਵਾ ਚਰਨ ਪੂਜੈਂ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਠ ਮੰਤ੍ਰੰ ਤਜੈ ਭਾਵ ਦੂਜੈਂ ॥੬੭॥੭੧੭॥
ਇਕਾਗਰਿ ਹਿਰਦੈ ਚਿਤ ਦੈ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਠੈ ਜਾਪੁ ਮੰਤ੍ਰੰ ਤਜੈ ਭਾਵ ਦੂਜਾ ॥
ਪੁੰਨੰ ਸੰਖ ਘੰਟੰ ਨਫੀਰੰ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਪਰਮ ਦੇਵਿ ਦੁਰਗਾ ਸਬੈ ਸੁਰ ਮਨਾਵੈਂ ॥੬੮॥੭੧੮॥
ਰਰੈ ਜਾਪੁ ਮੰਤ੍ਰੰ ਕਥੈਂ ਜਾਪੁ ਰਾਸੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਮਸਤੰ ਨਮੋ ਦੈਤਜ ਨਾਸੰ ॥
ਪ੍ਰਬਲ ਦੂਖ ਬਸੁਧਾ ਛਿਨਿਕ ਮੋ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਅਮਰਲੋਕ ਕਾ ਰਾਜ ਦੇਵਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥੬੯॥੭੧੯॥
ਹਨਯੋ ਦੈਤਜ ਰਾਜਾ ਸਬੈ ਦੁਸ੍ਰ ਮਾਰੈ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਸ ਆਪਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਤਾਰੈ ॥
ਜਬੈ ਭੀਰ ਸੰਤਨ ਪਰੈ ਆਨ ਗਾੜਾ ॥ ਪਕੜਿ ਬਾਹ ਭਉਜਲ ਕਰੈ ਬੇਗ ਪਾਰਾ ॥੭੦॥੭੨੦॥
ਸਨੈ ਦੇਵਿ ਜਗਮਾਤ ਕੈਲਾਸ ਬਾਸੀ ॥ ਸਬੈ ਚੜਿ ਬਿਵਾਨੰ ਚਲੇ ਸੁਰ ਅਨਾਸੀ ॥
ਜਯੰ ਜੈਤੁ ਜੈ ਜੈ ਪੁੰਨੰ ਸੰਖ ਬਾਜੈ ॥ ਭਏ ਅੰਤਰਧਾਨੰ ਪੁਰੰ ਨਿਜ ਬਿਰਾਜੈ ॥੭੧॥੭੨੧॥
ਕਰੈ ਸੁਮਨ ਬਰਖਾ ਰਰੈਂ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪੰ ॥ ਧਰੈਂ ਧਯਾਨ ਦੁਰਗਾ ਜਿਨੈ ਦੈਤਜ ਖਾਪੰ ॥
ਅਨਿਕ ਪੁਸਪਮਾਲਾ ਸ਼ਿਵਾ ਉਰ ਚੜਾਵੈਂ ॥ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਨ ਅਮਰਕੁਲਿ ਕਰਾਵੈਂ ॥੭੨॥੭੨੨॥

ਸਦਾ ਧਜਾਨ ਚੰਡੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਧਾਰੈਂ ॥ ਸਭੈ ਦੋਖ ਪਾਪੰ ਦੁਰਗਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਟਾਰੈਂ ॥
ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਕੈਲਾਸ ਬਾਸੀ ਧਜਾਵੈਂ ॥ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਅਰਥੰ ਸਕਲ ਕਾਮ ਪਾਵੈਂ ॥੭੩॥੭੨੩॥

ਸਰਬਲੋਹ ੧੦੨

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸੰਸਾਰ ਸੁਖਮਨਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ, ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਰਨੰ ॥ ਫੁਨਿ, ਕਿਛੁ ਭਗਤਿ ਰੀਤ ਰਸਿ ਬਰਨੰ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹੈ, ਦੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹੈ, ਸਰਬ ਮੈ ਸੋਈ ॥
ਬਹੁ ਬਿਅੰਤੁ, ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ, ਅਪਰੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਿ ॥
ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ, ਤਿਨ ਪਾਇਆ, ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਬਾਚਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਪੰਡਿਤ ਸੇਖ ਬਖਾਨਈ ॥
ਰਾਹੁ ਜੁ ਪਾਵਹਿ ਬੇਗ, ਮਨੁਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਧਰਹਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ,ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ,ਦੇਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਸੀਲ ਸਚੁ, ਸਤਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬੋਇਆ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮ,ਦੁਆਪੁਰ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥
ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਸੀਲ, ਸਚ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ, ਦੁਆਪੁਰ, ਤ੍ਰੇਤੈ, ਮਾਨਾ ॥
ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸਾ ॥ਦਇਆ, ਸੀਲ, ਸਚੁ, ਧਰਮੁ, ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸੰਤੋਖੀ, ਸਦਾ ਸੁਖੀ; ਸੂਰਬੀਰ, ਸਤਿਵੰਤ ॥
ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ; ਬੇਗ ਮਿਲਹਿ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੀ ਜਾਨੁ, ਨਿਸਦਿਨੁ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ॥
ਚਰਣੀ ਰਾਖਹੁ ਧਿਆਨੁ, ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥

ਕਲਿਜੁਗ ਰਚਿਓ, ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਛਾਡਿ, ਅਧਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ਨਾਮ ਛਾਡ, ਆਨ ਕਉ ਜਾਪਹਿ ॥ ਧਰਮੁ ਤਿਆਗਿ, ਪਾਪ ਮਹਿ ਰਾਚਹਿ ॥
ਸਚ ਕਿੰਚਤਿ, ਝੂਠਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਪ, ਕ੍ਰੋਧੁ, ਲੋਭ ਕਾ, ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਚਾ ਡੂਬੈ, ਝੂਠਾ ਤਰੈ ॥ ਨੀਚ ਕੀ, ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰੈ ॥੩॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਤੀਨ ਜੁਗੁ ਮੁਹਤਾਜ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੁਚ ਧਰਮ ਕੇ ॥
ਅਬਿ ਆਇਓ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਜ, ਝੂਠ ਲੋਭੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਰ ਦਾਨ, ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਰਧਾਨ ਹੈ
ਕਲਿਜੁਗ ਭੀ ਹੈਰਾਨੁ, ਮੇਰੇ ਪਹਰੇ ਬੀਤਤੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤਨੀ ਰਾਖੈ, ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਬੇਟੇ ਭੋਗਹਿ, ਬਾਪ ਹੈਰਾਨਾ ॥
ਭਾਈ ਭਾਵ ਲੋਭ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਰਹਿਤ ਸਦਾ, ਜੈਸੇ ਲੋਕ ਬਿਗਾਨੈ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭ, ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਨਾਰੀ ਛਾਡਿ, ਰਚਿਓ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
ਇਸ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਪਾਖੰਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਪਾਪੁ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਂਈ, ਸਚ ਮੈ ਬਸੈ, ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ, ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਕੌਲ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਯਹਿ ਤੋ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾਹਿ, ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥
ਏ ਗੁਣ ਕਲਿਜੁਗ ਮਾਹਿ, ਹਾਥੋ ਹਾਥ ਨਬੇੜਸੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਣੋ ਸੰਤਹੁ, ਯਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹਿ ਥਾ ਇਹੁ, ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਸੇਵਕ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ॥ ਉਚ ਪਦਵੀ, ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੀਨੀ ॥
ਕਰਿ ਤਪਸਿਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚੈ ਦੀਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਬਿਸਨ, ਮਹਾਦੇਵ ਕੀਨੀ ॥
ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਭਈ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ, ਫਿਰੈ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ॥

ਬਿਸਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮ ਅਤਿ ਚੀਨ ॥
ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ ਹੈ, ਮਹਾ ਦੇਵ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਇਹ ਮਹਾ ਤਪਸੀ ਜਨੁ, ਰਾਖੇ ਉਚੀ ਠੌਰ ਹੈ ॥
ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਪਰਵਾਨ, ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਦਸ ਅਵਤਾਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀਨੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਗਰਭ ਜੂਨ ਲੀਨੇ ॥
ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਧਰ, ਭਗਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥
ਚਾਰ ਬੇਦ, ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕੀਨੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮਹਾਂ ਗਿਆਨ ਕਰ ਚੀਨੇ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਸਠ ਸਾਖਤਿ, ਕਿਛੁ ਗਿਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥੬॥

ਸਲੋਕ ॥

ਬੇਦ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੋ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਾਕ ਪਰਵਾਨ ॥
ਜਿਨ ਜਨ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ, ਸੋ ਮਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮੂੜ੍ਹੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ, ਬੇਦ ਬਚਨ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥
ਜਿਨ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ਸੋਇ, ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਹੀਯੇ ਬਸੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵਨ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਜਨ ਕਰਤੇ, ਵਾਕੀ ਸੇਵਨ ॥
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨ ਹੀ ਵਰ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਹਚੈ ਆਇਆ ॥
ਚੰਡੀ ਮਾਤਾ, ਤੂੰ ਚਰਪਟ ਨਾਰੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜਿਨ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਤਾਰੀ ॥
ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਧਿਆਵਹਿ, ਧੁਨਿ ਧਰੈ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ, ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ ॥੭॥

ਸਲੋਕ ॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤੇ, ਅਉਤਾਰਨ ਲੀਨੇ ਸਾਥ ॥
ਜੋਗ ਮਾਇਆ ਜਗ ਤਾਰਨੀ ਕੀਨੀ, ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ, ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ ਸਿਮਰਤੇ ॥
ਜਨ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤ ਯਾਂਹਿ, ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਤਾਰਨੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤ ਅਕਾਲ ॥ ਭਗਤਿ ਸੁਦਾਮਾ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਜਿਨ ਦੀਪਨ ਕੈ ਗ੍ਰਹਿ ਭੋਜਨੁ ਲੀਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੀਆ ॥
ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ, ਭਇਆ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕੀ, ਹਰਿ ਛਾਨ ਛਵਾਈ ॥
ਸੰਸਾ ਮੇਟ, ਭਇਓ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਸੈਨ ਭਗਤਿ ਕੀ, ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥
ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ, ਜਨ ਕੇਤੇ ਗਨਾ ॥ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ, ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨਾ ॥
ਚਾਰ ਜੁਗ, ਨਿਹਚੈ ਨਿਧ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ, ਜਨੁ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥੯॥

ਸਲੋਕ ॥

ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ, ਸਭ ਭਗਤਨ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ, ਪਲਿ ਪਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜੁਗਤ ਜਗਤ ਕੀ ਦੇਖੁ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਲੋਭ ਮੈ ॥
ਟਰੈ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ, ਆਨ ਧਿਆਨ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮੈ ਅਧੀਨ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਮੈ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰਾਖਉ ਆਸਾ ॥
ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੁਝ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹੈਂ ॥ ਮਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀ, ਪਾਪ ਮੈ ਰਹੈਂ ॥
ਭੂਲੇ ਲੋਕ, ਮੁਝ ਕਹੈਂ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਵਾਕੋ ਨਰਕ ਨ ਹੋਇਗਾ ਬਾਮੀ ॥
ਇਤੁ ਉਤ ਵਾਕੋ, ਧੁਨ ਨਹੀਂ ਧਿਆਨ ॥ ਜੇ ਕੋਉ ਕਹੈ, ਮੁਝੈ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥੯॥

ਸਲੋਕ ॥

ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਕਹਿਤੇ ਫਿਰਹਿ, ਸਮਝਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਅੰਤ ਕਾਲ ਵੈ ਨਰਕ ਮੈ, ਨਿਸਦਿਨ ਬੇਮੁਖ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਲੋਕ, ਕਰਨਹਾਰ ਅਉਰੇ ਕਹਹਿ ॥
ਵਹੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ, ਏ ਲੋਗ ਜੋਗੁ ਸਭਿ ਨਰਕ ਕੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਣ ਲੋਕੋ, ਤੁਮ ਧਰੋ ਧਿਆਨ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ, ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨ ॥
ਅਹਿ ਕਲਿਜੁਗ ਯਹਿ ਕਾਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਖੰਡੀ ਰਾਜ, ਭਜਨੀ ਭੋਮਾਨੁ ॥
ਨੀਚ ਸੇ ਉਚ, ਉਚਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਅਤਿ ਲੋਈ ॥
ਸਭ ਸੰਤੋ, ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਜਾਨੋ ॥ ਅਉਰ ਨ ਕੋਈ, ਦੂਜਾ ਮਾਨੋ ॥੧੦॥

ਸਲੋਕ ॥

ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਤੁਮ ਫਿਰਹੁ, ਬੇਮੁਖ ਕਾਹੇ ਹੋਗ ॥
ਮੈਂ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਲੋਗ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਸਮਝਹੁ ਅਉਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਹੱਤਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਪੜੈ ॥
ਕਹੀਂ ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਠੌਰ, ਦਰਸਨ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਭਏ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕ ਸੰਤਨ, ਪਾਖੰਡ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਧਰਮ ਆਪਨਾ, ਅਉਰ ਕੋ ਦੀਨਾ ॥
ਨਾਮ ਛਾਡਿ, ਆਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਨਮ ਖੋਇ, ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਗਲਿਆ ॥
ਗੁਰ ਰਾਖੈ, ਪਾਖੰਡੀ ਭਾਉ ॥ ਲੋਕ ਪੁਜਾਵੈ, ਦੂਨਾ ਚਾਉ ॥
ਸੁਖ ਸਨਿਆਸੀ, ਮੁੰਡੀਆ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਉ ਬੂਝੈ, ਕੋਉ ਨ ਬੂਝਾ ॥੧੧॥

ਸਲੋਕ ॥

ਛੈ ਦਰਸਨਿ, ਛਤੀਸ ਪਾਖੰਡ ਹੈ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੌਰ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਜਪਨੇ ਮੈ ਭੀ ਅਉਰ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਿਨ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ ॥
ਸਦਾ ਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਮਨ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸ ਕਲ ਕਾ ਸੁਨੋ ਪਰਵੇਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਛੜੀ ਸੂਦ੍ਰ ਬੈਸ ॥
ਬ੍ਰਹਮਨ ਛੜੀ ਕੀ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਬੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਮੈ ਬਿਸਨ ਭਗਤਾਇ ॥
ਬ੍ਰਹਮਣ ਛੜੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੂਪ, ਰਹਿਤ ਬੇਸੁਚਾ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕ ॥

ਬ੍ਰਹਮਣ, ਛੜੀ, ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥ ਸੁਚਿਆ ਤਜ, ਅਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਤੁਮਕੋ ਦੀਆ, ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹੁ ਨੀਤ ॥
ਧਰਮ ਛੋਡਿ ਆਨੈ ਜਪਹੁ, ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਅਨੀਤ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਧਰਮ ਅਪਨੈ ਕਉ ਛਾਡ ਕੈ, ਪੂਜੈ ਜਾਤ ਮਲੇਛ ਕੀ ॥
ਜੇਤੇ ਹੋਹਿ ਧਨਾਢ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਦੁਨੀ ਤਜਹਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ, ਬ੍ਰਹਮਨ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸਿਖ ਸੰਤ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ, ਛਾਡੋ ਚਉਕਾ, ਹੋਹੁ ਮਲੇਛ ॥
ਅੰਦਰਿ ਗਇਆ, ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਜਾਵਾ ॥ ਸੁਚ ਅਸੁਚ ਕਾ ਏਕੋ ਭਾਵਾ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮ, ਤੁਮ ਛਾਡੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਮਿਲੈ, ਜਪਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕ ॥

ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੀਐ ਧਰੋ, ਅਰ ਹੀਅਰਾ ਰਾਖੋ ਸੁਧ ॥
ਮਨ ਮੈ, ਹਰਿ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਭਜਹੁ, ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ ਲੂਝ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ੍ਹਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ ॥
ਤੁਮ ਮਤਿ ਜਾਨੋ ਕੂੜ, ਏਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਕਲਿ ਕੇ ਲੋਗ, ਹੋਤਿ ਅਕਰਮੀ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਨ, ਹੋਤ ਅਧਰਮੀ ॥
ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ, ਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਅਬ ਸੁਚਿ ਕਰਿਆ ਕੀ, ਹੋਤੀ ਹਾਨੁ ॥
ਜਿਨਿ ਗੁਰ, ਤੁਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਨਾ ॥ ਵਹੁ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ, ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮੈ ਮਨੁਖ ਦੇਹਿ, ਕਾਮੀ, ਕੁਟਲਿ; ਅਪਰਾਧੀ, ਮਤ ਹੀਨ ॥
ਮਹਾ ਨਰਕ ਮੈ ਪਰਤਿ ਹੈ, ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਮੁਝਿ ਦੀਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਪਤਿਤ, ਦਾਸਨ ਕਉ ਦਾਸ ਕਹੈ ॥
ਵਾਕੇ ਜਨਮ ਨਾ ਜਾਤ, ਭਰਮ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਚ, ਅਸੁਚ ਕਉ, ਏਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ, ਏਕੋ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥
ਭੈਨ ਭਾਈ, ਮਾਈ ਅਰ ਬਾਪ ॥ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਨਾਥੁ ॥
ਗਰੀ ਛੁਹਾਰਾ ਜੈਸਾ ਨਾਜ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਦਲ, ਤੈਸਾ ਪਿਆਜ ॥
ਸਰਬ ਮਈ ਕਾ ਏਕੋ ਖੇਲੁ ॥ ਕਰਣਿ ਹਾਰਿ ਸੋ ਰਾਖਹੁ ਮੇਲੁ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ, ਅਤਿ ਮਲੀਨ ਦੋਨੋ ਏਕੋ ਜਾਨ ॥
ਸਰਬ ਮਈ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਕੇ ਘਟਿ ਪਰਵਾਨ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਏਕ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਵਾਂਕੇ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥
ਕਛੁ ਨਾ ਵਾਂਕੇ ਵੇਕ, ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਰਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ, ਜਪਤੇ ਸਭਿ ਕੋਈ ॥ ਯਾਂਕਾ ਅਰਥ, ਸਮਝੈ ਜਨ ਸੋਈ ॥
ਵਵਾ ਵਾਂਹੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਾਹਾ ਹਿਰਦੈ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਗਗਾ, ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ, ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨਿ ਚੀਨਾ ॥
ਇਨ ਅਛਰਨ ਕਾ ਸਮਝਨ ਹਾਰ ॥ ਰਾਖੈ ਦੁਬਿਧਾ, ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਚਾਰ ਅਖਰ ਤਿਸ ਕਉ ਭਲੇ, ਮਨ ਕੋ ਧਰੈ ਉਠਾਇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ, ਸਦਾ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਚਾਰ ਅਫਰ ਪਰਧਾਨ, ਬਿਰਲੇ ਹਰਿ ਜਨ ਚੀਨਈ ॥
ਇਕ ਰਾਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ, ਇਕਨਾ ਪੜਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਤੇ ਹਰਿ ਲੋਗੁ ॥ ਵਾਕੋ ਹਰਖ, ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥
ਇਕ ਬਾਹਿਰ ਭਜੈ, ਅੰਦਰਿ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਝੁਕ ਝੁਕ ਨਿਵਹਿ, ਕਹਾਵੈ ਨਿਰਮੋਹ ॥
ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਖੋਟੇ, ਧੁਨ ਨਹੀ ਧਾਮ ॥
ਫਿਰਕੈ ਜੋਰੁ, ਲੋਕ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਭਰਮ ਭਰਮ ਪਵੈ, ਜਨਮ ਗਵਾਵੈ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਅੰਦਰੋ ਫਟਹਿ, ਅਰ ਮਨ ਮੈ ਰਾਖੈ ਧ੍ਰੋਹਿ ॥
ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਹਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਅਛਰ ਹੈ ਇਹ ਚਾਰ, ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਤੇ ਫਿਰਹਿ ॥
ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ, ਜਾਕੈ ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜਾਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥ ਚਾਰ ਅਛਰ ਵਾਂਕੋ ਯਹਿ ਕਹੈ ॥
ਵਵਾ, ਵੈਰ, ਧਨ, ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਹਾਹਾ ਹਉਮੈ ਹਰਖ ਮੈ ਪਾਇ ॥
ਗਗਾ ਗੁਨ, ਅਵਗੁਨ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ, ਆਵਨ ਨਹੀ ਦੇਵੈ ॥
ਚਾਰ ਅਛਰ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈ ਪੜੈ ॥ ਵਾਂਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪੜੈ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕ ॥

ਪੂਰੀ ਤਬਹੀ ਪਰਤ ਹੈ, ਮਨ ਮੈ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਇਕਨਾ ਕਪਟਿ ਸੁਭਾਵ ਹੈ, ਇਕ ਕਪਟਿ ਕੀ ਬਾਧੇ ਰਾਸ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਬਿਸਵਾਰ ਘਾਤੀ, ਮਿਤ੍ਰ ਧ੍ਰੋਹ, ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ, ਨਿੰਦਕ ਘਨੇ ॥
ਲਾਲਚ ਡੂਬੇ ਮੋਹ, ਇਤ ਉਤ ਵਾਂਕੋ ਕਛ ਨਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੇ, ਅਛਰ ਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ, ਧਰੇ ਪਿਆਰ ॥
ਸਾਚੇ ਮਨ, ਅਛਰ ਜੋ ਪੜੈ ॥ ਵਾਕੋ ਕਬਹੂ ਨ, ਸੰਸਾ ਪੜੈ ॥
ਸੰਸਾ ਪੜੈ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਵਾਂਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ॥
ਅਪਨੀ ਖਾਇ, ਬਿਗਾਨੀ ਚਿਤ ਧਰੈ ॥ ਅਪਨੇ ਹਾਥ, ਆਪਹੀ ਮਰੈ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਮਨ ਮੇ ਰਾਖਹਿ ਅਉਰ ॥
ਸੁਖ ਭਾਗੈ, ਦੁਖ ਮੈ ਪਰੈ, ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਠਉਰਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਿਉ ਖੇਲ, ਮਨਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥
ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲੁ, ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਗ ਰਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਥਿਆ, ਰਾਖਹੁ ਪਰਸਿਧ ॥ ਨਿਰਾਟ ਬਾਣੀ ਕੀ, ਸੁਣਹੁ ਨਵਨਿਧਿ ॥
ਵਾਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਕਾਨਨ ਕੁੰਡਲ, ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਦਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ, ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਸਮਝ ਦੇਖ ਤੂੰ, ਰਹਤ ਹਜੂਰਿ ॥
ਪਰਿਤੇ ਪਰੈ, ਪਰੈ ਪਰੇਰੈ ॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ, ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਨੇਰੈ ॥੨੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਅੰਤ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ, ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੂਨਿ ॥
ਜਿਨ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨ ਪੂਰ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਬਲਿ ਜਾਉ, ਦੂਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ॥
ਸਚੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ, ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਿਰਖ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮੁੰਡੀਆ, ਮੁੰਡਿਤ ਹੋਇਕੈ ਰਹਿਆ ॥
ਨਿਸ ਦਿਨ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤਿ ਗਹਿਆ ॥
ਛੁਦ੍ਰੁ ਅਸੰਤ, ਗੁਰ ਲੋਪ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥ ਸਭੁ ਅਕਾਰਥ, ਸਿਮਰਣ ਪਰ ਹਰੈ ॥
ਸੰਨਿਆਸੀ, ਸਿਵ ਸਿਵ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਦੇਹੀ ਸਾੜਿ, ਨਗਨ ਹੋਇ ਪਜੈ ॥
ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ, ਗ੍ਰਹਸਤ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥੨੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡਤ ਹੋਇਆ, ਬਾਰ ਹਟੀ ਕੇ ਲਾਇ ॥
ਮਨਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਮਿਟੈ, ਸਭੋ ਅਕਾਰਥ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਟਾ ਧਾਰੀ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਆਸ ਜੋ ਰਾਖੈ ਏਕ ਕੀ,
ਸਿਰਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ, ਪਾਖੰਡੀ ਪਰਮ ਦੁਖ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕ ਜੋਗੀ, ਜੁਗਤ ਜੋਗ ਕੀ ਰਾਖਹਿ ॥ ਮਧਮ ਆਸਨ ਨਿਸਦਿਨ ਵੈ ਭਾਖਹਿ ॥
ਰਿਧ ਕੀ ਮੂਰਤਿ, ਰਿਧ ਫੈਲਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ, ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ॥
ਏਕ ਪੂਜ ਪੰਥ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕੇਸ ਆਪ ਹੀ ਗਹੈ ॥
ਕੇਸ ਗਹੇ, ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨ, ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਆ, ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥
ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ, ਬੇਗ ਹੋਇ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸੀਲ ਛੋਡਿ ਕਰਿ, ਤਾਤਾ ਖਾਹਿ, ਬਾਲ ਉਖਾੜਹਿ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਓਇ ਨ ਮਿਲਹਿ, ਉਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕਨਾ ਸਿਖ ਭਇਆ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ, ਮਿਲਿ ਅਖਰ ਚਾਰੁ ॥
ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਹੀ ॥ ਪੜਿ ਬਾਣੀ, ਝੁਕਿ ਪੈਰੀ ਪਵਹੀ ॥
ਇਕ ਸਾਚੇ ਸਿਖ, ਸਚੁ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਵੇ ਕਹੈ ॥
ਇਕ ਮਾਰਿ ਹਾਕ ਉਚੇ ਪੜ੍ਹਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ, ਸਾਚ ਮੁਖਿ ਕੜਿਹੀ ॥੨੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਉਚਾ ਪੜਨਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ, ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੜੁ ਨਾਮੁ ॥
ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜ ਮਨੁ ਰਾਮ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਨ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ, ਸਾਚੁ ਭੀ ਮਨ ਮੈ ਰਹੈ ॥
ਐਸਾ ਜਪੁ ਤੂੰ ਜਾਪੁ, ਮਨ ਮੈ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵੈ ॥
ਦਇਆ ਕਰਤ, ਕਿਛੁ ਬਾਰ ਨ ਲਾਵੈ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਨੀ, ਕਰਤੈ ਕਰੀ ॥ ਆਪਨੈ ਹਾਥ ਲਿਖਿ, ਮਸਤਕਿ ਧਰੀ ॥
ਭਾਵਨੀ ਪਾਂਡਵ, ਹਿੰਦਚਲ ਗਲੇ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ, ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਜਲ ਭਰੇ ॥
ਰਾਵਣ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਕੀ ਹਰੀ ॥ ਕਾਟਤ ਸੀਸ, ਨ ਲਾਗੀ ਘਰੀ ॥੨੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕਉ ਆਰਾਧਿਆ, ਨਾਲੇ ਲੀਨੋ ਬੋਧ ॥
ਕਿਛੁ ਸਿਮਰਨੁ, ਕਿਛੁ ਅਸਰੁ ਹੋਇ, ਲੀਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਮੋਧ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਆ ਦਿਨ ਪਰੈ ਅਰਥੁ, ਧਰਮ ਨ ਆਪਨਾ ਛਾਡੀਐ ॥
ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਤਬਿ, ਜੋ ਗਤਿ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਮੈ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ, ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਿ ਪਾਈ ॥ ਆਨ ਜਪੇ, ਸਭ ਭਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਜਮ ਦੂਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ, ਹੋਤ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਘਟਿ, ਹਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਹੈ, ਅਰ ਉਚ ਨੀਚ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ, ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਪਤਿ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਾਚੇ ਮਨ ਮੋ ਰਚਿ ਰਹੈ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤਿ, ਜਿਸ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖ ਪਾਇਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਭਰਮ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਮੈਲ ਸਭ ਖੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਦੂਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਤੇ, ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਇਕੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਕੈ, ਸਿਮਰਨਾ ਸਾਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਨਿਸੰਗ, ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਦੇਖ ਲੇਹੁ ॥
ਨਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦੁਰੰਗ, ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਖੁ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ, ਮੁਸਲਮ ਈਮਾਨੁ ॥ ਕਰੈ ਬੰਦਗੀ, ਪੜੈ ਕੁਰਾਨੁ ॥
ਸਿਦਕ ਰਾਖ, ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਤੀਹੇ ਰੋਜੇ, ਫਰਜ ਉਤਾਰੈ ॥
ਦੀਨਦਾਰ ਸਿਦਕ ਆਲ ਆਕੀਦੈ ॥ ਪਲ ਪਲ, ਦਮ ਦਮ, ਨਾਮੁ ਨਿਚੀਦੈ ॥
ਸਿਫਤ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰ ਯਾਰ ਪਰ, ਬਲ ਬਲ ਜਾਹਿ ॥੨੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ, ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਦੀਨ ਮਹੰਮਦ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ, ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਕਾਫਰ ਬੇਈਮਾਨੁ, ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈ ਜਰਦਰੂ ॥
ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ, ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸ ਕਲ ਮਹਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਜਾਨੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਬਕਰਾ ਮਾਰੈ, ਜੀਵ ਤੇ ਖੋਵੈ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ, ਮਾਸ ਕਉ ਧੋਵੈ ॥
ਜਬ ਵਹੁ ਮਾਸ, ਭਯਾ ਤਯਾਰ ॥ ਤਬ ਜੇਵਣ ਬੈਠੇ, ਸਭ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥
ਦੇਖਹੁ ਚਉਕਾ, ਭਿਟੈ ਕਾਇ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਖਾਣੇ ਤੇ ਜਾਇ ॥੨੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਚਉਕਾ ਦੇਹਿ ਬਨਾਇਕੈ, ਬ੍ਰਹਮਨ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨੁ ॥
ਹਾਡ ਚਚੋੜਹਿ ਕਾਗ ਜਿਉ, ਲਪਟ ਰਹੇ ਜਿਉ ਸੁਆਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਹਾਡ ਮਾਸ ਤੁਮ ਖਾਹੁ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਤੁਮ ਢੂਢਤੇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ, ਇਹ ਸੁਨਿ ਨਾਹਿ, ਧਰਮ ਅਪਨੇ ਕਉ ਖੋਵਤੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਖਹੁ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮਨ ਬਿਸਵਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਹਿ ਨਿਰਮੋਹ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਧੋਹ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਨਰਕ ਸੋਂ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਹੈ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਫਿਰੈ ਉਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਚਿਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਜ ਸਭ ਭਇਆ ॥
ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ, ਅਕਾਰਥ ਗਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਦਰਦ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜਲ ਪਉਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਭਜਨ ਅਤਿ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਪਰਮ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਭਇਓ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਭਇਓ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਮੈਲ ਸੁਚ ਹੋਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਬੀਜ ਧਰਮ ਬੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਦਸ ਅਉਤਾਰ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮੁਕਤ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਜਾਇ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਚਿਤ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸੁਰਗ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਨਰਕ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਪਾਪ ਮੈਲ ਖੋਇ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ, ਅਰ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਭੋਗੁ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਆਰਾਧ, ਕਾਰਜ ਸਭ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ ॥
ਮਹਾ ਤਪੱਸੀ ਸਾਧ, ਹਰਿ ਕਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਗ ਰਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਾਧ ਭਉ ਤਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਾਧ ਹਰਿ ਰਚੈ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਾਧੂ ਭੀ ਹੋਵੈ ॥ ਘਰੁ ਘਰੁ, ਤਨੁ ਤਨੁ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਜੋਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ, ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਰਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਿਰ ਪਰ ਧਰਹੀ ॥

ਚਾਰ ਜੁਗਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਅਤਿ ਭਇਆ ॥ ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਅਚਰਜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ॥੩੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਧਰਹੁ, ਦਇਆ ਦਾਨ ਅਧੀਨ ॥
ਰਾਜ ਤੇਜ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕਰਹੁ, ਹਰਿਜਨ ਇਹ ਮਤ ਲੀਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ, ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਚਿਤ ਲਾਇਕੈ ॥
ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ, ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕ ਧ੍ਰੋਹੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੈ, ਕਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਰਾਖੈ ਧਰਮ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥
ਧ੍ਰੋਹੀ ਧ੍ਰੋਹ ਕਰੇ, ਮਿਤ੍ਰੁ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਕੈ, ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥
ਧ੍ਰੋਹੀ ਖਾਇ, ਅਉਰ ਮਨਿ ਘੜੈ ॥ ਖਾਤਿ ਖਾਤਿ ਵਹੁ, ਖਾਤਿ ਮੈ ਪੜੈ ॥
ਮਿਤ੍ਰੁ ਰਾਖੈ, ਹਰਿ ਕੀ ਆਸ ॥ ਖਰਚ ਖਜਾਨਾ, ਦੁਨੀ ਰਾਸ ॥੩੧॥

-- (੩੫੩) --

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਿਤ੍ਰ ਮਨਿ ਆਨੰਦ, ਧ੍ਰੋਹੀ ਕੈ ਧ੍ਰੋਹ ਧਿਆਨ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ, ਧ੍ਰੋਹੀ ਬੇਈਮਾਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਅਕਿਰਤ ਘਣੁ ਗਇਆ ਨਿਰਾਸ, ਬਿਸਵਾਸ ਘਾਤੀ ਭੀ ਜਾਇਗਾ ॥
ਨਿੰਦਕ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ, ਈਹਾ ਉਹਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭ ਸੁਰ, ਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰੈਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ, ਜੋਗ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
ਦੁਆਪੁਰਿ ਦਰਸਨੁ, ਹਰਿ ਸੰਤਿ ਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਕਲਜੁਗ ਦੇਖਹੁ, ਹੋਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ਝੂਠੇ ਚਿਤ ਸਿਉ, ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਤ੍ਰੈ ਜਗ ਥਾ, ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਕਲਿਜੁਗ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਅਹੰਕਾਰ ॥੩੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਤਿਜੁਗ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ, ਅਰ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤਨ ਮਨੁ ਰਾਮ ॥
ਦੁਆਪਰਿ ਦਰਸਨ ਮੈ ਰਹੈ, ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸਤਿਜੁਗ ਸਤ ਸੰਤੋਖ, ਅਰ ਤ੍ਰੇਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਚੀਨਈ ॥
ਦੁਆਪਰਿ ਹਰਿ ਕੀਨੇ ਚੋਜੁ, ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨ ਸੰਗ ਰਾਮ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਿਖ ਸੰਤੋ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ, ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨੁ, ਇਹੁ ਮਨ ਲਾਇਆ ॥
ਇਸ ਕਲਿ ਮਹਿ, ਭਇਓ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ਬਿਧ ਨੈ ਠਟੀ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ, ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੈ ਆਗੈ ਮਰੈ ॥੩੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪੂਰੀ ਵਾਕੀ ਨ ਪਵੈ, ਸੰਤਾ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨ ॥
ਬਿਧ ਨੈ ਠਟੀ ਸੁ ਹੋਇ ਹੈ, ਨ ਛੋਡੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਲੋਭ ਪਾਪ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ, ਇਸ ਕਲ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਹਿਰਦੈ, ਹਰਿ ਬਸੈ, ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਣ ਕਲਿ ਮੈ ਹੈ ਐਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਕੈ, ਲਿਆਵੈ ਪੈਸਾ ॥
ਲੈ ਪੈਸਾ ਘਰਿ ਮੈ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਮਹਾ ਅਨੇਕ ਅਨੰਦ, ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਮਨੁ ਮਾਨਸ ਕੋ ਬਹੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਜੈ ਸ਼ਾਹਾ, ਤੋ ਕੁਟੰਬ ਕਿਆ ਖਾਵੈ ॥
ਸ਼ਾਹਾ ਆਏ ਕਉ ਸੰਡਿਆ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਥਾ ਤੁਮਰਾ, ਹਮ ਦੀਆ ॥੩੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦੇਖੈ ਸ਼ਾਹ ਪੈਸੇ ਗਏ, ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਉਪਾਉ ॥
ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਪੈਰੀ ਪਵੈ, ਜੋ ਸਉਦਾ ਮਤ ਗਵਾਉ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਪੈਸੇ ਤੇਰੈ ਠਾਂਇ, ਦੇਨੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਘਰੁ ਨਹੀ ॥
ਕਾਟ ਬਾਟ ਕਰ ਮਾਹਿ, ਤੁਮ ਤੇ ਹਮ ਫਾਰਗ ਭਏ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅਸੁਰ ਰਾਜ ਇਹੁ, ਕਲ ਮੈ ਭਇਆ ॥
ਜਪੁ, ਤਪੁ, ਸਤ, ਛੀਨ ਹੁਇ ਗਇਆ ॥
ਥੋਰੇ ਦਿਨ, ਅਸਰਨ ਦਾ ਜੋਰਾ ॥ ਭਗਤ ਪਰਤਾਪੁ ਹੋਤ ਨਹੀ ਥੋਰਾ ॥
ਹੋਇਗਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੰਤ ਭੀ ਦੇਖੈ ॥ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ, ਹੋਇਗਾ ਲੇਖੈ ॥
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਆਪਨੇ ਹਾਥੁ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸ, ਜਾਇਗਾ ਪਾਪੁ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਧੋ ਸ਼ਿਦਤਿ ਨਾ ਕਰੋ, ਅੰਤੁ ਨ ਵਾਕਾ ਦੇਖੁ ॥
ਅੰਤੁ ਦੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਸੀ, ਟਰੇ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਖੇਲੁ ਲੇਹੁ ਦਿਨ ਚਾਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਨ ਖੇਲਨ ਹੋਇਸੀ ॥
ਉਡਨ ਹੋਇਗੋ ਛਾਰ, ਢੁੰਢੇ ਹਥਿ ਨ ਆਵਸੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ, ਜਪ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ॥ ਨਿਹਚੈ ਹੋਇ, ਸਾਚ ਮਨਿ ਥਾਪ ॥
ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਧਰਮ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ, ਸਿਮਰਨ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥
ਨਿਹਚੈ ਹੋਇ, ਸਿਮਰਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ਚਰਣ ਲਾਗਿ, ਪਾਪੁ ਸਭ ਜਾਇ ॥
ਲਾਖ ਸਿਆਨਪ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਕਛੂ ਨ ਲੇਖੈ ॥੩੬॥

ਸਲੋਕ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲਣਾ ਦੂਰ ਹੈ, ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ, ਤੋਂ ਹਰਿ ਮਿਲੇ; ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਪਾਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਲੇਹੁ, ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ ॥
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਖੁ ਸਨੇਹੁ, ਜਿਉ ਨੀਰ ਮੀਤ ਮਛਲੀ ਕਰੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ, ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ॥ ਮਨਿ ਠਹਿਰਾਹੁ, ਧੁਨ ਧਰ ਧਿਆਨ ॥
ਐਸਾ ਜਪਨਾ, ਜਪਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ, ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥
ਹਰਿ ਚਰਣੀ, ਐਸਾ ਚਿਤ ਲਾਵਹੁ ॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥
ਧਿਆਨ ਲਾਇ, ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਰਹੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਨੀਤ, ਨਿਤ ਚਿਤੁ ਮੈ ਲਹੋ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹੁ, ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੈ, ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਜਾਪ ॥
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ, ਸੁਖਮਨ ਪੜੋ, ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਕਉ ਥਾਪਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ, ਬਿਨ ਕਰਮਾ ਨਹੀ ਪਾਇਐ ॥
ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਪਰਵਾਨ, ਸੁਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਛਾਡੀਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜਾਪਹੁ ਅਪਰੰ ਅਪਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪਾਲਨ ਹਾਰ ॥
ਤੂ ਅਲਖ ਲੇਖ ਕਾ ਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਅੰਤ ਤੇਰਾ ਕਿਨ ਗਨੀ ॥
ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ, ਪੂਰਨ ਮੈ ਗਾਇਆ ॥ ਤੂ ਸੁਖ ਦੇਉ, ਸੇਵ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਤੂ ਭਗਤ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥
ਤੂ, ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਅਕਾਲ ਨਿਹਾਲ ਜਿਉ ਧਾਮੀ ॥੩੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੁੰ ਸਿ ਤੂਨ ਬੇ ਚਮੂਨ ਮੈ, ਮੂਨ ਪੜੁੰਤੀਆ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿਜਨੁ, ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰ ਲੇਹੁ, ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਇ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਾਹਿ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ਜਪਤ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਸਾ ਮੇਟਿਆ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਆਪੇ ਦਾਤਾ, ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਕਰੰਤਾ ॥
ਆਪੇ ਜੋਗੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੋਗੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੋਗ ਕਰੰਤਾ ॥
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੁ ਬਿਧਾਤਾ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
ਆਪੇ ਦਰਿ ਦਰਿ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਾਵਹਿ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੈ ਹੋਈ ॥
ਆਪੇ ਸਾਹੁ, ਆਪੇ ਹੀ ਤਸਕਰ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲ ਜਾਉ ॥
ਆਪੇ ਬਾਂਧਹਿ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਛੋਡਹਿ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਛਾਉ ॥
ਆਪੇ ਸਾਹੁ, ਆਪੇ ਬਾਪਾਰੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖ ਕਹਾਵਹਿ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥੩੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਰੰਗ, ਆਪ ਹੀ ਰਾਤਾ, ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ, ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਹਰਿ ਜਨ, ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕ ਮਨਾਉ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਪਨਾ ਜਪੋ ਮਨ ਮਾਹਿ, ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਧਿਆਇਐ ॥
ਬਿਨ ਇਕ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ, ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਨ ਛੋਡੀਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤੂੰ, ਰਹੈ ਸੁਮੇਰ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਮੁਨ ਜਨ, ਜਛੁ ਕੁਮੇਰ ॥ ਜਿਸ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਆਦ ਜੁਗਾਦੀ ॥
ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰਿਓ, ਰਖਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੀ ॥

ਜਿਸ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਆਪਣਾ ਜਾਨਿ ॥ ਵਾਕਉ ਕਬਹੁ ਨ, ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥੪੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਧਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ਪਰਾਖ ॥
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ, ਸੁਖਮਨ ਪੜ੍ਹੋ, ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਕੋ ਬਾਪ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਪ ਤੂ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ, ਆਨ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਨਹੀ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਹੈ ਦੈਵ, ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਨ, ਰਟਨ ਮੈ ॥ ਨ, ਜਟਨ ਮੈ ॥ ਨ, ਘਟਨ ਮੈ ॥ ਨ, ਜਤਨ ਮੈ ॥
ਨ, ਭਿੰਡ ਕੇ ਦਿਖਾਇ ਮੈ ॥ ਨ, ਸਾਸ ਕੈ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਮੈ ॥ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਹੈ ॥
ਇਸਨਾਨ ਜਲ ਧੋਇ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਾਤ ਮਨ ਗੋਇ ਹੈ ॥
ਦੇਹੀ ਸਾਦ ਖੋਇ ਹੈ ॥ ਨ ਡਿੰਭ ਕੇ ਡਿਢਾਇ ਮੈ ॥
ਨ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਗਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਬਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਜਾਇ ਮੈ ॥

ਨ ਦੇਹੀ ਧੂਰ ਲਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਮਾਲਾ ਕੇ ਫਿਰਾਇ ਮੈ ॥
ਨ ਸਾਰ ਕੇ ਦਿਢਾਇ ਮੈ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਨ ਕੀਏ ॥
ਬਾਤ ਸੁਚ ਸਾਚੁ ਹੀਐ ਸਾਤ ॥ ਨਹੀ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਰਾਤ ॥
ਹਰਿ ਜਨਾ, ਹਰਿ ਮਿਲਹਿ ਆਪਹੀ ॥੪੧॥
ਡਖਣਾ ॥ ਮਨਹੀ ਅੰਦਰ ਢਾਹ, ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਮਹਬੂਬ ਕੇ ॥
ਜਬਹੀ ਹੋਇ ਨਿਬਾਹੁ, ਹਰਿ ਜਨ ਸਚ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹੇ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸ ਜਗ ਮੈ ਪਾਗ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਹੁ ਭਾਖੈ ॥
ਇਨ ਮਾਇਆ, ਮੁਨੀ ਜਨ ਮੋਹੇ ॥ ਏਹ ਕੁਲ ਸੇਵਕ, ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਏ ॥
ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਭਾਈ ਸਬ ਮਾਇਆ ॥ ਔਰਤ ਪ੍ਰੀਤ, ਭੈਨ ਅਰੁ ਭਾਇਆ ॥
ਜਬ ਮਾਇਆ, ਤਬ ਆਦਰ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨ ਧਨੁ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕੋਇ ॥੪੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਧਨੁ ਮਾਇਆ, ਕਿਆ ਚਾਹਤੇ, ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥
ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ, ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੂਰ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ, ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨੀ ॥
ਜਾ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ, ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਧਰਮ ਬਿਲਾਸ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਪਾਖੰਡ ਛਾਡਿ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਨ ਧਰੋ ॥ ਆਨ ਛਾਡਿ, ਸਿਮਰਨ ਨਿਤ ਕਰੋ ॥
ਸੁਚ ਕਿਰਿਅ ਅਰਿ ਹਰਿ ਭਜੋ ॥ ਝੂਠਾ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਤਜੋ ॥੪੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਸਿਖ ਹਹੁ, ਤਜਹੁ ਕੁਬਧੀ ਮਤ ॥
ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿਕਾ ਭਜਨੁ ਭਜੋ, ਤਬ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ਗਤਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

-- (੩੬੫) --

ਜੋ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚ, ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ਮਾਨ ਲੇਹੁ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਸਰਾਪ, ਜੋ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਅਧਰਮ ਮਹਿ ॥੨॥੪੩॥੧॥

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਵਾਰ ਮਾਲ ਕਉਸ ਕੀ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਮਾਲਕਉਸ ਧੁਨਿ ਬਿਮਲ ਬਨਾਈ ॥ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜਬ ਦੋਨੋ ਹਦਾਂ ਏਕ ਰਖਾਈ
॥ ਨਾਨਕ ਏਹ ਬਿਧਿ, ਸਚੇ ਕੋ ਬਣਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ
ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ, ਨੀਲਾ ਜੋੜਾ, ਪਕੜ ਖੰਡਾ ਕੁਫਰ ਹੈ ਤੋੜਾ ॥ ਜਬ
ਦੁਲ ਦੁਲ ਘੋੜਾ ਆਨ ਫਹਿਰਾਇਆ ॥ ਤਬ ਜੀਆ ਜੂਨ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਜਬ, ਸੀਖ ਪਾਉ
ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੀਉ, ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ
॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਨਿਹਕਲੰਕ
ਨਿਹ, ਰੂਪ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਬ ਏਕ ਰਹਾ, ਤਬ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ, ਆਪ ਹਰਿ ਲੇ
॥ ਤਬ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾ ਨਾਮ ਭਜ ਲੇ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ
॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਕਾਮ ਤੇਜ, ਜਾਨੇ ਨਹੀਂ ਅੰਧਾ ॥ ਲੋਭ ਤੇਜ,
ਸੁਵਾਦ ਕਾ ਬੰਧਾ ॥ ਤੇਜ ਨਿੰਦਾ, ਅਸੁਰ ਕਾ ਜੰਦਾ ॥ ਮੋਹ ਤੇਜ, ਕਾਲ ਕਾ ਫੰਧਾ ॥ ਅਗਮ

ਅਗੋਚਰ, ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ, ਤਿਸ ਲਏ ਉਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੪॥ ਜਬ ਅਗਨ ਤੇਜ, ਆਗੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥
ਜਿਭਿਆ ਤੇਜ, ਸੁਆਦ ਲਪਟਾਏ ॥ ਜਬ ਜਲ ਤੇਜ ਕਾ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾਂ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੫॥ ਰੇ ਮਨ
ਮੂੜ, ਮਤਾ ਨਹੀ ਕਰ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ, ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਡਰ ॥ ਮਾਰੂ ਖੰਡਾ, ਹੋਇ ਦੋ ਧੜ ॥ ਏਕ
ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮੂੜੁ ਕਹਾ ਜਿ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ, ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ
॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੬॥ ਇਕੈ ਤੁ, ਕਲਿ ਕੋ
ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ, ਨਾਰਦ ਡੰਕ ਬਜਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ, ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ,
ਜਮੈ ਕਉ ਕਾਟਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੈ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ,
ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੭॥ ਇਕੈ ਤੋਂ, ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਜ
ਚਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ, ਧਰਤੀ ਹਾਕਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ, ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਲੈ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋਂ
ਫੋੜਿ, ਮੁੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵਹਿ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ,
ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੮॥ ਅਨੰਤ, ਕਾਹਨ, ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਪਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਵਾਸਦੇਵ, ਅਨਗ੍ਰਹ
॥ ਅਨੰਤ, ਪਰਸਰਾਮ, ਅਹੰ ਮਹਿ ਜਲਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਹਰਿ, ਬਿਧਿ ਕਹਿਤੇ ॥
ਅਨੰਤ, ਰਾਮ ਅਉਤਾਰੀ ਰਹਿਤੇ ॥ ਦੇਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ, ਤਿਸ
ਲਏ ਉਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੯॥ ਮੇਰੇ

ਬੰਦੇ ਕਉ, ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਬਿਘਨੁ ਨ
ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ, ਦਹਦਿਸ ਜਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ
ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ, ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਆਗੇ ॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ, ਆਪ
ਤਿਆਗੇ ॥ ਅੰਧਾ ਦੇਖਿ, ਆਗੇ ਹੀ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੧॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਆਜ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਕਾਜ ਹੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਂਧ ਦਰਿ ਆਵਹੁ ਰੇ ॥
ਹਮਰੇ ਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬੀਰ ਹੈਂ, ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਭਾਈ ਬੀਰ ਹੈ, ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਭੀਰ ਪਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇਆ, ਆਪਨਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧॥
ਸੰਤ ਕਾਜ ਜਗਤ ਹਉ ਆਯੋ, ਨਾਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ, ਇਹ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੨॥
ਏਕ ਸੀਸ ਕਾ ਬਦਲਾ ਮਾਗਉ, ਸੀਸ ਚਾਰੋ ਬਹੁੜਿ ਮਗਾਵਹੁ ਰੇ ॥੩॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ, ਰਹਿਤ ਬਚਨ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥੪॥
ਅਉਰ ਕੇਤੇ ਦੇਖਹੁ, ਬਿਨਾ ਕੇਸ ਕੇ,
ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਸਬਲ ਤੇਜ ਹੈ, ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ॥
ਸਭ ਸਾਕ ਸੈਨ ਤੋਰ ਜਗਤ ਕੇ, ਇਹੁ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੫॥
ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਅਬਿਨਾਸਿ ਪੁਰਖ ਨੈ, ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਲੈ ਆਇਓ ਰੇ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨ ਕੇ ਦਿਨ ਸੁ ਦੂਰ ਥੇ, ਤੁਰਕ ਅਨੀਤ ਚੜ੍ਹਾਇਓ ਰੇ ॥੬॥
ਜੱਹ ਜੱਹ ਦੇਖਉ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਸੰਘਾਰਉ, ਬਚਨ ਪਾਇ ਮਜ਼ਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥੭॥
ਖਬਰਦਾਰ ਹੁਇ ਆਇਓ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਖੜਗ ਰੂਪ ਝਮਕਾਇਓ ਰੇ ॥
ਹਮਰੋ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਹਮ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੮॥
ਆਇਓ ਵਕਤ ਸਿਤਾਬ ਸੈਨ ਕਾ, ਸੰਤਨ ਕਮਰ ਬੰਧਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਧੁਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ, ਤੁਰਕਨ ਜੜ ਖਪਾਵਹੁ ਰੇ ॥੯॥
ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ, ਹਮ ਤੀਜਾ ਮਜ਼ਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥
ਜਾਤ ਪਾਤ ਕਛੁ ਰਹਿਣ ਨ ਦੇਵਉ, ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੧੦॥੧॥

ਨਾਮ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ॥
ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੁਹੀ ਹੈਂ ॥
ਤੁਹੀ ਆਪੇ, ਏਕੈ ਵਾਹ ॥ ਤੁਹੀਂ ਆਪੈ, ਏਕੋ ਵਾਹੁ ॥
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਂਗ ਸਾਮੁਹਿ ਚਲਤ, ਸਤ੍ਰ ਮਾਨ ਕੋ ਪਾਪ ॥
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜੀਤੀ ਜਿਸ, ਜਪੀਯਤ ਤਾਂਕੋ ਜਾਪੁ ॥
ਸਿੱਕਾ ਜੱਦਬਰ ਹਰਿ ਦੁਇ ਆਲਿਮ, ਫਜ਼ਲ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਸਤ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਸ਼ਾਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤੇਗ ਨਾਨਕ ਬਾਹਿੰ ਬਸਤ ॥
ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹ, ਨੁਸਰਤ ਬੇਦ ਰੰਗ, ਯਾਫਤ ਅਜ, ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ੴ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗੁਰਬਰ ਏਕੰਕਾਰ
ਅਕਾਲ ਕਤੀਯਾ ਮਾਨੀ ਹਿੰਦਵੀ ॥

ਸਭ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਲਏ ਭਗਉਤੀ ਨਿਕਸ ਹੈ, ਆਪ ਕਲੰਕੀ ਹਾਥ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਿਰੋਹੀ ਸੇਰ ਸਮ ਜਾ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੇਗ ਜਾਪ ਤੁਮਹੂੰ ਜਪੋ ਭਲੋ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥
ਚਿਤਚਾਤਰਕੋ ਬਸਿਕਰੋ ਬਿਲਪਰਟੋ ਹਰਿਨਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੈ ਸ਼ਬਦਕਾਪੀਵ ਕਰੋ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ਹੁਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥
ਕਹੂੰ ਸੇਹਥੀਯੰ, ਕਹੂੰ ਸੁਧ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ, ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥
ਗਹੀ ਸਮਸੇਰ, ਕੀਯੋ ਜੰਗ ਜੇਰ ॥ ਦਯੋ ਮਤਿ ਫੇਰ, ਨ ਲਾਗੀਏ ਦੇਰ ॥
ਦਯੋ ਨਿਜ ਮੰਤ੍ਰ, ਤਜੇ ਸਭ ਤੰਤ੍ਰ ॥ ਲਿਖੇ ਨਿਜ ਜੰਤ੍ਰ ਸੁ ਬੈਠ ਇਕੰਤ੍ਰ ॥
ਗ੍ਰੀਵ ਗ੍ਰਿਸਤਨ ਜਲ ਧਰਾ, ਜਲਧ ਰਾਜ ਹਥਿਆਰ ॥
ਪਰੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਕੰਠ ਮੈਂ, ਮੋਕੋ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥
ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਮਗਰਬੀ, ਮਿਸਰੀ ਉਨਾ ਨਾਮ ॥
ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸਸਤ੍ਰ ਪਤਿ, ਜਿਤਯੋ ਰੂਮਿ ਅਰ ਸਾਮ ॥
ਬਲੀ ਈਸ, ਦਸ ਸੀਸ ਕੇ, ਜਾਹਿ ਕਹਾਵਤ ਬੰਧ ॥
ਏਕ ਬਾਨ ਰਘੁਨਾਥ ਕੇ, ਕੀਓ ਕਬੰਧ ਕਬੰਧ ਮਹਾਂਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥
ਸੁਨੇ ਸੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਭੂਮਿ ਹੰਕੰ ॥
ਮਚੇ ਸੂਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥

ਜਦੁਪਤਾਰਿ ਬਿਸਨਾਦਿ ਪਤਿ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦਿਕ ਜਹ ਨਾਮ ॥
ਸਦਾ ਹਮਾਰੀ ਜੈ ਕਰੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥
ਰੈਣ ਅੰਧ ਪਤਿ, ਮਹਾਂ ਨਿਸਿ, ਨਿਸਿ ਈਸਰ ਨਿਸਿ ਰਾਜ ॥
ਚੰਦ੍ਰ ਬਾਨ ਚੰਦ੍ਰਹਿ ਧਰਿਓ, ਚਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਜ ॥
ਸਾਂਗ ਸਮਰ ਕਰ ਸੈਹੱਥੀ, ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਨ ਕੇ ਭੇਸ ॥
ਸਬਲ ਸੁਭੱਟ ਹਥਿਯਾਰ, ਲੈ ਜੀਤੇ ਸਮਰ ਸੁਰੇਸ ॥
ਜਮਧਜ ਜਮਦਾਤ੍ਰਾ ਜਬਰ, ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹ ਨਾਇ ॥
ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ, ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ॥
ਭੂਤਾਂਤਿਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ, ਭਵਹਾ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਭੈ ਹਰਣ, ਸਭ ਕੀ ਕਰੋ ਕਲਯਾਨ ॥
ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗ੍ਰੁ ਭਨ, ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
ਤੀਰ ਤਖੰਗ ਤਤਾਰਚੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਰਿਆਰ ਅਸ, ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥
ਸਤ੍ਰ ਸੁਰੇਸੁ ਤੁਮ ਕੀਓ, ਭਗਤ ਆਪਨੋ ਜਾਨ ॥

ਕਬਿਤ ॥

ਕੇਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਏ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬੀਤ ਗਏ, ਸ੍ਰੰਭੂਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਠਏ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਗਏ ਹੈਂ ॥
ਗਿਰ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਸੂਕੇ ਭਏ ਸਿੰਧੁ ਜੇਤੇ, ਹਿਰਣਕਸ਼ਪ ਗਵਣਾਦਿ ਕੇਤੇ, ਠਏ ਹੈਂ ॥
ਸਾਤੋ ਹੀ ਸਮੁੰਦ ਜਾਕੇ, ਰਥਨ ਕੀ ਗੈਲ ਭਏ, ਆਪ ਹੀ ਬਨਾਏ ਜਗ, ਕੀਯੋ ਜਿਨੋਂ ਨਏ ਹੈਂ ॥
ਕੌਨ ਬਿਵਸਥਾ ਸ੍ਰੀਰ ਇਸ ਖਿਨ ਭੰਗਰ ਕੀ, ਸਮਝ ਹਰਿ ਗੁਰਦਿਆਲ, ਕੂੜ ਮੋਹ ਹਏ ਹੈਂ ॥

॥ ਇਤਿ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਮ ਅਗਯਾਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਮੂਰਖ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥
ਮਿਲੇ ਅਸੰਤ ਮਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀਏ ਸਾਚੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਮਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਮਚੰਦ ਇਹ ਜਿਨੈ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਹ ਜਾਹਿੰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥
ਤੇ ਸਭ ਹੀ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ, ਬਹੁਰ ਸਵਾਰੇ ॥
ਕੇਤੇ ਰਾਮਚੰਦ, ਅਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥ ਕੇਤੇ ਚਤੁਰਾਨਨ, ਸਿਵ ਬਿਸਨਾ ॥
ਚੰਦ ਸੂਰ, ਇਹ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਾਣੀ ਭਰਤ, ਕਾਲ ਕੇ ਦੁਾਰੇ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਭ ਹੀ ਇਹ ਭਏ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਕਾਲੋ ਹੂੰ ਗਏ ॥
ਕਾਲਹਿ ਪਾਇ, ਬਹੁਰ ਅਵਤਰ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲਹਿ, ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸੰਘਰ ਹੈਂ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਡੰਡ ਕਾਲ ਕੇ ਘਾਏ ॥
ਕਾਲ ਡੰਡ ਬਿਨ, ਬਚਾ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ, ਬਿਸਨਿੰਦ੍ਰਨ ਜੋਊ ॥
ਜੈਸ ਜੂਨਿ, ਇਕ ਦੈਂਤ ਬਖਨਿਯਤ ॥ ਤੈਸ ਜੂਨਿ, ਇਕ ਦੇਵਤਾ ਜਨਿਅਤ ॥
ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆ ਨੋ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਸਬਹਿਨ ਸੀਸ ਕਾਲ ਜਰਵਾਨਾ ॥
ਕਬਹੂੰ ਦੈਂਤ ਦੇਵਤਨ ਮਾਰੈਂ ॥ ਕਬਹੂੰ ਦੈਂਤਨ, ਦੇਵ ਸੰਘਾਰੈਂ ॥
ਦੇਵ ਦੈਂਤ, ਜਿਨ ਦੋਊ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਵਹੀ ਪੁਰਖ, ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹਮਾਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਸੈਰੀਠਿ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਾਹੀ 10 ॥

ਅਬ ਕੈ ਤੇ ਰਾਜਪੂਤ ਕਹਾਉਂ ॥

ਪਾਂਚ ਮਵਾਸ ਘਰ ਕੇ ਸਾਧੋਂ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਉਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ ਕਟਾਰਾ ਬਾਧੋਂ, ਤੱਤ ਤ੍ਰਵਾਰ ਬੰਧਾਉਂ ॥
ਸਹਜ ਸੁਰਤ ਕਾ ਤਰਸਾ ਬਾਧੋਂ, ਨਿਰਤ ਕਮਾਨ ਚੜਾਉਂ ॥੧॥
ਘੋੜਾ ਗਿਆਨ, ਸੰਤੋਖ ਲਗਾਮੀ, ਸਤ ਕੀ ਜੀਨ ਕਸਾਉਂ ॥
ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਕਉ, ਕਰਉਂ ਪਇਆਨਾ, ਭੈ ਕੋ ਚਾਬਕ ਲਾਉਂ ॥੨॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ, ਸੰਜੋਆ ਪਹਿਰਉ, ਸੋਹੰ ਟੋਪ ਬਨਾਉਂ ॥
ਉਡਤੀ ਕਾਗਨ, ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਰੋਂ, ਸਬ ਭੈ ਦੁੰਦ ਮਿਟਾਉਂ ॥੩॥
ਪਹਿਲੀ ਚੋਟ ਬਿਲਈਆ ਮਾਰਉਂ ਸਸਾ ਬਾਨ ਘਰ ਘਾਉਂ ॥
ਯਹ ਮਨ ਮਿਰਗ ਕਾਲ ਹਰਿ ਕਾਲਾ, ਜੀਵਤ ਫਾਧ ਕਰਿ ਲਿਆਉਂ ॥੪॥
ਅਲੱਖ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਰਉਂ ਚਾਕਰੀ, ਚਿਹਰਾ ਜਾਇ ਲਿਖਾਉਂ ॥
ਘੋੜੇ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ, ਭਗਤਿ ਦਾਦਨੀ ਪਾਉਂ ॥੫॥੨॥

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਵਾਰ ਭਗਉਤੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥

ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਸਾਜਿਕੈ, ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਅਰੰਭ ਰਚਾਇ ਹੈ ॥ ਰਣ ਰੂਤ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ, ਡਫ ਡਉਰੂ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ਹੈ ॥ ਕਲਿ ਨਾਰਦ ਹੜ ਹੜ ਹੱਸਿਆ, ਰਣ ਸਾਵਤ ਜੁਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਦੁਲ ਦੁਲ ਖਿੰਗ ਬਿਗਸਿਆ, ਰਣ ਰੋਹਰ ਕੋਹਰ ਬਰਖਾਇ ਹੈ ॥੧॥ ਘਰੁ ਸੁੱਤਾ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇਆ, ਖੜ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਇ ਹੈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਪਕੜਿ ਭਕੋਲਿਆ, ਕਰ ਜਗੁ ਘੁਮੰਡ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਜਨਾ, ਫਟ ਠੁੰਠਰ ਮੰਝ ਕਢਾਇ ਹੈ ॥ ਹਥ ਖੱਪਰ ਫਟਕਣ ਡੰਮਚਰੂ, ਕਢ ਕੰਗਲ ਖੋਲ ਬੁਲਾਇ ਹੈ ॥੨॥ ਉਥੱਲ ਪੁਥੱਲ ਘਪਨ ਘੋਰ, ਭਕਰੂ ਲਹੂ ਧੁੰਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਲੁੱਥ ਪਲੁੱਥ ਧਰਤੀ ਨਾਲ, ਧੜ ਪਿੰਜਰੁ ਕੁੰਤ ਕਖਾਇ ਹੈ ॥ ਲਪਟ ਝਪਟ ਲੈ ਤੇਗ ਨਾਲ, ਰਣਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥ ਖਚੁਕ ਖਪਨ ਜਹਾਂ ਜਮ ਧੜੇ, ਰਣ ਰੱਥੁ ਪਲੁੱਥ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥੩॥ ਰਕਤ ਪਲੇਟੀ ਜੋਗਨੀ, ਹੁਣ ਦੁਰਜਨ ਖੇਤ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਘਮਸਾਣ ਖੇਤ, ਰਣ ਜੰਬੂ ਗਿਰਝ ਅਘਾਇ ਹੈ ॥ ਧਮਕ ਧਮਾਕੇ ਜਬਰ ਜੰਗ ਗਰਜੇ ਗੜ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ

ਢਹਾਇ ਹੈ ॥ ਕੜ ਧੜ ਦੇ ਪੜਛੀਅਨਿ ਭਿੜੇ, ਸੈਲ ਹੀ ਸੈਲ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥੪॥ ਗਗਨ ਕੜੱਕੀ
ਬਿੱਜਲੀ, ਪਰਲਉ ਪਰਲੋਕ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥ ਉਤ ਲੋਕ ਧੁਮੰਡ ਮਚਾਇਅਨਿ, ਬਹੁ ਮੁੰਡ ਕੁਮੁੰਡ
ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥ ਥਰਹਰਿ ਕੰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇ, ਰਣ ਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥ ਸੱਜੇ ਬੋਹਿਥ
ਧੱਕਿਆ, ਕਰ ਖੱਬੇ ਖੜਗ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥੫॥ ਨਿਬੇੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ, ਰਣ ਘਤਿ ਘੜਗ
ਚੁਕਾਇ ਹੈ ॥ ਜਗਿ ਅਰੰਭਿ ਤਿਹੁ ਜੁਗ, ਹੁਣ ਮਾਸ ਮਾਨੁਖ ਪਤਾਇ ਹੈ ॥ ਰਕਤ ਖਪਰ ਭਰ
ਜੋਗਣੀ, ਮਸਤ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹੈ ॥ ਕੇਸ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਕਟੀਐ, ਚਿੰਘਾੜੇ ਕਵਣ ਛੋਡਾਇ
ਹੈ ॥ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਲਏ, ਨਿਗੁਰਾ ਨੋਂ ਇਹ ਸਜਾਇ ਹੈ ॥ ਫਤਹ ਜੰਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ,
ਦਲ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਸਾ ਨਾ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਨਾ ਪਰਸੇ ਪਗ ਜਾਇ
॥ ਮਮ ਤਿਆਗ ਦੂਜੈ ਲਗੈ, ਕੁੰਭ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੭॥੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦ ॥

ਬਨਾਮੇ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੇਗੋ ਤਬਰ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੀਰੋ ਸਨਾਨੋ ਸਪਰ ॥੧॥
ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਜੰਗ ਆਜ਼ਮਾਂ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਅਸਪਾਨੇ ਪਾ ਦਰ ਹਵਾ ॥੨॥
ਹਮਾਂ ਕੋ ਤੁਰਾ ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਦਾਦ ॥ ਬਮਾ ਦੌਲਤੇ ਦੀਂ ਪਨਾਹੀ ਬਦਾਦ ॥੩॥
ਤੁਰਾ ਤਰਕਤਾਜ਼ੀ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਆ ॥ ਮਰਾ ਚਾਰੁਸਾਜ਼ੀ ਬ ਸਿਦਕੋ ਸਫਾ ॥੪॥
ਨ ਜ਼ੇਬਦ ਤੁਰਾ ਨਾਮੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ॥ ਜ਼ੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬਾਂ ਨ ਯਾਬਦ ਫਰੇਬ ॥੫॥
ਤੂ ਖਾਕੇ ਪਿਦਰ ਰਾ ਬ ਕਰਦਾਰੇ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ॥ ਬ ਖੂਨੇ ਬਰਾਦਰ ਬਦਾਦੀ ਸਰਿਸ਼ਤ ॥੬॥
ਵਜ਼ਾਂ ਖਾਨਾ ਏ ਖ਼ਾਮ ਕਰਦੀ ਬਿਨਾ ॥ ਬਰਾਏ ਦਰੇ ਦੌਲਤੇ ਖ਼ਵੇਸ਼ ਰਾ ॥੭॥
ਮਨ ਅਕਨੂੰ ਬ ਅਫਜ਼ਾਲ ਪੁਰਸ਼ੇ ਅਕਾਲ ॥ ਕੁਨਮ ਜ਼ਿ ਆਬੇ ਆਹਨ ਚੁਨਾਂ ਬੁਰਸ਼ਗਾਲ ॥੮॥
ਕਿ ਹਰਗਿਜ਼ ਅਜ਼ਾਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੇ ਸ਼ੂਮ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਮਾਨਦ ਬਰੀਂ ਪਾਕ ਬੂਮ ॥੧੦॥
ਜ਼ੇ ਕੋਹੇ ਦੱਕਨ ਤਸ਼ਨਾਂ ਕਾਮ ਆਮਦੀ ॥ ਜ਼ੇ ਮੈਵਾੜ ਹਮ ਤਲਖ ਜਾਮ ਆਮਦੀ ॥੧੧॥

ਬਰੀਂ ਸੂ ਚੂੰ ਅਕਨੂੰ ਨਿਗਾਹਤ ਰਵਦ ॥ ਕਿ ਆਂ ਤਲਖੀ ਓ ਤਿਸ਼ਨਗੀਅਤ ਰਵਦ ॥੧੨॥
ਚੁਨਾਂ ਆਤਿਸ਼ੇ ਜ਼ੇਰੇ ਨਾਅਲਤ ਨਿਹਮ ॥ ਜ਼ਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਤ ਨ ਖੁਰਦਨ ਦਿਹਮ ॥੧੩॥
ਚਿਹ ਸੁਦ ਗਰ ਸੁਗਾਲੇ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਯਾ ॥ ਹਮੀਂ ਕੁਸ਼ਤ ਦੋ ਬੱਚਾਏ ਸ਼ੇਰ ਰਾ ॥੧੪॥
ਚੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ਿਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮਾਂਨਦ ਹਮੀ ॥ ਜ਼ਿ ਤੂ ਇੰਤਕਾਮੇ ਸਤਾਨਦ ਹਮੀ ॥੧੫॥
ਨਾਂ ਦੀਗਰ ਗਰਾਇਮ ਬਨਾਮੇਂ ਖੁਦਾਤ ॥ ਕੇ ਦੀਦਮ ਖੁਦਾਓ ਕਲਾਮੇਂ ਖੁਦਾਤ ॥੧੬॥
ਬ ਸੌਗੰਦੇ ਤੂ ਇਅਤਬਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ॥ ਮਰਾ ਜੁਜ਼ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਕਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ॥੧੭॥
ਤੂਈ ਗੁਰਗੇ ਬਾਰਾਂ ਕਸ਼ੀਦਾ ਅਗਰ ॥ ਨਹਮ ਨੀਜ਼ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ੇ ਦਾਮੇ ਬਦਰ ॥੧੮॥
ਅਗਰ ਬਾਜ਼ ਗੁਫਤੋ ਸ਼ਨੀਦਤ ਮਾਸਤ ॥ ਨੁਮਾਇਮ ਤੁਰਾ ਜਾਦ੍ਰਾਏ ਪਾਕ ਓ ਰਾਸਤ ॥੧੯॥
ਬ ਮੈਦਾਂ ਦੋ ਲਸ਼ਕਰ ਸਫ ਆਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥ ਜ਼ ਦੂਰੀ ਬਹਮ ਆਸ਼ਕਾਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥੨੦॥
ਮਿਆਨੇ ਦੋ ਮਾਂਨਦ ਦੋ ਫਰਸੰਗੇ ਰਾਹ ॥ ਚੂੰ ਆਰਾਸਤਾ ਗਰਦਦ ਈਂ ਰਜ਼ਮਗਾਹ ॥੨੧॥
ਅਜ਼ਾਂ ਪਸ ਦਰਾਂ ਅਰਸਾ ਏ ਕਾਰਜ਼ਾਰ ॥ ਮਨ ਆਇਮ ਬ ਨਿਜ਼ਦੇ ਤੂ ਬਾ ਦੋ ਸੁਆਰ ॥੨੨॥
ਤੂ ਅਜ਼ ਨਾਜ਼ੋ ਨਿਅਮਤ ਸਮਰ ਖੁਰਦਾਈ ॥ ਜ਼ਿ ਜੰਗੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਂ ਬਰ ਖੁਰਦਾਈ ॥੨੩॥

ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ

ੴ ਓ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਕਮਾਲਿ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਯਮ ਕਰੀਮ ॥ ਰਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ੋ ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਿਹਾਕੁਨ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਅਮਾਂ ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼
ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਓ ਦਸਤਗੀਰ ॥ ਖਤਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਦਿਲ ਪਜ਼ੀਰ ॥੨॥ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਖ਼ੂਬੀ ਦਿਹੋ ਰਹਨਮੁੰ
॥ ਕਿ ਬੇਗੁੰਨੋ ਬੇਚੁੰਨੋ ਚੁੰ ਬੇਨਮੁੰ ॥੩॥ ਨ ਸਾਜੋ ਨ ਬਾਜੋ ਨ ਫੌਜੋ ਨ ਫਰਸ਼ ॥ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹਿ ਐਸ਼ਿ
ਅਰਸ਼ ॥੪॥ ਜਹਾਂ ਪਾਕ ਜ਼ਬਰਸਤ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ ॥ ਉਜ਼ਾਮੀ ਦਿਹੋ ਹਮ ਚੁ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ॥੫॥ ਅਤਾ
ਬਖਸ਼ੋ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ॥ ਰਹੀਮ ਅਸਤ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੇ ਹਰ ਦਿਯਾਰ ॥੬॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਯਾਰ ਅਸਤੋ
ਆਜ਼ਮ ਅਜ਼ੀਮ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤੋ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹੀਮ ॥੭॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੁਰੂਰ ਅਸਤ ਆਜਿਜ਼

ਨਿਵਾਜ਼ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਪ੍ਰਸਤੋ ਗਨੀਮੁਲ ਗੁਦਾਜ਼ ॥੮॥ ਸ਼ਰੀਅਤ ਪ੍ਰਸਤੋ ਫਜ਼ੀਲਤ ਮ-ਆਬ ॥ ਹਕੀਕਤ
ਸ਼ਨਾਸੋ ਨਬੀਉਲ ਕਿਤਾਬ ॥੯॥ ਕਿ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਿਯੂਹ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੁਰੂਰ ॥ ਹਕੀਕਤ ਸ਼ਨਾਸ ਅਸਤੋ
ਜ਼ਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ ॥੧੦॥ ਸ਼ਨਾਸਿੰਦਹ-ਏ ਇਲਮਿ ਆਲਮ ਖ਼ਦਾਇ ॥ ਕੁਸ਼ਾਇੰਦਹ-ਏ ਕਾਰਿ ਆਲਮ
ਕੁਸ਼ਾਇ ॥੧੧॥ ਗੁਜ਼ਾਰਿੰਦਹ-ਏ ਕਾਰਿ ਆਲਮ ਕਬੀਰ ॥ ਸ਼ਨਾਸਿੰਦਹ-ਏ ਇਲਮਿ ਆਲਮ ਅਮੀਰ
॥੧੨॥

ਦਾਸਤਾਨ ॥

ਹਿਕਾਯਤ ਪਹਿਲੀ ॥ ਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਬਰੀਂ ਕਸਮ ਨੇਸਤ ॥ ਕਿ ਏਜ਼ਦ ਗਵਾਹ ਅਸਤੋ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ
॥੧੩॥ ਨ ਕਤਰਹ ਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਬਰੋਸਤ ॥ ਕਿ ਬਖ਼ਸ਼ੀਉ ਦੀਵਾਂ ਹਮਹ ਕਿਜ਼ਬਗੋਸਤ ॥੧੪॥ ਕਸੇ
ਕਉਲਿ ਕੁਰਆਂ ਕੁਨਦ ਏਤਬਾਰ ॥ ਹਮਾਂ ਰੋਜ਼ਿ ਆਖਿਰ ਸ਼ਵਦ ਮਰਦ ਖ਼ਾਰ ॥੧੫॥ ਹੁਮਾ ਰਾ ਕਸੇ ਸਾਯਹ
ਆਯਦ ਬਜ਼ੇਰ ॥ ਬਰੋ ਦਸਤ ਦਾਰਦ ਨ ਜ਼ਾਗੇ ਦਲੇਰ ॥੧੬॥ ਕਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਉਫ਼ਤਦ ਪਸੇ ਸ਼ੇਰਿ ਨਰ ॥ ਨ
ਗੀਰਦ ਬੁਜ਼ੋ ਮੇਸ਼ੋ ਆਹੂ ਗੁਜ਼ਰ ॥੧੭॥ ਕਸਮ ਮੁਸਹਫੇ ਖੁਫ਼ੀਯਹ ਗਰ ਈਂ ਖ਼ਰਮ ॥ ਨ ਫ਼ਉਜੇ ਅਜ਼ੀਂ
ਜ਼ੇਰਿ ਸੁਮ ਅਫ਼ਗਨਮ ॥੧੮॥ ਗੁਰਸਨਹ ਚਿਹ ਕਾਰੇ ਚਿਹਲ ਨਰ ॥ ਕਿ ਦਹ ਲਕ ਬਰਾਯਦ ਬਰੋ ਬੇਖ਼ਬਰ
॥੧੯॥ ਕਿ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ਬੇਦਰੰਗ ਆਮਦੰਦ ॥ ਮਿਯਾਂ ਤੇਗੋ ਤੀਰੋ ਤੁਫ਼ੰਗ ਆਮਦੰਦ ॥੨੦॥ ਬ ਲਾਚਾਰਗੀ

ਦਰਮਿਯਾਂ ਆਮਦਮ ॥ ਬ ਤਦਬੀਰਿ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ਆਮਦਮ ॥੨੧॥ ਚੁ ਕਾਰ ਅਜ਼ ਹਮਹ ਹੀਲਤੇ ਦਰ
ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ ॥ ਹਲਾਲ ਅਸਤ ਬੁਰਦਨ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ ॥੨੨॥ ਚਿਹ ਕਸਮੇ ਕੁਰਆਂ ਮਨ ਕੁਨਮ ਏਤਬਾਰ
॥ ਵਗਰਨਹ ਤੁ ਗੋਈ ਮਨ ਈਂ ਰਹ ਚਿਹਕਾਰ ॥੨੩॥ ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦਿ ਰੋਬਾਹ ਪੇਚ ॥ ਗਰ
ਹਰਗਿਜ਼ੀਂ ਰਹ ਨਯਾਰਦ ਬਹੇਚ ॥੨੪॥ ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਕਿ ਕਉਲੇ ਕੁਰਆਂ ਆਯਦਸ਼ ॥ ਨਜੋ ਬਸਤਨੋ
ਕੁਸ਼ਤਨੀ ਬਾਯਦਸ਼ ॥੨੫॥ ਬਰੰਗੇ ਮਗਸ ਸਯਾਹਪੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ ॥ ਬ ਯਕਬਾਰਗੀ ਦਰ ਖਰੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ
॥੨੬॥ ॥ ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਜ਼ਿ ਦੀਵਾਰ ਆਮਦ ਬਿਰੂੰ ॥ ਬਖੁਰਦਨ ਯਕੇ ਤੀਰ ਸ਼ੁਦ ਗਰਕਿ ਖੂੰ ॥੨੭॥ ਕਿ
ਬੇਰੂੰ ਨਯਾਮਦ ਕਸੇ ਜ਼ਾਂ ਦਿਵਾਰ ॥ ਨ ਖੁਰਦੰਦ ਤੀਰੋ ਨ ਗਸ਼ਤੰਦ ਖ਼ਾਰ ॥੨੮॥ ਚੁ ਦੀਸਮ ਕਿ ਨਾਹਰ
ਬਿਯਾਮਦ ਬ ਜੰਗ ॥ ਚਸ਼ੀਦਮ ਯਕੇ ਤੀਰਿ ਮਨ ਬੇਦਰੰਗ ॥੨੯॥ ਹਮ ਆਖਿਰ ਗੁਰੇਜ਼ਦ ਬਜਾਏ ਮਸਾਫ
॥ ਬਸੇ ਖਾਨਹ ਖਰਦੰਦ ਬੇਰੂੰ ਗੁਜ਼ਾਫ ॥੩੦॥ ਕਿ ਅਫਗਾਨ ਦੀਗਰ ਬਯਾਮਦ ਬਜੰਗ ॥ ਚੁ ਸੈਲਿ ਰਵਾਂ
ਹਮਚੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ॥੩੧॥ ਬਸੇ ਹਮਲਹ ਕਰਦੰਦ ਬ ਮਰਦਾਨਗੀ ॥ ਹਮ ਅਜ਼ ਹੋਸ਼ਗੀ ਹਮ ਜ਼ਿ ਦੀਵਾਨਗੀ
॥੩੨॥ ਬਸੇ ਹਮਲਹ ਕਰਦੋ ਬਸੇ ਜ਼ਖਮ ਖਰਦ ॥ ਦੋ ਕਸ ਰਾ ਬਜਾਂ ਕਸ਼ਤ ਹਮ ਜਾਂ ਸਪੁਰਦ ॥੩੩॥ ਕਿ
ਆਂ ਖ਼ਾਜਹ ਮਰਦੂਦ ਸਾਯਹ ਦੀਵਾਰ ॥ ਨਯਾਮਦ ਬ ਮੈਦਾਂ ਬ ਮਰਦਾਨਹ ਵਾਰ ॥੩੪॥ ਦਰੇਗਾ ਅਗਰ
ਰੂਇ ਓ ਦੀਦਮੇ ॥ ਬ ਯਕ ਤੀਰ ਲਾਚਾਰ ਬਖਸ਼ੀਦਮੇ ॥੩੫॥ ਹਮ ਆਖਿਰ ਬਸੇ ਜ਼ਖਮਿ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ॥

ਦੋ ਸੂਏ ਬਸੇ ਕੁਸ਼ਤਹ ਸੁਦ ਬੇਦਰੰਗ ॥੩੬॥ ਬਸੇ ਬਾਰ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ॥ ਜ਼ਿਮੀ ਗਸ਼ਤ ਹਮ ਚੂੰ ਗੁਲੇ
ਲਾਲਹ ਰੰਗ ॥੩੭॥ ਸਰੋਪਾਇ ਅੰਬੋਹ ਚੰਦਾ ਸੁਦਹ ॥ ਕਿ ਮੈਦਾਂ ਪੁਰ ਅਜ਼ ਗੂਓ ਚੌਗਾਂ ਸੁਦਹ ॥੩੮॥
ਤਰੰਕਾਰਿ ਤੀਰੋ ਤਫੰਗਿ ਕਮਾਂ ॥ ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਹਾਓ ਹੂ ਅਜ਼ ਜਹਾਂ ॥੩੯॥ ਦਿਗਰ ਸ਼ੋਰਸ਼ਿ ਕੈਬਰਿ
ਕੀਨਹ ਕੋਸ਼ ॥ ਜ਼ਿ ਮਰਦਾਨਿ ਮਰਦਾਂ ਬਿਰੂੰ ਰਫਤ ਹੋਸ਼ ॥੪੦॥ ਹਮ ਆਖਿਰ ਚਿਹ ਮਰਦੀ ਕੁਨਦ
ਕਾਰਜ਼ਾਰ ॥ ਕਿ ਬਰ ਚਿਹਲ ਤਨ ਆਯਦਸ਼ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ॥੪੧॥ ਚਰਾਗਿ ਜਹਾਂ ਚੂੰ ਸੁਦਹ ਬੁਰਕਹ ਪੋਸ਼ ॥
ਸ਼ਹਿ ਸ਼ਬ ਬਰਾਮਦ ਹਮਹ ਜਲਵਹ ਜੋਸ਼ ॥੪੨॥ ਹਰ ਆਂਕਸ ਬਕਉਲੇ ਕੁਹਾਂ ਆਯਦਸ਼ ॥ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ
ਬਰੋ ਰਹਿਨੁਮਾ ਆਯਦਸ਼ ॥੪੩॥ ਨ ਪੇਚੀਦਹ ਮੂਏ ਨ ਰੰਜੀਦਹ ਤਨ ॥ ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਖੁਦ ਆਵੁਰਦ ਦੁਸ਼ਮਨ
ਸ਼ਿਕਨ ॥੪੪॥ ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦਿ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ॥ ਕਿ ਦਉਲਤ ਪਰਸਤ ਅਸਤੋ ਈਂਮਾ i ਫਕਨ
॥੪੫॥ ਨ ਈਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਨ ਅਉਜ਼ਾਇ ਦੀਂ ॥ ਨ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਨਾਸੀ ਨ ਮੁਹੱਮਦ ਯਕੀਂ ॥੪੬॥ ਹਰਆਂਕਸ
ਕਿ ਈਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨਦ ॥ ਨ ਪੈਮਾਂ ਖੁਦਸ਼ ਪੇਸ਼ੋ ਪਸਤੀ ਕੁਨਦ ॥੪੭॥ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰਾ ਜ਼ੱਰਹ
ਏਤਬਾਰ ਨੇਸਤ ॥ ਕਿ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਨਸਤੁ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ ॥੪੮॥ ਚੁ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਂ ਸਦ ਕੁਨਦ
ਇਖ਼ਤਿਯਾਰ ॥ ਮਰਾ ਕਤਰਹ ਨਾਯਦ ਅਜ਼ੋ ਏਤਬਾਰ ॥੪੯॥ ਅਗਰਚਿਹ ਤੁਰਾ ਏਤਬਾਰ ਆਮਦੇ ॥
ਕਮਰ ਬਸਤਹ ਏ ਪੇਸ਼ਵਾ ਆਮਦੇ ॥੫੦॥ ਕਿ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਸਤ ਬਰ ਸਰ ਤੁਰਾ ਈਂ ਸੁਖਨ ॥ ਕਿ ਕਉਲੇ

ਖੁਦਾ ਅਸਤ ਕਸਮ ਅਸਤ ਮਨ ॥੫੧॥ ਅਗਰ ਹਜ਼ਰਤੇ ਖੁਦ ਸਿਤਾਦਹ ਸ਼ਵਦ ॥ ਬਜਾਨੋ ਦਿਲੇ ਕਾਰ
ਵਾਜ਼ਿਹ ਸ਼ਵਦ ॥੫੨॥ ਸੁਮਾ ਰਾ ਚੁ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਸਤ ਕਾਰੇ ਕੁਨੀ ॥ ਬਮੂਜਬ ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਸੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀ
॥੫੩॥ ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਰਸੀਦੋ ਬਗੁਫ਼ਤਹ ਜ਼ਬਾਂ ॥ ਬਿਬਾਯਦ ਕਿ ਈਂ ਕਾਰ ਰਾਹਤ ਰਸਾਂ ॥੫੪॥ ਹਮੂੰ ਮਰਦ
ਬਾਯਦ ਸ਼ਵਦ ਸੁਖਨਵਰ ॥ ਨ ਸ਼ਿਕਮੇ ਦਿਗਰ ਦਰ ਦਹਾਨਿ ਦਿਗਰ ॥੫੫॥ ਕਿ ਕਾਜੀ ਮਰਾ ਗੁਫ਼ਤ ਬੇਹੂੰ
ਨਯਮ ॥ ਅਗਰ ਰਾਸਤੀ ਖੁਦ ਬਿਯਾਰੀ ਕਦਮ ॥੫੬॥ ਤੁਰਾ ਗਰ ਬਬਾਯਦ ਕਉਲਿ ਕੁਰਾਂ ॥ ਬਨਿਜ਼ਦੇ
ਸੁਮਾ ਰਾ ਰਸਾਨਮ ਹਮਾਂ ॥੫੭॥ ਕਿ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਰ ਕਸਬਹ ਕਾਂਗੜ ਕੁਨਦ ॥ ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਬਾਹਮ ਸ਼ਵਦ ॥੫੮॥ ਨ ਜ਼ੱਰਹ ਦਰੀਂ ਰਾਹਿ ਖ਼ਤਰਹ ਤੁਰਾਸਤ ॥ ਹਮਹ ਕੌਮਿ ਬੈਰਾੜ ਹੁਕਮਿ ਮਰਾਸਤ
॥੫੯॥ ਬਿਯਾ ਤਾ ਸੁਖਨ ਖੁਦ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ॥ ਬਰੂਏ ਸੁਮਾ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ॥੬੦॥ ਯਕੇ ਅਸਪ
ਸ਼ਾਇਸਤਹਏ ਯਕ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਬਿਯਾ ਤਾ ਬਗੀਰੀ ਬ ਮਨ ਈਂ ਦਿਯਾਰ ॥੬੧॥ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਰਾ ਬੰਦਹੇ
ਚਾਕਰੇਮ ॥ ਅਗਰ ਹੁਕਮ ਆਯਦ ਬਜਾ ਹਾਜ਼ਰੇਮ ॥੬੨॥ ਅਗਰਚਿਹ ਬਿਆਯਦ ਬ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨ ॥
ਹਜ਼ੂਰਤ ਬਿਯਾਯਮ ਹਮਹ ਜਾਨੁ ਤਨ ॥੬੩॥ ਅਗਰ ਤੂ ਬਯਜ਼ਦਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥ ਬ ਕਾਰੇ ਮਰਾ ਈਂ
ਨ ਸੁਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥੬੪॥ ਬਿਬਾਯਦ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ਨਾਸੀ ਕੁਨੀ ॥ ਨ ਗੁਫ਼ਤਹ ਕਸਾਂ ਕਸ ਖ਼ਰਾਸ਼ੀ ਕੁਨੀ
॥੬੫॥ ਤੁ ਮਸਨਦ ਨਸ਼ੀਂ ਸਰਵਰਿ ਕਾਇਨਾਤ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤ ਇਨਸਾਫ਼ ਈਂ ਹਮ ਸਫ਼ਾਤ ॥੬੬॥

ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤ ਇਨਸਾਫ਼ੇ ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ॥ ਕਿ ਹੈਫ਼ ਅਸਤ ਸਦ ਹੈਫ਼ ਈਂ ਸਰਵਰੀ ॥੬੭॥ ਕਿ ਅਜਬ
ਅਸਤੁ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਤਕਵਾ ਸੁਮਾਂ ॥ ਬਜੁਜ਼ ਰਾਸਤੀ ਸੁਖਨ ਗੁਫ਼ਤਨ ਜ਼ਯਾਂ ॥੬੮॥ ਮਜ਼ਨ ਤੇਗ ਬਰ
ਖੂਨਿ ਕਸ ਬੇ ਦਰੇਗ ॥ ਤੁਰਾ ਨੀਜ਼ ਖੂੰ ਚਰਖ ਰੇਜ਼ਦ ਬਤੇਗ ॥੬੯॥ ਤੂ ਗਾਃ ਫਲ ਮਸ਼ਉ ਮਰਦ ਯਜ਼ਦਾਂ
ਹਿਰਾਸ ॥ ਕਿ ਓ ਬੇਨਿਆਜ਼ ਅਸਤ ਓ ਬੇਸਿਪਾਸ ॥੭੦॥ ਕਿ ਉ ਬੇ ਮੁਹਾਬ ਅਸਤ ਸ਼ਾਹਾਨਿ ਸ਼ਾਹ ॥
ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ਸੱਚਏ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ॥੭੧॥ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਏਜ਼ਦ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ॥ ਕੁਨਿੰਦਹ ਅਸਤ ਹਰ ਕਸ
ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ ॥੭੨॥ ਹਮ ਅਜ਼ ਪੀਰ ਮੋਰਹ ਹਮ ਅਜ਼ ਪੀਲਤਨ ॥ ਕਿ ਆਜਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼ ਅਸਤੋ ਗਾਃ ਫਲ
ਸ਼ਿਕਨ ॥੭੩॥ ਕਿ ਉ ਰਾ ਚੁ ਇਸਮ ਅਸਤ ਆਜਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼ ॥ ਕਿ ਉ ਬੇਸਿਪਾਸ ਅਸਤ ਓ ਬੇ ਨਿਯਾਜ਼
॥੭੪॥ ਕਿ ਉ ਬੇ ਨਗੂੰ ਅਸਤ ਓ ਬੇਚਗੂੰ ॥ ਕਿ ਉ ਰਹਿਨੁਮਾ ਅਸਤੁ ਉ ਰਹਿਨਮੂੰ ॥੭੫॥ ਕਿ ਬਰ ਸਰ
ਤੁਰਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਕਸਮਿ ਕੁਰਾਂ ॥ ਬ ਗੁਫ਼ਤਹ ਸੁਮਹ ਕਾਰ ਖ਼ੂਬੀ ਰਸਾਂ ॥੭੬॥ ਬਿਬਾਯਦ ਤੁ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਰਸਤੀ
ਕੁਨੀ ॥ ਬਕਾਰੇ ਸ਼ਮਾ ਚੀਰਹ ਦਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥੭੭॥ ਚਿਹਾ ਸ਼ੁਦ ਕਿ ਚੂੰ ਬੱਚਗਾਂ ਕੁਸ਼ਤਹ ਚਾਰ ॥ ਕਿ
ਬਾਕੀ ਬਮਾਂਦਸਤ ਪੇਚੀਦਹ ਮਾਰ ॥੭੮॥ ਚਿਹ ਮਰਦੀ ਕਿ ਅਖ਼ਗਰ ਖ਼ਮੋਸ਼ਾਂ ਕੁਨੀ ॥ ਕਿ ਆਤਿਸ਼ ਦਮਾਂ
ਰਾ ਃ ਫ਼ਰੋਜ਼ਾ ਕੁਨੀ ॥੭੯॥ ਚਿਹ ਖ਼ੁਸ਼ ਗੁਫ਼ਤ ਫਿਰਦੌਸੀਏ ਖ਼ੁਸ਼ ਜ਼ੁਬਾਂ ॥ ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਬਵਦ ਕਾਰਿ ਆਹਰਮਨਾ
॥੮੦॥ ਕਿ ਮਾ ਬਾਰਗਹਿ ਹਜ਼ਰਤ ਆਯਦ ਸੁਮਾ ॥ ਅਜ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਬਾਸ਼ੀ ਵ ਸ਼ਾਹਿਦ ਸੁਮਾਂ ॥੮੧॥ ਵਗਰਨਹ

ਤੂ ਈਂ ਫ਼ਰਾਮੁਸ਼ ਕੁਨਦ ॥ ਤੁਰਾ ਹਮ ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ ਯਜ਼ਦਾਂ ਕੁਨਦ ॥੮੨॥ ਅਗਰ ਕਾਰਿ ਈਂ ਬਰ ਤੂ ਬਸਤੀ
ਕਮਰ ॥ ਖ਼ਦਾਵੰਦ ਬਾਸ਼ਦ ਤੁਰਾ ਬਹਰਹ ਵਰ ॥੮੩॥ ਕਿ ਈਂ ਕਾਰ ਨੇਕ ਅਸਤ ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ॥ ਚੁ
ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ਨਾਸੀ ਬ ਜਾਂ ਬਰਤਰੀ ॥੮੪॥ ਤੁਰਾ ਮਨ ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ਨਾਸ ॥ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਤੂ
ਕਾਰਹਾ ਦਿਲ ਖ਼ਰਾਸ਼ ॥੮੫॥ ਸ਼ਨਾਸਦ ਹਮੀਂ ਤੂ ਨ ਯਜ਼ਦਾਂ ਕਰੀਮ ॥ ਨ ਖ਼੍ਵਾਹਦ ਹਮੀ ਤੂ ਬਦੌਲਤ ਅਜ਼ੀਮ
॥੮੬॥ ਅਗਰ ਸਦ ਕੁਰਾਂ ਰਾ ਬਖ਼ੁਰਦੀ ਕਸਮ ॥ ਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਨ ਈਂ ਜ਼ਰਹ ਦਮ ॥੮੭॥ ਹਜ਼ੂਰਤ
ਨਿਆਯਮ ਨ ਈਂ ਰਹ ਸ਼ਵਮ ॥ ਅਗਰ ਸ਼ਹ ਬਖ਼੍ਵਾਨਦ ਮਨ ਆਂ ਜਾ ਰਵਮ ॥੮੮॥ ਖ਼ੁਸ਼ਸ ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹਾਨ
ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ॥ ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤੁ ਅਸਤੁ ਚਾਬੁਕ ਰਕੇਬ ॥੮੯॥ ਚਿ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲਸਤੁ ਰੌਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ
॥ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਮੁਲਕ ਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬਿ ਅਮੀਰ ॥੯੦॥ ਕਿ ਤਰਤੀਬ ਦਾਨਿਸ਼ ਬ ਤਦਬੀਰ ਤੇਗ ॥ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ
ਦੇਗੋ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਤੇਗ ॥੯੧॥ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ਅਸਤੁ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲ ॥ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਹੇ ਮੁਲਕੁ
ਮਾਲ ॥੯੨॥ ਕਿ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਕਬੀਰ ਅਸਤੁ ਦਰ ਜੰਗ ਕੋਹ ॥ ਮਲਾਯਕ ਸਿਫ਼ਤ ਚੂੰ ਸੁਰੱਯਾ ਸ਼ਿਕੋਹ ॥੯੩॥
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਆਲਮੀਂ ॥ ਕਿ ਦਾਰਾਇ ਦੌਰ ਅਸਤੁ ਦੂਰ ਅਸਤ ਦੀਂ ॥੯੪॥ ਮਨਮ
ਕੁਸ਼ਤਹਅਮ ਕੋਹਿਯਾਂ ਪੁਰਫਿਤਨ ॥ ਕਿ ਆਂ ਬੁਤ ਪਰਸਤੰਦੁ ਮਨ ਬੁਤਸ਼ਿਕਨ ॥੯੫॥ ਬਬੀਂ ਗਰਦਸ਼ਿ
ਬੇਵਫ਼ਾਏ ਜ਼ਮਾਂ ॥ ਪਸਿ ਪੁਸ਼ਤ ਉਫ਼ਤਦ ਰਸਾਨਦ ਜ਼ਿਯਾਂ ॥੯੬॥ ਬੰਬੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕ ਯਜ਼ਦਾਨਿ ਪਾਕ

॥ ਕਿ ਅਜ ਯਕ ਬ ਦਹ ਲੱਕ ਰਸਾਨਦ ਹਲਾਕ ॥੯੭॥ ਚਿਹ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ਮਿਹਰਬਾਂ ਅਸ ਦੋਸਤ ॥
ਕਿ ਬਖਸ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾਰ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਓਸਤ ॥੯੮॥ ਰਿਹਾਈ ਦਿਹੋ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਦਿਹਦ ॥ ਜੁਬਾਂ ਰਾ ਬ
ਸਿਫਤ ਆਸ਼ਨਾਈ ਦਿਹਦ ॥੯੯॥ ਖਸਮ ਰਾ ਚੁ ਕੋਰ ਉ ਕੁਨਦ ਵਕਤਿ ਕਾਰ ॥ ਯਤੀਮਾਂ ਬਿਰੁੰ ਮੇ ਬੁਰਦ
ਬੇਅਜ਼ਾਰ ॥੧੦੦॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਓ ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ ॥ ਰਹੀਮੇ ਬਰੋ ਰਹਮ ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ ॥੧੦੧॥
ਕਸੇ ਖਿਦਮਤ ਆਯਦ ਬਸੇ ਕਲਬੋ ਜਾਂ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ੀਦ ਬਰ ਵੈ ਅਮਾਂ ॥੧੦੨॥ ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਹਾਂ
ਹੀਲਹ ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ ॥ ਕਿ ਬਰ ਵੈ ਖਦਾ ਰਹਮ ਸਾਜ਼ੀ ਸ਼ਵਦ ॥੧੦੩॥ ਅਗਰ ਯਕ ਬਰਾਯਦ ਦਹੋ ਦਹ
ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਨਿਗਹਬਾਨ ਉ ਰਾ ਸ਼ਬਦ ਕਿਰਦਗਾਰ ॥੧੦੪॥ ਤੁਰਾ ਗਰ ਨਜ਼ਰ ਹਸਤ ਲਸ਼ਕਰ ਵ ਜ਼ਰ ॥
ਕਿ ਮਾ ਰਾ ਨਿਗਹ ਅਸਤੁ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ੁਕਰ ॥੧੦੫॥ ਕਿ ਉ ਰਾ ਗਰੂਰ ਅਸਤ ਬਰ ਮੁਲਕੁ ਮਾਲ ॥ ਵ ਮਾ
ਰਾ ਪਨਾਹ ਅਸਤੁ ਯਜ਼ਦਾਂ ਅਕਾਲ ॥੧੦੬॥ ਤੂ ਗਾਫਿਲ ਮਸ਼ੋ ਜੀ ਸਿਪੰਜੀ ਸਰਾਇ ॥ ਕਿ ਆਲਮ
ਬਗ਼ਜ਼ਰਦ ਸਰੇ ਜਾ ਬਜਾਇ ॥੧੦੭॥ ਬੰਬੀ ਗਰਦਸ਼ਿ ਬੇਵਫਾਈ ਜ਼ਮਾਂ ॥ ਕਿ ਬਰ ਹਰ ਬਿਗੁਜ਼ਸ਼ਤ
ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ ॥੧੦੮॥ ਤੂ ਗਰ ਜ਼ਬਰ ਆਜ਼ਜ਼ ਖਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ ॥ ਕਸਮ ਰਾ ਬ ਤੇਸ਼ਹ ਤਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ
॥੧੦੯॥ ਚੁਹਕ ਯਾਰ ਬਾਸ਼ਦ ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ॥ ਅਗਰ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਰਾ ਬਸਦ ਤਨ ਕੁਨਦ ॥੧੧੦॥
ਖਸਮ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਗਰ ਹਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ ॥ ਨ ਯਕ ਮੁਇ ਉ ਰਾ ਅਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ ॥੧੧੧॥

ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦੀ ਕਥਾ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਕੋ ਨਮੋ ਕਰੋਂ ਸੋ ਹਿਤ ਚਿਤਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਗਰੰਥ ਇਹ ਤੁਮਮਮ ਹੋਇਸਹਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਮਤ ਸਤ੍ਰੁਹ ਕੇ ਵਿਖੇ, ਪੰਚਾਵਨ ਅਧਕਾਇ ॥
ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਮੇਂ, ਸੰਗਤ ਜੁੜੀ ਸੁਹਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਲਾਯੋ ਅਧਿਕ ਦੀਵਾਨ ॥
ਸਿਖਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ, ਦੇਤ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਤਿ ਭਗਤ ਗੁਰ, ਬਿਨਤੀ ਅਦਿਕ ਸੁ ਕੀਨ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਰਿਦਾ ਸਿਖਲਖ ਲੀਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉ ਵਾਚ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਮਾਂਗੋ ਵਰ ਜੋ ਤੁਮ ਮਨ ਆਈ ॥ ਦੇਵੋਂ ਸਕਲ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈਂ ॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਕੀ ਚਾਹ ਤੁਮਾਰੇ
॥ ਦੇਤ ਨਹੀਂ ਤੁਮੇ ਜਤਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਕੀ ਇਛਾ ਧਰੋ ॥ ਦੇਵੋਂ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੰਸਾ ਕਰੋ
॥ ਐਸੀ ਵਸਤ ਜਗਤ ਮੈਂ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਦੇਵੋਂ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ॥

ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਉ ਵਾਚ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹੈ ਗੁਰ ਮੋਕੋ ਸੰਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੋ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਕਲਜੁਗ ਕੀਨਾ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਾ
॥ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਕੋ ਮਾਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਪਾਪੀ ਚੈਨ ਕਰਤ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸਭ ਭਏ
ਦੁਖਾਰੇ ॥ ਵਰਣ ਆਸ਼੍ਰਮ ਮਰਯਾਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਵਿਖਯਨ ਕੇ ਹੂਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪਾਪ ਬਨਜ ਸਭ ਹੀ ਕਰੈਂ, ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੁਨੈਂ ਨ ਕਾਨ ॥
ਨਰਕਨ ਸੇ ਕਿਹ ਬਿਧ ਛੁਟੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੇ ਬਖਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਉ ਵਾਚ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਧੰਨ ਧੰਨ ਤੂੰ ਸਿਖ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੋਹਿ ਰੁਚ ਲਾਗੀ ॥ ਕੋਈ ਹੋਇ ਜੋ ਕਲਜੁਗ
ਘਾਤਕ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਨ ਤੇ ਹਰੇ ਸੁ ਪਾਤਕ ॥ ਗੋ ਕੇ ਹੱਤਨ ਪਾਪ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਤੇ
ਨਾਸੈ ਸੋਈ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖੇ ਭੇਵਾ ॥ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸ਼ਨ
ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਕੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਉਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਕਲਜੁਗ ਭਾਰੀ ਸੁਗਮ ਉਪਾਇ ॥ ਅਬ
ਤੁਮ ਕੋ ਹਮ ਦੇਂਹ ਬਤਾਇ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅੱਖਰ ਮੁਖੇਂ ਉਚਾਰੋ ॥ ਵਾਕੋ ਜਾਪ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਧਾਰੋ ॥
ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਰਖੀਜੈ ॥ ਬਿਧ ਕੇ ਸਹਿਤ ਪਾਠ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੇਕਰ ਪਾਠ ਨ ਜਾਨਈ, ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਨਿਜ ਕਾਨ ॥
ਸੋ ਫਲ ਨਿਸਚੈ ਪਾਵਈ, ਸੁਨ ਅੰਗਦ ਧਰ ਧਿਆਨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਨੀਆਂ ਬਰਤ ਕੋ, ਕਰੇਂ ਜੋ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
ਜਥਾ ਸ਼ਕਤਿ ਪਰਸ਼ਾਦ ਕਰ, ਜੋ ਸਿਖਾਨ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਾਕਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੋ, ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਹਿੰ ॥
ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰ ਕਾਮ ਮੋਖ, ਸਭ ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਇ ਜਾਹਿੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਧੇਨ ਕੋਟ ਨਰ ਦਾਨ ਜੋ ਕਰੇ ॥ ਅਸ ਮੇਧ ਜਗ ਫਲ ਕੋ ਧਰੇ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਮਨਾ ਜਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਵਰਖ ਮਾਂਹਿ ਸੁਤ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਤ੍ਰਿਯਾ ਵਸ ਕੀਨਾ ਜੋ ਚਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਬਨ ਕੋ ਮਨ ਮਹਿੰ ਗਹੈ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਉਧਾਰ ਹਿਤ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈਂ ਤੋਹਿ ॥
ਜਹਿ ਸੁਨੇ ਭਵਸਿੰਧ ਤਰੈਂ ਜਮ ਮਾਰਗ ਨਹਿ ਜੋਹਿ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਕੋ ਰਾਖੈ ਜੋ ਨਰ ਨਾਰ ॥
ਮਾਤ ਉਦਰ ਆਵਤ ਨਹੀਂ ਭਵਨਿਧ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਉਤਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਬ ਸੁਨੋ
ਅਗਾਰੀ ॥ ਯਹਿ ਬਰਤਕੀ ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਕਹੋ ਏਕ ਇਤਿਹਾਸਾ ॥ ਸੰਗਤਿ ਆਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਦੀ ਪਰ ਛਾਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਮੈਨ ਦੇਖਤ ਜਿਹ ਲਾਜੈ ॥ ਮਾਈ
ਇਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬਿਨੇ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸੁਤ
ਨਾਹੀਂ ॥ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੋ ਮੈ ਤਾਂਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਸ ਕਰਿ ਉਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਹਮਰੇ ਤੇ ਕਛੁ
ਨਾਹਿ ਅਧੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਮਾਥੇ ਲਿਖਿਓ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਈ ਨੇ ਪੁਨ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ਤੁਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਲਿਖ ਦੇਵੋ ਹਾਥਾ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਜਗਤ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਤਬੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਏ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਖਾ ॥
ਨਿਜ ਕਰ ਲਿਖਾ ਸੁ ਤਾਕੇ ਮਾਥਾ ॥ ਏਕ ਅੰਕ ਤੇ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸਾਤਾ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ
ਮੈਂ ਰਾਤਾ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅਖਰ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖੇ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਲੈ ਹਿਰਦੇ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤ ਸੂਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿ
ਹੋਇ ਸੋਈ ॥ ਸਪਤ ਰਿਖੀ ਜਗ ਭੀਤਰ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਈ ਹਰਖਤ ਭਈ ॥ ਵਿਦਾ
ਮਾਂਗ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬਰਤ ਕੋ ਰਾਖਾ ॥ ਝੁਠ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਮੁਖ ਤੇ

ਭਾਖਾ ॥ ਬਾਹਿਰ ਜਾਇ ਕੀਓ ਇਸ਼ਨਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਨੋ ਧਯਾਨ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅਖਰ
ਮੁਖੋਂ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਧਾਰੇ ॥ ਪਾਠ ਸਮਾਪਤ ਜਬ ਹੀ ਕੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਭਏ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾ ਕਰ ਭਈ
ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਕੋ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਸੰਗਤ ਬੋਲ ਇਕਠੀ ਕੀਨੀ ॥ ਕੀਰਤਨੀਏਂ
ਕੀਰਤਨ ਕੋ ਕਰੈਂ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਰਰੈਂ ॥ ਪਾਇਆ ਭੋਗ ਦੀਆ ਵਰਤਾਈ ॥
ਸੰਗਤ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿਖਨ ਕੋ ਘਰ ਲੇ ਗਈ ॥ ਆਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਵਤ ਭਈ
॥ ਚਰਨ ਧੋਇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲੀਨਾ ॥ ਰਹਿਯੋ ਸੋ ਗ੍ਰਹਿ ਮੇਂ ਸਿੰਚਨ ਕੀਨਾ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਯੋ
ਸਹ ਪਿਆਰ ॥ ਸੰਤਨ ਸੌਂ ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਹਮ ਸੇ ਨਹਿੰ ਸੇਵਾ ਬਨ ਆਈ ॥ ਸਿਖਨ
ਰੀਤ ਨਾ ਜਾਨੌਂ ਕਾਈ ॥ ਪਤਿ ਸੰਤਨ ਸੌਂ ਬੋਲਾ ਐਸਾ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਹੈ ਕੈਸਾ ॥ ਸੰਤਨ
ਕਹਾ ਸੁਨੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮ ਨਸਾਈ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਚਿਤ੍ਰਸੇਨ	ਇਕ	ਨਾਮ	ਗੁਰ	ਕੋ	ਸਿਖ	ਸਦਾਵਈ	॥
ਸੰਗਲਦੀਪ	ਸੋ	ਨਾਮ	ਭਰ	ਜਹਾਜ਼	ਸੋ	ਲੇ ਚਲਾ	॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਪਹੁੰਚਤ ਭਯੋ ਸੁ ਤਹਾਂ, ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵ ਨਾਭੀ ਜਹਾਂ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਜਿੰਹ ਕਰੀਂ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਨ ਮੈਂ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ, ਦੇਹੁਰੇ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋਂ ॥
ਹਾਥ ਲੀਨ ਭਰ ਥਾਰ, ਪਤਾਸੇ ਮੰਗਵਾਇ ਕੇ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਦੇਖ ਨਗਰ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਸਾਰੋ ॥ ਸਭ ਦਰਵਾਨ ਪਰ ਬੰਦਨ ਵਾਰੋ ॥ ਦਵਾਰੇ ਉਪਰ ਨੌਬਤ ਵਾਜੇ
॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਲਾਜੇ ॥ ਘਰ ਘਰ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈ ਨਾਰੀ ॥ ਜੋਗਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਨੇ
ਵਾਰੀ ॥ ਮੋਹਨ ਕਰੇ ਸੁ ਮੰਗਲ ਗਾਨਾ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਕੋ ਦਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ
ਅਵਤਾਰ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦਿਵਸ ਮਝਾਰ ॥ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਬਰਤ ਤੇ ਅਧਕਾ ॥ ਰਾਮ ਨੌਮੀ
ਇਕਾਦਸ਼ਿ ਬ੍ਰਤ ਕਾ ॥ ਸਭ ਬਰਤਨ ਸੇ ਉਤਮ ਜਾਨੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਮੁਕਤ ਜੁ ਦਾਨੋ ॥
ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਕਰ ਆਵੈ ਤਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁਰਾ ਜਹਾਂ ॥ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੈਂ ਬਹੁ ਸਾਜ
ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਚਰਨ ਧੂੜ ਨਿਤ
ਲਾਵੈਂ ਮਾਥੇ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਬਹੁਤੇ ਰਸਭੀਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਮੈਂ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ॥ ਭੋਗ ਕਥਾ

ਕਾ ਪਾਯਾ ਜਬੈ ॥ ਆਰਤੀ ਕਰਤ ਭਏ ਮਿਲ ਸਭੈ ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸਭ ਭਵਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥
ਚਿਤ੍ਰਸੈਨ ਬੈਠਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਪੁਜਾਰੀ ਸੇ ਪੁਛਣ ਲਾਗਾ ॥ ਕੌਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪੁਰਬ ਹੈ ਆਜਾ ॥
ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦਿਨ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਪੁਰਬ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਨੋ ਸੋਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰਕੇ ਐਸੇ ਤਿਨ ਕਹਿਆ
॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮੁਖੋਂ ਅਲੈਆ ॥ ਕੁਛ ਦਿਨ ਤਹਾਂ ਤਿਨ ਕੀਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਤਬੈ ਬਰਤ ਕੀ
ਧਰ ਮਨ ਆਸਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਭਰ ਜਹਾਜ਼ ਗ੍ਰਹਿ ਕੋ ਚਲਾ ਅਟਕਿਓ ਮਗ ਕੇ ਮਾਂਹਿ ॥
ਰਖਕ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵੇ ਬਾਂਹਿ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਬ ਅਕਾਸ਼ ਬਾਨੀ ਭਈ, ਨਿਕਸੇ ਤਬੀ ਜਹਾਜ਼ ॥
ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਕੋ, ਕਰੋ ਦਿਵਸ ਹੈ ਆਜ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਕਾ ਬ੍ਰਤ ਰਾਖੋ ॥ ਅੱਖਰ ਜਾਪ ਪੈਂਤੀਸੀ ਭਾਖੋ ॥ ਪਾਠ ਸਮਾਪਤ ਜਬਹੀ ਭਇਆ
॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਇਆ ॥ ਆਂਖ ਉਘਾੜੀ ਦੇਖਣ ਲਾਗਾ ॥ ਛੁਟਿਓ ਪੋਤ ਕਨਾਰੇ

ਲਾਗਾ ॥ ਗ੍ਰਹਿ ਮੇਂ ਆਇਆ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਸੰਤ
ਸੁਨਾਈ ਕਥਾ ਰਸਾਲਾ ॥ ਸਿਖ ਕੋ ਮਨ ਦ੍ਰਵਿਓ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਥਾਨ ਭੇਟ ਏਕ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥
ਸੰਤਨ ਕੋ ਤਬ ਵਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੋ ਡੇਰੇ ਪਹੰਚਾਇ ॥ ਭੋਜਨ ਪੀਛੇ ਕਰਾ ਤਦਾਇ ॥
ਨਾਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਭਈ ॥ ਦਸਮੇਂ ਕੋ ਪੁਤਰ ਜਨਮਈ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸੁਨੋ ਸਿਖ ਤੁਮ ਸੋ ਕਹੋਂ, ਕਥਾ ਗੂੜ ਇਕ ਔਰ ॥
ਨੌਮੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿਖ ਇਕ, ਰਹੇ ਸੁ ਬੀਚ ਲਾਹੌਰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਲਵ ਪੁਰ ਸੇ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰ ਆਯੋ ॥ ਉਠ ਏਕ ਰਸਤੇ ਮਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਕਾਗ ਦੇਤ ਤਿਹ ਕੋ ਦੁਖ
ਭਾਰੀ ॥ ਕੀੜੇ ਪੜੇ ਸੁ ਦੇਹ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਦੇਖਯੋ ਸਿਖ ਦਯਾ ਮਨ ਆਈ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਫਲ
ਦੀਓ ਤਾਹੀਂ ॥ ਏਕ ਬਰਤ ਕਾ ਫਲ ਵਰ ਦੀਨੋ ॥ ਉਠ ਦੇਹ ਤਿਆਗਨ ਤਬ ਕੀਨੋ ॥ ਦਿੱਵ
ਦੇਹ ਧਰ ਉਸਤਿਤ ਕਰੀ ॥ ਸਿਖ ਪੂਛਨ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਘਰੀਂ ॥ ਕੌਣ ਅਹੇ ਤੂੰ ਮੋ ਕੋ ਕਹੋ ॥
ਉਠ ਜਨਮ ਮਹਿ ਤੁਮ ਕਿਮ ਲਹੋ ॥ ਸੁਨ ਸੰਤਾ ਮੈਂ ਸਾਚੀ ਭਾਖੋਂ ॥ ਤੁਮਤੇ ਗੁਹਜ ਨ ਰੰਚਕ
ਰਾਖੋਂ ॥ ਚੰਦੂ ਸ਼ਾਹ ਜੋਊ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥ ਉਠ ਜਨਮ ਤਬ ਪਾਇਓ ਭਾਰਾ ॥ ਸਰਾਪ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਪੂਰਾ ਭਇਆ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਇਆ ॥ ਮੈਂ ਜਾਵੋਂ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਾਸਾ ॥ ਜਨਮ

ਮਰਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸਾ ॥ ਏਹ ਚਲਿਤ੍ਰੁ ਦੇਖਾ ਸਿਖ ਜਬਹੀ ॥ ਨਿਸਚੈ ਭਇਓ ਸਿਖਨ ਮਨ
ਤਬਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਭ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾਂ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਔਰ ਸੁਨ, ਕਥਾ ਮਹਾਤਮ ਜੋਇ ॥
ਯਮ ਪੁਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਖ ਗਇਓ, ਦੇਖਨ ਲਾਗਾ ਸੋਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਸ਼ਟ ਦਸੋ ਨਰਕਨ ਬਿਖੇ ਪਰੇ ਹੈਂ ਜੀਵ ਅਪਾਰ ॥
ਤਪਤ ਤੇਲ ਸਮ ਤੜਪ ਹੈਂ ਕਰੈਂ ਜੋ ਹਾਹਾਕਾਰ ॥

ਚੋਪਈ ॥

ਸੁਤਾ ਏਕ ਦਰਬਨ ਕਉ ਲੀਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਜੋ ਨਰ ਥੀਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਚੋਰ ਹਰਾਮੀ ਖੋਰ
॥ ਤਿਸ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਠੌਰ ॥ ਇਸ ਥੀਂ ਆਦਿ ਔਰ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ॥ ਤਿਸੀ ਨਰਕ ਮੇਂ
ਬਹੁ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੁਖੁ ਸੁ ਲੀਏ ਛੁਡਾਏ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅਖਰ ਜਾਪ ਕਰਾਏ ॥ ਜਾਪ
ਮਹਾਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਸਭ ਕੋ ਕਾਢ ਨਰਕ ਤੇ ਲੀਆ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਕੀ ਬਿਧੀ ਸੁਨਾਵੋ ਮੋਹਿ ॥
ਪੈਂਤੀ ਅਖਰ ਜਾਪ ਕੋ ਕਰੈ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਸੋਇ ॥

ਚੋਪਈ ॥

ਕਿੰਚਤ ਕਰ ਸੇ ਤੋਹਿ ਉਚਾਰੋਂ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਪੁਕਾਰੋਂ ॥ ਸਾਰ ਸੋ ਮੋਪੈ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਇ
॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੋਇ ਦੇਉ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ
ਕਰ ਨੁਾਇ ॥ ਜਾਪ ਜਪੁ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹ ਲੀਜੈ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅਖਰੀ
ਜਾਪ ਜਪੀਜੈ ॥ ਪਾਠ ਸਮਾਪਤ ਤਬਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੇਵੈ ॥ ਗ੍ਰਹਿ ਕਾਰਜ ਜਾਕੈ ਫਿਰ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇਕਰ ਪਿਆਸ ਲਗੈ ਜਲ ਪੀਜੈ ॥
ਸੰਸਾ ਭਰਮ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਜੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਦੂਰ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜੇਕਰ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਜਾਨੈਂ
॥ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਭੀਨੀ ਰਸ ਕਾਨੈ ॥ ਜਾਮ ਤੀਸਰੇ ਜਾ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮਨ ਚਿਤ ਕੋ
ਸਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤਿ ਭੇਟਾ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਕੜਾਹ ਕਰ ਲੇਵੈ ॥ ਆਰਤੀ ਕਰ ਪਾਛੈ
ਵਰਤਾਵੈ ॥ ਸੰਗਤ ਤਬ ਉਠਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਸਿਖਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਚਰਨ ਧੋਇ
ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲਾਵੈ ॥ ਸੇਸ ਵਧੇ ਤਬ ਭਵਨ ਸਿੰਚੇਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਛਕਾਇ ਆਪ ਤਦ ਜੇਵੈ ॥
ਰਾਤਨ ਮੇਂ ਜਗਰਾਤਾ ਕਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਮੁਖੋਂ ਉਚਾਰੇ
॥ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ਆਗੇ ਔਰ ਸੁਨਨ ਕੀ ਚਾਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਔਰ

ਸੁਨਾਇ ॥ ਸਤਿ ਬਰਤ ਸਭ ਕੋ ਹੈ ਧਰਮ ॥ ਪਤੀ ਬਰਤ ਨਾਰੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਈ ਬਰਤ
ਦੀਨਤਾ ਧਾਰੇ ॥ ਆਪ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਰੀ ਬਰਤ ਖੰਡਨ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਕੇ
ਬਿਖੇ ਨਗਨ ਜਬ ਨੁਾਇ ॥ ਇਕ ਨਾਰੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੇਂ ॥ ਸਰੋਤਾ ਕਾ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵੇਂ ॥
ਦੇਵ ਅੰਗਨਾ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਜਲ ਕਾ ਦੇਖ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਬਸਤਰ ਦੀਨੇ ਸਕਲ ਉਤਾਰ
॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਕਰ ਨਹਾਈ ਨਾਰ ॥ ਸੂਰਜ ਕੋ ਜਲ ਦਾਨ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਮੁਖ ਨਗਨ
ਹੋਇ ਕੀਨਾ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਰਿਖ ਨਿਕਸਯੋ ਆਇ ॥ ਤਾਕੋ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਨਸਾਏ ॥ ਸਰਾਪ
ਦੀਓ ਤਿਸ ਕੋ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਸ਼ਟਾਤੁਮ ਰਾਖਸ਼ ਹੋ ਨਾਰੀ ॥ ਸਰਾਪ ਸੁਨਤ ਬਹੁਤ ਭੈ ਪਾਯੋ ॥
ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬਿਨੈ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਰਾਪ ਅੰਤ ਭਾਖੋ ਮੁਨਿ ਨਾਥਾ ॥ ਤਬ ਸੁਨ ਕਹਾ ਰਹੇ ਵਿਚ
ਮਾਥਾ ॥ ਅੰਡਜ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕੋ ਗਹੇ ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਉਦਰ ਬਿਖੈ ਦੁਖ ਸਹੇ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਜੀਅ
ਸੋਧਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਈ ਤੁਮ ਕੋ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋ ਤ੍ਰੀਅ ਬਰਤ ਕੇ ਦਿਨ ਮੇਂ, ਨਗਨ ਕਰੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ॥
ਤਾਂ ਕਾ ਬ੍ਰਤ ਫਲ ਨਾਸ ਹੋਇ, ਸਵਰਗ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਨ ॥

ਚੋਪਈ ॥

ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਇਕ ਸਿਖਿਆ ਭਾਖੋਂ ॥ ਅਪਨੇ ਸਿਖਨ ਕੇ ਹਿਤ ਰਾਖੋ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਮੇਰੇ ਬਚ
ਮਾਨੋਂ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪਰਾਪਤ ਠਾਨੋਂ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਬਰਤ ਕੋ ਰਾਖੋ ॥ ਸੰਗ ਮਲੇਛ ਦੂਰ ਤੇ
ਨਾਸੋ ॥ ਸੁੱਧ ਰਿਦੇ ਹੋਇ ਮਮ ਢਿਗ ਆਵੈ ਤਾਕੋ ਪਾਪ ਨ ਛੋਹਣ ਪਾਵੇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪੈਂਤੀਸ	ਅਖਰੀ	ਜਾਪ	ਸੁਨ	ਤਾਕੇ	ਸਮ	ਨਹੀਂ	ਕੋਇ	॥
ਸਭ	ਫਲਦਾਇਕ	ਪਾਠ	ਹੈ	ਮਨ	ਬਾਂਛਤ	ਸੁਖ	ਹੋਇ	॥

ਪੈਂਤੀਸ ਆਖਰੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉ ਆ ਈ ਸਾ ਹਾ

ਓਅੰਕਾਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਤਮ ਸੁਧ ਅਕ੍ਰੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਈਸ ਜੀਵ ਮਹਿ ਭੇਦ ਨਾ ਜਾਨੋ ॥ ਸਾਧ ਚੋਰ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨੋ ॥
ਹਸਤੀ ਚੀਟੀ ਤ੍ਰਿਣ ਲੋ ਆਦੰ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡਤ ਬਸੈ ਅਨਾਦੰ ॥੧॥

ਕਾ ਖਾ ਗਾ ਘਾ ਙਾ

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਅਕਰਤਾ ਕਹੀਐ ॥ ਭਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਗਤ ਸਿਉ ਲਹੀਐ ॥
ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਛੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਅਦਵੈਤ ਅਲੇਖੰ ॥
ਗਾਤ ਗਰਾਮ ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ॥ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਅੰਤਰ ॥

ਘਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸਦਾ ਅਖੰਡਤ ॥ ਛਿਆਨ ਬੋਧ ਪਰਮਾਤਮ ਪੰਡਤ ॥੨॥

ਚਾ ਛਾ ਜਾ ਝਾ ਵਾ

ਚਾਪ ਗਯਾਨ ਕਰ ਜਾਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਛਾਯਾ ਦਵੈਤ ਸਗਲ ਉਠ ਭਾਜੈ ॥
ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਸਖੋਪਤ ਤੁਰੀਆ ॥ ਆਤਮ ਭੂਪਤ ਕੀ ਇਹ ਪੁਰੀਆ ॥
ਝੁਨਤਕਾਰ ਅਨਹਦ ਘਨ ਘੋਰੰ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਭੀਤਰ ਅਤਿ ਛਬ ਜੋਰੰ ॥
ਵਾਣਤ ਜੋਗੀ ਇਆ ਰਸ ਬਾਤਾ ॥ ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਅਮੀ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੩॥

ਟਾ ਠਾ ਡਾ ਢਾ ਣਾ

ਟਾਰਨ ਭਰਮ ਅਘਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਦੈਨਾ ॥
ਠਾਕਤ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੰ ॥ ਡਾਰਿ ਸੁਧਾ ਮੁਖ ਅਪਦਾ ਹਰਣੰ ॥
ਢਾਪਤਿ ਦਵੈਤ ਅੰਧੇਰੀ ਮਨ ਕੀ ॥ ਣਾਸਤਿ ਗੁਰ ਭ੍ਰਮਤਾ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ॥੪॥

ਤਾ ਥਾ ਦਾ ਧਾ ਨਾ

ਤਾਰਨ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਮਧ ਬਾਤ ਪਰੋਈ ॥
ਥਾਨ ਅਦਵੈਤ ਤਬੀ ਜਾਇ ਪਰਸੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਗੁਰੂ ਪਗ ਦਰਸੈ ॥

ਦਾਰਿਦ ਰੋਗ ਮਿਟੈ ਸਭ ਤਨ ਕਾ ॥ ਗੁਰ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਾ ॥
ਧਨ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਨਾਨਾ ਨੇਤ ਬੇਦ ਜਸ ਗਾਤੇ ॥੫॥

ਪਾ ਫਾ ਬਾ ਭਾ ਮਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧਾਂਤ ਕੀਓ ਬਖਯਾਨਾ ॥
ਫਾਸ ਕਟੀ ਦਵੈਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਸ਼ਬਦ ਅਨਾਹਦ ਤੂਰੇ ॥
ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਥ ਭਯੋ ਮੇਲਾ ॥ ਭੰਗ ਦਵੈਤ ਹਉ ਸਦਾ ਅਕੇਲਾ ॥
ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਦੋਊ ਜਰ ਗਏ ॥ ਜੋਊ ਥੇ ਸੋਊ ਪੁਨ ਭਏ ॥੬॥

ਯਾ ਰਾ ਲਾ ਵਾ ਤਾ

ਯਾ ਕਿਰਿਆ ਕਉ ਸੋਊ ਪਛਾਨੇ ॥ ਅਦਵੈਤ ਅਖੰਡ ਆਪ ਕਉ ਮਾਨੇ ॥
ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਮਹਿ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖੰ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰ ਅਨਾਦ ਅਭੇਖੰ ॥
ਤਾੜ ਮਿਟੀ ਆਤਮ ਦਰਸਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਯਾਨ ਜੋਤਿ ਤਬ ਭਾਨਾ ॥
ਲਿਵ ਲੀਨ ਭਏ ਆਤਮ ਮਧ ਐਸੇ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਜਲਹਿ ਭੇਦ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥
ਵਾਸਦੇਵ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਓਅੰ ਸੋਹੰ ਆਤਮ ਸੋਊ ॥੭॥

ਮਹਲ
ਓਅੰ

ਦਸਵੇ
ਸ੍ਰੀਅੰ

ਨਾਲ
ਹ੍ਰੀਅੰ

ਦੁਰਗਾ
ਲ੍ਰੀਅੰ

ਮੰਤਰ
ਸੁੰਦ੍ਰੀ

ਰਲਾਇ
ਬਾਲਾਯਿ

ਲਿਖਿਆ
ਨਮਹ

॥
॥

ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕਾ ॥
ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ, ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਆਗੈ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇ ਦਸਖਤ ॥
ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਈ ॥

ਪ੍ਰਣਵੋ, ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ, ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ
ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚਤ੍ਰੁ ਦਸ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੧॥ ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ
ਰੰਕ, ਜਿਹ ਇਕਸਰ ਜਾਨਾ ॥ ਅਦੁੈ ਅਲੱਖ, ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ,
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥ ਅਲੱਖ ਰੂਪ, ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥ ਬਰਨ

ਚਿਹਨ, ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਦੈ ਅਬਿਕਾਰਾ ॥੩॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਜਿਹ
ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰ ਮਿੱਤ੍ਰ, ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ, ਸਭਨ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਜਲ
ਥਲ ਮਹੀਅਲ, ਜਾਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥ ਅਨਹਦ ਰੂਪ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ, ਜਿਹ
ਬਸਤ ਭਵਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ, ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਤਾਇਓ
॥੫॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ, ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਨਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਦ੍ਰ, ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥ ਲੋਕ ਚੱਤ੍ਰ ਦਸ,
ਖੇਲ ਰਚਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰ, ਆਪ ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥੬॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਫਨਿੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਰਚੈ, ਸੁਭ ਚਾਰਾ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ
ਜਾਨੀ ॥੭॥ ਤਾਤ ਮਾਤ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਏਕ ਰੰਗ, ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ
ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭਹੂੰ, ਸਰਬ ਠੌਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੮॥ ਕਾਲ ਰਹਤ, ਅਨ ਕਾਲ ਸਰੂਪਾ
॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਜਾਤ ਪਾਂਤ, ਜਿਹ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ
ਦੇਵ, ਅਛੈ ਅਨ ਭਰਮਾ ॥੯॥ ਸਭ ਕੇ ਕਾਲ, ਸਭਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਦੋਖਨ ਕੇ
ਹਰਤਾ ॥ ਏਕ ਚਿੱਤ, ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ, ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ
॥੧੦॥

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤ ॥

ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇਕੈ, ਚੇਤਨਾ ਕੇ ਚਾਰ ਕੀਓ, ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇਕੈ, ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥
ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇਕੈ, ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ, ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ

॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਕੋ, ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਤੇ, ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ
॥੧॥੧੧॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ ਉਰਗ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆਧਰ, ਕਹੂੰ ਭਏ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ, ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਤ
ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਹਿੰਦੂਆ, ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗੁਪਤ ਜਪਿਓ, ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਤੁਰਕਾ, ਪੁਕਾਰੇ ਬਾਂਗ
ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕਾਬ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪੜਤ ਮਤ, ਕਤਹੂੰ ਕੁਰਾਨ ਕੋ, ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ
ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ
ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੨॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ, ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ, ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ, ਗੁਮਾਨ
ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੋ, ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਸੀ, ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ, ਛਪਾਇ
ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ, ਅਬਿਚਾਰ ਕੋ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ, ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ, ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ
ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ
ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੩॥੧੩॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਅਹਾਰੀ,
ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਰਦਾ ਭਵਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਮੰਗਲਾ ਮਿੜਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਸਿਆਮ ਕਹੂੰ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਧਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ ਗਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਜਤੀ, ਕਹੂੰ
ਕਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ
ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੪॥੧੪॥ ਕਹੂੰ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਕੰਠੀ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ,
ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਨ ਫਾਰੇ, ਕਹੂੰ ਡੰਡੀ ਹੁਇ ਪਧਾਰੇ, ਕਹੂੰ

ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਵਨ ਕੋ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪੈ ਧਰਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਸਾਧਤ ਸਿਲਾਹਨ ਕੋ,
ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਅਰ ਮਾਰਤ ਮਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਭਾਰ ਕੋ, ਉਤਾਰਤ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ,
ਕਹੂੰ ਭਵ ਭੂਤਨ ਕੀ, ਭਾਵਨਾ ਭਰਤ ਹੋ ॥੫॥੧੫॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੇ, ਨਿਦਾਨ ਕੋ ਬਤਾਵਤ
ਹੋ, ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀ, ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਪਯੂਖ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੀਵਤ ਪਿਵਾਵਤ
ਹੋ, ਕਤਹੂੰ ਮਯੂਖ ਉਖ, ਕਹੂੰ ਮਦ ਪਾਨ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਸੂਰ ਹੁਇ ਕੈ, ਮਾਰਤ ਮਵਾਸਨ ਕੋ,
ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਦੀਨ, ਕਹੂੰ ਦ੍ਰੁਬ ਕੇ ਅਧੀਨ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ
ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ, ਕਹੂੰ ਭੂਮ, ਕਹੂੰ ਭਾਨ ਹੋ ॥੬॥੧੬॥ ਕਹੂੰ ਅਕਲੰਕ, ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਮਯੰਕ, ਕਹੂੰ
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਜੰਕ, ਕਹੂੰ ਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਧਰਮ, ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕੇ ਹਰਮ, ਕਹੂੰ
ਕੁਤਸਤ ਕੁਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ
ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਨਰ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਾਲਾ
ਧਰੇ ਛੈਲ ਭਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਕ ਵਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਲ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥੭॥੧੭॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗੱਵਯਾ,
ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ, ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਕੇ ਨਚਯਾ, ਕਹੂੰ ਨਰ ਕੋ ਅਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬਦੇ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ
ਕਕੋ ਕੀ ਕਹਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ, ਕਹੂੰ ਰਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ,
ਕਹੂੰ ਧੇਨ ਕੇ ਚਰੱਯਾ, ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵੱਯਾ, ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ॥ ਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ,
ਕਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾਦਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਨ੍ਰਿਦੋਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ॥੮॥੧੮॥
ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੇ ਭੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਬਚੱਯਾ, ਦੂਧ ਪੂਤ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ, ਰੋਗ ਸੋਗ ਕੇ ਮਿਟੱਯਾ, ਕਿਧੋ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮਾਨ ਹੋ ॥
ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਅਦੈ ਅਵਤਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸੂਰਤਿ ਹੋ, ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੀ
ਸਾਨ ਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਕੇ ਜਾਲ ਹੋ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੋ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸੂਲ ਹੋ, ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ
ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ॥੯॥੧੯॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੋ ਬਿਖਾਦ, ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਕੋ ਨਨਾਦ,
ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਅਉ ਅਨੀਤ,
ਕਹੂੰ ਜ੍ਹਾਲਾ ਸੀ, ਜਗਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਕਹੂੰ ਇਕਾਤੀ ਕੋ ਜਾਪ, ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਕੋ ਅਤਾਪ,
ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਤੇ ਡਿਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬਰ ਦੇਤ, ਕਹੂੰ ਛਲ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ, ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਰਬ
ਠਉਰ, ਏਕ ਸੇ ਲਗਤ ਹੋ ॥੧੦॥੨੦॥

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥ ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁੱਧ
ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ
ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ
ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥ ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕੋਟ
ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੌਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ
ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਤੇ ਭਏ, ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤ, ਅੰਤ ਕੋ, ਨਾਂਗੇ
ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥ ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ

॥ ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਯ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ
ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਗਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ,
ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥ ਤੀਰਥ ਨੁਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ
ਬਿਸੇਖੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ
ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ
ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥ ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹੱਲੈਂਗੇ ॥ ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ,
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ
ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥ ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥
ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥ ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ,
ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ
ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥੨੬॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥ ਜੀਵ ਜਿਤੇ
ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ,
ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ
॥੭॥੨੭॥ ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੌਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥ ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ,
ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ

ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥ ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ
॥੮॥੨੮॥ ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੁੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
ਨ੍ਰਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥ ਬਾਸੁ ਕੀਓ,
ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੌਂ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ,
ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥ ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ,
ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥ ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੋ
ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥ ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥ ਕੂਰ
ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥

ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਭਿੱਜ
ਤੇਜ ਉਦਾਰ ॥੧॥੩੧॥ ਅਨਭਿੱਜ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਸਭ ਜਗਤ ਭਗਤ ਮਹੰਤ ॥ ਜਸ ਤਿਲਕ
ਭੂ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੩੨॥ ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਸਭ ਲੋਕ
ਸੋਕ ਬਿਦਾਰ ॥ ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੩॥੩੩॥ ਅਨਖੰਡ
ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਭ ਥਾਪਿਓ ਜਿਹ ਥਾਪ ॥ ਅਨਖੇਦ ਭੇਦ ਅਛੇਦ ॥ ਮੁਖ ਚਾਰ ਗਾਵਤ ਬੇਦ
॥੪॥੩੪॥ ਜਿਹ ਨੇਤ ਨਿਗਮ ਕਹੰਤ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਬਕਤ ਬਿਅੰਤ ॥ ਅਨਭਿੱਜ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ
॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮਿਤ ਅਥਾਪ ॥੫॥੩੫॥ ਜਿਹ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਰਚਿਓ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ

॥ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਅਖੰਡ ॥ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੬ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਹ ਅੰਡ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕੀਨੇ
ਸੁ ਚੌਦਹ ਖੰਡ ॥ ਸਭ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਅਬਿਯਕਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ॥ ੭ ॥ ੩੭ ॥ ਜਿਹ
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਸੂਲ ॥ ਬਿਨੁ
ਭਗਤ, ਕੋ ਨ ਕਬੂਲ ॥ ੮ ॥ ੩੮ ॥ ਕਈ ਸਿੰਧ ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ੍ਰ ॥ ਕਈ ਮੱਛ ਕੱਛ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ॥
ਕਈ ਦੇਵ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ੯ ॥ ੩੯ ॥ ਕਈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਰ
ਬੁਹਾਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥ ਕਈ ਰੁੱਦ੍ਰ ਛੁੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪ ॥ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਨੂਪ
॥ ੧੦ ॥ ੪੦ ॥ ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ ਭਣੰਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਭੇਦ ਕਹੰਤ ॥ ਕਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਬਖਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਕਥਤ ਹੀ ਸੁ ਪੁਰਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ੪੧ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ
ਤਾਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੇਸ ਉਦਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ੪੨ ॥ ਕਹੂੰ
ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਦੁਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਗ
ਕਰਮ ਉਦਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ੪੩ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਅਨੂਪ ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਰਾਜ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਕਹੂੰ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥ ੧੪ ॥ ੪੪ ॥ ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਫਿਰੰਤ ॥
ਕਈ ਏਕ ਠੌਰ ਇਸਥੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਜਲ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ਕਹੂੰ ਸਹਤ ਤਨ ਪਰ ਤਾਪ
॥ ੧੫ ॥ ੪੫ ॥ ਕਹੂੰ ਬਾਸ ਬਨਹਿ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਤਨਹਿ ਸਹੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ
ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ ਉਦਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ੪੬ ॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਭਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਮ
ਕਰਤ ਅਕਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ॥ ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਰਾਜ ਅਨੂਪ ॥ ੧੭ ॥ ੪੭ ॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗ

ਸੋਗ ਬਿਹੀਨ ॥ ਕਹੂੰ ਏਕ ਭਗਤ ਅਧੀਨ ॥ ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਆਸ
ਅਵਤਾਰ ॥੧੮॥੪੮॥ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਉਚਰੰਤ ॥ ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ
ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਫਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸ ॥੧੯॥੪੯॥ ਸਭ ਕਰਮ, ਫੋਕਟ ਜਾਨ ॥ ਸਭ ਧਰਮ,
ਨਿਹਫਲ ਮਾਨ ॥ ਬਿਨ ਏਕ, ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਭਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥੨੦॥੫੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਘੁ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹਰੀ ॥ ਥਲੇ ਹਰੀ ॥ ਉਰੈ ਹਰੀ ॥ ਬਨੇ ਹਰੀ ॥੧॥੫੧॥ ਗਿਰੇ ਹਰੀ ॥ ਗੁਫੇ ਹਰੀ ॥
ਛਿਤੇ ਹਰੀ ॥ ਨਭੇ ਹਰੀ ॥੨॥੫੨॥ ਈਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਉਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਜਿਮੀ ਹਰੀ ॥ ਜਮਾ ਹਰੀ
॥੩॥੫੩॥ ਅਲੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦੋਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖ ਹਰੀ ॥੪॥੫੪॥
ਅਕਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥੫॥੫੫॥ ਅਜੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥
ਅਮੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਸੁਤੇਜ ਹਰੀ ॥ ਅਤੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥੬॥੫੬॥ ਅਜਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਤ ਹਰੀ ॥
ਅਮਿਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਅਮਾਤ ਹਰੀ ॥੭॥੫੭॥ ਅਰੋਗ ਹਰੀ ॥ ਅਸੋਕ ਹਰੀ ॥ ਅਭਰਮ ਹਰੀ
॥ ਅਕਰਮ ਹਰੀ ॥੮॥੫੮॥ ਅਜੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ
॥੯॥੫੯॥ ਅਖੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਭੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਡੰਡ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਰੀ ॥੧੦॥੬੦॥
ਅਤੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਜੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਵ ਹਰੀ ॥੧੧॥੬੧॥ ਭਜੋ ਹਰੀ ॥ ਥਪੋ
ਹਰੀ ॥ ਤਪੋ ਹਰੀ ॥ ਜਪੋ ਹਰੀ ॥੧੨॥੬੨॥ ਜਲਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਥਲਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਨਦਿਸ
ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਨਦਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥੧੩॥੬੩॥ ਬ੍ਰਿਛਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਪਤਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਛਿਤਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥

ਉਰਧਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥੧੪॥੬੪॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਰਟਸ ਤੁਅੰ ॥ ਠਟਸ ਤੁਅੰ
॥੧੫॥੬੫॥ ਜਿਮੀ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਜਮਾ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਮਕੀ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਮਕਾ ਤੁੰਗੀਂ ॥੧੬॥੬੬॥ ਅਭੂ
ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਅਭੈ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਅਭੂ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਅਭੈ ਤੁੰਗੀਂ ॥੧੭॥੬੭॥ ਜਤਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਬ੍ਰਤਸ
ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਗਤਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਮਤਸ ਤੁੰਗੀਂ ॥੧੮॥੬੮॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥
ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥੧੯॥੬੯॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ
॥ ਤੁੰਗੀਂ ਤੁੰਗੀਂ ॥੨੦॥੭੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥

ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ, ਗਜ ਗਦਹਾ ਬਿਭੂਤ ਧਾਰੀ, ਗਿਦੂਆ, ਮਸਾਨ ਬਾਸ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈਂ ॥
ਘੁਘੁ ਮਟ ਬਾਸੀ, ਲਗੇ ਡੋਲਤ ਉਦਾਸੀ, ਮ੍ਰਿਗ ਤਰਵਰ, ਸਦੀਵ ਮੋਨ ਸਾਧੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥
ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਧੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਹੀਜ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ; ਬੰਦਰਾ ਸਦੀਵ, ਪਾਂਇ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥
ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ
॥੧॥੭੧॥ ਭੂਤ ਬਨਚਾਰੀ, ਛਿਤ ਛਉਨਾ ਸਬੈ ਦੂਧਾਧਾਰੀ; ਪਉਨ ਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਸੁ ਭੁਜੰਗ
ਜਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਧਨ ਲੋਭ ਕੇ ਤਜੱਯਾ; ਤੇਤੋ ਗਊਅਨ ਕੇ ਜੱਯਾ, ਬ੍ਰਿਖ ਭੱਯਾ
ਮਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ; ਬਗੁਲਾ ਬਿੜਾਲ ਬ੍ਰਿਕ,
ਧਿਆਨੀ ਠਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਜੇਤੇ ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ, ਤਿਨੋ ਜਾਨੀ ਪੈ ਬਖਾਨੀ ਨਾਹਿ; ਐਸੇ ਨ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਮਨ, ਭੂਲ ਆਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥੨॥੭੨॥ ਭੂਮ ਕੇ ਬਸੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਭੂਚਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਨਭ ਕੇ

ਉਡੱਯਾ, ਸੋ ਚਿਰੱਯਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਫਲ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਬਾਂਦਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਆਦਿਸ
ਫਿਰੱਯਾ, ਤੇਤੋ ਭੂਤ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਜਲ ਕੇ ਤਰੱਯਾ ਕੋ, ਗੰਗੇਰੀ ਸੀ ਕਹਤ ਜਗ; ਆਗ ਕੇ
ਭਛੱਯਾ, ਸੋ ਚਕੋਰ ਸਮ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸੂਰਜ ਸਿਵੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਕਉਲ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦੇਤ; ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਸਿਵੱਯਾ, ਕੋ ਕਵੀ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੩॥੨੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਤਿੰਦੂਆ ਕਹਤ ਸਭ;
ਕਉਲ ਨਾਭ ਕਉਲ ਜਿਹ, ਤਾਲ ਮੈ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਗੂਜਰ, ਗੁਪਾਲ ਸਬੈ ਧੇਨਚਾਰੀ;
ਰਿਖੀਕੇਸ ਨਾਮ ਕੈ, ਮਹੰਤ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਧਵ ਭਵਰ ਔ ਅਟੇਰੂ ਕੋ, ਕਨੁਯਾ ਨਾਮ, ਕੰਸ
ਕੋ ਬਧੱਯਾ, ਜਮਦੂਤ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮੂੜ ਰੂੜ ਪੀਟਤ, ਨ ਗੂੜਤਾ ਕੋ ਭੇਦ ਪਾਵੈ; ਪੂਜਤ ਨ
ਤਾਹਿ, ਜਾਕੇ ਰਾਖੇ ਰਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੪॥੨੪॥ ਬਿਸ੍ਵਪਾਲ ਜਗਤਕਾਲ, ਦੀਨਦਿਆਲ ਬੈਰੀ ਸਾਲ;
ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ, ਜਮ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ, ਸਤੀ ਸਾਚੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ;
ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਭੂਖ ਪਿਆਸ, ਦੇਹ ਪੈ ਸਹਤ ਹੈ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਜਲ ਹੋਮ, ਪਾਵਕ ਪਵਨ
ਹੋਮ; ਅਧੋ ਮੁਖ ਏਕ ਪਾਂਇ ਠਾਢੇ, ਨ ਬਹਤ ਹੈ ॥ ਮਾਨਵ ਫਨਿੰਦ, ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦ;
ਬੇਦ ਔ ਕਤੇਬ, ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ ਹੈ ॥੫॥੨੫॥ ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੋਰ, ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ;
ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ, ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ;
ਇੰਦ੍ਰ ਸੋਂ ਨ ਰਾਜਾ, ਭਵ ਭੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦ
ਚਾਰੀ; ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ, ਤਪੱਸਿਆ, ਨ ਅਨਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ
ਅਧੀਨ; ਸਦਾ ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ, ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥੬॥੨੬॥ ਏਕ ਸਿਵ ਭਏ, ਏਕ

ਗਏ, ਏਕ ਫੇਰ ਭਏ; ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ, ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ
ਕੇਤੇ, ਬੇਦ ਔ ਪੁਰਾਨ ਕੇਤੇ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੂਹਨ ਕੈ, ਹੁਇ ਹੁਇ ਬਿਤਏ ਹੈ ॥ ਮੋਨਦੀ ਮਦਾਰ
ਕੇਤੇ, ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੇਤੇ; ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਤੇ, ਕਾਲ ਬਸ ਭਏ ਹੈ ॥ ਪੀਰ ਔ ਪਿਕਾਂਬਰ
ਕੇਤੇ, ਗਨੇ ਨ ਪਰਤ ਏਤੇ; ਭੂਮ ਹੀ ਤੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਭੂਮ ਹੀ ਮਿਲਏ ਹੈ ॥੭॥੭੭॥ ਜੋਗੀ
ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਬਡੇ ਬਡੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ; ਛਤ੍ਰ ਹੀ ਕੀ ਛਾਇਆ, ਕਈ ਕੋਸ ਲੋ ਚਲਤ ਹੈ ॥
ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦਾਬਤਿ ਫਿਰਤਿ ਦੇਸ; ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦ੍ਰੁਪ ਕੋ ਦਲਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਨ
ਸੇ ਮਹੀਪ, ਔ ਦਿਲੀਪ ਕੈਸੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ; ਬਡੇ ਅਭਿਮਾਨ, ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਦਾਰਾ ਸੇ
ਦਿਲੀਸਰ, ਦ੍ਰੁ ਜੋਧਨ ਸੇ ਮਾਨਧਾਰੀ; ਭੋਗ ਭੋਗ ਭੂਮ, ਅੰਤ ਭੂਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਹੈ ॥੮॥੭੮॥
ਸਿਜਦੇ ਕਰੇ ਅਨੇਕ, ਤੋਪਚੀ ਕਪਟ ਭੇਸ; ਪੋਸਤੀ ਅਨੇਕ ਦਾ, ਨਿਵਾਵਤ ਹੈ ਸੀਸ ਕੋ ॥ ਕਹਾ
ਭਇਓ ਮੱਲ ਜੋ ਪੈ, ਕਾਢਤ ਅਨੇਕ ਡੰਡ; ਸੋ ਤੋ ਨ ਡੰਡੋਤ, ਅਸਟਾਂਗ ਅਥਤੀਸ ਕੋ ॥ ਕਹਾ
ਭਇਓ ਰੋਗੀ, ਜੋ ਪੈ ਡਾਰਿਓ ਰਹਿਓ ਉਰਧ ਮੁਖ; ਮਨ ਤੇ ਨ ਮੂੰਡ ਨਿਹਰਾਯੋ, ਆਦਿ ਈਸ ਕੋ
॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਸਦਾ ਦਾਮਨਾ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਜਗਦੀਸ ਕੋ
॥੯॥੭੯॥ ਸੀਸ ਪਟਕਤ, ਜਾਕੇ ਕਾਨ ਮੈ ਖਜੁਰਾ ਧਸੈ; ਮੂੰਡ ਛਟਕਤ, ਮਿਤ੍ਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੁੰ ਕੇ ਸੋਕ
ਸੌਂ ॥ ਆਕ ਕੋ ਚਰੱਯਾ, ਫਲ ਫੂਲ ਕੋ ਭਛੱਯਾ; ਸਦਾ ਬਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮੱਯਾ, ਅਉਰ ਦੂਸਰੋ ਨ ਬੋਕ
ਸੌਂ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੇਡ, ਜੋ ਘਸਤ ਸੀਸ ਬ੍ਰਿਛਨ ਸੌਂ; ਮਾਟੀ ਕੋ ਭਛੱਯਾ ਬੋਲ, ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਜੋਕ ਸੌਂ
॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਭੇਟੈ ਪਰਲੋਕ ਸੌਂ

॥੧੦॥੮੦॥ ਨਾਚਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੋਰ, ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸੋਰ; ਸਦਾ ਘਨਘੋਰ ਘਨ, ਕਰਿਓ ਈ
ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਪਾਂਇ ਠਾਢੇ, ਸਦਾ ਬਨਮੈ ਰਹਤ ਬ੍ਰਿਛ; ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਂਵ ਭੂਮ, ਸ੍ਰਾਵਗ ਧਰਤ
ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ, ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ; ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ, ਦੇਸਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈ
॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਮਹਾ ਦਾਨ ਮੈ ਨ ਹੂਜੈ ਲੀਨ; ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ
ਹੈ ॥੧੧॥੮੧॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸ੍ਰਾਂਗੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ਬਨੈ; ਕਬਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਭੇਸ, ਬਨ
ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ; ਕਹੂੰ ਲੋਭ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ, ਸੌ ਅਨੇਕ
ਗੁਨ ਗਾਵਈ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਪੈ ਲਗਾਵੈ ਬਾਰੀ; ਕਹੂੰ ਡੰਡਧਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ,
ਲੋਗਨ ਭ੍ਰਮਾਵਈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਪਰਿਓ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਾਚਨ ਸੋ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵਈ ॥੧੨॥੮੨॥ ਪੰਚ ਬਾਰ ਗੀਦਰ, ਪੁਕਾਰੇ ਪਰੇ ਸੀਤ ਕਾਲ; ਕੁੰਚਰ ਔ
ਗਦਹਾ, ਅਨੇਕ ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਪੈ, ਕਲਵੱਤ੍ਰ ਲੀਓ ਕਾਂਸੀ ਬੀਚ; ਚੀਰ ਚੀਰ
ਚੋਰਟਾ, ਕੁਠਾਰਨ ਸੌ ਮਾਰਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਫਾਸੀ ਡਾਰ, ਬੂਡਿਓ ਜੜ ਗੰਗਧਾਰ; ਡਾਰ ਡਾਰ
ਫਾਸ ਠਗ, ਮਾਰ ਮਾਰ ਡਾਰਹੀ ॥ ਡੂਬੇ ਨਰਕ ਧਾਰ, ਮੂੜ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ; ਭਾਵਨਾ
ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰਹੀ ॥੧੩॥੮੩॥ ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਈਐ ਅਤਾਪ
ਨਾਥ; ਤਾਪਨਾ ਅਨੇਕ ਤਨ, ਘਾਇਲ ਸਹਤ ਹੈ ॥ ਜਾਪ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਯਤ ਅਜਾਪ
ਦੇਵ; ਪ੍ਰਦਨਾ ਸਦੀਵ, ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਉਚਰਤ ਹੈ ॥ ਨਭ ਕੇ ਉਡੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਈਯਤ;
ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪੰਛੀ, ਡੋਲਬੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਆਗ ਮੈ ਜਰੇ ਤੇ, ਗਤ ਰਾਂਡ ਕੀ ਪਰਤ ਕਰ; ਪਤਾਲ

ਕੇ ਬਾਸੀ, ਕਿਉ ਭੁਜੰਗ ਨ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੪॥੮੪॥ ਕੋਊ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਊ
ਜੋਗੀ ਭਇਓ; ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕੋਊ ਜਤੀ ਅਨਮਾਨਬੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ, ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ
ਸਾਫੀ; ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ, ਏਕੈ ਪਹਚਾਨਬੋ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੋਈ, ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਓਈ;
ਦੂਸਰੋ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ, ਭੂਲ ਭ੍ਰਮ ਮਾਨਬੋ ॥ ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ, ਸਭਹੀ ਕੋ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ; ਏਕ
ਹੀ ਸਰੂਪ, ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤ ਜਾਨਬੋ ॥੧੫॥੮੫॥ ਦੇਹਰਾ ਮਸੀਤ ਸੋਈ, ਪੂਜਾ ਅੰ ਨਿਵਾਜ
ਓਈ; ਮਾਨਸ ਸਬੈ ਏਕ ਪੈ, ਅਨੇਕ ਕੋ ਭ੍ਰਮਾਉ ਹੈ ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਛ, ਗੰਧੂਬ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ;
ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਦੇਸਨ ਕੇ, ਭੇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਏਕੈ ਨੈਨ, ਏਕੈ ਕਾਨ, ਏਕੈ ਦੇਹ ਏਕੈ
ਬਾਨ; ਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ, ਅੰ ਆਬ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਅਲਹ ਅਭੇਖ ਸੋਈ, ਪੁਰਾਨ ਅੰ ਕੁਰਾਨ
ਓਈ; ਏਕਹੀ ਸਰੂਪ, ਸਬੈ ਏਕ ਹੀ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥੧੬॥੮੬॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ ਤੇ, ਕਨੂਕਾ
ਕੋਟ ਆਗ ਉਠੇ; ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਆਗ ਮੈ ਮਿਲਾਹਿਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਧੂਰ
ਤੇ, ਅਨੇਕ ਧੂਰ ਪੂਰਤ ਹੈ; ਧੂਰ ਕੇ ਕਨੂਕਾ, ਫੇਰ ਧੂਰ ਹੀ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਨਦ ਤੇ,
ਤਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪਜਤ ਹੈ; ਪਾਨ ਕੇ ਤਰੰਗ, ਸਬੈ ਪਾਨ ਹੀ ਕਹਾਹਿਗੇ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਸ੍ਵ ਰੂਪ ਤੇ,
ਅਭੂਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥੧੭॥੮੭॥ ਕੇਤੇ ਕੱਛ
ਮੱਛ, ਕੇਤੇ ਉਨ ਕਉ ਕਰਤ ਭੱਛ; ਕੇਤੇ ਅੱਛ ਵੱਛ ਹੁਇ, ਸਪੱਛ ਉਡ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਕੇਤੇ ਨਭ
ਬੀਚ, ਅੱਛ ਪੱਛ ਕਉ ਕਰੈਗੇ ਭੱਛ; ਕੇਤਕ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੁਇ, ਪਚਾਇ ਖਾਇ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਜਲ ਕਹਾ,
ਥਲ ਕਹਾ, ਗਗਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਹਾ; ਕਾਲ ਕੇ ਬਨਾਏ ਸਬੈ, ਕਾਲ ਹੀ ਚਬਾਹਿ ਗੇ ॥ ਤੇਜ ਜਿਉ

ਅਤੇਜ ਮੈ, ਅਤੇਜ ਜੈਸੇ ਤੇਜ ਲੀਨ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥੧੮॥੮੮॥
ਕੂਕਤ ਫਿਰਤ ਕੇਤੇ, ਰੋਵਤ ਮਰਤ ਕੇਤੇ; ਜਲ ਮੈ ਡੁਬਤ ਕੇਤੇ, ਆਗ ਮੈ ਜਰਤ ਹੈ ॥ ਕੇਤੇ ਗੰਗ
ਬਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਮਦੀਨਾ ਮਕਾ ਨਿਵਾਸੀ; ਕੇਤਕ ਉਦਾਸੀ ਕੇ, ਭ੍ਰਮਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥ ਕਰਵਤ
ਸਹਤ ਕੇਤੇ, ਭ੍ਰਮ ਮੈ ਗਡਤ ਕੇਤੇ; ਸੂਆ ਪੈ ਚੜਤ ਕੇਤੇ, ਦੂਖ ਕਉ ਭਰਤਹੈ ॥ ਗੈਨ ਮੈ ਉਡਤ
ਕੇਤੇ, ਜਲ ਮੈ ਰਹਤ ਕੇਤੇ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਜਕ ਜਾਰੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥੧੯॥੮੯॥ ਸੋਧ
ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ, ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੋ ਬਡੇ; ਬੋਧ ਹਾਰੇ ਬੋਧਕ, ਪ੍ਰਬੋਧ ਹਾਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਘਸ ਹਾਰੇ
ਚੰਦਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰ; ਪੂਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹਨ, ਚਢਾਇ ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਗਾਹ ਹਾਰੇ
ਗੋਰਨ, ਮਨਾਇ ਹਾਰੇ ਮੜੀ ਮੱਟ; ਲੀਪ ਹਾਰੇ ਭੀਤਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਛਾਪਸੀ ॥ ਗਾਇ ਹਾਰੇ
ਗੰਧੂਬ, ਬਜਾਇ ਹਾਰੇ ਕਿੰਨਰ ਸਬ; ਪਚ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ, ਤਪੰਤ ਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ॥੨੦॥੯੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨ ਰਾਗੰ, ਨ ਰੰਗੰ, ਨ ਰੂਪੰ, ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ, ਨ ਦ੍ਰੈਖੰ ॥ ਨ ਕਰਮੰ, ਨ
ਭਰਮੰ, ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਪਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥੧॥੯੧॥ ਨ ਨੇਹੰ, ਨ
ਗੇਹੰ, ਨ ਕਾਮੰ, ਨ ਧਾਮੰ ॥ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਭਾਮੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ
ਸਰੂਪੰ ॥ ਸਦਾ ਸਿੱਧਦਾ, ਬੁੱਧਦਾ, ਬਿਰਧ ਰੂਪੰ ॥੨॥੯੨॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ
॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਕੋ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਕੈ
ਬਖਾਨੋ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੯੩॥ ਨ ਰੋਗੰ, ਨ ਸੋਗੰ; ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥ ਨ ਕਰਮੰ, ਨ

ਭਰਮੰ; ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ
ਰੂਪੇ ॥੪॥੯੪॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ
ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ
॥੫॥੯੫॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ, ਕੋਟੈ ਉਪਾਏ ॥ ਉਸਾਰੇ ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਬਨਾਏ ॥
ਅਗਾਧੇ ਅਭੈ, ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੬॥੯੬॥ ਨ
ਆਧੰ ਨ ਬਿਆਧੰ, ਅਗਾਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਖੰਡਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਆਦਿ ਅਛੈ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ਨ ਜਨਮੰ ਨ
ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੇ ॥ ਅਖੰਡੇ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਅਦੰਡੇ ਅਸਾਧੇ ॥੭॥੯੭॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ,
ਸਨੇਹੰ ਸਨਾਥੇ ॥ ਉਦੰਡੇ ਅਮੰਡੇ, ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨ ਜਾਤੇ ਨ ਪਾਤੇ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੇ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੇ ॥ ਸੁ
ਭੂਤੇ ਭਵਿਖੇ, ਭਵਾਨੇ ਅਚਿਤ੍ਰੇ ॥੮॥੯੮॥ ਨ ਰਾਯੰ ਨ ਰੰਕੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਲੋਭੰ ਨ
ਚੋਭੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਭੇਖੰ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੰ ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ, ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਸਰਬ, ਸਰਬਤ੍ਰ
ਸਨੇਹੰ ॥੯॥੯੯॥ ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਕ੍ਰੋਧੰ, ਨ ਲੋਭੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਜੋਹੰ
॥ ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੰ ॥ ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਅਭੈ ਨਿਰਬਿਖਾਧੰ
॥੧੦॥੧੦੦॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਕਰਮੰ ਅਕਾਲੰ ॥ ਅਖੰਡੰ ਅਭੰਡੰ, ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਅਪਾਲੰ ॥ ਨ
ਤਾਤੰ ਨ ਮਾਤੰ, ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਕਾਇਅੰ ॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਭਾਇਅੰ ॥੧੧॥੧੦੧॥
ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਭੂਪੰ, ਨ ਕਾਯੰ ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਤ੍ਰਾਸੰ ਨ ਪ੍ਰਾਸੰ, ਨ ਭੇਦੰ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ,
ਸਿੱਧ ਬਿਰਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੧੨॥੧੦੨॥ ਨ੍ਰਿਉਕਤੰ ਪ੍ਰਭਾ, ਆਦਿ

ਅਨੁਕਤੰ ਪ੍ਰਤਾਪੇ ॥ ਅਜੁਗਤੰ ਅਛੈ, ਆਦਿ ਅਵਿਕਤੇ ਅਥਾਪੇ ॥ ਬਿਭੁਗਤੰ ਅਛੈ, ਆਦਿ ਅੱਛੈ
ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੧੩॥੧੦੩॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਸੋਕੰ ਨ ਸਾਕੰ
॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਅਤਾਕੰ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ,
ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ ॥੧੪॥੧੦੪॥ ਨ ਧਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ, ਨ ਸਰਮੰ ਨ ਸਾਕੇ ॥ ਨ ਬਰਮੰ ਨ ਚਰਮੰ,
ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਬਾਕੇ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ, ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ
॥੧੫॥੧੦੫॥ ਕਹੁੰ ਕੰਜ ਕੇ, ਮੰਜ ਕੇ, ਭਰਮ ਭੁਲੇ ॥ ਕਹੁੰ ਰੰਕ ਕੇ, ਰਾਜ ਕੇ, ਧਰਮ ਅਲੁਲੇ
॥ ਕਹੁੰ ਦੇਸ ਕੇ, ਭੇਸ ਕੇ, ਧਰਮ ਧਾਮੇ ॥ ਕਹੁੰ ਰਾਜ ਕੇ, ਸਾਜ ਕੇ, ਬਾਜ ਤਾਮੇ ॥੧੬॥੧੦੬॥
ਕਹੁੰ ਅਛ ਕੇ, ਪਛ ਕੇ, ਸਿੱਧ ਸਾਧੇ ॥ ਕਹੁੰ ਸਿੱਧ ਕੇ, ਬੁੱਧਿ ਕੇ, ਬ੍ਰਿਧ ਲਾਧੇ ॥ ਕਹੁੰ ਅੰਗ ਕੇ,
ਰੰਗ ਕੇ, ਸੰਗਿ ਦੇਖੇ ॥ ਕਹੁੰ ਜੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਪੇਖੇ ॥੧੭॥੧੦੭॥ ਕਹੁੰ ਧਰਮ ਕੇ,
ਕਰਮ ਕੇ, ਹਰਮ ਜਾਨੇ ॥ ਕਹੁੰ ਧਰਮ ਕੇ, ਕਰਮ ਕੇ, ਭਰਮ ਮਾਨੇ ॥ ਕਹੁੰ ਚਾਰ ਚੇਸਟਾ, ਕਹੁੰ
ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੁੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ, ਕਹੁੰ ਸਰਬ ਭੂਪੰ ॥੧੮॥੧੦੮॥ ਕਹੁੰ ਨੇਹ ਗ੍ਰੇਹੰ, ਕਹੁੰ ਦੇਹ
ਦੋਖੰ ॥ ਕਹੁੰ ਅਉਖਦੀ, ਰੋਗ ਕੇ ਸੋਕ ਸੋਖੰ ॥ ਕਹੁੰ ਦੇਵ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੁੰ ਦੈਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁੰ
ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ, ਕਿੰਨਰ ਕਹਾਨੀ ॥੧੯॥੧੦੯॥ ਕਹੁੰ ਰਾਜਸੀ, ਸਾਤਕੀ, ਤਾਮਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੁੰ ਜੋਗ
ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇ, ਤਾਪਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੁੰ ਰੋਗ ਰਹਤਾ, ਕਹੁੰ ਜੋਗ ਜੁਗਤੰ ॥ ਕਹੁੰ ਭੂਮ ਕੀ ਭੁਗਤ ਮੈ,
ਭਰਮ ਭੁਗਤੰ ॥੨੦॥੧੧੦॥ ਕਹੁੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ, ਕਹੁੰ ਦਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੁੰ ਜੱਛ, ਬਿਦਿਆ
ਧਰੇ, ਮਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੁੰ ਰਾਜਸੀ ਹੋ, ਕਹੁੰ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ॥ ਕਹੁੰ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੀ, ਪ੍ਰਿਸਟਕੀ,

ਰਿਸਟ ਪੰਨਿਆ ॥੨੧॥੧੧੧॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਬਿਓਮ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ,
ਕਾਬ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਅਦ੍ਰ ਸਾਰੰ, ਕਹੂੰ ਭਦ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮੱਦ੍ਰ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਛੁੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪੰ
॥੨੨॥੧੧੨॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਕਾਬ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਚੇਸਟਾ ਚਾਰ, ਚਿਤ੍ਰੰ ਸਰੂਪੰ ॥
ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ ਕੇ, ਪਾਰ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੁਰਾਨ ਕੇ, ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥੨੩॥੧੧੩॥ ਕਹੂੰ
ਸੁੱਧ ਸੇਖੰ, ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ, ਕਹੂੰ ਬਾਲ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਆਲ
ਸਰੂਪੰ, ਜਰਾ ਰਹਤ ਦੇਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਦੇਹੰ, ਕਹੂੰ ਤਿਆਗ ਗ੍ਰੇਹੰ ॥੨੪॥੧੧੪॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ
ਭੋਗੰ, ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਾਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਹਰਤਾ, ਕਹੂੰ ਭੋਗ ਤਿਆਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ
ਰੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਗਿਆ, ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤੰ ॥੨੫॥੧੧੫॥ ਕਹੂੰ ਆਰਬੀ, ਤੋਰਕੀ,
ਪਾਰਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਪਹਲਵੀ, ਪਸਤਵੀ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਭਾਖਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ
॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ॥੨੬॥੧੧੬॥ ਕਹੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਤੰਤ੍ਰ ਸਾਰੰ
॥ ਕਹੂੰ ਜੰਤ੍ਰ ਰੀਤੰ, ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੋਮ ਪੂਜਾ, ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਅਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਪਿੰਗੁਲਾ
ਚਾਰਣੀ, ਗੀਤ ਚਰਚਾ ॥੨੭॥੧੧੭॥ ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਗੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮਲੇਛ
ਭਾਖਿਆ, ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਨਾਗ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਗਾਰਤ੍ਰੁ ਗੂੜ,
ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥੨੮॥੧੧੮॥ ਕਹੂੰ ਅਛਰਾ, ਪਛਰਾ, ਮਛਰਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ, ਅਭੂਤੰ
ਪ੍ਰਭਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛੈਲ ਛਾਲਾ ਧਰੇ, ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ, ਧਿਰਾਜਾਧਿਕਾਰੀ
॥੨੯॥੧੧੯॥ ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੂਰੇ, ਸਦਾ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਰੈ ਬਿਧਾਤਾ

॥ ਨ ਤ੍ਰੂਸਤੰ, ਨ ਗ੍ਰੂਸਤੰ, ਸਮਸਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ, ਨਮਸਤੰ, ਤੁਅਸਤੰ, ਅਭੂਤੇ
॥੩੦॥੧੨੦॥

ਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧਤੀ ਛੰਦ ॥

ਅਬਯਕਤ ਤੇਜ, ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਨਾਸ ॥ ਅਨਤੁਟ ਤੇਜ, ਅਨਖੁਟ
ਭੰਡਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥੧੨੧॥ ਅਨਭੂਤ ਤੇਜ, ਅਨਛਿਜ ਗਾਤ ॥
ਕਰਤਾ ਸਦੀਵ, ਹਰਤਾ ਸਨਾਤ ॥ ਆਸਨ ਅਡੋਲ, ਅਨਭੂਤ ਕਰਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ,
ਅਨਭੂਤ ਧਰਮ ॥੨॥੧੨੨॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਨਹੀ ਜਨਮ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਪੁਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ, ਨਹੀ
ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ॥ ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਧਰਮ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਬਿਓਤ ਬਾਨ
॥੩॥੧੨੩॥ ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਤ, ਨਹੀ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਚਿਹਨ ਚਿਤ੍ਰ ॥
ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ, ਨਹੀ ਰਾਗ ਰੇਖ ॥ ਜਿਹ ਜਨਮ ਜਾਤ, ਨਹੀ ਭਰਮ ਭੇਖ ॥੪॥੧੨੪॥ ਜਿਹ
ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ਨਹੀ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਪਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ॥ ਜਿਹ ਨਾਮ ਥਾਮ, ਨਹੀ
ਬਰਗ ਬਿਆਧ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਸਤ੍ਰ ਸਾਧ ॥੫॥੧੨੫॥ ਜਿਹ ਤ੍ਰੂਸ ਵਾਸ, ਨਹੀ
ਦੇਹ ਨਾਸ ॥ ਜਿਹ ਆਦਿ ਅੰਤ, ਨਹੀ ਰੂਪ ਰਾਸ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥
ਜਿਹ ਤ੍ਰੂਸ ਆਸ, ਨਹੀ ਭੂਮ ਭੁਗਤਿ ॥੬॥੧੨੬॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਬਿਆਲ, ਕਟਿਓ ਨ ਅੰਗ ॥
ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਖੈ ਅਭੰਗ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਕਥਤ
ਕਤੇਬ ॥੭॥੧੨੭॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਅਛੈ ਅਤੋਲ

॥ ਜਿਹ ਧਿਆਨ ਕਾਜ, ਮੁਨ ਜਨ ਅਨੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਜੋਗ ਸਾਧਤ ਦੁਰੰਤ ॥ ੯ ॥ ੧੨੯ ॥
ਤਨ ਸੀਤ ਘਾਮ, ਬਰਖਾ ਸਹੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਏਕ ਆਸਨ ਬਿਤੰਤ ॥ ਕਈ ਜਤਨ, ਜੋਗ
ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਾਧੰਤ ਤਦਪ, ਪਾਵਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ੯ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹ, ਦੇਸਨ
ਭ੍ਰਮੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ, ਮੱਧ ਪਾਵਕ ਝੁਲੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਕਈ
ਕੋਕ ਕਾਬ, ਕੱਤ ਕਤੇਬ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ॥ ਕਈ
ਕਰਤ ਕੋਟ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਅਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕਰਤ, ਸਾਕ ਪੈ ਪਤ੍ਰ ਭੱਛ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਦੇਵ ਹੋਵਤ
ਪ੍ਰਤੱਛ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਈ ਗੀਤ ਗਾਨ, ਗੰਧੂਬ ਰੀਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਬਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ
॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਜਗਿਆਦਿ ਕਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩੨ ॥
ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਭਾਖਾ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਬਿੱਦਿਆ ਪੜੰਤ ॥ ਕਈ ਕਰਤ, ਭਾਂਤ
ਭਾਂਤਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀ ਨੈਕ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਈ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ,
ਭਰਮਤ ਸੁ ਭਰਮ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਦੇਵ ਕਰਮ ॥ ਕਈ ਕਰਤ, ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ
ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ
ਧਰਮ ॥ ਕਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰਤ ਸੁ ਕਰਮ ॥ ਨਿਉਲੀ ਆਦਿ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਹਸਤ
ਦਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸ੍ਰਮੇਧ, ਮਖਕੋ ਬਖਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ
॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਰਧ ਚਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਜੱਛ ਗੰਧਰਬ ਗਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਧੂਪ ਦੀਪ,
ਕਹੂੰ ਅਰਘ ਦਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਹੂੰ ਪਿਤ੍ਰ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਨਾਚ, ਕਹੂੰ

ਗਾਨ ਗੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਉਚਾਰ ॥ ਕਈ ਭਜਤ, ਏਕ ਪਗ ਨਿਰਾਧਾਰ
॥੧੭॥੧੩੭॥ ਕਈ ਨੇਹ ਦੇਹ, ਕਈ ਗੇਹ ਵਾਸ ॥ ਕਈ ਭ੍ਰਮਤ, ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਉਦਾਸ ॥
ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ, ਕਈ ਅਗਨ ਤਾਪ ॥ ਕਈ ਜਪਤ, ਉਰਧ ਲਟਕੰਤ ਜਾਪ ॥੧੮॥੧੩੮॥
ਕਈ ਜਪਤ, ਜੋਗ ਕਲਪੰ ਪ੍ਰਜੰਤ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ,
ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੇ ਮੁਰਾਰ ॥੧੯॥੧੩੯॥ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸਕਤ,
ਨਹੀ ਪਰਤ ਪਾਨ ॥ ਬਹੁ ਕਰਤ ਹੋਮ, ਅਰ ਜੱਗ ਦਾਨ ॥ ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ, ਇਕ ਚਿੱਤ ਲੀਨ
॥ ਫੋਕਟੋ ਸਰਬ, ਧਰਮਾ ਬਿਹੀਨ ॥੨੦॥੧੪੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥

ਜੈ ਜੰਪਹੁ, ਜੁੱਗਣ ਜੁਹ ਜੁਅੰ ॥ ਭੈ ਕੰਪਹੁ, ਮੇਰ ਪਯਾਲ ਭੁਅੰ ॥ ਤਪ ਤਾਪਸ, ਸਰਬ ਜਲੇਰ
ਬਲੰ ॥ ਧਨ ਉਚਰਤ, ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਮੇਰ ਬਲੰ ॥੧॥੧੪੧॥ ਅਨਖੇਦ ਸਰੂਪ, ਅਭੇਦ ਅਭਿਅੰ ॥
ਅਨਖੰਡ ਅਭੂਤ, ਅਛੇਦ ਅਛਿਅੰ ॥ ਅਨ ਕਾਲ ਅਪਾਲ, ਦਿਆਲ ਅਸੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਠਟੀਅੰ,
ਮੇਰ ਅਕਾਸ ਭੁਅੰ ॥੨॥੧੪੨॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ
ਬਰੰ ॥ ਸਭ ਕੀਨੀ ਦੀਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਸਰਬ ਮਕੀਨ ਮਕਾ ॥੩॥੧੪੩॥
ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਪ ਨ, ਸਾਪ ਨ ਸੋਕ ਸੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ
ਨ ਭੋਗ ਭੁਯੰ ॥ ਜਿਹ ਖੇਦ ਨ, ਭੇਦ ਨ ਛੇਦ ਛਯੰ ॥੪॥੧੪੪॥ ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ ਮਾਤ
ਪਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਛਤ੍ਰੀ ਛਤ੍ਰ ਛਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੇਖ ਨ ਰੋਗ ਭਣੰ ॥ ਜਿਹ ਦ੍ਰੈਖ

ਨ, ਦਾਗ ਨ, ਦੋਖ ਗਣੰ ॥੫॥੧੪੫॥ ਜਿਹ ਅੰਡਹ ਤੇ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚਿਓ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਕਰੀ,
ਨਵ ਖੰਡ ਸੱਚਿਓ ॥ ਰਜ ਤਾਮਸ, ਤੇਜ ਅਤੇਜ ਕੀਓ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦ ਆਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਲੀਓ
॥੬॥੧੪੬॥ ਸ੍ਰਿਅ ਸਿੰਧਰ, ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ ਨਗੰ ॥ ਸ੍ਰਿਅ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ, ਫਣਿੰਦ ਭੁਜੰ ॥ ਰਚ
ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਨਰੰ ॥ ਨਰਪਾਲ ਨ੍ਰਿਪਾਲ, ਕਰਾਲ ਤ੍ਰਿਗੰ ॥੭॥੧੪੭॥ ਕਈ ਕੀਟ
ਪਤੰਗ, ਭੁਜੰਗ ਨਰੰ ॥ ਰਚਿ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਉੱਤਭੁਜੰ ॥ ਕੀਏ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਸਰਾਧ ਪਿਤੰ ॥
ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਤੰ ॥੮॥੧੪੮॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ, ਜੋਤ ਜੁਤੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਤ
ਨ, ਮਾਤ ਨ, ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਭੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਜੰਪਹਿ, ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ
ਜੁਅੰ ॥੯॥੧੪੯॥ ਨਰ ਨਾਰ ਨਪੁੰਸਕ, ਜਾਹਿ ਕੀਏ ॥ ਗਣ ਕਿੰਨਰ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦੀਏ ॥
ਗਜ ਬਾਜ ਰਥਾਦਿਕ, ਪਾਂਤ ਗਣੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ, ਭਵਾਨ ਤੁਅੰ ॥੧੦॥੧੫੦॥ ਜਿਹ
ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਜੇਰ ਰਜੰ ॥ ਰਚ ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥ ਰਚ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ
ਬਲੀ ॥ ਬਨ ਜਾਸੁ ਕੀਓ, ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥੧੧॥੧੫੧॥ ਭੂਅ ਮੇਰ ਅਕਾਸ, ਨਿਵਾਸ ਛਿਤੰ
॥ ਰਚ ਰੋਜ, ਇਕਾਦਸ ਚੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥ ਦੁਤ ਚੰਦ ਦਿਨੀਸਹ, ਦੀਪ ਦਈ ॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ
ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਈ ॥੧੨॥੧੫੨॥ ਜਿਹ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਏ ॥ ਜਿਹ ਛਤ੍ਰ, ਉਪਾਇ
ਛਪਾਇ ਦੀਏ ॥ ਜਿਹ ਲੋਕ, ਚਤਰਦਸ ਚਾਰ ਰਚੇ ॥ ਨਰ ਗੰਧੂਬ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਚੇ
॥੧੩॥੧੫੩॥ ਅਨਧੂਤ ਅਭੂਤ, ਅਛੂਤ ਮਤੰ ॥ ਅਨਗਾਧ ਅਬਜਾਧ, ਅਨਾਦ ਗਤੰ ॥ ਅਨਖੇਦ
ਅਭੇਦ, ਅਛੇਦ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਚਾਰ ਚਤਰ ਦਿਸ, ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥੧੪॥੧੫੪॥ ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ,

ਰੰਗ ਨ, ਰੇਖ ਰੁਗੰ ॥ ਜਿਹ ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ, ਜੋਗ ਜੁਗੰ ॥ ਭੂਅ ਭੰਜਨ ਗੰਜਨ, ਆਦਿ ਸਿਰੰ
॥ ਜਿਹ ਬੰਦਤ ਦੇਵ, ਅਦੇਵ ਨਰੰ ॥੧੫॥੧੫੫॥ ਗਣ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਭੁਜੰਗ ਰਚੇ ॥ ਮਣ
ਮਾਣਕ, ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਸੁੱਚੇ ॥ ਅਨਭੰਜ ਪ੍ਰਭਾ, ਅਨਗੰਜ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵਤ, ਪੂਰ
ਮਤੰ ॥੧੬॥੧੫੬॥ ਅਨਖੰਡ ਸਰੂਪ, ਅਡੰਡ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜੈ ਜੰਪਤ, ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭਾ ॥ ਜਿਹ
ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਅਨੰਤ ਕਹੈ ॥ ਜਿਹ ਭੂਤ ਅਭੂਤ, ਨ ਭੇਦ ਲਹੈ ॥੧੭॥੧੫੭॥ ਜਿਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ,
ਕਤੇਬ ਜਪੈ ॥ ਸੁਤ ਸਿੰਧ ਅਧੋ ਮੁਖ, ਤਾਪ ਤਪੈ ॥ ਕਈ ਕਲਪਨ ਲੋ, ਤਪ ਤਾਪ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ
ਨੈਕ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ, ਪਾਨ ਪਰੈ ॥੧੮॥੧੫੮॥ ਜਿਹ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਸਭੈ ਤਜਿ ਹੈ ॥ ਇਕ ਚਿੱਤ,
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੋ ਜਪ ਹੈ ॥ ਤੇਉ, ਯਾ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੋ ਤਰ ਹੈ ॥ ਭਵ ਭੂਲ, ਨ ਦੇਹ ਪੁਨਰ ਧਰ
ਹੈ ॥੧੯॥੧੫੯॥ ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ, ਨਹੀ ਕੋਟ ਬ੍ਰਿਤੀ ॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ, ਸਾਰਸੁਤੀ
॥ ਜੋਉ ਵਾ ਰਸ ਕੇ, ਚਸ ਕੇ ਰਸ ਹੈ ॥ ਤੇਉ ਭੂਲ ਨ, ਕਾਲ ਫੰਧਾ ਫਸ ਹੈ ॥੨੦॥੧੬੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅਭੂਤ ਭੂਤ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਮਾਨੀਐ
॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ, ਅਭੇਵ ਭੇਵ ਨਾਥ ਹੈਂ ॥ ਸਮੱਸਤ ਸਿੰਧ ਬ੍ਰਿਧਦਾ, ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਸਾਥ
ਹੈਂ ॥੧॥੧੬੧॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥ ਹੈਂ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥ ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈਂ,
ਸਦੀਵ ਸਿੰਧ ਬ੍ਰਿਧਦਾ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਿੰਧ ਸੁੱਧ
ਦਾ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੜ੍ਹ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥੧੬੨॥ ਨ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰੂਪ ਹੈਂ, ਨ ਰੋਗ ਰਾਗ ਰੇਖ ਹੈਂ ॥

ਅਦੋਖ ਅਦਾਗ ਅਦੱਗ ਹੈਂ, ਅਭੂਤ ਅਭ੍ਰਮ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਨ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਾਤ ਹੈਂ, ਨ ਪਾਤ
ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਖ ਅਸੇਖ ਅਭੇਖ ਹੈਂ, ਸਦੀਵ ਬਿੱਸੁ ਭਰਨ ਹੈਂ ॥੩॥੧੬੩॥ ਬਿਸੁੰਭਰ
ਬਿਸੁਨਾਥ ਹੈ, ਬਿਸੇਖ ਬਿਸੁ ਭਰਨ ਹੈ ॥ ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ, ਸਦੀਵ ਕਰਮ ਭਰਮ ਹੈ ॥
ਅਦ੍ਵੈਖ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ, ਅਲੇਖ ਨਾਥ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ, ਬਿਸੇਖ ਆਨ ਮਾਨੀਐ
॥੪॥੧੬੪॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸਿ ਆਵਈ ॥ ਪੁਰਾਨ ਔ ਕੁਰਾਨ, ਨੇਤ ਨੇਤ
ਕੈ ਬਤਾਵਈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਮੈ, ਨ ਧਰਮ ਮੈ, ਨ ਭਰਮ ਮੈ, ਬਤਾਈਐ ॥ ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ
ਹੈ, ਕਹੋ ਸੁ ਕੈਸ ਪਾਈਐ ॥੫॥੧੬੫॥ ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ, ਸਮੱਸਤ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈ ॥ ਨ
ਘਾਟ ਹੈ, ਨ ਬਾਢ ਹੈ, ਨ ਘਾਟ ਬਾਢ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਨ ਹਾਨ ਹੈ, ਨ ਬਾਨ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਜਾਨੀਐ
॥ ਮਕੀਨ ਔ ਮਕਾਨ, ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥੬॥੧੬੬॥ ਨ ਦੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੇਹ ਹੈ, ਨ ਜਾਤ
ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ
ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ, ਨ ਸਾਥ ਹੈ ॥ ਨ ਦੋਖ ਹੈ, ਨ ਦਾਗ ਹੈ, ਨ ਦ੍ਵੈਖ ਹੈ, ਨ ਦੇਹ ਹੈ ॥੭॥੧੬੭॥
ਨ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਨ ਸਿਯਾਰ ਹੈ, ਨ ਰਾਉ ਹੈ, ਨ ਰੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਮਾਨ ਹੈ, ਨ ਮਉਤ ਹੈ, ਨ ਸਾਕ
ਹੈ, ਨ ਸੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਜੱਛ ਹੈ, ਨ ਗੰਧੂਬ ਹੈ, ਨ ਨਰੁ ਹੈ, ਨ ਨਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਚੋਰ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ
ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ॥੮॥੧੬੮॥ ਨ ਨੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੇਹ ਹੈ, ਨ ਦੇਹ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ
ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਲ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ
॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੇਖ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥੯॥੧੬੯॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ

ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਾਇਆ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ
ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਹੈ, ਨ ਰੇਖ ਹੈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਜਨਮ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ
॥੧੦॥੧੭੦॥ ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ, ਅਖਜਾਲ ਅਖੰਡ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਛੇਦ ਹੈ, ਅਭੇਦ ਹੈ,
ਨ ਰੰਕ ਹੈ, ਨ ਭੂਪ ਹੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪੁਰਾਨ ਹੈ ॥ ਅਗੰਜ ਹੈ, ਅਭੰਜ
ਹੈ, ਕਰੀਮ ਹੈ, ਕੁਰਾਨ ਹੈ ॥੧੧॥੧੭੧॥ ਅਕਾਲ ਹੈ, ਅਪਾਲ ਹੈ, ਖਿਆਲ ਹੈ, ਅਖੰਡ ਹੈ ॥
ਨ ਰੋਗ ਹੈ, ਨ ਸੋਗ ਹੈ, ਨ ਭੇਦ ਹੈ, ਨ ਭੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ, ਨ
ਸਾਥ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਥ ਹੈ ॥੧੨॥੧੭੨॥ ਨ ਸੀਤ ਹੈ, ਨ ਸੋਚ
ਹੈ, ਨ ਘ੍ਰਾਮ ਹੈ, ਨ ਘਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਲੋਭ ਹੈ, ਨ ਮੋਹ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਦੇਵ
ਹੈ, ਨ ਦੈਤ ਹੈ, ਨ ਨਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ
॥੧੩॥੧੭੩॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਲੋਭ ਹੈ, ਨ ਮੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ,
ਨ ਦੁਈ ਹੈ, ਨ ਦ੍ਰੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਕਾਲ ਹੈ, ਨ ਬਾਲ ਹੈ, ਸਦੀਵ ਦਇਆਲ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਗੰਜ ਹੈ,
ਅਭੰਜ ਹੈ, ਅਭਰਮ ਹੈ, ਅਭੂਤ ਹੈ ॥੧੪॥੧੭੪॥ ਅਛੇਦ ਛੇਦ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈ
॥ ਅਭੂਤ ਅਭੇਖ ਹੈ ਬਲੀ, ਅਰੂਪ ਰਾਗ ਰੰਗ ਹੈ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਂਤ ਹੈ, ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈ ॥੧੫॥੧੭੫॥ ਬਿਅੰਤ ਹੈ,
ਅਨੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਤੇਜ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅਭੂਮ ਅਭਿੱਜ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ਨ
ਆਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਹੈ, ਅਗਾਧ ਰੂਪ ਲੇਖੀਐ ॥ ਅਦੋਖ ਹੈ, ਅਦਾਗ ਹੈ, ਅਛੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖੀਐ

॥੧੬॥੧੭੬॥ ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਭਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਭੰਗ ਹੈ, ਅਨੰਗ ਹੈ, ਅਗੰਜ ਸੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ॥੧੭॥੧੭੭॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਕਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਗਾਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਰੰਗ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਰੇਖ ਰਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਹਾਉ ਹੈ, ਨ ਭਾਉ ਹੈ, ਨ ਦਾਉ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥੧੮॥੧੭੮॥ ਗਜਾਧਪੀ, ਨਰਾਧਪੀ, ਕਰੰਤ ਸੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥ ਸਿਤਸਪਤੀ, ਤਪਸਪਤੀ, ਬਨਸਪਤੀ ਜਪਸ ਸਦਾ ॥ ਅਗਸਤ ਆਦਿ ਜੇ ਬਡੇ, ਤਪਸਤਪੀ ਬਿਸੇਖੀਐ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੋ, ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੇਖੀਐ ॥੧੯॥੧੭੯॥ ਅਗਾਧ ਆਦ ਦੇਵ ਕੀ, ਅਨਾਦ ਬਾਤ ਮਾਨੀਐ ॥ ਨ ਜਾਤ ਪਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਸਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਲੋਕ ਕੇ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਿਆਲ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਤੁਰੰਤ ਦ੍ਰੋਹ ਦੇਹ ਕੇ, ਅਨੰਤ ਭਾਂਤ ਸੋ ਦਹੈ ॥੨੦॥੧੮੦॥

ਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੂਆਮਲ ਛੰਦ ॥

ਰੂਪ ਰਾਗ ਨ ਰੇਖ ਰੰਗ, ਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਆਦ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਪੁਰਖ, ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਜਾਕੋ, ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਹਸਤ ਕੀਟ ਬਿਖੈ ਬਸੈ, ਸਭ ਠਉਰ ਮੈ ਨਿਰਧਾਰ ॥੧॥੧੮੧॥ ਜਾਤ ਪਾਂਤ ਨ ਤਾਤ ਜਾਕੋ, ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਬਿਖੈ ਰਮਿਓ, ਜਿਹ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ, ਅਗਾਧ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ, ਅਬਿਖਾਦ ਦੇਵ ਦੁਰੰਤ ॥੨॥੧੮੨॥ ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ

ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਮਰਮ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ॥ ਸਨਕ ਅਉ ਸਨਕੇਸ ਨੰਦਨ, ਪਾਵਹੀ ਨ ਹਸੇਬ ॥ ਜੱਛ
ਕਿੰਨਰ ਮੱਛ ਮਾਨਸ, ਮੁਰਗ ਉਰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਪੁਕਾਰਹੀ, ਸਿਵ ਸਕ੍ਰ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ
॥੩॥੧੮੩॥ ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਗਾਧਿ ਤੇਜ,
ਅਨਾਦ ਮੂਰਤਿ ਅਤਾਪ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਕਰ, ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੀਨ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ
ਰਹਿਓ ਬਿਰਾਜ, ਧਿਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੪॥੧੮੪॥ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ ਦੇਵ ਦਾਨੋ, ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਛਤ੍ਰੀਅਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਬੈਸਨੰ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਰਾਜੈ, ਸੂਦ੍ਰ ਭੀ ਵਹ ਨਾਹਿ ॥ ਗੂੜ ਗਉਡ ਨ ਭੀਲ ਭੀਕਰ, ਬ੍ਰਹਮ
ਸੇਖ ਸਰੂਪ ॥ ਰਾਤ ਦਿਵਸ ਨ ਮੱਧ ਉਰਧ, ਨ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਨੂਪ ॥੫॥੧੮੫॥ ਜਾਤ ਜਨਮ
ਨ, ਕਾਲ ਕਰਮ ਨ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰ ਨ ਦੇਵ ਪੂਜਾ, ਗੋਰ ਕੇ ਨ ਅਧੀਨ
॥ ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਨੀਐ ਜਿਹ ਜੋਤ ॥ ਸੇਸ ਨਾਮ ਸਹੰਸ ਫਨ, ਨਹਿ ਨੇਤ
ਪੂਰਨ ਹੋਤ ॥੬॥੧੮੬॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਹਟੇ ਸਭੈ ਸੁਰ, ਬਿਰੋਧ ਦਾਨਵ ਸਰਬ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਹਟੇ
ਗੰਧਰਬ, ਗਵਾਇ ਕਿੰਨਰ ਗਰਬ ॥ ਪੜਤ ਪੜਤ ਥਕੇ ਮਹਾ ਕਬਿ, ਗੜਤ ਗਾੜ ਅਨੰਤ ॥
ਹਾਰ ਹਾਰ ਕਹਿਓ ਸਭੂ ਮਿਲ, ਨਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੰਤ ॥੭॥੧੮੭॥ ਬੇਦ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਓ, ਲਖਿਓ
ਨ ਸੇਬ ਕਤੇਬ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨੋ ਮੂੜ ਮਾਨੋ, ਜਛ ਨ ਜਾਨੈ ਜੇਬ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਾਨ ਭੂਪਤ, ਆਦ
ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ ਅਗਨ ਬਾਇ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਸਰਬ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸ ॥੮॥੧੮੮॥ ਦੇਹ ਗੋਹ
ਨ ਨੇਹ ਸਨੇਹ, ਅਬੇਹ ਨਾਥ ਅਜੀਤ ॥ ਸਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ, ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੀਤ ॥
ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਅਦ੍ਵੈਖ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨ ਜਾਕੋ, ਜਾਤ

ਪਾਂਤ ਨ ਭਖੇ ॥੯॥੧੮੯॥ ਰਪੂ ਰਖੇ ਨ ਰਗੰ ਜਾਕੋ, ਰਾਗ ਰੂਪ ਨ ਰੰਗ ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ
ਸੂਬ ਘਾਇਕ, ਸੂਬ ਤੇ ਅਨਭੰਗ ॥ ਸੂਬ ਦਾਤਾ ਸੂਬ ਗਿਆਤਾ, ਸੂਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ
ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਲ ॥੧੦॥੧੯੦॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ੍ਰੀ ਪਤ, ਸਰਬ
ਕੋ ਕਰਤਾਰ ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਨ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਕੋ, ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਕਾਰ ॥ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨ ਗੋਤ੍ਰ
ਗਾਥਾ, ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਬਰਨ ॥ ਸੂਬ ਦਾਤਾ ਸੂਬ ਗਿਆਤਾ, ਸੂਬ ਭੂਅ ਕੋ ਭਰਨ ॥੧੧॥੧੯੧॥
ਦੁਸਟ ਗੰਜਨ ਸੱਤ੍ਰ ਭੰਜਨ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾ, ਜਗਤ ਮੈ
ਜਿਹ ਗਾਥ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ਅਗੰਜ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰੀਪਤ,
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਭੰਜ ॥੧੨॥੧੯੨॥ ਧਰਮ ਕੇ ਅਨ ਕਰਮ ਜੇਤਕ, ਕੀਨ ਤਉਨ ਪਸਾਰ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਗੰਧਰਬ ਕਿੰਨਰ, ਮਛ ਕਛ ਅਪਾਰ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਮਾਨੀਐ ਜਿਹ
ਨਾਮ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਪੁਸਟ ਕਰਤਾ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਹਰਤਾ ਕਾਮ ॥੧੩॥੧੯੩॥ ਦੁਸਟ ਹਰਨਾ
ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਨਾ, ਦਿਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਲਕ ਸਤ੍ਰ ਘਾਲਕ, ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੁਕੰਦ
॥ ਅਘੋ ਡੰਡਣ ਦੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਣੰ ਪੁਸਟ ਕਰਣੰ, ਸਰਬ ਕੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧੪॥੧੯੪॥ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸੂਬ ਕੇ ਅਨਕਾਮ ॥ ਸੂਬ ਖੰਡਣ ਸੂਬ
ਦੰਡਣ, ਸੂਬ ਕੇ ਨਿਜ ਭਾਮ ॥ ਸੂਬ ਭੁਗਤਾ ਸੂਬ ਜੁਗਤਾ, ਸੂਬ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸੂਬ ਖੰਡਣ
ਸੂਬ ਦੰਡਣ, ਸਰਬ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ॥੧੫॥੧੯੫॥ ਸੂਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਸੂਬ ਸਾਸਤ੍ਰਨ, ਸਰਬ ਬੇਦ
ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਬਿਸੁ ਭਰਤਾ, ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਦੰਡਣ ਪੁਸਟ ਖੰਡਣ,

ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਖੰਡ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਜਪਤ ਜਾਪ ਅਮੰਡ ॥੧੬॥੧੯੬॥
ਸ੍ਰਿਸਟ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਜੇਤੇ, ਜਾਨੀਐ ਸਬਚਾਰ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ, ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ
ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ, ਸੂਬ ਮਾਨ ਮਹਿੰਦੂ ॥ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਕਰੇ ਕਈ
ਦਿਨ, ਕੋਟਿ ਇੰਦੂ ਉਪਇੰਦੂ ॥੧੭॥੧੯੭॥ ਜਨਮ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਗਿਆਤਾ, ਧਰਮ ਚਾਰ
ਬਿਚਾਰ ॥ ਬੇਦ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਈ, ਸਿਵ ਰੁਦ੍ਰ ਅਉ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦੂ ਉਪਇੰਦੂ ਬਿਆਸ,
ਸਨਕ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਥਕੇ ਸਬੈ ਗੁਨ, ਚਕ੍ਰਤ ਭੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥੧੮॥੧੯੮॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਮਧ ਜਾਂਕੋ, ਭੂਤ ਭਬ ਭਵਾਨ ॥ ਸਤ ਦੁਆਪਰ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਕਲਜੁਗ, ਚਤ੍ਰ ਕਾਲ
ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਥਕੇ ਮਹਾ ਮੁਨ, ਗਾਇ ਗੰਧੂਬ ਅਪਾਰ ॥ ਹਾਰ ਹਾਰ ਥਕੇ ਸਭੈ,
ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਪਾਰ ॥੧੯॥੧੯੯॥ ਨਾਰਦ ਆਦਕ ਬੇਦ ਬਿਆਸਕ, ਮੁਨਿ ਮਹਾਨ ਅਨੰਤ
॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਥਕੇ ਸਭੈ, ਕਰ ਕੋਟ ਕਸਟ ਦੁਰੰਤ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਥਕੇ ਗੰਧੂਬ, ਨਾਰ
ਅਪਛੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਥਕੇ ਮਹਾ ਸੁਰ, ਪਾਇਓ ਨਹਿ ਪਾਰ ॥੨੦॥੨੦੦॥

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਏਕ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ, ਉਚਰਿਓ ਮਤਿ ਸਿਉ ਬੈਨ ॥
ਸਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੋ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਧ ਤੈਨ ॥੧॥੨੦੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਉਨ ਧਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੨॥੨੦੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਹ ਜੀਤਬ ਕਹ ਮਰਨ ਹੈ, ਕਵਨ ਸੁਰਗ ਕਹ ਨਰਕ ॥
ਕੋ ਸੁਖੜਾ ਕੋ ਮੁੜਤਾ, ਕਹਾ ਤਰਕ ਅਵਤਰਕ ॥੩॥੨੦੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਜਸ ਹੈ ਕਵਨ, ਕਵਨ ਪਾਪ ਕਹ ਧਰਮ ॥
ਕਵਨ ਜੋਗ ਕੋ ਭੋਗ ਹੈ, ਕਵਨ ਕਰਮ ਅਪਕਰਮ ॥੪॥੨੦੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਹੋ ਸੁ ਸੂਮ ਕਾ ਸੋ ਕਹੈ, ਦਮ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹੰਤ ॥
ਕੋ ਸੂਰਾ ਦਾਤਾ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੰਤ ਕੋ ਮੰਤ ॥੫॥੨੦੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਜਾ ਕਵਨ, ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੈ ਕਵਨ ॥
ਕੋ ਰੋਗੀ ਰਾਗੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੱਤ ਮੁਹਿ ਤਵਨ ॥੬॥੨੦੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਵਨ ਰਿਸਟ ਕੋ ਪੁਸਟ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਵਨ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੭॥੨੦੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਹਾ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹਾ ਭਰਮ ਕੋ ਨਾਸ ॥
ਕਹਾ ਚਿਤਨ ਕੀ ਚੇਸਟਾ, ਕਹਾ ਅਚੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੮॥੨੦੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਹਾ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਹਾ, ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ॥
ਕੋ ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥੯॥੨੦੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋ ਸੂਰਾ ਸੁੰਦਰ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਜੋਗ ਕੋ ਸਾਰ ॥
ਕੋ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧੦॥੨੧੦॥

ੜੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੀਰਘ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੰਡਣ, ਅਸੁਰ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ,
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥ ਅਛੇ ਅਖੰਡੇ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਖੰਡ ਉਦੰਡੇ,
ਅਲਖ ਮਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਛੜੂ ਛਿਤੇ ॥੧॥੨੧੧॥
ਆਸੁਰੀ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਪੁਸਟ ਉਦੰਡਣ, ਰੂਪ ਅਤੇ ॥ ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ
ਬਿਹੰਡਣ, ਧੂਮੁ ਬਿਧੁੰਸਣ, ਮਹਖ ਮਥੇ ॥ ਦਾਨਵ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ,
ਉਰਧ ਅਧੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੨॥੨੧੨॥
ਡਾਵਰੂ ਡਵੰਕੈ, ਬਬਰ ਬਵੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥ ਲੰਕੁੜੀਆ ਫਾਂਧੈ, ਆਯੁਧ ਬਾਂਧੈ, ਸੈਨ
ਬਿਮਰਦਨ, ਕਾਲ ਅਸੁਰੰ ॥ ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕੈ, ਭੂਖਣ ਦਮਕੈ, ਅਤਿ ਸਿਤ ਝਮਕੈ, ਫੁੰਕ ਫਨੰ
॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਦੈਤ ਜਿਣੰ ॥੩॥੨੧੩॥ ਚੰਡਾਸੁਰ
ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ ਬਿਮੁੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਖੂਨ ਖਿਤੇ ॥ ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕਣ, ਧੁਜਾ ਫਰੰਕਣ, ਫਣੀ
ਫੁੰਕਾਰਣ, ਜੋਧ ਜਿਤੇ ॥ ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣ, ਦੁਸਟ
ਮਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਤਲ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥੪॥੨੧੪॥

ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸੁ ਛਬ ਨਿਵਾਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥ ਰਕਤਾਸੁਰ ਆਚਨ,
ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਮਾਚਨ, ਨ੍ਰਿਦੈ ਨਰਾਚਨ, ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ਸ੍ਰੋਣੰਤ ਅਚਿੰਤੀ, ਅਨਲ ਬਿਵੰਤੀ, ਜੋਗ ਜਯੰਤੀ,
ਖੜਗ ਧਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਕਰੇ ॥੫॥੨੧੫॥
ਅਘ ਓਘ ਨਿਵਾਰਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥ ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ,
ਬਾਘ ਬਕਾਰਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਸਾਧ ਮਤੇ ॥ ਸੈਹਥੀ ਸਨਾਹਨ, ਅਸਟ ਪ੍ਰਬਾਹਨ, ਬੋਲ
ਨਿਬਾਹਨ, ਤੇਜ ਅਤੁਲੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ
॥੬॥੨੧੬॥ ਚਾਚਰ ਚਮਕਾਰਨ, ਚਿਛੁਰ ਹਾਰਨ, ਪੂਮ ਪੁੰਕਾਰਨ, ਦ੍ਰੁਪ ਮਥੇ ॥ ਦਾੜਵੀ ਪ੍ਰਦੰਤੇ,
ਜੋਗ ਜਯੰਤੇ, ਮਨੁਜੁ ਮਥੰਤੇ, ਗੂੜ ਕਥੇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਤੇਜਨ,
ਅਸਟ ਭੁਜੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭਰਮ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥੭॥੨੧੭॥
ਘੁੰਘਰੂ ਘਮੰਕਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਝਮੰਕਣ, ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥ ਅਸਟਾਟ ਪ੍ਰਹਾਸਨ,
ਸ੍ਰਿਸਟ ਨਿਵਾਸਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚਕ੍ਰ ਗਤੇ ॥ ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹੇ, ਸੁੱਧ ਸਨਾਹੇ, ਅਗਮ
ਅਥਾਹੇ, ਏਕ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ, ਅਗਾਧ ਬ੍ਰਿਤੇ
॥੮॥੨੧੮॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਨ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ, ਭ੍ਰਿਸਟ ਬਿਨਾਸਨ, ਮ੍ਰਿਤ ਮਥੇ ॥ ਕਾਵਰੂ
ਕੁਮਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਆਦਿ ਕਥੇ ॥ ਕਿੰਕਣੀ ਪ੍ਰਸੋਹਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹਣ,
ਸਿੰਘਾ ਰੋਹਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਭ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸਨ, ਬਾਇ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ
ਅਨਲੇ ॥੯॥੨੧੯॥ ਸੰਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਤੁੰਦ ਤਬੇ ॥ ਦੁਖ

ਦੋਖ ਦਹੰਤੀ, ਜੁਆਲ ਜਯੰਤੀ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਅਛੇ ॥ ਸੁਧੱਤਾ ਸਮਰਪਣ, ਤਰਕ
ਬਿਤਰਕਣ, ਤਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪਣ, ਜਪਤ ਜਿਵੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਆਦ ਅਨੀਲ
ਅਗਾਧ ਅਭੇ ॥੧੦॥੨੨੦॥ ਚੰਚਲਾ ਚਖੰਗੀ, ਅਲਕ ਭੁਜੰਗੀ, ਤੁੰਦ ਤੁਰੰਗਣ, ਤਿਛ ਸਰੇ ॥
ਕਰ ਕਸਾ ਕੁਠਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਤੂਰ ਭੁਜੇ ॥ ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕੇ, ਕੇਹਰ ਲੰਕੇ,
ਆਦ ਅਤੰਕੇ, ਕੂਰ ਕਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਰਕਤਾਸੁਰ ਖੰਡਣ, ਸੁੰਭ ਚਕ੍ਰਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ
॥੧੧॥੨੨੧॥ ਬਾਰਜ ਬਿਲੋਚਨ, ਬ੍ਰਿਤਨ ਬਿਮੋਚਨ, ਸੋਚ ਬਿਸੋਚਨ, ਕਉਚ ਕਸੇ ॥ ਦਾਮਨੀ
ਪ੍ਰਹਾਸੇ, ਸੁਕ ਸਰ ਨਾਸੇ, ਸੁਬ੍ਰਿਤ ਸੁਬਾਸੇ, ਦੁਸਟ ਗ੍ਰੁਸੇ ॥ ਚੰਚਲਾ ਪ੍ਰਅੰਗੀ, ਬੇਦ ਪ੍ਰਸੰਗੀ, ਤੇਜ
ਤੁਰੰਗੀ, ਖੰਡ ਸੁਰੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਉਰਧੰ
॥੧੨॥੨੨੨॥ ਘੰਟਕਾ ਬਿਰਾਜੈ, ਰੁਣਝੁਣ ਬਾਜੈ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੈ, ਸੁਨਤ ਸੁਰੰ ॥ ਕੋਕਲ ਸੁਨ
ਲਾਜੈ, ਕਿਲਬਿਖ ਭਾਜੈ, ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ, ਮਧ ਉਰੰ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੱਝੈ, ਮਨ ਤਨ ਰਿੱਝੈ, ਸਭੈ
ਨ ਭੱਜੈ, ਰੋਹ ਰਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚੱਕ੍ਰਤਨ, ਆਦ ਗੁਰੰ
॥੧੩॥੨੨੩॥ ਚਾਚਰੀ ਪ੍ਰਜੋਧਨ, ਦੁਸਟ ਬਿਰੋਧਨ, ਰੋਸ ਅਰੋਧਨ, ਕੂਰ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ਧੂਮ੍ਰਾਛ
ਬਿਧੁੰਸਨ, ਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਜੰਸਨ, ਜਗ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥ ਜਾਲਪਾ ਜਯੰਤੀ, ਸਤ੍ਰ ਮਥੰਤੀ, ਦੁਸਟ
ਪ੍ਰਦਾਹਨ, ਗਾੜ ਮਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ
॥੧੪॥੨੨੪॥ ਖੜੀਆਣ ਖਤੰਗੀ, ਅਭੈ ਅਭੰਗੀ, ਆਦਿ ਅਨੰਗੀ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥ ਬ੍ਰਿੜਲਾਛ
ਬਿਹੰਡਣ, ਚੱਛਰ ਦੰਡਣ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਪਤਿਤ

ਉਧਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਵਾਰਣ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਬਿਸ੍ਵ ਬਿਪੁੰਸਨ,
ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ॥੧੫॥੨੨੫॥ ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਉਨਤਨ ਨਾਸੇ, ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਅਤੁਲ ਬਲੇ ॥
ਦਾਨਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਖਣ, ਸਰਵਰ ਵਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਯੁਖਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥ ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣ,
ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਣ, ਸੰਤ ਪਨਾਹਣ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦਿ,
ਅਗਾਧਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੧੬॥੨੨੬॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਪ੍ਰਭਛਣ, ਸੇਵਕ ਰਛਣ, ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਛਣ, ਸੁਧ ਸਰੇ ॥
ਸਾਰੰਗ ਸਨਾਹੇ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹੇ, ਅਰ ਦਲ ਗਾਹੇ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥ ਗੰਜਨ ਗੁਮਾਨੇ, ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਵਾਨੇ,
ਸੰਤ ਜਮਾਨੇ, ਆਦਿ ਅੰਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਸਾਧ ਪ੍ਰਦਛਣ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੇ
॥੧੭॥੨੨੭॥ ਕਾਰਣ ਕਰੀਲੀ, ਗਰਬ ਗਹੀਲੀ, ਜੋਤ ਜਤੀਲੀ, ਤੁੰਦ ਮਤੇ ॥ ਅਸਟਾਇਧ
ਚਮਕਣ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਮਕਣ, ਦਾਮਨ ਦਮਕਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ਡੁਕਡੁਕੀ ਦਮੰਕੈ, ਬਾਘ ਬਬੰਕੈ,
ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਸੁਧ ਗਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਨਾਦ ਮਤੇ
॥੧੮॥੨੨੮॥ ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਏਕ ਭਟੇ ॥ ਪਾਪਾਨ
ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਕਟੇ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਨਨ ਚਾਰੈ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ,
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ, ਮੁੰਡ ਮਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਪੁੰਸਨ, ਆਦਿ ਕਥੇ
॥੧੯॥੨੨੯॥ ਰਕਤਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚਕ੍ਰਦਨ, ਦਾਨਵ ਅਰਦਨ, ਬਿੜਾਲ ਬਧੇ ॥ ਸਰ
ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਰਜਨ ਧਰਖਣ, ਅਤੁਲ ਅਮਰਖਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਪੁੰਸਨ,

ਸ੍ਰੋਣਤ ਚੁੰਸਨ, ਸੁੰਭ ਨਪਾਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਅਨੀਲ,
ਅਗਾਧ ਕਥੇ ॥੨੦॥੨੩੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਤੁਮ ਕਹੋ, ਦੇਵ ਸਰਬੰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜਿਮ ਕੀਓ, ਆਪਿ ਕਰਤੇ ਪਸਾਰ ॥ ਜਦਪ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ
ਅਨੰਤ ॥ ਤਉ ਕਹੋ, ਜਥਾਮਤ ਤ੍ਰੈਣ ਤੰਤ ॥੧॥੨੩੧॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ, ਕਾਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਅਦ੍ਵੈ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਦਿਆਲ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਰਹਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਸਭ
ਬੇਦ ਕਹਤ ॥੨॥੨੩੨॥ ਕਈ ਉਚ ਨੀਚ, ਕੀਨੋ ਬਨਾਉ ॥ ਸਭ ਵਾਰ ਪਾਰ, ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ
॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ, ਜਾਨੰਤ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੂੜ, ਕਿਉ ਨ ਸੇਵੰਤ ਤਾਹਿ ॥੩॥੨੩੩॥ ਕਈ
ਮੂੜ, ਪੜ੍ਹ ਪੂਜਾ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿੱਧ ਸਾਧ, ਸੂਰਜ ਸਿਵੰਤ ॥ ਕਈ ਪਲਟ ਸੂਰਜ, ਸਿਜਦਾ
ਕਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਰੂਪ, ਦ੍ਵੈ ਕੈ ਲਖਾਇ ॥੪॥੨੩੪॥ ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਨਾਸ ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇ, ਰਹਤ ਰੂਪ ॥ ਅਨਭੈ ਅਕਾਲ, ਅਛੈ ਸਰੂਪ
॥੫॥੨੩੫॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਤ, ਦਾਤਾ ਦਿਆਲ ॥ ਅੰਜਨ
ਬਿਹੀਨ, ਅਨਭੰਜ ਨਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪ੍ਰਭਾਉ, ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਥ ॥੬॥੨੩੬॥ ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਂਤ,
ਨਹੀ ਭੇਦ ਭਰਮ ॥ ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀ, ਏਕ ਧਰਮ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਦੋਊ, ਏਕ ਸਾਰ ॥
ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਚਲ ਅਪਾਰ ॥੭॥੨੩੭॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ॥ ਕਹਿ ਬਾਸ
ਤਾਸ, ਕਹਿ ਕਉਨ ਭੇਖ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਤਾਸ ਹੈ, ਕਵਨ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀ, ਪੁਤ੍ਰ

ਭ੍ਰਾਤ ॥੮॥੨੩੮॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰੂਪ ॥
ਜਿਹ ਖੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਕੀ, ਕਰਤ ਪਾਲ ॥੯॥੨੩੯॥ ਉਰਧੰ
ਬਿਰਹਤ, ਸਿੱਧੰ ਸਰੂਪ ॥ ਬੁੱਧੰ ਅਪਾਲ, ਜੁੱਧੰ ਅਨੂਪ ॥ ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰਾਗ ॥
ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭਿਜ ਅਦਾਗ ॥੧੦॥੨੪੦॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਪ, ਬਨ ਤਨ ਦੁਰੰਤ ॥ ਜਿਹ
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤ ॥ ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਪੈਰ ਪਾਰ ॥ ਦੀਨਾਨ ਦੋਖ
ਦਹਿਤਾ, ਉਦਾਰ ॥੧੧॥੨੪੧॥ ਕਈ ਕੋਟ ਇੰਦ੍ਰ, ਜਿਹ ਪਾਨ ਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਰੁਦ੍ਰ,
ਜੁਗੀਆ ਦੁਆਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਅਨੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ
ਉਚਰੰਤ ॥੧੨॥੨੪੨॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥ ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ,
ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਪੋਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀ ਕਰਮ
ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥੨੪੩॥
ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੋ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ,
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ
॥ ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥੨੪੪॥ ਕੀਟ
ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ

ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥੱਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ
॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥ ਆਦਿ
ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਰੁਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥ ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ,
ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰੁ ਅਛੈ ਹੈ ॥ ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ
ਵੈ ਹੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥
ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ
ਸਭੇ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥ ਜਾਨ ਕੇ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੇ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੇ ਦੇਤ,
ਜਮਾਨ ਕੇ ਦੈ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੇ ਡੋਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ
॥੫॥੨੪੭॥ ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ,
ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ
ਸੰਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ
॥੬॥੨੪੮॥ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥ ਭ੍ਰਮ
ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥ ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ
ਹੂ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ਖੋਜ ਥਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ
ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥੨੪੯॥ ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ
॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥ ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ,

ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਤਿੰਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ
ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪਾਨ,
ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰਾਗ ਨ,
ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ
ਅਭੇਖ; ਅਦ੍ਵੈਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥ ਤੀਰਥ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ;
ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ
ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਯਾਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥

ਅਤ੍ਰ ਕੇ ਚਲੱਯਾ, ਛਿਤ ਛਤ੍ਰ ਕੇ ਧਰੱਯਾ; ਛਤਪ੍ਰਾਰੀਯੋ ਕੇ ਛਲਯੱ, ਮਹਾਂ ਸਤਨ੍ਰ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ॥
ਦਾਨ ਕੇ ਦਿੱਵਯਾ, ਮਹਾ ਮਾਨ ਕੇ ਬਢੱਯਾ; ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ ਹੈਂ, ਕਟੱਯਾ ਜਮਜਾਲ ਹੈਂ ॥
ਜੱਧੁ ਕੇ ਜਿਤਯੱ, ਔ ਬਿਰਧੁ ਕੇ ਮਿਟਯੱ; ਮਹਾਂ ਬਧੁ ਕੇ ਦਿਵਯੱ, ਮਹਾਂ ਮਾਨਹੁੰ ਕੇ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥
ਗਿਆਨ ਹੁੰ ਕੇ ਗਿਆਤਾ, ਮਹਾਂ ਬੁਧਤਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੇਵ; ਕਾਲਹੁੰ ਕੇ ਕਾਲ, ਮਹਾਂ ਕਾਲਹੁੰ ਕੇ
ਕਾਲ ਹੈਂ ॥੧॥੨੫੩॥ ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਧਿਆਵੈ; ਗੌਰ ਗਰਦੇਜੀ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ, ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਸਾਧੈ, ਪਉਨ ਸਾਧਨਾ ਕਿਤੇਕ ਬਾਧੈ; ਆਰਬ ਕੇ ਆਰਬੀ,
ਅਰਾਧੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਫਰਾ ਕੇ ਫਿਰੰਗੀ ਮਾਨੈ, ਕੰਧਾਰੀ ਕੁਰੇਸੀ ਜਾਨੈ; ਪਛਮ ਕੇ ਪਛਮੀ,

ਪਛਾਨੈ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈਂ ॥ ਮਰਹਟਾ ਮਘੇਲੇ, ਤੇਰੀ ਮਨ ਸੋ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ; ਦਿੜਵੈ ਤਿਲੰਗੀ,
ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈਂ ॥੨॥੨੫੪॥ ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ, ਫਿਰਹੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗਾਵਾਲੀ; ਦਿਲੀ
ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ, ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈਂ ॥ ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ, ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ; ਬੀਰ
ਬੰਗਸੀ ਬੁੰਦੇਲੇ, ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੋ ਮਲਤ ਹੈਂ ॥ ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ, ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਯਾਵੈ;
ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ, ਦੋਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈਂ ॥ ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ, ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਪਾਇਓ; ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ, ਫਲ ਫੂਲ ਸੋਂ ਫਲਤ ਹੈਂ ॥੩॥੨੫੫॥ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੋ, ਸੁਰੇਸ
ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ; ਮਹੇਸ ਗੰਗਧਾਨ ਕਉ, ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਨ, ਰਾਗ ਰੂਪ ਮੈ
ਪ੍ਰਬੀਨ; ਔਰ ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਦੀਨ, ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈ
ਅਪਾਰ; ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈਂ, ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਹਾਥੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ, ਪਲ
ਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ; ਚੀਟੀ ਕੀ ਚਿੰਘਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥੪॥੨੫੬॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰ
ਦੁਆਰ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਚਾਰ; ਕੇਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ, ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ
ਸਸ ਰਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ; ਕੇਤੇ ਮੁੰਡੀਆ ਉਦਾਸੀ, ਜੋਗ ਦੁਆਰ ਦਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ
ਮਹਾਂਦੀਨ, ਕੇਤੇ ਬਿਆਸ ਸੇ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਕੇਤੇ ਕੁਮੇਰ ਕੁਲੀਨ, ਕੇਤੇ ਜਛ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤੇ
ਹੈਂ ਬਿਚਾਰ, ਪੈ ਨ ਪੂਰਨ ਕੋ ਪਾਵੈ ਪਾਰ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਅਪਾਰ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈਂ
॥੫॥੨੫੭॥ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੈਂ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ; ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪੈ ਅਪਾਰ
ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ; ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਹੂ ਕੇ ਰਾਸੀ ਹੈ, ਅਨਾਸੀ

ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜੰਤ੍ਰੁ ਹੂ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕੀ, ਬਾਪ ਹੁੰ ਨ ਮਾਇ ਤਾਕੀ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾ ਕੀ, ਸੁ ਛਟਾ
ਕੈ ਅਨਮਾਨੀਐ ॥ ਤੇਜ ਹੁੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰੁ ਹੈਂ; ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੈਂ,
ਨਿਜੰਤ੍ਰੁ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੬॥੨੫੮॥ ਤੇਜ ਹੁੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੁੱਧਤਾ
ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਿਧੱਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈਂ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈਂ;
ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਉਦਾਰ ਹੈਂ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈਂ;
ਕਿ ਰੂਪਹੁੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈਂ, ਕੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੈਂ ॥ ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈਂ, ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈਂ;
ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਛਕ ਹੈਂ, ਗੁਨਨ ਕੋ ਪਹਾਰ ਹੈਂ ॥੭॥੨੫੯॥ ਸਿੱਧ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ
ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ; ਕਿ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੋ ਅਭੂਤ ਹੈਂ, ਕਿ ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਕਿ
ਖੂਬੀ ਕੋ ਦਿਹਿੰਦਾ ਹੈਂ; ਗਨੀਮਨ ਗਰਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲ ਹੁੰ ਕੇ ਕਾਲ
ਹੈਂ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ; ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਪੋਖਤ ਹੈਂ, ਕਿ ਬ੍ਰਿਧਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ਜੋਗ ਹੁੰ
ਕੋ ਜੰਤ੍ਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਹੁੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰੁ ਹੈਂ; ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ
॥੮॥੨੬੦॥ ਰੂਪ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ ਪਕ੍ਰਾਸ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਿਧੱਤਾ ਕੋ ਬਾਸ ਹੈਂ, ਕਿ
ਬੁਧਹੁੰ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਹੈਂ; ਅਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਕਿ
ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ ॥ ਜਾਨ ਕੋ ਬਚਯਾ ਹੈਂ, ਇਮਾਨ ਕੋ ਦਿਵਯਾ ਹੈਂ; ਜਮ ਜਾਲ ਕੋ ਕਟਯਾ
ਹੈਂ; ਕਿ ਕਾਮਨਾ ਕੋ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈਂ, ਅਖੰਡਣ ਕੋ ਖੰਡ ਹੈਂ; ਮਹੀਪਨ ਕੋ ਮੰਡ
ਹੈਂ, ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਨ ਨਰੁ ਹੈਂ ॥੯॥੨੬੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕੋ ਭਰਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਅਪਦਾ ਕੋ ਹਰਨ ਹੈਂ;

ਕਿ ਸੁਖ ਕੋ ਕਰਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪਾਰਾਵਾਰ ਹੂੰ ਕੋ ਪਾਰ
ਜਾ ਕੋ; ਕੀਜਤ ਬਿਚਾਰ, ਸੁਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਗਾਵੈ, ਹਬਸੀ ਹਲੱਬੀ
ਧਿਆਵੈ; ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ, ਆਸਾ ਤੇ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ, ਮਹਾਦੇਵ ਹੂੰ ਕੇ ਦੇਵ
ਹੈਂ; ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਨਾਥ, ਅਦੁੈ ਅਬਿਨਾਸ ਹੈਂ ॥੧੦॥੨੬੨॥ ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ ਹੈਂ, ਨਿਰੰਜਨ
ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੇਵਕ ਅਧੀਨ ਹੈਂ, ਕਟੱਯਾ ਜਮ ਜਾਲ ਕੇ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ, ਮਹਾਦੇਵ ਹੂੰ ਕੇ
ਦੇਵ ਨਾਥ; ਭੂਮ ਕੇ ਭੁਜੱਯਾ ਹੈਂ, ਮੁਹੀਯਾ ਮਹਾ ਬਾਲ ਕੇ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ, ਮਹਾ ਸਾਜ ਹੂੰ ਕੇ
ਸਾਜਾ; ਮਹਾ ਜੋਗ ਹੂੰ ਕੇ ਜੋਗ ਹੈਂ, ਧਰੱਯਾ ਦੁਮ ਛਾਲ ਕੇ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਕਰ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧੱਤਾ
ਕੋ ਹਰ ਹੈਂ; ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੈ ਕੁਚਾਲ ਕੇ ॥੧੧॥੨੬੩॥ ਛੀਰ ਕੈਸੀ
ਛੀਰਾਵਧ, ਛਾਛ ਕੈਸੀ ਛਤ੍ਰਾਨੇਰ; ਛਪਾਕਰ ਕੈਸੀ ਛਬ, ਕਾਲਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਕੂਲਕੇ ॥ ਹੰਸਨੀ ਸੀ
ਸੀਹਾਰੂਮ, ਹੀਰਾ ਸੀ ਹੁਸੈਨਾਬਾਦ; ਗੰਗਾ ਕੈਸੀ ਧਾਰ ਚਲੀ, ਸਾਤੋ ਸਿੰਧ ਰੂਲ ਕੇ ॥ ਪਾਰਾ ਸੀ
ਪਲਾਊ ਗਢ, ਰੂਪਾ ਕੈਸੀ ਰਾਮਪੁਰ; ਸੋਰਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ, ਨੀਕੇ ਰਹੀ ਝੂਲ ਕੇ ॥ ਚੰਪਾਸੀ
ਚੰਦੇਰੀ ਕੋਟ, ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜਿ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ, ਰਹੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਫੂਲ ਕੇ
॥੧੨॥੨੬੪॥ ਫਟਕ ਸੀ ਕੈਲਾਸ ਕਮਾਊ ਗਢ, ਕਾਂਸੀ ਪੁਰ; ਸੀਸਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ, ਨੀਕੈ
ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਹਿੱਮਾ ਸੀ ਹਿਮਾਲੈ, ਹਰ ਹਾਰ ਸੀ ਹਲਬਾਨੇਰ; ਹੰਸ ਕੈਸੀ ਹਾਜੀਪੁਰ, ਦੇਖੇ
ਮੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਸੀ ਚੰਪਾਵਤੀ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਾਗਿਰ; ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜ, ਜੋਨ
ਜੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਗੰਗਾ ਸਮ ਗੰਗਧਾਰ, ਬਕਾਨ ਸੀ ਬਿਲੰਦਾਵਾਦ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੀ

ਉਜਿਆਰੀ, ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੧੩॥੨੬੫॥ ਫਰਾ ਸੀ ਫਿਰੰਗੀ, ਫਰਾਸੀਸ ਕੇ ਦੁਰੰਗੀ; ਮਕਰਾਨ
ਕੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ, ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਭਖਰੀ ਕੰਧਾਰੀ, ਗੌਰ ਗਖਰੀ ਗਰਦੇਜਾ ਚਾਰੀ; ਪੰਨ
ਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਬ ਪਲਾਉ, ਕਾਮ ਰੂਪ ਔ ਕਮਾਉ; ਸਰਬ
ਠਉਰ ਮੈ ਬਿਰਾਜੈ, ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ, ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਅਤਾਪੀ ਨਾਥ;
ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੋ, ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥੧੪॥੨੬੬॥

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਅਦ੍ਵੈ ਅਨਾਸ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਅਦ੍ਵੈ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਤੋਲ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਜਕਤ
ਨਾਥ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ, ਸਰਬਾ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥੧॥੨੬੭॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਮਹੀਪ, ਬਨਤਨ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ॥
ਸੋਭਾ ਬਸੰਤ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ॥ ਬਨਤਨ ਦੁਰੰਤ, ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਹਾਨ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ,
ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ॥੨॥੨੬੮॥ ਫੁਲਤੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲ, ਲਹਿ ਲਹਿਤ ਮੋਰ ॥ ਸਿਰ ਢੁਰਹਿ ਜਾਨ, ਮਨ
ਮਥਹ ਚੌਰ ॥ ਕੁਜਰਤ ਕਮਾਲ, ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ
॥੩॥੨੬੯॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਬਿਲੋਕ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਸੋਹ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹ, ਅਮਿਤੋਜ ਮੋਹ ॥ ਰੋਸੰ
ਬਿਰਹਤ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ॥੪॥੨੭੦॥ ਬਨ ਤਨ ਮਹੀਪ,
ਜਲ ਥਲ ਮਹਾਨ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਸੋਹ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਗ ਮਗਤ ਤੇਜ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
ਅੰਬਰ ਜਮੀਨ, ਜਿਹ ਜਪਤ ਜਾਪ ॥੫॥੨੭੧॥ ਸਾਤੋ ਅਕਾਸ, ਸਾਤੋ ਪਤਾਰ ॥ ਬਿਥਰਿਓ
ਅਦ੍ਰਿਸਟ, ਜਿਹ ਕਰਮ ਜਾਰਿ ॥ ਉਸਤਤ ਸੰਪੂਰਨੰ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਸ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗਿਰੰਥ ਲਿਖਾਯਤੇ ॥

ੜੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ, ਕਰੋਂ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋਂ ਗਿਰੰਥ ਇਹ, ਤੁਮ ਮੁਹਿ
ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੰ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੰ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੰ, ਬਰਬੰਡੰ ॥ ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ,
ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੰ, ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾਂ ਕਰਣੰ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ, ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ, ਅਸ ਸਰਣੰ
॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ, ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਗੰ ॥੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਦਾ ਏਕ ਜੋਤਜੰ, ਅਜੂਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਜੰ,
ਨਰੂਪੰ ਨ੍ਰਿਬਾਣੰ ॥ ਕਲੰ ਕਾਰਣੇਯੰ, ਨਮੋ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ, ਨਿਤਜੰ
ਨਿਰਾਲੰ ॥ ਨ ਬ੍ਰਿਧੰ ਬਿਸੇਖੰ, ਨ ਤਰੁਨੰ ਨ ਬਾਲੰ ॥ ਨ ਰੰਕੰ ਨ ਰਾਯੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ
ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ, ਅਪਾਰੰ ਅਭੇਖੰ ॥੪॥ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ, ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ ॥ ਨ ਨਾਮੰ ਨ ਠਾਮੰ,
ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਜਾਗੰ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖੰ ਨ ਭੇਖੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਿਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਸੁ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤਯੰ
॥੫॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥ ਅਲੇਖੰ
ਅਭੇਖੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨਾਦੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਸਦਾ ਨ੍ਰਿਬਿਖਾਦੰ ॥੬॥ ਸੁ ਆਦੰ ਅਨਾਦੰ, ਅਨੀਲੰ
ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਦ੍ਰੈਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਮਹੇਸੰ ਮਹੰਤੰ ॥ ਨ ਰੇਖੰ ਨ ਸੇਖੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਨ ਕਾਮੰ ਨ
ਕ੍ਰੋਧੰ, ਅਜੋਨੀ ਅਜੋਹੰ ॥੭॥ ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਭਵਿਖਯੰ
ਭਵਾਣੰ ॥ ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਸੁ ਨਿਤਿਯੰ ਨਵੀਨੰ ॥ ਅਜਾਯੰ ਸਹਾਯੰ, ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥੮॥ ਸੁ
ਭੂਤੰ ਭਵਿਖੁੰ, ਭਵਾਨੰ ਭਵੇਯੰ ॥ ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਜੁਰੇਯੰ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਰਾਜ
ਰਾਜੰ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਤਿਯੰ, ਸੁ ਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜੰ ॥੯॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਦ੍ਰੈਖੰ ॥ ਨ
ਰਾਗੰ ਨ ਰੰਗੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ, ਮਹਾਂ
ਭੋਗ ਭੋਗੰ ॥੧੦॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ ਸਾਤਕੇਯੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੋ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਨਰੇਯੰ ॥ ਕਹੂੰ
ਦੇਵੀਯੰ ਦੇਵਤੰ, ਦਈਤ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਾਰੇ, ਅਨੂਪੰ ॥੧੧॥ ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਹੈਕੈ, ਭਲੇ
ਰਾਜ ਫੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਭਵਰ ਹੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਭੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪਵਨ ਹੈਕੈ, ਬਹੇ ਬੇਗਿ ਐਸੇ ॥ ਕਹੇ

ਮੌ ਨ ਆਵੈ, ਕਥੌ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਹੂਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਾਜੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਧੀ ਹੈ,
ਧਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਹੂਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੋਹੇ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਮਕੀ ਜਿਉ, ਧਰੇ ਰੂਪ ਸੋਹੇ
॥੧੩॥ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਂਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ
ਨਾਮ ਤਾਂਕੋ, ਕਹਾਂ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੇ ਮੋ ਨ ਆਵੈ ॥੧੪॥ ਨ ਤਾਕੋ ਕੋਈ,
ਤਾਤ ਮਾਤੰ ਨ ਭਾਯੰ ॥ ਨ ਪੁਤ੍ਰੰ ਨ ਪੌਤ੍ਰੰ, ਨ ਦਾਯਾ ਨ ਦਾਯੰ ॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਸੈਨੰ ਨ
ਸਾਥੰ ॥ ਮਹਾਂਰਾਜ ਰਾਜੰ, ਮਹਾਂ ਨਾਥ ਨਾਥੰ ॥੧੫॥ ਪਰਮੰ ਪੁਰਾਨੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪਰੇਯੰ ॥ ਅਨਾਦੰ
ਅਨੀਲੰ, ਅਸੰਭੰ ਅਜੇਯੰ ॥ ਅਭੇਦੰ ਅਛੇਦੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਮਾਥੰ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਦੀਨੰ, ਮਹਾਂ ਨਾਥ
ਨਾਥੰ ॥੧੬॥ ਅਦਾਗੰ ਅਦੱਗੰ, ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਅਨੀਲੰ, ਅਰੂਪੰ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ॥ ਮਹਾਂ
ਤੇਜ ਤੇਜੰ, ਮਹਾਂ ਜ੍ਵਾਲ ਜ੍ਵਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਲੰ ॥੧੭॥ ਕਰੰ ਬਾਮ ਚਾਪਿਯੰ,
ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਰਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੇਜੰ, ਬਿਰਾਜੈ ਬਿਸਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਦਾੜ ਦਾੜੰ, ਸੁ ਸੋਹੰ ਅਪਾਰੰ
॥ ਜਿਨੈ ਚਰਬੀਯੰ ਜੀਵ ਜੱਗਯੰ, ਹਜਾਰੰ ॥੧੮॥ ਡਮਾ ਡੰਮ ਡਉਰੂ, ਸਿਤਾ ਸੇਤ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥ ਹਹਾ
ਹੂਹ ਹਾਸੰ, ਝੱਮਾ ਝੱਮ ਅੱਤ੍ਰੰ ॥ ਮਹਾਂ ਘੋਰ ਸਬਦੰ, ਬਜੇ ਸੰਖ ਐਸੰ ॥ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਕਾਲ ਕੀ
ਜ੍ਵਾਲ ਜੈਸੰ ॥੧੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਘਣੰ ਘੰਟ ਬਾਜੰ ॥ ਧੁਣੰ ਮੇਘ ਲਾਜੰ ॥ ਭਯੋ ਸੱਦ ਏਵੰ ॥ ਹੜਿਯੋ ਨੀਰਧੇਵੰ ॥੨੦॥ ਘੁਰੰ
ਘੁੰਘਰੇਯੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰੇਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਨਾਦੰ ॥ ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥੨੧॥ ਸਿਰੰ ਮਾਲ

ਰਾਜੰ ॥ ਲਖੇ ਰੁਦ੍ਰ ਲਾਜੰ ॥ ਸੁਭੇ ਚਾਰ ਚਿੱਤ੍ਰੰ ॥ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ॥੨੨॥ ਮਹਾਂ ਗਰਜ ਗਰਜੰ
॥ ਸੁਣੇ ਦੂਤ ਲਰਜੰ ॥ ਸ੍ਰਵੰ ਸ੍ਰੋਣ ਸੋਹੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੨੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸ੍ਰਿਜੇ ਸੇਤਜੰ ਜੇਰਜੰ, ਉਤਭੁਜੇਵੰ ॥ ਰਚੇ ਅੰਡਜੰ, ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਏਵੰ ॥ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾਯੰ,
ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਣੰ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਥਿਯੰ, ਕੁਰਾਣੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥੨੪॥ ਰਚੇ ਰੈਣ ਦਿਵਸੰ, ਥਪੇ
ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਠਟੇ ਦਈਵ ਦਾਨੋ, ਰਚੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥ ਕਰੀ ਲਹੋ ਕਲਮੰ, ਲਿਖਿਯੋ ਲਖੇ ਮਾਥੰ
॥ ਸਬੈ ਜਰੇ ਕੀਨੇ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਹਾਥੰ ॥੨੫॥ ਕਈ ਮੇਟ ਡਾਰੇ, ਉਸਾਰੇ ਬਨਾਏ ॥ ਉਪਾਰੇ
ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਉਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਕਾਲ ਜੂ ਕੀ, ਕਿਨੂ ਨ ਪਛਾਨੀ ॥ ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹੈਹੈ,
ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹਾਨੀ ॥੨੬॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ, ਕੋਟੈ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ, ਮੇਟਿ
ਡਾਰੇ, ਉਪਾਏ ॥ ਮਹਾਂਦੀਨ ਕੇਤੇ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਾਂਝ ਹੂਏ ॥ ਸਮੈ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ, ਅੰਤਿ ਮੂਏ
॥੨੭॥ ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ, ਅੰਬੀਆ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਜੀਤਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ
॥ ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੁਇ, ਬਿਸਨ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਖਾਪਿਓ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ
॥੨੮॥ ਜਿਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇ, ਹੋਤ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਖਾਪਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ ॥
ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ ਅੰਬੀਆ, ਗਉਸ ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਅੰਤ ਦਾੜਾ ਤਲੈ ਹੈਂ ॥੨੯॥
ਜਿਤੇ ਮਾਨਧਾਤਾਦਿ, ਰਾਜਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਭੈ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਕਾਲ, ਜੇਲੈ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾਕੋ
ਉਚਾਰੋ, ਉਬਾਰੋ ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਤਾਂਕੀ, ਲਖੇ ਕੋਟ ਮਾਰੇ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਮੱਕਹਿੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰਾਣੰ ॥ ਘੁਰੰ ਘੁੰਘ੍ਰਯਾਣੰ ॥੩੧॥ ਚਤੁਰ
ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਨਿਜੂਟੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਂਸ ਸੋਹੰ ॥ ਜਮੰ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੩੨॥ ਸੁਭੰ ਜੀਭ
ਜੁਆਲੰ ॥ ਸੁ ਦਾਤ੍ਰਾਂ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਜੀ ਬੰਬ ਸੰਖੰ ॥ ਉਠੇ ਨਾਦ ਬੰਖੰ ॥੩੩॥ ਸੁਭੰ ਰੂਪ ਸਿਆਮੰ
॥ ਮਹਾ ਸੋਭ ਧਾਮੰ ॥ ਛਬੇ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰੰ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ॥੩੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛਤ੍ਰੰ, ਸੁ ਸੁਭੰ ਬਿਰਾਜੰ ॥ ਲਖੇ ਛੈਲ ਛਾਇਆ, ਕਰੇ ਤੇਜ ਲਾਜੰ ॥ ਬਿਸਾਲਾਲ ਨੈਨੰ,
ਮਹਾਂਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਢਿਗੰ ਅੰਸੁਮਾਲੰ, ਹਸੰ ਕੋਟ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥੩੫॥ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ
॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਹੈਕੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਪ ਹੈਕੈ,
ਬਜਾਏ ਨਿਸਾਨੰ ॥੩੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ਛਕੇ ਛੈਲ ਭਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੰਗ ਐਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਜੈਸੇ ॥੩੭॥ ਜੁਰੇ ਜੰਗ
ਜੋਰੰ ॥ ਕਰੇ ਜੁੱਧ ਘੋਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦਿਆਲੰ ॥ ਸਦਾਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੩੮॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ
॥ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭੂਪੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਜਾਯੰ ॥ ਸਰਨਿਯੰ ਸਹਾਯੰ ॥੩੯॥ ਤਪੈ ਖੰਗ ਪਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ
ਲੋਕ ਦਾਨੰ ॥ ਭਵਿਖਿਅੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥੪੦॥ ਮਧੋ ਮਾਨ ਮੁੰਡੰ ॥ ਸੁਭੰ ਰੁੰਡ
ਝੁੰਡੰ ॥ ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛਤ੍ਰੰ ॥ ਲਸੰ ਹਾਥ ਅੱਤ੍ਰੰ ॥੪੧॥ ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਭਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਸੇ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥

ਦਿਸਾ ਬਸਤ੍ਰ ਰਾਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੋਖ ਭਾਜੰ ॥੪੨॥ ਸੁਣੇ ਗੱਦ ਸੱਦੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਬਿਹੱਦੰ ॥ ਘਟਾ
ਜਾਣੁ ਸਿਆਮੰ ॥ ਦੁਤੰ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥੪੩॥ ਚਤੁਰੁ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਕਰੀਟੰ ਸੁ ਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ
ਸਖੰ ਚਕ੍ਰੰ ॥ ਦਿਪੈ ਕ੍ਰੂਰੁ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥੪੪॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰਾਜਿਅੰ ॥ ਨਿਹਾਰ ਕਾਮੁ ਲਾਜਿਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋਭਿਅੰ ॥ ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਭਿਅੰ
॥੪੫॥ ਚਮੱਕਿ ਚੰਦ੍ਰ ਸੀਸਿਯੰ ॥ ਰਹਿਯੋ ਲਜਾਇ ਈਸਯੰ ॥ ਸੁ ਸੋਭ ਨਾਗ ਭੂਖਣੰ ॥ ਅਨੇਕ
ਦੁਸਟ ਦੂਖਣੰ ॥੪੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਧਾਰੀਯੰ ॥ ਕਰੋਰ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥ ਗਦਾ ਗ੍ਰਿਸਟ ਪਾਣਿਯੰ
॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਤਾਣਿਯੰ ॥੪੭॥ ਸਬਦ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੰ ॥ ਘਣੰਕਿ ਘੁੰਘਰ ਗੱਜਿਯੰ ॥ ਸਰਨਿ
ਨਾਥ ਤੋਰੀਯੰ ॥ ਉਬਾਰ ਲਾਜ ਮੋਰੀਯੰ ॥੪੮॥ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਸੋਹੀਯੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵ ਮੋਹੀਯੰ
॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੇਵਲੰ ॥੪੯॥ ਸੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕਿਯੰ ॥ ਧਰੇ
ਸਰੂਪ ਅਨੇਕਿਯੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਰਾਜਈ ॥ ਬਿਲੋਕ ਪਾਪ ਭਾਜਈ ॥੫੦॥ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤੰ ਸੁ
ਦੇਹਯੰ ॥ ਤਨੋ ਮਨੋ ਕਿ ਮੋਹਿਯੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਹੀ ॥ ਅਨੇਕ ਸਤ੍ਰ ਟਾਰਹੀ ॥੫੧॥
ਘਮਕਿ ਘੁੰਘਰੰ ਸੁਰੰ ॥ ਨਵੰ ਨਨਾਦ ਨੁਪਰੰ ॥ ਪ੍ਰਜੁਆਲ ਬਿੱਜੁਲੰ ਜੁਲੰ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਨਿਰਮਲੰ
॥੫੨॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਵ ਨੇਵਰ ਨਾਦ, ਸੁਰੰ ਨ੍ਰਿਮਲੰ ॥ ਮੁਖ ਬਿਜੁਲ, ਜੁਆਲ ਘਣੰ ਪ੍ਰਜੁਲੰ ॥ ਮਦਰਾ ਕਰ ਮੱਤ, ਮਹਾਂ ਭਭਕੰ ॥ ਬਨ ਮੈ ਮਨੋ ਬਾਘ ਬੱਚਾ, ਬਬਕੰ ॥੫੩॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ, ਭਵੰ ॥ ਕਲ ਕਾਰਣ, ਉਬਾਰਣ ਏਕ ਤੁਵੰ ॥ ਸਭ ਠੌੜ ਨਿਰੰਤਰ, ਨਿਤ ਨਯੰ ॥ ਮ੍ਰਿਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ, ਤੁਯੰ ਸੁ ਭਯੰ ॥੫੪॥ ਦ੍ਰਿੜਦਾੜ ਕਰਾਲ, ਦ੍ਰੈ ਸੇਤ ਉਧੰ ॥ ਜਿਹੰ ਭਾਜਤ ਦੁਸਟ, ਬਿਲੋਕ ਜੁਧੰ ॥ ਮਦ ਮੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕਰਾਲ ਧਰੰ ॥ ਜਯ ਸੱਦ, ਸੁਰਾ ਸੁਰਯੰ ਉਚੱਰੰ ॥੫੫॥ ਨਵ ਕਿੰਕਣ, ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਹੂਅੰ ॥ ਚਲ ਚਾਲ, ਸਭਾ ਚਲ ਕੰਪ ਭੂਅੰ ॥ ਘਣ ਘੁੰਘਰ ਘੰਟਣ ਘੋਰ ਸੁਰੰ ॥ ਚਰ ਚਾਰ, ਚਰਾ ਚਰਯੰ ਹੁਹਰੰ ॥੫੬॥ ਚਲ ਚੌਦਹੁੰ ਚੱਕ੍ਰਨ, ਚੱਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥ ਬਢਵੰ ਘਟਵੰ, ਹਰੀਅੰ ਸੁਭਰੰ ॥ ਜਗ ਜੀਵ ਜਿਤੇ, ਜਲਯੰ ਬਲਯੰ ॥ ਅਸ ਕੋ, ਜੁ ਤਵਾਇ ਸੁਅੰ ਮਲਯੰ ॥੫੭॥ ਘਟ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ, ਜਾਣ ਸੁਭੰ ॥ ਤਨ ਸਾਵਰੇ ਰਾਵਰੇਅੰ, ਹੁਲਸੰ ॥ ਰਦ ਪੰਗਤ, ਦਾਮਨੀਅੰ ਦਮਕੰ ॥ ਘਨ ਘੁੰਘਰ, ਘੰਟ ਸੁਰੰ ਘਮਕੰ ॥੫੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਘਟਾ ਸਾਵਣੰ, ਜਾਣ ਸਜਾਮੰ ਸੁਹਾਯੰ ॥ ਮਣੀ ਨੀਲ ਨਗਿਯੰ, ਲਖੰ ਸੀਸ ਨਿਆਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਜਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਰੂਪੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥੫੯॥ ਫਿਰੈ ਚੱਕ੍ਰ, ਚਉਦਹੁੰ, ਪੁਰੀਯੰ ਮਧਿਆਣੰ ॥ ਇਸੋ ਕੌਨ ਬੀਯੰ, ਫਿਰੈ ਆਇਸਾਣੰ ॥ ਕਹੋ ਕੁੰਟ ਕੌਨੈ, ਬਿਖੈ ਭਾਜ ਬਾਚੈ ॥ ਸਭੰ ਸੀਸ ਕੇ ਸੰਗ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਨਾਚੈ ॥੬੦॥ ਕਰੇ ਕੋਟ ਕੋਊ, ਧਰੇ ਕੋਟ ਓਟੰ ॥ ਬਚੈਗੋ ਨ ਕਿਉ ਹੁੰ, ਕਰੈ ਕਾਲ ਚੋਟੰ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਕੀ, ਨਹੀ

ਔਰ ਓਟੰ ॥੬੧॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰੁ ਥਾਕੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਾਲ, ਤੇ ਅੰਤ ਲੈ ਕੈ ਬਿਚਾਰੇ
॥ ਕਿਤਿਓ ਤੰਤ੍ਰੁ ਸਾਧੇ, ਜਨਮੰ ਬਿਤਾਇਓ ॥ ਭਏ ਫੋਕਟੰ, ਕਾਜ ਏਕੈ ਨ ਆਇਓ ॥੬੨॥
ਕਿਤੇ ਨਾਸ ਮੂੰਦੈ, ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤੇ ਕੰਠ ਕੰਠੀ, ਜਟਾਂ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ॥ ਕਿਤੇ ਚੀਰ
ਕਾਨੰ, ਜੁਗੀਸੰ ਕਹਾਯੰ ॥ ਸਭੇ ਫੋਕਟੰ, ਧਰਮ ਕਾਮੰ ਨ ਆਯੰ ॥੬੩॥ ਮਧੁ ਕੀਟਭੰ ਰਾਛਸੇਸੇ,
ਬਲੀਅੰ ॥ ਸਮੇ ਆਪਨੀ, ਕਾਲ ਤੇਊ ਦਲੀਅੰ ॥ ਭਏ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ, ਸੋਣੰਤ ਬੀਜੰ ॥ ਤੇਊ ਕਾਲ
ਕੀਨੇ, ਪੁਰੇਜੇ ਪੁਰੇਜੰ ॥੬੪॥ ਬਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀਅੰ, ਮਾਨਧਾਤਾ ਮਹੀਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਰੱਥ ਚੱਕ੍ਰੰ, ਕੀਏ
ਸਾਤ ਦੀਪੰ ॥ ਭੁਜੰ ਭੀਮ ਭਰਥੰ, ਜਗੰ ਜੀਤ ਡੰਡਯੰ ॥ ਤਿਨੈ ਅੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੋ, ਕਾਲ ਖੰਡਯੰ
॥੬੫॥ ਜਿਨੈ ਦੀਪ ਦੀਪੰ, ਦੁਹਾਈ ਫਿਰਾਈ ॥ ਭੁਜਾਦੰਡ ਦੈ, ਛੋਣਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਿਨਾਈ ॥ ਕਰੇ
ਜੰਗ ਕੋਟੰ, ਜਸੰ ਅਨੇਕ ਲੀਤੇ ॥ ਵਹੈ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥੬੬॥ ਕਈ ਕੋਟ ਲੀਨੇ,
ਜਿਨੈ ਦੁਰਗ ਢਾਹੇ ॥ ਕਿਤੇ ਸੂਰਬੀਰਾਨ ਕੇ ਸੈਨ, ਗਾਹੇ ॥ ਕਈ ਜੰਗ ਕੀਨੇ, ਸੁ ਸਾਕੇ ਪਵਾਰੇ
॥ ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੭॥ ਜਿਨੈ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰੀ, ਕੋਟ ਜੁੱਗਿਯੰ ॥ ਰਸੰ
ਆਨਰਸੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਭੁਗਿਯੰ ॥ ਵਹੈ ਅੰਤ ਕੋ, ਪਾਂਵ ਨਾਂਗੇ ਪਧਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਹਠੀ
ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੮॥ ਜਿਨੈ ਖੰਡੀਅੰ ਦੰਡ, ਧਾਰੰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰ, ਚੇਰੇ ਦੁਆਰੰ ॥
ਜਿਨੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਸੇ ਜੀਤ ਕੈ, ਛੋਡ ਡਾਰੇ ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਹੂਏ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਮੂਏ ॥ ਜਿਤੇ ਕਿਸਨ ਹੁਇ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜੈ ਹੈਂ ॥੨੦॥
ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਹੋਸੀ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਤੇ ਬੋਧ ਹੁਇ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਛੈ ਹੈਂ ॥੨੧॥
ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਰਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਯੰ ॥ ਜਿਤੇ ਦਈਤ ਏਸੰ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਲੇਸੰ ॥੨੨॥
ਨਰਸਿੰਘਾ ਅਵਤਾਰੰ ॥ ਵਹੇ ਕਾਲ ਮਾਰੰ ॥ ਬਡੋ ਦੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ॥੨੩॥
ਦਿਜੰ ਬਾਵਨੇਯੰ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਤੇਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਛ ਮੁੰਡੰ ॥ ਫਾਂਧਿਓ ਕਾਲ ਝੁੰਡੰ ॥੨੪॥ ਜਿਤੇ
ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥ ਜਿਤੇ ਸਰਨ ਜੈਹੈਂ ॥ ਤਿਤਿਓ ਰਾਖ ਲੈਹੈਂ ॥੨੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂ ਕੀ, ਨ ਅਉਰੈ ਉਪਾਯੰ ॥ ਕਹਾ ਦੇਵ ਦਈਤੰ, ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਯੰ ॥ ਕਹਾਂ
ਪਾਤਿਸਾਹੰ, ਕਹਾਂ ਉਮਰਾਯੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂ ਕੀ, ਨ ਕੋਟੈ ਉਪਾਯੰ ॥੨੬॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵ
ਜੰਤੰ, ਸੁ ਦੁਨੀਅੰ ਉਪਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਕਾਲੰ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂ ਕੀ,
ਨਹੀ ਔਰ ਓਟੰ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥੨੭॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇਕ ਰਾਜ ਰੰਕਯੰ ॥ ਹਨੇ ਸੁ ਕਾਲ ਬੰਕਯੰ ॥ ਜਿਤੇਕ ਲੋਕ ਪਾਲਯੰ ॥ ਨਿਦਾਨ ਕਾਲ ਦਾਲਯੰ
॥੨੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਜੇ ਜਪੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਥਾਟ ਤੇ ਥਪੈਂ ॥ ਜਿਤੇਕ ਕਾਲ ਧਿਆਇ ਹੈਂ ॥
ਜਗੱਤਿ ਜੀਤ ਜਾਇ ਹੈਂ ॥੨੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਪਰਮਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਰੂਪ

ਰਾਜਿਯੰ ॥ ਸੁਣੈ ਸੁ ਪਾਪ ਭਾਜਿਯੰ ॥ ੮੦ ॥ ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਪਾਪ ਮੋਚਨੰ ॥
ਚਮਕ ਚੰਦ੍ਰ ਚਾਰਯੰ ॥ ਅਘੀ ਅਨੇਕ ਤਾਰਯੰ ॥ ੮੧ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਲੋਕ ਪਾਲੰ ॥ ਤਿਤੇ ਜੇਰ ਕਾਲੰ ॥ ਜਿਤੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥ ੮੨ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਫਿਰੈ ਚੌਦਹੁੰ ਲੋਕਯੰ, ਕਾਲ ਚੱਕ੍ਰੰ ॥ ਸਭੈ ਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਭ੍ਰਮੰ ਭਉਂਹ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥ ਕਹਾਂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨੰ,
ਕਹਾਂ ਚੰਦ ਸੂਰੰ ॥ ਸਭੈ ਹਾਥ ਬਾਂਧੇ ਖਰੇ, ਕਾਲ ਹਜੁਰੰ ॥ ੮੩ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ, ਸੁ ਜਾਗਤ ਯਾਂ ਜਗ, ਜਾਂ ਕੀ ਕਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ, ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਜੁਗੀਆ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ ਗੰਧੂਬ, ਜੱਛ
ਭੁਜੰਗ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ ॥ ਔਰ ਸਕਾਲ ਸਭੈ ਬਸਿ ਕਾਲ ਕੇ, ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾ
ਹੈ ॥ ੮੪ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਖੜਗਧਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਸਾਤਕੰ,
ਤਾਮਸੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥ ੮੫ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ॥ ਭਵਾਣੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ੮੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਖਗ ਖੰਡੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ,
ਨਮੋ ਦੰਡ ਧਾਰਿਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚੌਦਹੁੰ ਲੋਕ, ਜੋਤੰ ਬਿਥਾਰਿਯੰ ॥ ੮੭ ॥ ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੋਰ, ਤੀਰੰ
ਤੁਫੰਗੰ ॥ ਨਮੋ ਖਗ ਅਦੰਗੰ, ਅਭੇਅੰ ਅਭੰਗੰ ॥ ਗਦਾਯੰ ਗ੍ਰਿਸਟੰ, ਨਮੋ ਸੈਹਥੀਅੰ ॥ ਜਿਨੈ
ਤੁੱਲੀਯੰ ਬੀਰ, ਬੀਯੋ ਨ ਬੀਅੰ ॥ ੮੮ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਉਗ੍ਰ ਦਾੜੰ ॥ ਮਹਾਂ ਗ੍ਰਿਸਟ ਗਾੜੰ ॥ ੮੯ ॥ ਨਮੋ
ਤੀਰ ਤੋਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਸਤ੍ਰ ਘੋਪੰ ॥ ਨਮੋ ਧੋਪ ਪੱਟੰ ॥ ਜਿਨੈ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥ ੯੦ ॥ ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ
ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥ ਜਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਯੰ ॥ ੯੧ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮੇਰ ਕਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਂਹਿ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰ ਤੋਂ ਸੋਂ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਨ, ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਮੋਂ ਸੋਂ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ, ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਅਤ
ਦੁਬ ਭਰੋਸੋ ॥ ਯਾਂ ਕਲ ਮੈ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ, ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੋ ॥ ੯੨ ॥
ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੇ ਕੋਟ ਨਿਸਾਚਰ, ਜਾਹਿ ਛਿਨੇਕ ਬਿਖੈ ਹਨ ਡਾਰੇ ॥ ਧੂਮਰ ਲੋਚਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ
ਸੇ, ਮਾਹਖ ਸੇ ਪਲ ਬੀਚ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਚਾਮਰ ਸੇ ਰਣਚਿੱਛਰ ਸੇ, ਰਕਤਿੱਛਣ ਸੇ ਝਟ ਦੈ ਝੜਕਾਰੇ

॥ ਐਸੇ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇ, ਕਹਾਂ ਪਰਵਾਹ ਰਹੀ, ਇਹ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੇ ॥੯੩॥ ਮੁੰਡਹੁ ਸੇ
ਮਧੁਕੀਟਭ ਸੇ, ਮੁਰ ਸੇ ਅਘ ਸੇ, ਜਿਨਿ ਕੋਟਿ ਦਲੇ ਹੈਂ ॥ ਓਟ ਕਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਿਨੈ, ਰਣ
ਚੋਟ ਪਰੀ, ਪਗ ਦੈ ਨ ਟਲੇ ਹੈਂ ॥ ਸਿੰਧ ਬਿਖੈ ਜੇ ਨ ਬੂਡੈ ਨਿਸਾਚਰ, ਪਾਵਕ ਬਾਣ ਬਹੇ, ਨ
ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਅਸ ਤੋਰ ਬਿਲੋਕ ਅਲੋਕ, ਸੁ ਲਾਜ ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਹੈਂ ॥੯੪॥
ਰਾਵਣ ਸੇ ਮਹਰਾਵਣ ਸੇ, ਘਟਕਾਨਹੁ ਸੇ, ਪਲ ਬੀਚ ਪਛਾਰੇ ॥ ਬਾਰਦ ਨਾਦ ਅਕੰਪਨ ਸੇ, ਜਗ
ਜੰਗ ਜੁਰੇ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਜਮ ਹਾਰੇ ॥ ਕੁੰਭ ਅਕੁੰਭ ਸੇ ਜੀਤ ਸਭੈ ਜਗ, ਸਾਤਹੂੰ ਸਿੰਧ ਹਥੀਆਰ
ਪਖਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਹੁਤੇ ਅਕੱਟੇ ਬਿਕੱਟੇ, ਸੁ ਕੱਟੇ ਕਰਿ ਕਾਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੯੫॥ ਜੋ ਕਹੂੰ
ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜ ਕੇ ਬਾਚੀਅਤ, ਤੋ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕਹੋ ਭਜਿ ਜਈਯੈ ॥ ਆਗੇ ਹੂੰ ਕਾਲ ਧਰੇ ਅਸ
ਗਾਜਤ, ਛਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਤੇ ਨਸਿ ਅਈਯੈ ॥ ਐਸੇ ਨ ਕੈ ਗਯੋ ਕੋਈ ਸੁ ਦਾਵ ਰੇ, ਜਾਹਿ ਉਪਾਵ
ਸੇ ਘਾਵ ਬਚਈਯੈ ॥ ਜਾਤੇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਮੂੜ ਕਹੂੰ, ਹਸਿ ਤਾਂਕੀ ਨ ਕਿਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਈਯੈ
॥੯੬॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਉ ਬਿਸਨ ਜਪੇ ਤੁਹਿ ਕੋਟਿਕ, ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਧਿਆਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਜਪਿਓ ਅਰੁ ਸੰਭੁ ਥਪਿਓ, ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥ ਕੋਟ ਕਰੀ ਤਪਸਾ ਦਿਨ
ਕੋਟਿਕ, ਕਾਹੁ ਨ ਕੌਡੀ ਕੋ ਕਾਮ ਕਢਾਯੋ ॥ ਕਾਮ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਸੀਰੇ ਕੇ ਕਾਮ ਨ, ਕਾਲ ਕੋ ਘਾਉ
ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥੯੭॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੂਰ ਕਰੇ ਤਪਸਾ ਇਨਕੀ, ਕੋਊ ਕੌਡੀ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈਂ
॥ ਤੋਹਿ ਬਚਾਇ ਸਕੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਕੈ, ਆਪਨ ਘਾਵ ਬਚਾਇ ਨ ਐਹੈਂ ॥ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵਕ
ਕੁੰਡ ਮੈ, ਆਪ ਟੰਗਿਓ ਤਿਮ ਤੋਹਿ ਟੰਗੈ ਹੈਂ ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੋ ਜੀਅ ਮੈ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਬਿਨੁ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈਂ ॥੯੮॥ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਤ ਹੈ ਨ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਹੂੰ ਪੁਰ ਮਾਹੀ
॥ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ, ਜਿਹ ਕੈ ਪਰਸੈ, ਪਰਲੋਕ ਪਰਾਹੀ ॥ ਪਾਪ ਕਰੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ,
ਜਿਹ ਪਾਪਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਪਾਪ ਲਜਾਹੀ ॥ ਪਾਂਇ ਪਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜੜ, ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ
ਨਾਹੀ ॥੯੯॥ ਮੋਨ ਭਜੇ ਨਹੀ, ਮਾਨ ਤਜੇ ਨਹੀ, ਭੇਖ ਸਜੇ ਨਹੀ, ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਾਏ ॥ ਕੰਠ ਨ
ਕੰਠੀ ਕਠੋਰ ਧਰੈ, ਨਹੀ ਸੀਸ ਜਟਾਨ ਕੇ ਜੂਟੁ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਲੈ ਚਿਤਿ ਦੈ, ਬਿਨੁ
ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕੀ ਸਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯਤ ਹੈ, ਕਿਰਪਾਲ ਨ ਭੀਜਤ, ਲਾਂਡ
ਕਟਾਏ ॥੧੦੦॥ ਕਾਗਦ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੈ, ਅਰੁ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋਂ ॥ ਕਾਟ
ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੂ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ, ਬਨੈ ਹੋਂ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ, ਜੁਗਿ
ਕੋਟਿ ਗਨੇਸ ਕੈ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੋਂ ॥ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਨਾ ਬਿਨਤੀ, ਨ ਤਉ ਤੁਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ
ਰਿਝੈ ਹੋਂ ॥੧੦੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ,
ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥੧॥ ਅਫਜੂ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਲਹਿਓ ਨ, ਕਿਨਹੂ ਪਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ, ਰਾਜਨ
ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟਿ, ਪਿੰਗ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧ ਲਖੈ ਬਧਰੋ ਸੁਨੈ, ਜੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਾਇ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ॥

ਕਹਾਂ ਬੁਧ, ਪ੍ਰਭ ਤੁੱਛ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਰਨਿ ਸਕੈ, ਮਹਿਮਾ ਜੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਨ ਸਕਤ ਕਰਿ,
ਸਿਫਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਲੇਹੁ ਤੁਮ, ਕਥਾ ਸੁਧਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਇਹੁ ਕੀਟ ਬਖਾਨੈ ॥
ਮਹਿਮਾ ਤੋਰਿ, ਤੁੰਗੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ॥ ਪਿਤਾ ਜਨਮ ਜਿਮ, ਪੂਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਾਂ ਤਵਨ ਕਾ ਭੇਦ,
ਬਤਾਵੈ ॥੪॥ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰਭਾ, ਤੁਮੈ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਅਉਰਨ ਤੇ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਆ, ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ, ਕਸ ਸਕਤ ਬਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸੇਸਨਾਗ, ਸਿਰ ਸਹੰਸ
ਬਨਾਈ ॥ ਦ੍ਰੈ ਸਹੰਸ, ਰਸਨਾਹ ਸੁਹਾਈ ॥ ਰਟਤ ਅਬ ਲਗੇ, ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੋ, ਤਉ
ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥੬॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤ, ਉਰਝ ਮਤਿ ਰਹੈ
॥ ਸੂਛਮ ਰੂਪ, ਨ ਬਰਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬਿਰਧ ਸਰੂਪਹਿ, ਕਹੋਂ ਬਨਾਈ ॥੭॥ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ, ਜਬ ਗਹਿਹੋ ॥ ਛੋਰ ਕਥਾ, ਸਭਹੀ ਤਬ ਕਹਿਹੋ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹੋਂ, ਸੁ ਅਪਨੀ ਕਥਾ
॥ ਸੋਢੀ ਬੰਸ, ਉਪਜਿਯਾ ਜਥਾ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਕਹੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਡੋ ਬਿਸਥਾਰ ਕੈ, ਕਹਿਹੋ ਸਭੇ
ਸੁਨਾਇ ॥੯॥

ਚੌਪਈ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਲ ਜਬ, ਕਰਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਤੇ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਸੈਣ ਪ੍ਰਮੈ,
ਭਇਓ ਭੂਪਾ ॥ ਅਧਿਕ ਅਤੁਲਿ ਬਲਿ, ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ ॥੧੦॥ ਕਾਲ ਕੇਤ ਦੂਸਰ, ਭੂਅ ਭਯੋ
॥ ਕੂਰ ਬਰਸ, ਤੀਸਰ ਜਗ ਠਯੋ ॥ ਕਾਲਪੁਜ, ਚਤੁਰਥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਭਯੋ, ਜਗਤ
ਸਭ ਕੋ ਹੈ ॥੧੧॥ ਸਹਸ ਰਾਛ ਜਾਂਕੇ ਸੁਭ, ਸੋਹੈਂ ॥ ਸਹਸ ਪਾਦ, ਜਾਕੇ ਤਨ ਮੋਹੈਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗ
ਪਰ, ਸੋਇਬੋ ਕਰੈ ॥ ਜਗ ਤਿੰਹ, ਸੇਖਸਾਇ ਉਚਰੈ ॥੧੨॥ ਏਕ ਸ੍ਰਵਣ ਤੇ, ਮੈਲ ਨਿਕਾਰਾ
॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਮਧੁ ਕੀਟਭ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਕਾਨ ਤੇ, ਮੈਲੁ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਤੇ ਭਈ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਇਹ ਸਾਰੀ ॥੧੩॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਲ ਬਹੁਰ, ਬਧ ਕਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਦ, ਸਮੁੰਦ ਮੋ ਪਰਾ ॥
ਚਿਕਨ ਤਾਸ, ਜਲ ਪਰ ਤਿਰ ਰਹੀ ॥ ਮੇਧਾ ਨਾਮ, ਤਬਹਿ ਤੇ ਕਹੀ ॥੧੪॥ ਸਾਧ ਕਰਮ, ਜੇ
ਪੁਰਖ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵਤਾ, ਜਗਤ ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਕਰਹੀਂ ॥ ਨਾਮ
ਅਸੁਰ ਤਿਨ ਕੋ, ਸਭ ਧਰਹੀਂ ॥੧੫॥ ਬਹੁ ਬਿਥਾਰ, ਕਹਾ ਲਗੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ
ਤੇ, ਅਤਿ ਡਰੁ ਮਾਨੀਅਤ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ, ਬਹੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਆਏ ॥ ਦੱਛ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ, ਜਿਨ
ਉਪਜਾਏ ॥੧੬॥ ਦਸ ਸਹੰਸੂ ਤਿਹਿ ਗ੍ਰਿਹ, ਭਈ ਕੰਨਿਆ ॥ ਜਿਹੰ ਸਮਾਨ, ਕਹ ਲਗੈ ਨ
ਅੰਨਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਆ, ਐਸੀ ਤਹ ਭਈ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਬਿਆਹ ਨਰੇਸਨ ਦਈ ॥੧੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਬਿਨਤਾ ਕਦੂ ਦਿਤਿ ਅਦਿਤਿ, ਏ ਰਿਖ ਬਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਨਾਗ ਨਾਗਰਿਪ ਦੇਵ ਸਭ, ਦਈਤ
ਲਏ ਉਪਜਾਇ ॥੧੮॥

ਚੌਪਈ ॥

ਤਾਂ ਤੇ, ਸੂਰਜ ਰੂਪ ਕੋ ਧਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੇ, ਬੰਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਰਵਿ ਕਰਾ ॥ ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ, ਕਹਿ ਨਾਮ
ਸੁਨਾਉ ॥ ਕਥਾ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਉ ॥੧੯॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਸ ਬਿਖੈ, ਰਘੁ ਭਯੋ ॥
ਰਘੁਬੰਸਹਿ ਜਿਹ, ਜਗਹਿ ਚਲਯੋ ॥ ਤਾਂਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤ ਭਯੋ, ਅਜ ਬਰ ॥ ਮਹਾਰਥੀ, ਅਰੁ ਮਹਾ
ਧਨੁਰਧਰ ॥੨੦॥ ਜਬ ਤਿਨ, ਭੇਸ ਜੋਗ ਕੋ ਲਯੋ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ, ਦਸਰਥ ਕੋ ਦਯੋ ॥ ਹੋਤ
ਭਯੋ, ਵਹਿ ਮਹਾ ਧਨੁਰਧਰ ॥ ਤੀਨ ਤ੍ਰਿਆਨ, ਬਰਾ ਜਿਹ ਰੁਚਿ ਕਰ ॥੨੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮ, ਜਯੋ
ਤਿਹ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਭਰਥ ਲੱਛਮਨ, ਸਤ੍ਰੁ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਤਿਨ ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥੨੨॥ ਸੀਆ ਸੁਤ ਬਹੁਰਿ, ਭਏ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ
ਪਾਟ, ਉਨਹੀ ਕਉ ਛਾਜਾ ॥ ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ਏਸ੍ਰੁਰਜਾ, ਬਰੀ ਜਬ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਜੱਗ, ਕੀਏ
ਤਬ ॥੨੩॥ ਤਹੀ ਤਿਨੈ, ਬਾਧੇ ਦੁਇ ਪੁਰਵਾ ॥ ਏਕ ਕਸੂਰ, ਦੁਤੀਯ ਲਹੁਰਵਾ ॥ ਅਧਿਕ
ਪੁਰੀ, ਤੇ ਦੋਉ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਨਿਰਖ, ਲੰਕ ਅਮਰਾਵਤਿ ਲਾਜੀ ॥੨੪॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ, ਰਾਜ
ਕਮਾਯੋ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਤੇ, ਅੰਤ ਫਸਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ, ਜੇ ਵਏ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ,
ਇਹ ਜਗ ਕੋ ਭਏ ॥੨੫॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ, ਤੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਸੰਖਿਆ ਪਾਉਂ
॥ ਹੋਤ ਚਹੂੰ ਜੁਗ ਮੈ, ਜੇ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਜਾਤ ਗਨਾਏ ॥੨੬॥ ਜੋ ਅਬ, ਤਉ

ਕਿਰਪਾ ਬਲ ਪਾਉਂ ॥ ਨਾਮ ਜਥਾ ਮਤ, ਭਾਖ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਕਾਲਕੇਤ, ਅਰੁ ਕਾਲ ਰਾਇ ਭਨ
॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭਏ ਪੁਤ੍ਰ, ਘਰ ਅਨ ਗਨ ॥੨੭॥ ਕਾਲਕੇਤ, ਭਯੋ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲਰਾਇ
ਜਿਨਿ, ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਭਾਜ, ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਤੇ ਗਏ ॥ ਤਹੀਂ, ਭੂਪਜਾ ਬਿਆਹਤ ਭਏ
॥੨੮॥ ਤਿਹ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਭਯੋ ਜੋ ਧਾਮਾ ॥ ਸੋਢੀ ਰਾਇ, ਧਰਾ ਤਿਹਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬੰਸ ਸਨੌਢ,
ਤ ਦਿਨ ਤੇ ਥੀਆ ॥ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜੂ, ਕੀਆ ॥੨੯॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਹੁਇ ਆਏ
॥ ਤੇ, ਸੋਢੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਹਾਏ ॥ ਜਗ ਮੈ, ਅਧਿਕ ਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧਾ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ, ਤਿਨ
ਕੇ ਧਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧਾ ॥੩੦॥ ਰਾਜ ਕਰਤ ਭਏ, ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ, ਜੀਤ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ
॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਿਹਾਂ, ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥ ਅਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਕਹ, ਸੀਸ ਢੁਰਾਯੋ ॥੩੧॥ ਰਾਜ ਸੂਅ,
ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕੀਏ ॥ ਜੀਤ ਜੀਤ, ਦੇਸੇਸ੍ਵਰ ਲੀਏ ॥ ਬਾਜਮੇਧ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਸਕਲ
ਕਲੂਖ, ਨਿਜੁ ਕੁਲ ਕੇ ਹਰੇ ॥੩੨॥ ਬਹੁਰ ਬੰਸ ਮੈ, ਬਢੇ ਬਿਖਾਧਾ ॥ ਮੇਟ ਨ ਸਕਾ, ਕੋਊ ਤਿਹ
ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਚਰੇ, ਬੀਰ ਬਨੈਤ ਅਖੰਡਲ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਚਲੇ, ਭਿਰਨ ਰਨ ਮੰਡਲ ॥੩੩॥ ਧਨ
ਅਰੁ ਭੂਮ, ਪੁਰਾਤਨ ਬੈਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਮੂਆ, ਕਰਤਿ ਜਗ ਘੇਰਾ ॥ ਮੋਹ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ
ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਜੀਤਾ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥੩੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਧਨਿ ਕੋ ਭਾਖੀਐ, ਜਾ ਕਾ ਜਗਤੁ ਗੁਲਾਮੁ ॥ ਸਭ ਨਿਰਖਤ ਯਾ ਕੋ ਫਿਰੈਂ, ਸਭ ਚਲ
ਕਰਤ ਸਲਾਮ ॥੩੫॥

ਚੌਪਈ ॥

ਕਾਲ ਨ ਕੋਊ, ਕਰਨ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ, ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੋਭ ਮੂਲ, ਇਹਿ ਜਗ ਕੋ
ਹੂਆ ॥ ਜਾਸੋਂ ਚਾਹਤ, ਸਭੈ ਕੋ ਮੂਆ ॥੩੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸੁਭਿ ਬੰਸ ਬਰਨਨੰ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਉ ॥੨॥ ਅਫਜੂ ॥੧੩੭॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਰਚਾ ਬੈਰ ਬਾਦੰ, ਬਿਧਾਤੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਸੈ ਸਾਧਿ ਸਾਕਿਓ ਨ, ਕੋਊ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਬਲੀ ਕਾਮਰਾਯੰ,
ਮਹਾ ਲੋਭ ਮੋਹੰ ॥ ਗਯੋ ਕਉਨ ਬੀਰੰ, ਸੁ ਯਾਂਤੇ ਅਲੋਹੰ ॥੧॥ ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਕੈਂ ਆਪ
ਮੱਧੰ ॥ ਉਠੈਂ ਸਸਤ੍ਰੁ ਲੈ ਲੈ, ਮਚਾ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖਪਰੀ ਖੋਲ, ਖੰਡੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਨੱਚੈਂ ਬੀਰ
ਬੈਤਾਲ, ਡਉਰੂ ਡਕਾਰੰ ॥੨॥ ਕਹੂੰ ਈਸ ਸੀਸੰ, ਪੁਐ ਰੁੰਡ ਮਾਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਡਾਕ ਡਉਰੂ, ਕਹੂੰ
ਕੰ ਬਿਤਾਲੰ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਅੰ, ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਗੁਥੀ ਲੁੱਥ ਜੁੱਥੰ, ਬਹੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥੩॥
ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਰਹੇ ਹਾਥ ਡਾਰੇ, ਉਭੈ ਉਰਧ ਮੁੱਛੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੋਪਰੀ ਖੋਲ,
ਖਿੰਗੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੱਤ੍ਰੀਅੰ, ਖਗ ਖੇਤੰ ਨਿਖੰਗੰ ॥੪॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀ, ਡਾਕਨੀ ਡਾਕ ਮਾਰੈ ॥
ਕਹੂੰ ਭੈਰਵੀ ਭੂਤ ਭੈਰੋਂ, ਬਕਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੰਕੇ, ਬਿਹਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ, ਹੱਸੈਂ
ਮਾਂਸ ਹਾਰੰ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸੁਣੈ ਮੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ
ਕਟਾਰੰ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਧਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਭੂਮ ਹੰਕੰ ॥੭॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਸਸਤ੍ਰੰ ॥
ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਸੈਹਥੀਅੰ,
ਕਹੂੰ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ, ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥੯॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਸਰੋਖ ਸੂਰ ਸਾਜਿਅੰ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਸੰਕ ਬਾਜਿਅੰ ॥ ਨਿਸੰਕ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰਹੀਂ ॥ ਉਤਾਰ ਅੰਗ
ਡਾਰਹੀਂ ॥੧੦॥ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਹੀਂ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਭਾਖਹੀਂ ॥ ਸੁ ਹਾਂਕ ਹਾਠ ਰੇਲਯੰ
॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਝੇਲਯੰ ॥੧੧॥ ਹਜਾਰ ਹੂਰ ਅੰਬਰੰ ॥ ਬਿਰੁੱਧਕੈ ਸੁਅੰਬਰੰ ॥ ਕਰੂਰ ਭਾਂਤ
ਡੋਲਹੀ ॥ ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਬੋਲਹੀ ॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਕਿ ਅੰਗਿ ਕਟੀਅੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਰੋਹ ਪੱਟੀਅੰ ॥
ਕਹੂੰ ਸੁ ਮਾਂਸ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁ ਤੱਛ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥੧੩॥ ਢਮੱਕ ਢੋਲ ਢਾਲਯੰ ॥ ਹਰੋਲ ਹਾਲ
ਚਾਲਯੰ ॥ ਝਟਾਕ ਝੱਟ ਬਾਹੀਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਨ ਗਾਹੀਅੰ ॥੧੪॥ ਨਵੰ ਨਿਸਾਣ ਬਾਜਿਅੰ ॥
ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗਾਜਿਅੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਬਾਣ ਬਾਹਹੀਂ ॥ ਅਜਾਤ ਅੰਗ ਲਾਹਹੀਂ ॥੧੫॥ ਬਿਰੁੱਧ
ਕ੍ਰੁਧ ਰਾਜਿਅੰ ॥ ਨ ਚਾਰ ਪੈਰ ਭਾਜਿਯੰ ॥ ਸੰਭਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਜਹੀਂ ॥ ਸੁ ਨਾਦ ਮੇਘ ਲਾਜਹੀ
॥੧੬॥ ਹਲੰਕ ਹਾਂਕ ਮਾਰਹੀਂ ॥ ਸਰੱਕ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰਹੀਂ ॥ ਭਿਰੇ ਬਿਸਾਰਿ ਸੋਕਿਯੰ ॥ ਸਿਧਾਰ

ਦੇਵ ਲੋਕਿਯੰ ॥੧੭॥ ਰਿਸੇ ਬਿਰੁਧ ਬੀਰਯੰ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਝਾਰਿ ਤੀਰਯੰ ॥ ਸਬਦ ਸੰਖ ਬਜਿਯੰ
॥ ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਸੱਜਿਯੰ ॥੧੮॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਤੁਰੀ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ॥ ਮਹਾਂਬੀਰ ਸਾਜੇ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਗਾਜੀ ॥੧੯॥ ਝਿਮੀ
ਤਜੇ ਤੇਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਜੱ ਬੇਗੰ ॥ ਉਠੈਂ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ॥ ਧਨੁੰ ਨ੍ਰਿਬਿਖਾਦੰ ॥੨੦॥ ਤੁੱਟੈਂ ਖੱਗ ਖੋਲੰ
॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੋਲੰ ॥ ਧਕਾ ਧੀਕ ਧੱਕੰ ॥ ਗਿਰੇ ਹੱਕ ਬੱਕੰ ॥੨੧॥ ਦਲੰ ਦੀਹ ਗਾਹੰ ॥ ਅਧੋ
ਅੰਗ ਲਾਹੰ ॥ ਪ੍ਰਯੋਘੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥੨੨॥ ਨਦੀ ਰਕਤ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੀ ਗੈਣਿ
ਹੂਰੰ ॥ ਗੱਜੈਂ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ॥੨੩॥ ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਸੋਹੰ ॥ ਮੰਡੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥
ਮਹਾਂ ਗਰਬ ਗੱਜਿਯੰ ॥ ਧੁਣੰ ਮੇਘ ਲੱਜਿਯੰ ॥੨੪॥ ਛਕੇ ਲੋਹ ਛੱਕੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੱਕੰ ॥ ਮੁਖੰ
ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਛਾਡ ਸੰਕੰ ॥੨੫॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਘਿਰੀ ਸੈਣ ਸਾਜੀ ॥ ਚਿਰੇ ਚਾਰ
ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥੨੬॥ ਰੁਕੇ ਸੂਰ ਸਾਂਗੰ ॥ ਮਨੋ ਸਿੰਧ ਗੰਗੰ ॥ ਢਹੇ ਢਾਲ ਢੱਕੰ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੰ ॥੨੭॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਪਾਗੇ ॥ ਭਿਰੇ
ਰੋਸ ਜਾਗੇ ॥੨੮॥ ਗਿਰੇ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥ ਪਲੰ ਹਾਰ ਨੱਚੇ ॥ ਰਣੰ ਬੀਰ ਮੱਚੇ
॥੨੯॥ ਹਸੇ ਮਾਂਸਹਾਰੀ ॥ ਨਚੇ ਭੂਤ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਢੀਠ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥੩੦॥
ਗੱਜੈ ਗੈਣ ਦੇਵੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅੰਸ ਭੇਵੀ ॥ ਭਲੇ ਭਤੂ ਨਾਚੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਚੰ ॥੩੧॥ ਭਿਰੈਂ ਬੈਰ
ਰੁੱਝੈਂ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਧ ਜੁੱਝੈਂ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਬੱਜੇ ਬੈਰ ਬਾਢੇ ॥੩੨॥ ਗਜੰ ਗਾਹ ਬਾਂਧੇ ॥

ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਸਾਧੇ ॥ ਬਹੇ ਆਪ ਮੱਧੰ ॥ ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ॥੩੩॥ ਗਜੰ ਬਾਜ ਜੁੱਝੈਂ ॥ ਬਲੀ
ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੈਂ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ॥੩੪॥ ਗਜੇ ਆਨ ਗਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ
ਤਾਜੀ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਨ ਭੱਜੀ ॥੩੫॥ ਮਦੰ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰੁ ਰਾਤੇ ॥
ਗਜੰ ਜੂਹ ਸਾਜੇ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਬਾਜੇ ॥੩੬॥ ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ॥ ਘਣੰ ਬਿੱਜ ਬੇਗੰ ॥ ਬਹੇ ਬਾਰ
ਬੈਰੀ ॥ ਜਲੰ ਜਿਉ ਗੰਗੈਰੀ ॥੩੭॥ ਅਪੋ ਆਪ ਬਾਹੰ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰੁ ਰਾਤੇ
॥ ਮਹਾਂ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥੩੮॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਮੱਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ॥ ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਣ ਗੱਜੇ
ਗਹੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੩੯॥ ਬਹੇ ਖੱਗ ਖੇਤੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਰੁਲੇ
ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਮਹਾ ਜੋਧ ਜੰਗੰ ॥ ਬੰਧੇ ਬੀਰ ਬਾਨਾ, ਬਡੇ ਐਂਠਿਵਾਰੇ ॥ ਘੁਮੈ ਲੋਹ ਘੁਟੰ, ਮਨੋ
ਮੱਤਵਾਰੇ ॥੪੦॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਸਮਰ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੰ ॥ ਕਿਧੋ ਅੰਤ ਕੇ ਕਾਲ ਕੋ ਮੇਘ,
ਗੱਜਿਯੰ ॥ ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ, ਕਮਾਣੰ ਕੜੱਕਿਯੰ ॥ ਬਜੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਮਹਾਂ ਜੰਗਿ ਮੱਚਿਯੰ ॥੪੧॥
ਬਿਰੱਚੇ ਮਹਾਂ ਜੰਗ, ਜੋਧਾ ਜੁਆਣੰ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੜੀ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਬਲੀ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੈਂ ਰਸੰ
ਰੁੱਦ੍ਰੁ ਰੱਤੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ॥੪੨॥ ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ
ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥ ਬੱਬਕੰਤ ਬੀਰੰ, ਭੱਭਕੰਤ ਘਾਯੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁੱਧ ਇੰਦ੍ਰੁੰ, ਜੁਟਿਓ

ਬ੍ਰਿਤਰਾਜੰ ॥੪੩॥ ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਯੰ, ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥ ਅਪੋ ਆਪ ਮੈ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੋਂ ਸਸਤ੍ਰੁ
ਬਾਜੇ ॥ ਉਠੇ ਝਾਰ ਸਾਂਗੰ, ਮਚੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੋ ਖੇਲ ਬਾਸੰਤ, ਮਾਹੰਤ ਸੋਹੰ ॥੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਬੈਰ ਰੁੱਝੰ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਜੁੱਝੰ ॥ ਜਿਤੇ ਖੇਤ ਭਾਜੇ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਲਾਜੇ ॥੪੫॥ ਤੁੱਟੇ
ਦੇਹ ਬਰਮੰ ॥ ਛੁਟੀ ਹਾਥ ਚਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਖੋਲੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੂਰ ਟੋਲੰ ॥੪੬॥ ਕਹੂੰ ਮੁੱਛ ਮੁੱਖੰ
॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੱਗੰ ॥੪੭॥ ਗਹੇ ਮੁੱਛ ਬੰਕੀ ॥ ਮੰਡੇ
ਆਨ ਹੰਕੀ ॥ ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਉਠੇ ਹਾਲ ਚਾਲੰ ॥੪੮॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਖੁਲੇ ਖੰਗ ਖੂਨੀ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਬਜੇ ਡੰਕ ਡਉਰੂ, ਉਠੇ
ਨਾਦ ਸੰਖੰ ॥ ਮਨੋ ਮੱਲ ਜੁਟੇ, ਮਹਾਂ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ॥੪੯॥

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥

ਜਿਨਿ ਸੂਰਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸਬਲ ਸਾਮੁਹਿ ਹੈ ਮੰਡਿਓ ॥ ਤਿਨ ਸੁਭਟਨ ਤੇ ਏਕ, ਕਾਲ ਕੋਊ ਜੀਅਤ
ਨ ਛੱਡਿਓ ॥ ਸਭ ਖੜੀ ਖਗ ਖੰਡ, ਖੇਤ ਤੇ ਭੂ ਮੰਡਪ ਆਹੁੱਟੇ ॥ ਸਾਰ ਧਾਰ ਧਰ ਧੁੱਮ, ਮੁਕਤ
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ॥ ਹੈ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ, ਪਾਂਵ ਨ ਪਾਛੈ ਡਾਰੀਯੰ ॥ ਜੈਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੁ ਧਾਰ
ਹੁਅੰ, ਬਾਸਵ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੦॥

ਚਉਪਈ ॥

ਇਹ ਬਿਧ, ਮਚਾ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਧਏ ਸੂਰ, ਸੂਰਿ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਵਹ ਕਥੋਂ
ਲਰਾਈ ॥ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾ, ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ ॥੫੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਵੀ ਸਰਬ ਜੀਤੇ, ਕੁਸੀ ਸਰਬ ਹਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਜੇ ਬਲੀ, ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ
ਪਠਿਯੰ, ਕੀਯੋ ਕਾਸਿ ਬਾਸੰ ॥ ਘਨੇ ਬਰਖ ਕੀਨੇ, ਤਹਾਂ ਹੀ ਨਿਵਾਸੰ ॥੫੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਲਵੀ ਕੁਸੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮੁ,
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੩॥ ਅਫਜੂ ॥੧੮੯॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਜਿਨੈ ਬੇਦ ਪੱਠਿਓ, ਸੁ ਬੇਦੀ ਕਹਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ, ਨੀਕੇ ਚਲਾਏ ॥ ਪਠੇ ਕਾਗਦੰ,
ਮੱਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਅਪੋ ਆਪ ਮੋ, ਬੈਰ ਭਾਵੰ ਬਿਸਾਰੰ ॥੧॥ ਨ੍ਰਿਪੰ ਮੁਕਲਿਯੰ ਦੂਤ, ਸੋ
ਕਾਸਿ ਆਯੰ ॥ ਸਬੈ ਬੇਦਿਯੰ ਭੇਦ, ਭਾਖੇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸਬੈ ਬੇਦ ਪਾਠੀ, ਚਲੇ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸੰ ॥
ਪ੍ਰਣਾਮੰ ਕੀਯੋ, ਆਨਕੈ ਕੈ ਨਰੇਸੰ ॥੨॥ ਧੁਨੰ ਬੇਦ ਕੀ ਭੂਪ, ਤਾਤੇ ਕਰਾਈ ॥ ਸਬੈ ਪਾਸ ਬੈਠੇ,
ਸਭਾ ਬੀਚ ਭਾਈ ॥ ਪੜੇ ਸਾਮ ਬੇਦੰ, ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਕੱਥੰ ॥ ਰਿਗੰ ਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕਰੇ ਭਾਵ ਹੱਥੰ
॥੩॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਅਥਰ ਬੇਦ ਪੱਠਿਯੰ ॥ ਸੁਣੇ ਪਾਪ ਨੱਠਿਯੰ ॥ ਰਹਾ ਰੀਝ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਆ ਸਰਬ ਸਾਜਾ ॥੪॥
ਲਯੋ ਬਨਬਾਸੰ ॥ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸੰ ॥ ਰਿਖੰ ਭੇਸ ਕੀਯੰ ॥ ਤਿਸੈ ਰਾਜ ਦੀਯੰ ॥੫॥ ਰਹੇ ਹੋਰ
ਲੋਗੰ ॥ ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਗੰ ॥ ਧਨੰ ਧਾਮ ਤਿਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥੬॥ ਅੜਿਲ ॥ ਬੇਦੀ
ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ, ਰਾਜ ਕਹ ਪਾਇਕੈ ॥ ਦੇਤ ਭਯੋ ਬਰ ਦਾਨ, ਹੀਐ ਹੁਲਸਾਇਕੈ ॥ ਜਬ ਨਾਨਕ,
ਕਲ ਮੈ ਹਮ ਆਨ ਕਹਾਇ ਹੈਂ ॥ ਹੋ ਜਗਤ ਪੂਜ ਕਰਿ ਤੋਹਿ, ਪਰਮਪਦ ਪਾਇ ਹੈਂ ॥੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਲਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਬਨ ਗਏ, ਬੇਦੀਅਨ ਕੀਨੋ ਰਾਜ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਨਿ ਭੋਗੀਯੰ, ਭੂਅ ਕਾ ਸਕਲ
ਸਮਾਜ ॥੮॥

ਚਉਪਈ ॥

ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬੇਦ ਸੁਨਬੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਸੁਨਿ, ਭੂਅ ਕੋ ਦੀਆ ॥ ਤੀਨ ਜਨਮ, ਹਮਹੂੰ
ਜਬ ਧਰਿ ਹੈਂ ॥ ਚੌਥੇ ਜਨਮ, ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਕਰਿ ਹੈਂ ॥੯॥ ਉਤ ਰਾਜਾ, ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥
ਇਤ ਇਨ, ਰਾਜ ਕਰਤ, ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਲਗੇ ਕਰਿ, ਕਥਾ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ,
ਅਧਿਕ ਡਰਾਉਂ ॥੧੦॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਬੇਦ ਪਾਠ ਭੇਟ ਰਾਜ,
ਚਤਰਥ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥ ਅਫਜੂ ॥੧੯੯॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਬਹੁਰਿ ਬਿਖਾਧ ਬਾਧਿਯੰ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਤਾਹਿ ਸਾਧਿਯੰ ॥ ਕਰੰਮ ਕਾਲ ਯੋ ਭਈ ॥ ਸੁ ਭੂਮ ਬੰਸ
ਤੇ ਗਈ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਬਿਖ ਕਰਤ ਭਏ ਸੂਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤਿ, ਛਤ੍ਰੀ ਬੈਸਨ ਕਰਮ ॥ ਬੈਸ ਕਰਤ ਭਏ ਛਤ੍ਰਿ ਬ੍ਰਿਤਿ, ਸੂਦ੍ਰ ਸੁ
ਦਿਜ ਕੋ ਧਰਮ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ॥

ਬੀਸ ਗਾਂਵ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਜਿਨ ਮੋ ਕਰਤ, ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਭਏ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ
ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਸਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਆਯੋ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ, ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ
ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ॥

ਤਿਨ ਇਹ ਕਲ ਮੋ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੋ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥ ਜੋ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰਗਿ
ਮਹਿ, ਆਏ ॥ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥੫॥ ਜੇ ਜੇ, ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਪ
ਤਾਪ, ਤਿਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਨ ਆਏ
॥੬॥ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦ ਕੋ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚੁਰਿ, ਇਹ ਜਗ ਮੋਂ ਕਰਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ

ਪੁਨਿ, ਨਾਮੁ ਕਹਾਯੋ ॥ ਜਨ ਦੀਪਕ ਤੇ, ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥੭॥ ਜਬ ਬਰ ਦਾਨਿ ਸਮੈ ਵਹੁ, ਆਵਾ
॥ ਰਾਮਦਾਸ ਤਬ, ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾ ॥ ਤਿਹ ਬਰ ਦਾਨਿ, ਪੁਰਾਤਨਿ ਦੀਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ,
ਸੁਰਪੁਰਿ ਮਗੁ ਲੀਆ ॥੮॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ, ਅੰਗਦ
ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ॥ ਸਾਧਨਿ ਲਖਾ, ਮੂੜ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥੯॥ ਭਿੰਨ
ਭਿੰਨ, ਸਭਹੂੰ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਰੂਪ, ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨਾ, ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧ
ਪਾਈ ॥ ਬਿਨ ਸਮਝੇ, ਸਿਧ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥੧੦॥ ਰਾਮਦਾਸ, ਹਰਿ ਸੋਂ ਮਿਲ ਗਏ ॥
ਗੁਰਤਾ ਦੇਤ, ਅਰਜਨਹਿ ਭਏ ॥ ਜਬ ਅਰਜਨ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਏ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਤਿਹ ਠਾਂ
ਠਹਰਾਏ ॥੧੧॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਹਰੀਰਾਇ, ਤਿਹ ਠਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥
ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਵਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਭਏ ॥੧੨॥ ਤਿਲਕ ਜੰਵੂ ਰਾਖਾ,
ਪ੍ਰਭ ਤਾਂ ਕਾ ॥ ਕੀਨੋ ਬਡੋ, ਕਲੂ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ, ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥ ਸੀਸੁ
ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ॥੧੩॥ ਧਰਮ ਹੇਤ, ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ
ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ॥ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ, ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ ਕਹ, ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥੧੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥

ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਰੀ ਨ
ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥੧੫॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੇ ਸੋਕ ॥ ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ
ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰਲੋਕ ॥੧੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਪੰਚਮੇ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ
ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ ਅਫਜੂ ॥੨੧੫॥

ਚੌਪਈ ॥

ਅਬ ਮੈਂ, ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੋ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ, ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਨੋ ॥ ਹੇਮਕੁੰਟ ਪਰਬਤ,
ਹੈ ਜਹਾਂ ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ, ਸੋਭਿਤ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ॥੧॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ, ਤਿਹ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ਪੰਡਰਾਜ
ਜਹ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਤਹ ਹਮ, ਅਧਿਕ ਤਪੱਸਿਆ ਸਾਧੀ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ, ਕਾਲ ਕਾ ਅਰਾਧੀ
॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ, ਤਪੱਸਿਆ ਭਯੋ ॥ ਦ੍ਰੈ ਤੇ, ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਗਯੋ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ,
ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਾ ॥੩॥ ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ, ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ
॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ, ਜਬ ਆਇਸ ਮੁਹਿ ਦੀਯਾ ॥ ਤਬ ਹਮ,
ਜਨਮ ਕਲੂ ਮਹਿ ਲੀਯਾ ॥੪॥ ਚਿਤ ਨ ਭਯੋ ਹਮਰੋ, ਆਵਨ ਕਹ ॥ ਚੁਭੀ ਰਹੀ ਸੂਤ, ਪ੍ਰਭੂ
ਚਰਨਨ ਮਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ, ਹਮ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ
॥੫॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਰ ਇਸ ਕੀਟ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜਬ ਪਹਿਲੇ ਹਮ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਨਾਈ ॥ ਦਈਤ ਰਚੇ, ਦੁਸਟ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਤੇ ਭੁਜ ਬਲ, ਬਵਰੇ
ਹੈ ਗਏ ॥ ਪੂਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਰਹਿ ਗਏ ॥੬॥ ਤੇ ਹਮ ਤਮਕਿ, ਤਨਕ ਮੋ ਖਾਪੇ ॥ ਤਿਨ

ਕੀ ਠਉਰ, ਦੇਵਤਾ ਥਾਪੇ ॥ ਤੇ ਭੀ, ਬਲ ਪੂਜਾ ਉਰਝਾਏ ॥ ਆਪਨ ਹੀ, ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਏ
॥੭॥ ਮਹਾਂਦੇਵ, ਅਚੁਤ ਕਹਵਾਯੋ ॥ ਬਿਸਨ, ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਆਪ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨਾ ॥੮॥ ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭ ਅਸਟ, ਬਨਾਏ
॥ ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਦੇਬੇ, ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤੇ ਕਹੈਂ, ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਹਮ ਬਿਨ, ਅਵਰੁ ਨ
ਠਾਕੁਰੁ ਦੂਜਾ ॥੯॥ ਪਰਮ ਤੱਤ ਕੋ, ਜਿਨ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਈਸਰ, ਤਿਨ ਕਹੁ ਮਾਨਾ
॥ ਕੇਤੇ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਕਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਗਨਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਵਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥੧੦॥ ਕਿਨਹੂੰ, ਪ੍ਰਭ
ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਨ੍ਰਾਤਿ ਕਿਤੇ ਜਲ, ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ ॥ ਕੇਤਕ, ਕਰਮ ਕਰਤ ਡਰਪਾਨਾ ॥
ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ, ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥੧੧॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਠਹਰਾਏ ॥ ਤੇ ਹਿਆਂ ਆਇ,
ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਵਾਏ ॥ ਤਾਕੀ ਬਾਤ, ਬਿਸਰ ਜਾਤੀ ਭੀ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ, ਪਰਤ ਸੋਭ ਭੀ ॥੧੨॥
ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੋ, ਨ ਤਿਨੈ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਰਿ, ਇਨ ਮਨੁਛਨ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਤੇ ਭੀ, ਬਸਿ
ਮਮਤਾ ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਪਰਮੇਸਰ, ਪਾਹਨ ਠਹਰਏ ॥੧੩॥ ਤਬ ਹਰਿ, ਸਿੱਧ ਸਾਧ ਠਹਿਰਾਏ
॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋਈ, ਹੋਤ ਭਯੋ ਜਗਿ ਸਿਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ,
ਅਪਨੋ ਪੰਥ ਚਲਾਨਾ ॥੧੪॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ, ਹੰਕਾਰ ਬਢਾਯੋ
॥ ਪੇਡ ਪਾਤ, ਆਪਨ ਤੇ ਜਲੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪੰ, ਨ ਕੋਊ ਚਲੈ ॥੧੫॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ, ਤਨਕਿ
ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨਾ ਰਾਹੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਪਰਮੇਸਰ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥
ਮਮ ਉਚਾਰ ਤੇ, ਭਯੋ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧੬॥ ਪਰਮ ਤਤ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਆਪ ਆਪ

ਭੀਤਰਿ, ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਤਬ, ਜੇ ਜੇ ਰਿਖਰਾਜ ਬਨਾਏ ॥ ਤਿਨ ਆਪਨ ਪੁਨਿ, ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਚਲਾਏ
॥੧੭॥ ਜੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥
ਜਿਨ ਮਨੁ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਸੋ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਰਾਹ, ਨ ਆਯੋ ॥੧੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਚਾਰ
ਹੀ ਬੇਦ ਬਨਾਏ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ, ਤਿਹ ਕਰਮ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨਕੀ ਲਿਵ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਲਾਗੀ
॥ ਤੇ ਬੇਦਨ ਤੇ, ਭਏ ਤਿਆਗੀ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਮਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਤਿਯਾਗੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੂੜ ਮੱਤ, ਜੇ ਚਲਹੀਂ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ, ਦੁਖਨ ਸੋ ਦਲਹੀਂ
॥੨੦॥ ਜੇ ਜੇ, ਸਹਿਤ ਜਾਤਨ ਸੰਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਗਿ, ਨ ਛੋਡਤ ਨੇਹ ॥ ਤੇ ਤੇ, ਪਰਮਪੁਰੀ
ਕਹ ਜਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ, ਅੰਤਰੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥੨੧॥ ਜੇ ਜੇ ਜੀਯ, ਜਾਤਨ ਤੇ ਡਰੇ ॥
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਤਜਿ, ਤਿਨ ਮਗ ਪਰੇ ॥ ਤੇ ਤੇ, ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਮੋ ਪਰਹੀਂ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ, ਜਗ ਮੋ
ਬਪੁ ਧਰਹੀਂ ॥੨੨॥ ਤਬ ਹਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਦੱਤ ਉਪਜਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਅਪਨਾ ਪੰਥ ਚਲਾਇਓ
॥ ਕਰ ਮੋ ਨਖ, ਸਿਰ ਜਟਾਂ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੩॥ ਪੁਨਿ
ਹਰਿ, ਗੋਰਖ ਕੋ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਤਿਨਹੂੰ, ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਫਾਰਿ, ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਦੁਐ
ਡਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ, ਰੀਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੪॥ ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੋ ਕਰਾ ॥ ਭੇਸ
ਬੈਰਾਗੀ ਕੋ, ਜਿਨ ਧਰਾ ॥ ਕੰਠੀ ਕੰਠਿ, ਕਾਠ ਕੀ ਡਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਨ ਕਛੁ ਬਿਚਾਰੀ
॥੨੫॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਮਹਾਦੀਨ
ਤਬਿ, ਪ੍ਰਭ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਅਰਬ ਦੇਸ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਰਾਜਾ ॥੨੬॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਏਕੁ ਪੁੰ ਉਪਰਾਜਾ

॥ ਲਿੰਗ ਬਿਨਾ, ਕੀਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥ ਸਭ ਤੇ, ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ, ਕਾਹੂ ਨ
ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥੨੭॥ ਸਭ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ, ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਪ
ਸਾਧਤ, ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੨੮॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਅਪਨਾ ਸੁਤ, ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ, ਸਾਜਾ ॥ ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈਂ, ਧਰਮੁ
ਚਲਾਇ ॥ ਕਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ, ਲੋਕ ਹਟਾਇ ॥੨੯॥

ਕਬਿ ਬਾਚ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ, ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ॥ ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ, ਜਬ ਤੁਮ
ਕਰਹੁੰ ਸਹਾਇ ॥੩੦॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਬ ਮੈ, ਜਗਤ ਜਨਮੁ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥ ਜਿਮ ਤਿਨ ਕਹੀ,
ਇਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿਹੋਂ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸੂ ਤੇ, ਬੈਰ ਨ ਗਹਿਹੋਂ ॥੩੧॥ ਜੇ ਹਮ ਕੋ, ਪਰਮੇਸਰ
ਉਚਰਿ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿ ਹੈਂ ॥ ਮੋ ਕੋ, ਦਾਸੁ ਤਵਨ ਕਾ ਜਾਨੋ ॥ ਯਾ

ਮੈ ਭੇਦੁ, ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ ॥੩੨॥ ਮੈਂ ਹੋਂ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਦੇਖਨਿ ਆਯੋ, ਜਗਤ
ਤਮਾਸਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤਿ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿ ਹੋਂ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਗ ਤੇ, ਮੋਨਿ ਨ ਰਹਿਹੋਂ ॥੩੩॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਭਾਖਿ ਹੋਂ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਿ ਹੋਂ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋਂ ॥ ਅਲੇਖ
ਬੀਜ ਬੀਜ ਹੋਂ ॥੩੪॥ ਪਖਾਣ ਪੂਜ ਹੋਂ ਨਹੀ ॥ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋਂ ਕਹੀ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਇ
ਹੋਂ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥੩੫॥ ਜਟਾਂ ਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿਹੋਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸੁ ਧਾਰਿਹੋਂ ॥
ਨ ਕਾਨ ਕਾਂਹੂ ਕੀ ਧਰੋਂ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਮੈ ਕਰੋਂ ॥੩੬॥ ਭਜੋਂ ਸੁ ਏਕੁ ਨਾਮਯੰ ॥ ਜੁ ਕਾਮ
ਸਰਬ ਠਾਮਯੰ ॥ ਨ ਜਾਪ ਆਨ ਕੋ ਜਪੋਂ ॥ ਨ ਅਉਰ ਥਾਪਨਾ ਥਪੋਂ ॥੩੭॥ ਬਿਅੰਤਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਹੋਂ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥ ਨ ਧਿਆਨ ਆਨ ਕੋ ਧਰੋਂ ॥ ਨ ਨਾਮ ਆਨ ਉਚਰੋਂ
॥੩੮॥ ਤਵੱਕ ਨਾਮ ਰੱਤਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਮਾਨ ਮੱਤਿਯੰ ॥ ਪਰਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀਯੰ ॥ ਅਨੰਤ
ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥੩੯॥ ਤੁਮੇਵ ਰੂਪ ਰਾਚਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਯੰ ॥ ਤਵੱਕ ਨਾਮੁ
ਉਚਾਰੀਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਦੂਖ ਟਾਰੀਯੰ ॥੪੦॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜਿਨ ਜਿਨ, ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ, ਤਿਨ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਜੇ ਜੇ,
ਅਉਰ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰਹੀਂ ॥ ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ, ਬਾਦਨ ਤੇ ਮਰਹੀਂ ॥੪੧॥ ਹਮ ਇਹ ਕਾਜ,
ਜਗਤ ਮੋ ਆਏ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮ, ਧਰਮ ਬਿਥਾਰੋ ॥ ਦੁਸਟ

ਦੋਖੀਯਨਿ, ਪਕਰਿ ਪਛਾਰੋ ॥੪੨॥ ਯਾਂਹੀ ਕਾਜ, ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ ॥ ਸਮਝਿ ਲੇਹੁ, ਸਾਧੂ ਸਭ
ਮਨਮੰ ॥ ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ, ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਨ ਕੋ, ਮੂਲ ਉਪਾਰਨਿ ॥੪੩॥ ਜੇ
ਜੇ, ਭਏ ਪਹਿਲ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ, ਤਿਨ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੋਖੀ, ਕੋਈ ਨ
ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਕਰਨ ਕੋ ਰਾਹੁ, ਨ ਡਾਰਾ ॥੪੪॥ ਜੇ ਜੇ, ਗਉਸ ਅੰਬੀਆ ਭਏ ॥ ਮੈਂ ਮੈਂ
ਕਰਤ, ਜਗਤ ਤੇ ਗਏ ॥ ਮਹਾਪੁਰਖ, ਕਾਂਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੋ, ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ
॥੪੫॥ ਅਵਰਨ ਕੀ ਆਸਾ, ਕਿਛੂ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੈ ਆਸ, ਧਰੋਂ ਮਨ ਮਾਂਹੀਂ ॥ ਆਨ ਆਸ,
ਉਪਜਤ ਕਿਛੂ ਨਾਂਹੀ ॥ ਵਾਕੀ ਆਸ ਧਰੋਂ, ਮਨ ਮਾਂਹੀਂ ॥੪੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋਈ ਪੜਤਿ ਕੁਰਾਨ ਕੋ, ਕੋਈ ਪੜਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਕਾਲ ਨ ਸਕਤ ਬਚਾਇ ਕੈ, ਫੋਕਟ ਧਰਮ
ਨਿਦਾਨ ॥੪੭॥

ਚੌਪਈ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ, ਮਿਲਿ ਪੜਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ਬਾਚਤ ਕਿਤੇ ਪੁਰਾਨ, ਅਜਾਨਾ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ, ਕੋਈ
ਕਾਮ ਨ ਆਵਾ ॥ ਦਾਵ ਕਾਲ, ਕਾਂਹੂ ਨ ਬਚਾਵਾ ॥੪੮॥ ਕਿਉ ਨ ਜਪੋਂ, ਤਾਂਕੋ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥
ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਜੋ, ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਲਖੇ ਕਰ ਭਰਮਾ ॥ ਇਨ ਤੇ, ਸਰਤ ਨ ਕੋਈ
ਕਰਮਾ ॥੪੯॥ ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭ ਹਮੈਂ ਬਨਾਯੋ ॥ ਭੇਦੁ ਭਾਖਿ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥ ਜੋ
ਤਿਨ ਕਹਾ, ਸੁ ਸਭਨ ਉਚਰੋਂ ॥ ਡਿੰਭ ਵਿੰਭ, ਕਛੂ ਨੈਕ ਨ ਕਰੋਂ ॥੫੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨ ਜਟਾ ਮੂੰਡ ਧਾਰੋਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸਵਾਰੋਂ ॥ ਜਪੋਂ ਤਾਸ ਨਾਮੰ ॥ ਸਰੈਂ ਸਰਬ ਕਾਮੰ ॥੫੧॥
ਨ ਨੈਨੰ ਮਿਚਾਉਂ ॥ ਨ ਡਿੰਭੰ ਦਿਖਾਉ ॥ ਨ ਕੁਕਰਮੰ ਕਮਾਉ ॥ ਨ ਭੇਖੀ ਕਹਾਉਂ ॥੫੨॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜੇ ਜੇ ਭੇਖ, ਸੁ ਤਨ ਮੈ ਧਾਰੈਂ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਨ, ਕਛੁ ਕੈ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜਨ,
ਮਨ ਮਾਂਗੀਂ ॥ ਡਿੰਭਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਂਗੀ ॥੫੩॥ ਜੇ ਜੇ, ਕਰਮ ਕਰਿ, ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਹੀਂ ॥
ਤਿਨ, ਪਰਲੋਗਨ ਮੋਂ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵਤ ਚਲਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰਾਂਗ ਦੇਖਿ ਕਰਿ,
ਪੂਜਤ ਰਾਜਾ ॥੫੪॥ ਸੁਆਂਗਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ਖੋਜਿ ਫਿਰੈ, ਸਭਹੀ ਕੋ ਕਾਂਗੀ ॥
ਅਪਨੋ ਮਨੁ, ਕਰਮੋ ਜਿਹ ਆਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ, ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ॥੫੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਭੇਖ ਦਿਖਾਏ ਜਗਤ ਕੋ, ਲੋਗਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਕਟਯੋ, ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੋ
ਲੀਨ ॥੫੬॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜੇ ਜੇ, ਜਗ ਕੋ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ਲੋਗਨ ਮੂੰਡਿ, ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਾਸਾ ਮੂੰਦ, ਕਰੈਂ
ਪਰਣਾਮੰ ॥ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਨ ਕਉਡੀ ਕਾਮੰ ॥੫੭॥ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਜਿਤੇ ਜਗ ਕਰਹੀਂ ॥

ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਭੀਤਰ, ਤੇ ਪਰਹੀਂ ॥ ਹਾਥਿ ਹਲਾਏ, ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜੋ, ਮਨੁ ਜੀਤ ਸਕਾ
ਨਹੀ ਕਾਂਹੂ ॥੫੮॥ ਕਬਿ ਬਾਚ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋ, ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿਹੋਂ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਆਇ ਹੈਂ, ਅੰਤ
ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਂਹਿ ॥੫੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ, ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈਂ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ,
ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੬੦॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜੇ ਜੇ, ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਭਿੰਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਿਖੈ, ਹਰਿ
ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਜਨ, ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੬੧॥ ਆਂਖ ਮੂੰਦਿ, ਕੋਊ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਆਂਧਰ
ਕੀ, ਪਦਵੀ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥ ਆਂਖਿ ਮੀਚ, ਮਗ ਸੂਝ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਾਹਿ ਅਨੰਤ, ਮਿਲੈ ਕਿਮ
ਭਾਈ ॥੬੨॥ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ, ਕਹ ਲਉ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤਿ, ਥਕਤਿ ਹੁਐ ਰਹੈ ॥
ਰਸਨਾ ਧਰੈ, ਕਈ ਜੋ ਕੋਟਾ ॥ ਤਦਪ ਗਨਤ ਤਿੰਹ, ਪਰਤ ਸੁ ਤੋਟਾ ॥੬੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ, ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ
ਸੁਨਾਇ ॥੬੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਆਗਿਆ ਕਾਲ, ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਨ ਨਾਮ,
ਖਸਟਮੋ ਧਯਾਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਜੂ ॥੨੭੯॥

ਅਬ ਕਬਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਮੁਰ ਪਿਤ, ਪੂਰਬ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਤੀਰਥਿ ਨਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ, ਜਾਤ
ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ, ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ॥੧॥ ਤਹੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ॥ ਪਟਨਾ
ਸਹਰ ਬਿਖੈ, ਭਵ ਲਯੋ ॥ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ, ਹਮ ਕੋ ਲੇ ਆਏ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਦਾਈਅਨ ਦੁਲਰਾਏ
॥੨॥ ਕੀਨੀ, ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨ ਰੱਛਾ ॥ ਦੀਨੀ, ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ॥ ਜਬ ਹਮ, ਧਰਮ
ਕਰਮ ਮੋਂ ਆਏ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ, ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਨਾਮ, ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ,
ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥੨੮੨॥

ਅਬ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਜ ਸਾਜ, ਹਮ ਪਰ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਜਥਾ ਸਕਤ, ਤਬ ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਬਨ
ਖੇਲ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ, ਰੀਛ ਰੋਝ ਝੰਖਾਰਾ ॥੧॥ ਦੇਸ ਚਾਲ ਹਮ ਤੇ ਪੁਨਿ, ਭਈ ॥ ਸਹਰ
ਪਾਂਵਟਾ ਕੀ, ਸੁਧਿ ਲਈ ॥ ਕਾਲਿੰਦ੍ਰੀ ਤਟਿ, ਕਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਪੇਖਿ ਤਮਾਸਾ
॥੨॥ ਤਹ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਘਨੇ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਰੋਝ ਰੀਛ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਫਤੇ ਸਾਹ, ਕੋਪਾ
ਤਬਿ ਰਾਜਾ ॥ ਲੋਹ ਪਰਾ, ਹਮ ਸੋਂ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾ ਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੋਪੇ ॥ ਪੰਚੋ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਇ ਰੋਪੇ ॥ ਹਠੀ ਜੀਤ ਮੱਲੰ,
ਸੁ ਗਾਜੀ ਗੁਲਾਬੰ ॥ ਰਣੰ ਦੇਖੀਐ, ਰੰਗ ਰੂਪੰ ਸਹਾਬੰ ॥੪॥ ਹਠਿਯੋ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦਯੰ, ਗੰਗਰਾਮੰ
॥ ਜਿਨੈ ਕਿਤੀਯੰ ਜਿਤਿਯੰ, ਫੌਜ ਤਾਮੰ ॥ ਕੁਪੇ ਲਾਲ ਚੰਦੰ, ਕੀਏ ਲਾਲ ਰੂਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਗੱਜੀਯੰ,
ਗਰਬ ਸਿੰਘੰ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥ ਕੁਪਿਓ ਮਾਹਰੂ, ਕਾਹਰੂ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥ ਜਿਨੈ ਖਾਨ ਖਾਵੀਨੀਯੰ, ਖੇਤ
ਮਾਰੇ ॥ ਕੁਪਿਓ, ਦਵਤੇਸੰ ਦਯਾ ਰਾਮ ਜੁੱਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਦ੍ਰੋਣ ਕੀ ਜਿਉ, ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥੬॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪੀਯੰ, ਕੁਤਕੋ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਹਠੀ ਖਾਨਹਯਾਤ ਕੇ, ਸੀਸ ਝਾਰੀ ॥ ਉਠੀ ਛਿੱਛਿ ਇੱਛੰ,
ਕੱਢਾ ਮੇਜ ਜੋਰੰ ॥ ਮਨੋ ਮਾਖਨੰ ਮੱਟਕੀ, ਕਾਨੁ ਫੋਰੰ ॥੭॥ ਤਹਾ ਨੰਦ ਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪੁ ਭਾਰੋ
॥ ਲਗਾਈ ਬਰੱਛੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਤੁਟੀ ਤੇਗ ਤ੍ਰਿੱਖੀ, ਕਢੇ ਜੱਮਦੱਢੰ ॥ ਹਠੀ ਰਾਖੀਯੰ
ਲੱਜ, ਬੰਸੰ ਸਨੱਢੰ ॥੮॥ ਤਹਾਂ ਮਾਤਲੇਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਕੁੱਧੰ ॥ ਛਕਿਯੋ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ, ਕਰਜੋ ਜੁੱਧ
ਸੁੱਧੰ ॥ ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ ਮਹਾਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥ ਕਰੋ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ, ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ॥੯॥ ਹਠਿਯੋ

ਸਾਹਬੰ ਚੰਦ, ਖੇਤੰ ਖੜ੍ਹਿਯਾਣੰ ॥ ਹਨੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਭਾਨੰ ॥ ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਭਲੀ
ਭਾਂਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ, ਸਿਪਾਹੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥ ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੀਨੇ ਅਖਾਰੇ
॥ ਘਨੇ ਖੇਤ ਮੋ, ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਲਤਾਰੇ ॥ ਨ੍ਰਿਪੰ ਗੋਪਲਾਯੰ, ਖਰੋ ਖੇਤ ਗਾਜੈ ॥ ਸ੍ਰਿਗਾ ਝੁੰਡ
ਮੱਧਿਯੰ, ਮਨੋ ਸਿੰਘ ਰਾਜੈ ॥੧੧॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ, ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪਿਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋਂ, ਖੇਤ
ਮੋ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ, ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਲਗੈਂ ਜੌਨ ਕੇ, ਤਾਹਿ ਪਾਰੈਂ ਪਧਾਰੇ
॥੧੨॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਹਰੀ ਚੰਦ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ਹਨੇ ਸੂਰ ਸੁੱਧੰ ॥ ਭਲੇ ਬਾਣ ਬਾਹੇ ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥੧੩॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ
ਰਾਚੇ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮਾਚੇ ॥ ਹਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥੧੪॥ ਤਬੈ ਜੀਤ ਮੱਲੰ
॥ ਹਰੀਚੰਦ ਭੱਲੰ ॥ ਹ੍ਰਿਦੈ ਐਂਚ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁ ਖੇਤੰ ਉਤਾਰਿਯੋ ॥੧੫॥ ਲਗੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥
ਰਿਸਿਯੋ ਤੇਜਿ ਮਾਣੰ ॥ ਸਮੁਹ ਬਾਜ ਡਾਰੇ ॥ ਸੁਵਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਖੁਲੈ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਖੱਗੰ ॥ ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ, ਉਠੀ ਝਾਲ ਅੱਗੰ ॥ ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ,
ਕਮਾਣੰ ਕੜਕੇ ॥ ਗਿਰੇ ਬਾਜ ਤਾਜੀ, ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ॥੧੭॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ
॥ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਸਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ,
ਚਾਂਵਡੀ ਚੀਤਕਾਰੰ ॥੧੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ, ਮਚਿਯੋ ਜੁੱਧੁ ਅਪਾਰ ॥ ਜੇ ਲੁੱਝੇ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ, ਭੱਜੇ ਸੂਰ ਹਜਾਰ ॥੧੯॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਭਜਿਯੋ ਸਾਹ ਪਹਾੜ, ਤਾਜੀ ਤ੍ਰਿਪਾਯੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਬੀਰੀਯਾ, ਤੀਰੀਯਾ ਨਾ ਚਲਾਯੰ ॥ ਜਸੋ
ਡੱਢਵਾਲੰ, ਮਧੁੱਕਰ ਸੁ ਸਾਹੰ ॥ ਭੱਜੇ ਸੰਗਿ ਲੈ ਕੈ, ਸੁ ਸਾਰੀ ਸਿਪਾਹੰ ॥੨੦॥ ਚੱਕ੍ਰਤ ਚੌਪਿਯੋ,
ਚੰਦ ਗਾਜੀ ਚੰਦੇਲੰ ॥ ਹਠੀ ਹਰੀਚੰਦੰ, ਗਹੇ ਹਾਥ ਸੇਲੰ ॥ ਕਰਿਯੋ ਸੁਆਮ ਧਰਮੰ, ਮਹਾ ਰੋਸ
ਰੁੱਝਿਯੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ, ਇਸੋ ਸੂਰ ਝੁੱਝਿਯੰ ॥੨੧॥ ਤਹਾਂ ਖਾਨ ਨੈਜਾਬਤੋ, ਆਨ ਕੈ
ਕੈ ॥ ਹਨਿਓ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੋ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਲੈ ਕੈ ॥ ਕਿਤੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ ਹੂੰ, ਅਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥ ਸਹੀ
ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਾਰਿ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੋ, ਸੰਗੋ ਜੁਝੈ ਜੁਝਾਰ ॥ ਹਾ ਹਾ ਇਹ ਲੋਕੈ ਭਇਯੋ, ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰ
॥੨੩॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਲਖੇ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਜੁੱਝੇ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਤਵੰ ਕੀਟ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕੇ ਖਾਨੰ,
ਖਿਆਲੰ ਖਤਗੰ ॥ ਡਸਿਯੋ ਸਤ੍ਰੁ ਕੋ, ਜਾਨੁ ਸਿਯਾਮੰ ਭੁਜਗੰ ॥੨੪॥ ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਸੋ, ਬਾਣ
ਦੂਜੋ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਮੁਖੰ ਭੀਖਨੰ ਖਾਨ ਕੇ, ਤਾਨ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਭੱਜਿਯੋ ਖਾਨ ਖਨੂੀ, ਰਹਿਯੋ ਖੇਤ

ਤਾਜੀ ॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੀਜੇ, ਲਗੇ ਬਾਣ ਬਾਜੀ ॥੨੫॥ ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾ, ਹਰੀਚੰਦੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਗਹੇ ਬਾਣ ਕਾਮਾਣ ਭੇ, ਐਚ ਮਾਰੇ ॥ ਲਗੇ ਅੰਗ ਜਾਂਕੇ, ਰਹੇ ਨਾ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਤਿਆਗ, ਤੇ
ਦੇਵਲੋਕੰ ਪਧਾਰੰ ॥੨੬॥ ਦੁਯੰ ਬਾਣ ਖੈਂਚੇ, ਇਕੰ ਬਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰ, ਬਾਜੀਨ ਤਾਜੀ
ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਨ ਲਾਗੈ, ਰਹੈ ਨ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਬੇਧਿਕੈ ਤਾਂਹਿ, ਪਾਰੰ ਸਿਧਾਰੰ ॥੨੭॥
ਸਬੈ ਸ੍ਰਾਮ ਧਰਮੰ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ਬਕਾਰੇ ॥ ਹਸੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ,
ਔ ਸੁੱਧ ਸਿੱਧੰ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ ਉਡੀ ਗਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧੰ ॥੨੮॥ ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪੇ, ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ
॥ ਪ੍ਰਮ ਬਾਜੀਯੰ, ਤਾਣ ਬਾਣੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਦੁਤੀਯ ਤਾਕ ਕੈ ਤੀਰ, ਮੋ ਕੰ ਚਲਾਯੰ ॥ ਰਖਿਓ
ਦਈਵ ਮੈ, ਕਾਨ ਛੈ ਕੈ ਸਿਧਾਯੰ ॥੨੯॥ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੋ, ਸੁ ਪੇਟੀ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬਿਧਿਅੰ
ਚਿਲਕਤੰ, ਦੁਆਲ ਪਾਰੰ ਪਧਾਰੰ ॥ ਚੁਭੀ ਚਿੰਚ ਚਰਮੰ, ਕਛੂ ਘਾਇ ਨ ਆਯੰ ॥ ਕਲੰ ਕੇਵਲੰ,
ਜਾਨ ਦਾਸੰ ਬਚਾਯੰ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗਿਯੋ ॥ ਕਰੰ ਲੈ ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਨੰ ਬਾਣ ਤਾਣੰ ॥੩੧॥ ਸਬੈ
ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਤਬੈ ਤਾਕਿ ਬਾਣੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਜੁਆਣੰ ॥੩੨॥ ਹਰੀਚੰਦ
ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ ਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁ ਕਾਰੋੜ ਰਾਯੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥੩੩॥ ਰਣੰ ਤਿਆਗਿ
ਭਾਗੇ ॥ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਗੇ ॥ ਭਈ ਜੀਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕੇਰੀ ॥੩੪॥ ਰਣੰ ਜੀਤਿ ਆਏ
॥ ਜਯੰ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥ ਧਨੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੁੱਧ ਜੀਤ ਆਏ ਜਬੈ, ਟਿਕੈਂ ਨ ਤਿਨ ਪੁਰ ਪਾਂਵ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਮੈ ਬਾਂਧਿਯੋ, ਆਨ ਅਨੰਦਪੁਰ
ਗਾਂਵ ॥੩੬॥ ਜੇ ਜੇ ਨਰ ਤੱਹ ਨਾ ਭਿਰੇ, ਦੀਨੇ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰ ॥ ਜੇ ਤਿਹ ਠਉਰ ਭਲੇ ਭਿਰੇ,
ਤਿਨੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੩੭॥

ਚਉਪਈ ॥

ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰ, ਦੁਸਟ ਸਭ ਘਾਏ ॥ ਟਾਂਗ ਟਾਂਗ ਕਰਿ,
ਹਨੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਮਿ, ਤਿਨ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਭੰਗਾਣੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਅਸਟਮੋ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜੂ ॥੩੨੦॥

ਅਥ ਨਦਉਨ ਕਾ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਮੀਆਖਾਨ, ਜੰਮੂ ਕਹ ਆਇਯੋ ॥ ਅਲਫਖਾਨ, ਨਾਦੌਣ
ਪਠਾਵਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਨ, ਬੈਰ ਬਢਾਵਾ ॥੧॥ ਜੁੱਧ ਕਾਜ ਨ੍ਰਿਪ, ਹਮੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਆਪਿ,
ਤਵਨ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕਠਗੜ, ਨਵਰਸ ਪਰ ਬਾਂਧੋ ॥ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ, ਨਰੇਸਨ ਸਾਂਧੋ
॥੨॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾ ਰਾਜ ਸਿੰਘੰ, ਬਲੀ ਭੀਮਚੰਦੰ ॥ ਚੜਿਓ ਰਾਮ ਸਿੰਘੰ, ਮਹਾਂ ਤੇਜਵੰਦੰ ॥ ਸੁਖੰਦੇਵ ਗਾਜੀ,
ਜਸਾਰੋਟ ਰਾਜੰ ॥ ਚੜੇ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੀਨੇ, ਕਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ ਚਢਿਓ, ਡਢੇ ਡੱਢਵਾਰੰ
॥ ਚਲੇ ਸਿੱਧ ਹੁਐ, ਕਾਜ ਰਾਜੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਕਰੀ ਢੂਕ ਢੋਅੰ, ਕਿਰਪਾਲ ਚੰਦੰ ॥ ਹਟਾਏ, ਸਬੈ
ਮਾਰਿ ਕੈ ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ॥੪॥ ਦੁਤੀਯ ਢੋਅ ਢੂਕੈ, ਵਹੈ ਮਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਖਰੇ ਦਾਂਤ ਪੀਸੈਂ, ਛੁਭੈਂ
ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਉਤੈ ਵੈ ਖਰੇ ਬੀਰ, ਬੰਬੈ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਤਰੇ ਭੂਪ ਠਾਢੇ, ਬਡੋ ਸੋ ਕੁਪਾਵੈਂ ॥੫॥ ਤਬੈ
ਭੀਮਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪ ਆਪੰ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ, ਮੁਖ ਜਾਪੰ ॥ ਸਬੈ ਬੀਰ ਬੋਲੇ, ਹਮੈ ਭੀ
ਬੁਲਾਯੰ ॥ ਤਬੈ ਢੋਅ ਕੈ ਕੈ, ਸੁ ਨੀਕੇ ਸਿਧਾਯੰ ॥੬॥ ਸਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਢੂਕੇ ॥
ਚਲੇ ਬਾਰਿਬੇ ਬਾਰਕੋ, ਜਿਉ ਭਭੂਕੇ ॥ ਤਹਾਂ ਬਿਝੁੜਿਆਲੰ, ਹਠਿਯੋ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਉਠਿਯੋ
ਸੈਨ ਲੈ ਸੰਗਿ ਸਾਰੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੭॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਕੁੱਪਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨੱਚੇ ਮਰਾਲ ॥ ਬੱਜੇ ਬਜੰਤ ॥ ਕੂਰੰ ਅਨੰਤ ॥੮॥ ਜੁੱਝੰਤ ਜੁਆਣ ॥ ਬਾਹੈ
ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਛੱਡੇ ਸਰੋਘ ॥੯॥ ਲੁੱਝੈ ਨਿਦਾਣ ॥ ਤੱਜੰਤ ਪਰਾਣ ॥ ਗਿਰ
ਪਰਤ ਭੂਮ ॥ ਜਣੁ ਮੇਘ ਝੂਮ ॥੧੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪਿਯੰ ॥ ਹਠੀ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੰ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਘਾਏ ॥੧੧॥ ਹਣੇ
ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਭਲੇ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥੧੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰੁੱਧੰ

॥ ਕੀਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸਾਰ ਬੱਜੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੋ ਜੁੱਧ ਚੰਡੰ ॥ ਸੁਣਿਯੋ
ਨਾਵ ਖੰਡੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੀ ॥ ਰਜੌਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋਪ ਭਰੇ ਰਾਜਾ ਸਬੈ, ਕੀਨੋ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ॥ ਸੈਨ ਕਟੋਚਨ ਕੀ ਤਬੈ, ਘੇਰ ਲਈ ਅਰਰਾਇ
॥ ੧੫ ॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਚਲੇ ਨਾਂਗਲੂ ਪਾਂਗਲੂ, ਵੇਦੜੋਲੰ ॥ ਜਸਵਾਰੇ ਗੁਲੇਰੇ, ਚਲੇ ਬਾਂਧ ਟੋਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਗਾਜਿਯੋ,
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਰਖੀ ਲਾਜ ਜੌ ਨੈ, ਸਬੈ ਬਿਝੜਵਾਲੰ ॥ ੧੬ ॥ ਤਵੰ ਕੀਟ, ਤੌਲੌ ਤੁਫੰਗੰ
ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਹਿੰਦੇ ਏਕ ਰਾਵੰਤ ਕੇ, ਤੱਕਿ ਮਾਰੋ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਝੂਮ ਭੂਮੈ, ਕਰਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਤਉ
ਮਾਰਿ ਬੋਲਿਯੋ, ਮਹਾਂ ਮਾਨਿ ਕ੍ਰੁਧੰ ॥ ੧੭ ॥ ਤਜਿਯੋ ਤੁਪਕੰ, ਬਾਨ ਪਾਨੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਨਯੰ
ਲੈ, ਸੁ ਸੱਬਿਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਣ ਲੈ, ਬਾਮ ਪਾਣੰ ਚਲਾਏ ॥ ਲਗੇ ਯਾ ਲਗੇ ਨਾਂ, ਕਛੂ
ਜਾਨਿ ਪਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁ ਤਉ ਲਉ ਦਈਵ, ਜੁੱਧ ਕੀਨੋ ਓਝਾਰੰ ॥ ਤਿਨੈ ਖਦੇ ਕੈ, ਬਾਰਿ ਕੇ
ਬੀਚ ਡਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਮਾਰ ਬੁੰਗੰ, ਛੁਟੀ ਬਾਣ ਗੋਲੀ ॥ ਮਨੋ ਸੂਰ ਬੈਠੇ, ਭਲੀ ਖੇਲ ਹੋਲੀ ॥ ੧੯ ॥
ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਭੂਮੰ, ਸਰੰ ਸਾਂਗ ਪੇਲੰ ॥ ਰੰਗੇ ਸ੍ਰੋਣ ਬਸਤ੍ਰੰ, ਮਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੰ ॥ ਲੀਯੋ ਜੀਤਿ ਬੈਰੀ,
ਕੀਯਾ ਆਨ ਡੇਰੰ ॥ ਤੇਉ ਜਾਇ ਪਾਰੰ, ਰਹੇ ਬਾਰਿ ਕੇਰੰ ॥ ੨੦ ॥ ਭਈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੁਬਾਰ ਕੇ,
ਅਰਧ ਜਾਮੰ ॥ ਤਬੈ ਛੋਰਿਗੋ ਬਾਰ, ਦੇਵੈ ਦਮਾਮੰ ॥ ਸਬੈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤੀ, ਉਦਿਯੋ ਦਿਉਸਰਾਣੰ

॥ ਚੱਲੇ ਬੀਰ, ਚਾਲਾਕ ਖੱਗੰ ਖਿਲਾਣੰ ॥੨੧॥ ਭਜਿਯੋ ਅਲਫਖਾਨੰ, ਨ ਖਾਨਾ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥
ਭਜੇ ਔਰ ਬੀਰੰ, ਨ ਧੀਰੰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਨਦੀ ਪੈ, ਦਿਨੰ ਅਸਟ ਕੀਨੇ ਮੁਕਾਮੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ
ਦੇਖੇ, ਸਬੈ ਰਾਜ ਧਾਮੰ ॥੨੨॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਤ ਹਮ ਹੋਇ ਬਿਦਾ, ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਸੁਲਹ ਨਮਿਤ, ਵੈ ਉਤਹਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸੰਧਿ ਇਨੈ
ਉਨਕੈ, ਸੰਗਿ ਕਈ ॥ ਹੇਤ ਕਥਾ ਪੂਰਨ, ਇਤ ਭਈ ॥੨੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਆਲਸੂਨ ਕੱਹ ਮਾਰਿ ਕੈ, ਇਹ ਦਿਸਿ ਕੀਯੋ ਪਿਯਾਨ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕਨ ਕੇ, ਕਰੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ
ਸੁਖ ਆਨ ॥੨੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਨਦੌਨ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਨੌਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ
ਮਸਤੁ ॥੯॥ ਅਫਜੂ ॥੩੪੪॥

ਚੌਪਈ ॥

ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ, ਬਿਤਾਏ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਚੋਰ ਸਬੈ, ਗਹਿ ਘਾਏ ॥ ਕੇਤਕਿ ਭਾਜਿ
ਸਹਿਰ ਤੇ, ਗਏ ॥ ਭੂਖ ਮਰਤ, ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਭਏ ॥੧॥ ਤਬ ਲੌ, ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਆਏ ॥
ਪੂਤ ਆਪਨ, ਹਮ ਓਰ ਪਠਾਏ ॥ ਦ੍ਰੈਕ ਘਰੀ, ਬੀਤੀ ਨਿਸਿ ਜਬੈ ॥ ਚੜਤ ਕਰੀ, ਖਾਨਨ
ਮਿਲਿ ਤਬੈ ॥੨॥ ਜਬ ਦਲ, ਪਾਰ ਨਦੀ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਆਲਮੈ, ਹਮੈ ਜਗਾਯੋ ॥ ਸੋਰੁ

ਪਰਾ, ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬੀਰ, ਰਿਸ ਪਾਗੇ ॥੩॥ ਛੂਟਨ ਲਗੀ, ਤੁਫੰਗੈਂ
ਤਬ ਹੀ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰੁ, ਰਿਸਾਨੇ ਸਬ ਹੀ ॥ ਕੂਰ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ, ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੋਰੁ
ਸੁਨਾ, ਸਰਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥ ਭਏ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ,
ਨੱਚੇ ਮਰਾਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਾਲੀ, ਗਰੱਜੀ ਕਰਾਲੰ ॥੫॥ ਨਦੀਯੰ ਲਖਿਯੋ, ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੰ ਸਮਾਨੰ
॥ ਕਰੇ ਸੂਰਮਾ ਸੀਤ, ਪਿੰਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥ ਇਤੇ ਬੀਰ ਗੱਜੇ, ਭਏ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ॥ ਭੱਜੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ,
ਬਿਨਾ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥੬॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਨਿਲੱਜ ਖਾਨ ਭੱਜਿਯੋ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੱਜਿਯੋ ॥ ਸੁ ਤਿਆਗ ਖੇਤ ਕੌ ਚਲੇ ॥ ਸੁ ਬੀਰ
ਬੀਰਗਾ ਭਲੇ ॥੭॥ ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤੁਰਾਇਕੈ ॥ ਸਕੇ ਨ ਸਸਤ੍ਰੁ ਉਠਾਇਕੈ ॥ ਨ ਲੈ ਹਥਿਆਰ
ਗੱਜਹੀਂ ॥ ਨਿਹਾਰ ਨਾਰਿ ਲੱਜਹੀਂ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਬਰਵਾ ਗਾਂਉ ਉਜਾਰ ਕੈ, ਕਰੇ ਮੁਕਾਮ ਭਲਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਲ ਹਮੈ ਨ ਛੁਇ ਸਕੈ, ਭਾਜਤ ਭਏ
ਨਿਦਾਨ ॥੯॥ ਤਵ ਬਲ ਈਹਾਂ ਨ ਪਰ ਸਕੈ, ਬਰਵਾ ਹਨਾ ਰਿਸਾਇ ॥ ਸਾਲਿਨ ਰਸ ਜਿਮ
ਬਾਨੀਯੋਂ, ਰੋਰਨ ਖਾਤ ਬਨਾਇ ॥੧੦॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਖਾਨਜਾਦੇ ਕੇ ਆਗਮਨ, ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਉਠਿਜੈਬੋ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੦॥ ਅਫਜੁ ॥੩੫੪॥

ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਗਯੋ ਖਾਨਜਾਦਾ, ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਭੱਜੰ ॥ ਸਕੈ ਜ੍ਵਾਬੁ ਦੈ ਨਾ, ਹਨੇ ਸੂਰ ਲੱਜੰ ॥ ਤਹਾ ਠੋਕ ਬਾਹਾਂ
ਹੁਸੈਨੀ, ਗਰੱਜਿਯੰ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਲੈਕੈ, ਸਿਲਾ ਸਾਜ ਸੱਜਿਯੰ ॥੧॥ ਕਰਿਯੋ ਜੋਰ ਸੈਨੰ, ਹੁਸੈਨੀ
ਪਯਾਨੰ ॥ ਪ੍ਰਮ ਕੂਟਿ ਕੈ, ਲੂਟ ਲੀਨੇ ਅਵਾਨੰ ॥ ਪੁਨਰਿ ਡੱਢਵਾਲੰ, ਕੀਯੋ ਜੀਤਿ ਜੇਰੰ ॥ ਕਰੇ
ਬੰਦਿ ਕੈ, ਰਾਜਪੁੱਤ੍ਰਾਨ ਚੇਰੰ ॥੨॥ ਪੁਨਰਿ ਦੂਨ ਕੋ, ਲੂਟ ਲੀਨੋ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਕੋਈ ਸਾਮੁਹੇ ਹੈ
ਸਕਿਯੋ ਨ, ਗਵਾਰੰ ॥ ਲੀਯੋ ਛੀਨ ਅੰਨੰ, ਦਲੰ ਬਾਂਟਿ ਦੀਯੰ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜਿਯੰ, ਕੁਤਸਤੰ ਕਾਜ
ਕੀਯੰ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ, ਕਰਤ ਉਸੈ ਉਤਪਾਤ ॥ ਗੁਆਲੇਰੀਯਨ ਕੀ ਪਰਤ ਭੀ, ਆਨ
ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥੪॥ ਜੋ ਦਿਨ ਦੁਇਕ ਨ ਵੇ ਮਿਲਤ, ਤਬ ਆਵਤ ਅਰਰਾਇ ॥ ਕਾਲਿ ਤਿਨੂ
ਕੇ ਘਰ ਬਿਖੈ, ਡਾਰੀ ਕਲਹ ਬਨਾਇ ॥੫॥

ਚੌਪਈ ॥

ਗੁਆਲੇਰੀਯਾ, ਮਿਲਨ ਕਹੁ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭੀ, ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਚਤਰਥ ਆਨ ਮਿਲਤ
ਭਏ, ਜਾਮੰ ॥ ਫੂਟਿ ਗਈ ਲਖਿ ਨਜਰਿ, ਗੁਲਾਮੰ ॥੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਕੇ ਤੇਜ ਤੇ, ਰੇਤ ਅਧਿਕ ਤਪਤਾਇ ॥ ਰਵਿ ਬਲ ਛੁਦ੍ਰ ਨ ਜਾਨਈ, ਆਪਨ ਹੀ
ਗਰਬਾਇ ॥੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ, ਫੂਲ ਗੁਲਾਮ ਜਾਤਿ ਭਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਰੇ,
ਆਨਤ ਭਯੋ ॥ ਕਹਲੂਰੀਯਾ, ਕਟੌਚ ਸੰਗਿ ਲਹਿ ॥ ਜਾਨਾ ਆਨ ਨ, ਮੋ ਸਰਿ ਮਹਿ ਮਹਿ
॥੮॥ ਤਿਨ ਜੋ ਧਨ, ਆਨੋ ਥੋ ਸਾਥਾ ॥ ਤੇ ਦੇ ਰਹੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਹਾਥਾ ॥ ਦੇਤ ਲੇਤ, ਆਪਨ
ਕੁਰਰਾਨੇ ॥ ਤੇ ਧਨਿ ਲੈ, ਨਿਜਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥੯॥ ਚੇਰੋ ਤਬੈ, ਤੇਜ ਤਨ ਤਯੋ ॥ ਭਲਾ
ਬੁਰਾ, ਕਛੁ ਲਖਤ ਨ ਭਯੋ ॥ ਛੰਦ ਬੰਦ, ਨਹ ਨੈਕੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ, ਦੇ ਤਬਹਿ ਨਗਾਰਾ
॥੧੦॥ ਦਾਵ ਘਾਵ ਤਿਨ, ਨੈਕੁ ਨ ਕਰਾ ॥ ਸਿੰਘਹਿ ਘੇਰਿ, ਸਸਾ ਕਹੁ ਡਰਾ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਪਹਰਿ,
ਗਿਰਦ ਤਿਹ ਕੀਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ, ਜਾਨ ਨ ਦੀਯੋ ॥੧੧॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨੁ, ਸੂਰ ਰਿਸਾਏ
॥ ਸਾਮ ਕਰਨ ਹਿਤ, ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥ ਦਾਸ ਨਿਰਖ ਸੰਗਿ, ਸੈਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਫੂਲਿ ਗਯੋ, ਤਿਨ
ਕੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥੧੨॥ ਦਸ ਸਹੰਸੂ, ਅਬਹੀ ਕੈ ਦੈਹੂ ॥ ਨਾਤਰ, ਮੀਚ ਮੁੰਡ ਪਰ ਲੈਹੂ ॥
ਸਿੰਘ ਸੰਗਤੀਯਾ, ਤਹਾ ਪਠਾਏ ॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ ਧਰਮੁ ਦੇ ਲਯਾਏ ॥੧੩॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ, ਨ
ਉਨ ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਚਿਤ ਮੋ ਇਹ ਗਨੀ ॥ ਐਸਿ ਘਾਤਿ, ਫਿਰਿ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥

ਸਭਹੂੰ ਫੇਰਿ ਸਮੇ, ਛਲਿ ਜੈਹੈ ॥੧੪॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ, ਅਬੈ ਗਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਕੈਦ ਕੀਜੀਐ, ਕੈ ਬਧ
ਕੀਜੈ ॥ ਤਨਕ ਭਨਕ ਜਬ ਤਿਨ, ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਲ, ਜਾਤ ਭਯੋ ਭਟ ਰਾਈ ॥੧੫॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਜਬ ਗਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕੁੱਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁਸੈਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਲੁਝੈਨ ॥੧੬॥ ਕਰਿਕੈ ਗੁਮਾਨ
॥ ਜੁੰਮੈ ਜੁਆਨ ॥ ਬੱਜੇ ਤਬੱਲ ॥ ਦੁੰਦਭ ਦਬੱਲ ॥੧੭॥ ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਨਚੇ ਕਿੱਕਾਣ ॥
ਬਾਹੈ ਤੜਾਕ ॥ ਉਠੈ ਕੜਾਕ ॥੧੮॥ ਬੱਜੇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਗੱਜੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛੁੱਟੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਲਿੱਟੈਂ
ਜੁਆਨ ॥੧੯॥ ਤੁੱਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਕੈਬਰ ਕੜਾਕ ॥ ਸੈਹਥੀ ਸੜਾਕ ॥ ਛੌਂਹੀ ਛੜਾਕ ॥੨੦॥
ਗੱਜੇ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥ ਬਿਚਰੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਪਿਲੰਗ ॥੨੧॥ ਹੁੱਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥
ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਤੜਾਕ ॥ ਝੱਲੈਂ ਝੜਾਕ ॥੨੨॥ ਜੁੱਝੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਲਿੱਟੇ ਮਲੰਗ ॥ ਖੁੱਲੇ
ਕਿਸਾਰ ॥ ਜਨੁ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ॥੨੩॥ ਸਜੇ ਰਜਿੰਦੂ ॥ ਗਜੇ ਗਜਿੰਦੂ ॥ ਉੱਤਰੇ ਖਾਨ ॥ ਲੈ ਲੈ
ਕਮਾਨ ॥੨੪॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਕੁਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਸੱਜਿ ਮਰਾਲੰ, ਬਾਂਹ ਬਿਸਾਲੰ ਧਰਿ ਢਾਲੰ ॥ ਧਾਏ ਸਭ ਸੂਰੰ, ਰੂਪ ਕਰੂਰੰ,
ਚਮਕਤ ਨੂਰੰ, ਮੁਖ ਲਾਲੰ ॥ ਲੈ ਲੈ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ, ਬਾਣ ਕਮਾਣੰ, ਸੱਜੇ ਜੁਆਨੰ, ਤਨ ਤੱਤੰ ॥
ਰਣਿ ਰੰਗ ਕਲੋਲੰ, ਮਾਰ ਹੀ ਬੋਲੰ, ਜਨੁ ਗਜ ਡੋਲੰ, ਬਨ ਮੱਤੰ ॥੨੫॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਕੋਪੀਯੰ, ਕਾਂਗੜੇਸੰ ਕਟੋਚੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਨੰ, ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਚੰ ॥ ਉਤੇ ਉੱਠੀਯੰ ਖਾਨ,
ਖੇਤੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਹਚਰੇ ਮਾਂਸ ਹੇਤੰ ਪਿਲੰਗੰ ॥੨੬॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਤੀਰੰ ਤੜੱਕੇ ॥
ਮਿਲੇ ਹੱਥਿ ਬੱਥੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੇ ॥ ਬੱਜੇ ਜੰਗ ਨੀਸਾਣ, ਕੱਥੇ ਕਥੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ,
ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੨੭॥ ਉਠੈਂ ਟੋਪ ਟੂਕੰ, ਗੁਰਜੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਰੁਲੇ ਲੁੱਥ ਜੁੱਥੰ, ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ
॥ ਪਰੈਂ ਕੱਤੀਯੰ ਘਾਤ, ਨਿਰਘਾਤ ਬੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੨੮॥ ਬਹੀ
ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨਿਰ ਘਾਤ ਬਾਣੰ ॥ ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਕੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਛਕੇ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ,
ਤਜੈਂ ਬਾਣ ਰਾਜੀ ॥ ਬਹੇਂ ਜਾਹਿੰ ਖਾਲੀ, ਫਿਰੈਂ ਛੂਛ ਤਾਜੀ ॥੨੯॥ ਜੁੱਟੇ ਆਪ ਮੈ, ਬੀਰ ਬੀਰੰ
ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਮਨੋ ਗੱਜ ਜੁੱਟੇ, ਦੰਤਾਰੇ ਦੰਤਾਰੇ ॥ ਕਿਧੋ ਸਿੰਘ ਸੌਂ, ਸਾਰਦੂਲੰ ਅਰੁੱਝੇ ॥ ਤਿਸੀ
ਭਾਂਤਿ, ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਜੁੱਝੇ ॥੩੦॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ, ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ॥ ਸਹੇ ਦੇਹ
ਆਪੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਤੀਰੰ ॥ ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਕੈ, ਬੀਰ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਬਡੋ ਜੁੱਧ ਕੈ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ
ਪਧਾਰੇ ॥੩੧॥ ਹਠਿਯੋ ਹਿੰਮਤੰ, ਕਿੰਮਤੰ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ॥ ਲਏ ਗੁਰਜ ਚੱਲੰ, ਸੁ ਜੱਲਾਲ ਖਾਨੰ
॥ ਹਠੇ ਸੂਰਮਾ, ਮੱਤ ਜੋਧਾ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥੩੨॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਸੰਵਾਲ ਧਾਏ ॥ ਤੁਰੰਗੰ ਨਚਾਏ ॥ ਲਯੋ ਘੇਰਿ ਹੁਸੈਨੀ ॥ ਹਨਿਯੋ ਸਾਂਗ ਪੈਨੀ ॥੩੩॥ ਤਿਨੂ
ਬਾਣ ਬਾਹੇ ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਗਿ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਯਾਗਿਯੋ ॥੩੪॥
ਜਬੈ ਘਾਵ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਕੋਪ ਜਾਗਿਯੋ ॥ ਸੰਭਾਰੀ ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਣੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥੩੫॥ ਚਹੂੰ

ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਨ੍ਰਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੈਂ ॥ ਦੋਉ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ॥੩੬॥ ਰਿਸੇ ਖਾਨ
ਜਾਦੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬਾਣ ਬਰਖੇ ॥ ਸਭੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੭॥ ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ
॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਸੁ ਸਾਂਗੰ ਸਮੁਲੰ ॥ ਕਰੈਂ ਤਉਨ ਠਾਮੰ ॥੩੮॥ ਬਲੀ ਬੀਰ ਰੁੱਝੇ ॥
ਸਮੁਹ ਸਸਤ੍ਰੁ ਜੁੱਝੇ ॥ ਲਗੈਂ ਧੀਰ ਧੱਕੈ, ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਝਨੱਕੈਂ ॥੩੯॥ ਕੜੱਕੈਂ ਕਮਾਣੰ ॥ ਝਣੱਕੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਕੜੱਕਾਰ ਛੁੱਟੈਂ ॥ ਝਣੱਕਾਰ ਉਠੈਂ ॥੪੦॥ ਹਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੈਂ ॥ ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੈਂ
॥ ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ॥੪੧॥ ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ॥ ਉਭੇ
ਖੇਤ ਪਾਲੰ ॥ ਬਕੇ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥੪੨॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਤਹ ਹੜਹੜਾਇ, ਹੱਸੇ ਮਸਾਣ ॥ ਲਿੱਟੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰਿ, ਛੁੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਜੁੱਟੇ ਸੁ ਬੀਰ, ਤਹ ਕੜਕ
ਜੰਗ ॥ ਛੁੱਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣ, ਬੁੱਠੇ ਖਤੰਗ ॥੪੩॥ ਡਾਕਨ ਡਹੱਕਿ, ਚਾਵਡ ਚਿਕਾਰ ॥ ਕਾਕੰ ਕਹੱਕਿ,
ਬੱਜੇਂ ਦੁਧਾਰ ॥ ਖੋਲੰ ਖੜੱਕਿ, ਤੁਪਕਿ ਤੜਾਕਿ ॥ ਸੈਥੰ ਸੜਕ, ਧੱਕੰ ਧਹਾਕਿ ॥੪੪॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾ ਆਪ, ਕੀਨੋ ਹੁਸੈਨੀ ਉਤਾਰੰ ॥ ਸਭੂ ਹਾਥ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸਭਾਰੰ ॥ ਰੁਪੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ,
ਕਰੈਂ ਲਾਗ ਜੁੱਧੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ, ਭਰੇ ਸੂਰ ਕੁੱਧੰ ॥੪੫॥ ਜਗਿਯੋ ਜੰਗ ਜਾਲਮ, ਸੁ ਜੋਧੰ
ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਬਹੇ ਬਾਣ ਬਾਂਕੇ, ਬਰੱਛੀ ਦੁਧਾਰੰ ॥ ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ, ਮਹਾ ਧੀਰ ਬੰਕੇ ॥ ਧਕਾ
ਧੱਕਿ ਸੈਥੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ਝਨੱਕੇ ॥੪੬॥ ਭਏ ਢੋਲ ਢੰਕਾਰ, ਨੱਦੰ ਨਫੀਰੰ ॥ ਉਠੈਂ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ,

ਗੱਜੈਂ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਨ, ਬਜੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ
॥੪੭॥ ਟਕਾ ਟੁਕ ਟੋਪੰ, ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੈ ਬਿਕ੍ਰਾਲੰ ॥ ਨੱਚੇ ਬੀਰ
ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਨੱਚੀ ਡਾਕਿਣੀ, ਜੋਗਣੀ ਉਰਧ ਹੇਤੰ ॥੪੮॥ ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ
ਰੁੱਦ੍ਰੁ ਜਾਗੇ ॥ ਡਗਿਯੋ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮੰ, ਸਭੈ ਸਿੱਧ ਭਾਗੇ ॥ ਹਸੇ ਕਿੰਨਰੰ, ਜੱਛ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇਯੰ
॥ ਨੱਚੀ ਅੱਛਰਾ, ਪੱਛਰਾ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥੪੯॥ ਪਰਿਓ ਘੋਰ ਜੁੱਧੰ, ਸੁ ਸੈਨਾ ਪਰਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਖਾਂ
ਹੁਸੈਨੀ, ਮੰਡਿਓ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ॥ ਉਤੈ ਬੀਰ ਧਾਏ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਜਸ੍ਵਾਰੰ ॥ ਸਬੈ ਬਿਉਂਤ ਡਾਰੇ, ਬਗਾ
ਸੇ ਅਸ੍ਵਾਰੰ ॥੫੦॥ ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਏਕ ਠਾਢੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁੱਧ ਖੰਭੰ, ਰਣੰ ਭੂਮ ਗਾਡੰ
॥ ਜਿਸੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਹਠੀ ਬਾਣਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਛੇਦ ਕੈ, ਪੈਲ ਪਾਰੇ ਪਧਾਰਿਯੋ ॥੫੧॥
ਸਹੇ ਬਾਣ ਸੂਰੰ, ਸਭੈ ਆਣ ਢੂਕੈਂ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੂਕੈਂ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੌਂ,
ਅਸਤ੍ਰੁ ਅਉ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਭਿਸਤ ਕੋ, ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥੫੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜਬੈ ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਝਿਯੋ, ਭਯੋ ਸੂਰ ਮਨ ਰੋਸੁ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਅਵਰੈ ਸਬੈ, ਉਠਿਯੋ ਕਟੋਚਨ ਜੋਸੁ
॥੫੩॥

ਚੌਪਈ ॥

ਕੋਪਿ ਕਟੋਚਿ, ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਧਾਏ ॥ ਹਿੰਮਤਿ, ਕਿੰਮਤਿ ਸਹਿਤ ਰਿਸਾਏ ॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਤਬ
ਕੀਯਾ ਉਠਾਨਾ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਨੇ, ਪਖਰੀਯਾ ਜੁਆਨਾ ॥੫੪॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਕਟੋਚ ਕੋਪੀਯੰ ॥ ਸੰਭਾਰ ਪਾਂਵ ਰੋਪੀਯੰ ॥ ਸਰੱਕ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰਹੀ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ
ਉਚਾਰਹੀ ॥੫੫॥ ਚੰਦੇਲ ਚੌਪੀਯੰ ਤਬੈ ॥ ਰਿਸਾਤ ਧਾਤ ਭੇ ਸਬੈ ॥ ਜਿਤੇ ਗਏ ਸੁ ਮਾਰੀਯੰ ॥
ਬਚੇ ਤਿਤੇ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਤ ਸਵਾਰਨ ਕੇ ਸਹਿਤ, ਜੁਝੈ ਸੰਗਤ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸੋ ਸੁਨਿ ਜੁਝੈ ਤਿਨੈ, ਬਹੁਰ ਜੁਝਤ ਭਯੋ
ਆਇ ॥੫੭॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰ ਉਤਰਿਯੋ ਤਹਾਂ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਮੰਝਾਰ ॥ ਕੇਤਨ ਕੇ, ਤਨਿ ਘਾਇ ਸਹਿ,
ਕੇਤਨਿ ਕੇ, ਤਨਿ ਝਾਰ ॥੫੮॥ ਬਾਜ ਤਹਾਂ ਜੁਝਤ ਭਯੋ, ਹਿੰਮਤ ਗਯੋ ਪਰਾਇ ॥ ਲੋਥ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿ ਕੀ ਨਮਿਤ, ਕੋਪਿ ਪਰੇ ਅਰ ਰਾਇ ॥੫੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁਝੈਂ ॥ ਸਮੁਹਿ ਸਾਰ ਜੁਝੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਗਾਜੀ ॥ ਲਰਿਯੋ ਸੈਨ ਭਾਜੀ ॥੬੦॥
ਮਹਾਂ ਸੈਨ ਗਾਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੈਂ ॥ ਘਨਿਯੋ ਕਾਲ ਕੈ ਕੈ ॥ ਚਲੈ ਜਸ ਲੈ ਕੈ ॥੬੧॥
ਬਜੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥ ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਬੱਜੇ ਡੌਰ ਡੱਢੰ ॥ ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਕੱਢੰ ॥੬੨॥ ਪਰੀ
ਭੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ਜੁਝੈਂ ਛਤ੍ਰੁ ਧਾਰੀ ॥ ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ॥ ਮੰਡੇ ਬੀਰ ਹੰਕੰ ॥੬੩॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰਿ
ਬੋਲੈਂ ॥ ਰਣੰ ਭੂਮਿ ਡੋਲੈਂ ॥ ਹਥਿਆਰੰ ਸੰਭਾਰੈਂ ॥ ਉਭੈ ਬਾਜ ਡਾਰ ॥੬੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਣ ਜੁੱਝਤ ਕਿਰਪਾਲ ਕੇ, ਨਾਚਤ ਭਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੈਨ ਸਬੈ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈ, ਭਾਜਤ ਭਈ ਬਿਹਾਲ
॥੬੫॥ ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ, ਹਿੰਮਤ ਰਣ ਜੁੱਝਤ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਜੋਧਾ ਸਬੈ, ਜਿਮ ਦੇ
ਮੁਕਟ ਮਹੰਤ ॥੬੬॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਬਿਧ ਸਤ੍ਰੁ ਸਬੈ, ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਆਪਨੇ ਸੂਰ, ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤਹ ਘਾਇਲ ਹਿੰਮਤ
ਕੱਹ, ਲਹਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੋਪਾਲ ਸਿਉ ਕਹਾ ॥੬੭॥ ਜਿਨ ਹਿੰਮਤ, ਅਸ ਕਲਹ ਬਢਾਯੋ
॥ ਘਾਇਲ ਆਜੁ, ਹਾਥ ਵਹ ਆਯੋ ॥ ਜਬ ਗੁਪਾਲ, ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਮਾਰਿ ਦੀਯੋ,
ਜੀਅਤ ਨ ਉਠਾਵਾ ॥੬੮॥ ਜੀਤ ਭਈ, ਰਨ ਭਯੋ ਉਝਾਰਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ, ਸਭ ਘਰੋਂ
ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਜਗਰਾਈ ॥ ਲੋਹ ਘਟਾ ਅਨਤੈ ਬਰਸਾਈ ॥੬੯॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਬਧਹ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਿੰਮਤ ਸੰਗਤੀਆ ਬਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਗਿਆਰਮੋ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੧॥ ਅਫਜੂ ॥੪੨੩॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜੁੱਧ ਭਯੋ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੋ, ਮਾਰਯੋ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਰਿਸਤਨ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ,
ਤਏ ॥ ਇਤੈ ਸਊਰ, ਪਠਾਵਤ ਭਏ ॥੧॥ ਉਤੈ ਪਠਿਓ, ਉਨ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਤਿੱਹ ਭਲਾਨ
ਤੇ, ਖੇਦ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਇਤ ਗਜਸਿੰਘ, ਪੰਮਾ ਦਲ ਜੋਰਾ ॥ ਧਾਇ ਪਰੇ, ਤਿਨ ਉਪਰ ਭੋਰਾ
॥੨॥ ਉਤੈ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਭਯੋ ਆਡਾ ॥ ਜਿਮ, ਰਨ ਖੰਭ, ਭੂਮਿ ਰਨਿ ਗਾਡਾ ॥ ਗਾਡਾ

ਚਲੈ, ਨ ਹਾਡਾ ਚਲਿਹੈ ॥ ਸਾਮੁਹਿ ਸੇਲ ਸਮਰ ਮੋ, ਝਲਿ ਹੈ ॥੩॥ ਬਾਟ ਚੜੈ ਦਲ, ਦੋਊ
ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਇਤੈ ਜਸਵਾਰਾ ॥ ਮੰਡਿਯੋ ਬੀਰ, ਖੇਤ ਮੋ ਜੁੱਧਾ ॥ ਉਪਜਿਯੋ, ਸਮਰ
ਸੂਰ ਮਨ ਕੁੱਧਾ ॥੪॥ ਕੋਪ ਭਰੇ ਦੋਊ ਦਿਸ, ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਇਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਉਤੈ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥
ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ, ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੀਮ ਰੂਪ, ਭੈਰੋ ਭਭਕਾਰਾ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਧੁਣੈ ਢੋਲ ਬੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗੱਜੇ ॥ ਕਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਵੰ ॥ ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਵੰ ॥੬॥ ਨਿਊਭੈ ਬਾਜ
ਡਾਰੈਂ ॥ ਪਰੱਘੈ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਕਰੇ ਤੇਗ ਘਾਯੰ ॥ ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਯੰ ॥੭॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥
ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਰੁਲੈਂ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਰਗ ਇੱਛੰ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨੈਕ ਨ ਰਨ ਤੇ ਮੁਰਿ ਚੱਲੇ, ਕਰੈਂ ਨਿਡਰ ਹੈ ਘਾਇ ॥ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੈਂ ਪਵੰਗ ਤੇ, ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ
ਜਾਇ ॥੯॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ, ਹੋਤ ਭਯੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਜੁਝੇ, ਚੰਦ ਨਰਾਇਨ ਨਾਮਾ ॥ ਤਬ ਜੁਝਾਰ, ਏਕਲ ਹੀ
ਧਯੋ ॥ ਬੀਰਨ ਘੇਰਿ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਲਯੋ ॥੧੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਧਸਿਯੋ ਕਟਕ ਮੈ ਝਟਕ ਦੈ, ਕਛੂ ਨ ਸੰਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ਗਾਹਤ ਭਯੋ ਸੁਭਟਨ ਬਡੇ, ਬਾਹਤਿ ਭਯੋ
ਹਥਿਯਾਰ ॥੧੧॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਘਨੇ ਘਰਨ ਕੋ, ਗਾਰਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਕਰਿ ਹਥਿਯਾਰਾ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ, ਬੀਰ
ਪਖਰੀਆ ਮਾਰੇ ॥ ਅੰਤਿ, ਦੇਵਪੁਰ ਆਪ ਪਧਾਰੇ ॥੧੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਦ੍ਵਾਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੨॥ ਅਫਜੂ ॥੪੩੫॥

ਸਹਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਂ, ਬਧ ਭਯੋ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਆਨ ਬਸੇ ਤਬ, ਧਾਮ ਲੁਝਾਰਾ ॥ ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਮਨ
ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ ॥ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ ਕੋ, ਪੂਤ ਪਠਾਵਾ ॥੧॥ ਤਿੱਹ ਆਵਤ, ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਾਨੇ ॥ ਬਡੇ
ਬਡੇ ਗਿਰ ਹੇਰ, ਲੁਕਾਨੇ ॥ ਹਮਹੂੰ ਲੋਗਨ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਮ, ਨ ਪਾਯੋ
॥੨॥ ਕਿਤਕ ਲੋਕ, ਤਜਿ ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ, ਗਿਰਵਰ ਜੱਹ ਭਾਰੇ ॥ ਚਿਤ ਮੂਜੀਯਨ
ਕੋ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨੈ ਉਬਾਰ, ਨ ਅਪਨਾ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਅ ਮਾਂਝ
ਰਿਸਾਏ ॥ ਏਕ ਅਹਦੀਆ, ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ ॥ ਹਮਤੇ ਭਾਜਿ, ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਗਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਧਾਮ, ਗਿਰਾਵਤ ਭਏ ॥੪॥ ਜੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰਤੇ, ਮੁਖ ਫਿਰ ਹੈਂ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ, ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ
ਗਿਰਿ ਹੈਂ ॥ ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸ, ਨ ਸੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਸਭ ਬਾਤਨ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥

ਦੂਖ ਭੂਖ, ਤਿਨ ਕੋ ਰਹੈ ਲਾਗੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਤੇ, ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਗਤ ਬਿਖੈ, ਕੋਈ ਕਾਮ
ਨ ਸਰਹੀਂ ॥ ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਪਰਹੀਂ ॥੬॥ ਤਿਨ ਕੋ, ਸਦਾ ਜਗਤ ਉਪਹਾਸਾ ॥
ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਤੇ, ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ,
ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥੭॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਉਤ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ, ਨਹੀ ਫਰੈਂ ॥ ਦੁਖ ਦੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ, ਮਰੈਂ ॥ ਗੁਰ
ਦੋਖੀ, ਸਗ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਡਾਰੇ, ਪਛੁਤਾਵੈਂ ॥੮॥ ਬਾਬੇ ਕੇ, ਬਾਬਰ ਕੇ ਦੋਉ
॥ ਆਪ ਕਰੇ, ਪਰਮੇਸਰ ਸੋਉ ॥ ਦੀਨ ਸਾਹ, ਇਨ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਦੁਨੀ ਪੱਤਿ, ਉਨ ਕੋ
ਅਨੁਮਾਨੋ ॥੯॥ ਜੋ ਬਾਬੇ ਕੇ, ਦਾਮ ਨ ਦੈਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ ਲੈਹੈਂ ॥ ਦੈ ਦੈ,
ਤਿਨ ਕੋ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਲੈਹੈਂ, ਗ੍ਰਹਿ ਲੂਟਿ ਬਨਾਇ ॥੧੦॥ ਜਬ ਹੂੰ ਹੈਂ ਬੇਮੁਖ, ਬਿਨਾ
ਧਨ ॥ ਤਬਿ ਚੜ੍ਹੈਂ, ਸਿੱਖਨ ਕਹ ਮਾਂਗਨ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਿੱਖ, ਤਿਨੈ ਧਨ ਦੈਹੈਂ ॥ ਲੂਟਿ ਮਲੇਛ
ਤਿਨੁ ਕੋ, ਲੈਹੈਂ ॥੧੧॥ ਜਬ, ਹੁਇ ਹੈ ਤਿਨ ਦਰਬ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਤਬ ਧਰਿ ਹੈਂ, ਨਿਜਿ ਗੁਰ ਕੀ
ਆਸਾ ॥ ਜਬ, ਤੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਐਹੈਂ ॥ ਤਬ, ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ, ਮੁਖ ਨ ਲਗੈ ਹੈਂ ॥੧੨॥
ਬਿਦਾ ਬਿਨਾ, ਜੈਹੈਂ ਤਬ ਧਾਮੰ ॥ ਸਰਿਹੈ, ਕੋਈ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਮੰ ॥ ਗੁਰ ਦਰ ਢੋਈ ਨ ਪ੍ਰਭ
ਪੁਰ ਵਾਸਾ ॥ ਦੁਹੂੰ ਠਉਰ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧੩॥ ਜੇ ਜੇ, ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਰਤ ਹੂੰ ਹੈਂ ॥
ਤਿਨ ਕੋ ਕਸਟਿ, ਨ ਦੇਖਨ ਪੈਹੈਂ ॥ ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ, ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ, ਛੁੱ ਸਕੈ
ਨ ਛਾਹੀਂ ॥੧੪॥ ਤਿੱਹ ਮਲੇਛ, ਛੁੱਹੈਂ ਨਹੀ ਛਾਹਾਂ ॥ ਅਸਟ ਸਿੱਧ ਹੂੰ ਹੈਂ, ਘਰਿ ਮਾਹਾਂ ॥
ਹਾਸ ਕਰਤ, ਜੋ ਉਦੱਮ ਉਠੈ ਹੈਂ ॥ ਨਵੇਂ ਨਿਧਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਘਰਿ ਐਹੈਂ ॥੧੫॥ ਮਿਰਜਾਬੇਗ

ਹੁਤੇ, ਤਿਹ ਨਾਮੰ ॥ ਜਿਨ ਢਾਹੇ, ਬੇਮੁਖੰਨ ਕੇ ਧਾਮੰ ॥ ਸਬ ਸਨਮੁਖ, ਗੁਰ ਆਪ ਬਚਾਏ ॥
ਤਿਨ ਕੇ, ਬਾਰ ਨ ਬਾਕਨ ਪਾਏ ॥੧੬॥ ਉਤ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਯ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਚਾਰ
ਅਹਦੀਯਨ, ਅਉਰ ਪਠਾਯੋ ॥ ਜੇ ਬੇਮੁਖ, ਤਾਂਤੇ ਬਚਿ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪੁਨਿ, ਇਨੈ
ਗਿਰਾਏ ॥੧੭॥ ਜੇ ਤਜਿ, ਭੱਜੇ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪੁਨਿ, ਗੁਰੂ ਅਹਦੀਅਹਿ ਜਾਨਾ ॥
ਮੂੜ ਡਾਰ, ਤਿਨ ਸੀਸ ਮੁੰਡਾਏ ॥ ਪਾਹੁਰਿ ਜਾਨਿ, ਗ੍ਰਿਹਹਿ ਲੈ ਆਏ ॥੧੮॥ ਜੇ ਜੇ ਭਾਜ
ਹੁਤੇ, ਬਿਨੁ ਆਇਸੁ ॥ ਕਹੋ ਅਹਦੀਅਹਿ, ਕਿਨੈ ਬਤਾਇਸੁ ॥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਿ ਕਰਿ, ਸਹਰਿ
ਫਿਰਾਏ ॥ ਕਾਰ ਭੇਟ ਜਨੁ, ਲੈਨ ਸਿਧਾਏ ॥੧੯॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗਿ ਲਰਿਕਵਾ, ਚੱਲੇ ॥ ਜਾਨੁਕ,
ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਹੈਂ, ਭਲੇ ॥ ਛਿੱਕੇ ਤੋਬਰਾ, ਬਦਨ ਚੜਾਏ ॥ ਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ, ਖਾਨ ਮਲੀਦਾ ਆਏ
॥੨੦॥ ਮਸਤਕ ਸੁਭੇ, ਪਨਹੀਯਨ ਘਾਇ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ, ਟੀਕਾ ਦਏ ਬਨਾਇ ॥ ਸੀਸ ਈਂਟ
ਕੇ ਘਾਇ, ਕਰੇਹੀਂ ॥ ਜਨੁ ਤਿਨੁ, ਭੇਟ ਪੁਰਾਤਨ ਦੇਹੀਂ ॥੨੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਬਹੂੰ ਰਣ ਜੁੱਝਿਯੋ ਨਹੀ, ਕਛੁ ਦੈ, ਜਸੁ ਨਹੀ ਲੀਨ ॥ ਗਾਂਵ ਬਸਤ ਜਾਨਿਯੋ ਨਹੀ, ਜਮ ਸੋਂ
ਕਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥੨੨॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਬਿਧ, ਤਿਨੋ ਭਯੋ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ, ਲਖਿਓ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕਸਟ, ਨ
ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ, ਨਾਥ ਬਚਾਯੋ ॥੨੩॥ ਚਾਰਣੀ,

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜਿਸਨੋ ਸਾਜਨ ਰਾਖਸੀ, ਦੁਸਮਨ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਛੁੰ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਛਾਹਿ ਕੰ, ਨਿਹਫਲ ਜਾਇ
ਗਵਾਰ ॥੨੪॥ ਜੇ ਸਾਧੂ ਸਰਨੀ ਪਰੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਣ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੰਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਿ ਹੈ,
ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਸੰਘਾਰ ॥੨੫॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਾਹਜਾਦੇ ਵ ਅਹਦੀ, ਆਗਮਨ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਤ੍ਰੈਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੩॥ ਅਫਜੂ ॥੪੬੦॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸਰਬ ਕਾਲ, ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੈ ਕੈ, ਦੋਖੀ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥ ਅਦਭੁਤਿ ਗਤਿ, ਭਗਤਨ
ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਲਏ ਬਚਾਈ ॥੧॥ ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਸੰਤ ਬਚਾਏ ॥ ਸਭ ਕੰਟਕ,
ਕੰਟਕ ਜਿਮ ਘਾਏ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ, ਮੁਰਿ ਕਰੀ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪ ਹਾਥੁ ਦੈ, ਲਯੋ ਬਚਾਇ ॥੨॥
ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰੋਂ, ਤੁਮੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਦਿਖੈ
ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਵ ਦਾਸ, ਉਚਾਰਤ ਜੈ ਹੈ ॥੩॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਚਾਹਤ,
ਤਿਨ ਕੇ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮ ਪੂਰਬਲੇ ਹੇਰੇ ॥ ਕਹਿਹੋਂ, ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਤੇਰੇ
॥੪॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਬਿ ਕਾਲਕਾ, ਮਾਤ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮਨੂਆ ਗੁਰ ਮੁਰਿ,
ਮਨਸਾ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋ ਕੋ, ਸੁਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੜਾਈ ॥੫॥ ਜਬ ਮਨਸਾ, ਮਨ ਮਯਾ ਬਿਚਾਰੀ
॥ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਕਹ, ਕਹਿਯੋ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਜੇ ਜੇ ਚਰਿਤ, ਪੁਰਾਤਨ ਲਹੇ ॥ ਤੇ ਤੇ, ਅਬ
ਚਹੀਅਤ ਹੈਂ ਕਹੇ ॥੬॥ ਸਰਬ ਕਾਲ, ਕਰੁਣਾ ਤਬ ਭਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ, ਦਯਾ ਰਸ ਢਰੇ ॥

ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮੁ ਪੂਰਬਲੋ ਭਯੋ ॥ ਸੋ ਸੋ, ਸਭ ਸਿਮਰਣ ਕਰ ਦਯੋ ॥੭॥ ਮੋ ਕੋ, ਇਤੀ ਹੁਤੀ
ਕਹ ਸੁੱਧੰ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਭ ਦਈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬੁੱਧੰ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ, ਤਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਲੋਹ
ਰੱਛ, ਹਮ ਕੋ ਸਬ ਕਾਲਾ ॥੮॥ ਸਰਬ ਕਾਲ, ਰੱਛਾ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ਲੋਹ ਰੱਛ, ਸਰਬਦਾ ਬਿਸਾਲ
॥ ਢੀਠ ਭਯੋ, ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖਾਈ ॥ ਐਂਡੋ ਫਿਰੋ, ਸਭਨ ਭਯੋ ਰਾਈ ॥੯॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧ,
ਜਨਮਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ, ਕਹੇ ਗਿਰੰਥ ਬਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਮੇ, ਸਤਿਜੁਗ ਜਿਹ ਬਿਧਿ
ਲਹਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ, ਦੇਬਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਾ ॥੧੦॥ ਪਹਿਲੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਖ ਸਿਖ
ਤੇ, ਕ੍ਰਮ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਛੋਰ ਕਥਾ, ਤਬ ਪ੍ਰਮ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤ, ਫਿਰਿ ਕਰੋਂ ਬਡਾਈ
॥੧੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਚੌਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੪॥ ਅਫਜੂ ॥੪੭੧॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਏ ਨਮ ॥

ਸ਼ਾਬ ਪ੍ਰਖਿਆਨ ਬਿਰਤੁ ਲਿਖਿਯਤੇ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਹੀ ਖੜਗਧਾਰਾ ਤੁਹੀ ਬਾਢਵਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਹਲਬੀ ਜੁਨਬੀ ਮਗਰਬੀ
ਤੁਹੀ ਹੈ ॥ ਨਿਹਾਰੋ ਜਹਾ ਆਪੁ ਠਾਢੀ ਵਹੀ ਹੈ ॥੧॥ ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ਤੁਸੀ ਬਾਕਬਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਆਪੁ
ਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਸਨ ਤੂ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਸ੍ਵ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਜੈ ਬਿਰਾਜੈ
॥੨॥ ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਤੂ ਦੈਤ ਤੈ ਜਛੁ ਉਪਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ ਜਗਤ ਮੈ ਬਨਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਪੰਥ ਹੈ ਅਵਤਰੀ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਕ੍ਰਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦੋ ਬਕਾਹੀ ॥੩॥ ਤੁਹੀ ਬਿਕ੍ਰਤ ਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਚਾਰੁ ਨੈਨਾ ॥

ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਬਾਲਾ ਤੁਹੀ ਬਕ੍ਰ ਬੈਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਬਕ੍ਰ ਤੇ ਬੇਦ ਚਾਰੋ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੁਮੀ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ ਦਾਨੋ ਸੰਘਾਰੇ
॥੪॥ ਜਗੈ ਜੰਗ ਤੋ ਸੌ ਭਜੈ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥ ਬਧੇ ਛਾਡਿ ਬਾਨਾ ਕਢੀ ਬਾਢਵਾਰੀ ॥ ਤੂ ਨਰਸਿੰਘ ਹੈ ਕੈ
ਹਿਰਾਨਾਛ ਮਾਰਜੋ ॥ ਤੁਮੀ ਦਾੜ ਪੈ ਭੂਮਿ ਕੋ ਭਾਰ ਧਾਰਜੋ ॥੫॥ ਤੁਮੀ ਰਾਮ ਹੈ ਕੈ ਹਠੀ ਦੈਤ ਘਾਯੋ ॥
ਤੁਮੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੈ ਕੰਸ ਕੇਸੀ ਖਪਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ ਕਾਲਕਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਚੌਦਹੁੰ ਲੋਕ ਕੀ
ਰਾਜਧਾਨੀ ॥੬॥ ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਕੀ ਰਾਤ੍ਰਿ ਹੈ ਕੈ ਬਿਹਾਰੈ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਉਪਾਵੈ ਤੁਹੀ ਅੰਤ ਮਾਰੈ ॥ ਤੁਹੀ
ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੀ ਕੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਚੌਦਹੁੰ ਲੋਕ ਕੀ ਆਪੁ ਰਾਨੀ ॥੭॥ ਤੁਮੈ ਲੋਗ ਉਗ੍ਰਾ ਅਤਿਉਗ੍ਰਾ
ਬਖਾਨੈ ॥ ਤੁਮੈ ਅਦ੍ਰੁਜਾ ਬਯਾਸ ਬਾਨੀ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤੁਮੀ ਸੇਸ ਕੀ ਆਪੁ ਸੇਜਾ ਬਨਾਈ ॥ ਤੁਹੀ ਕੇਸਰ
ਬਾਹਨੀ ਕੈ ਕਹਾਈ ॥੮॥ ਤੁਤੋ ਸਾਰ ਕੂਟਾਨ ਕਿਰਿ ਕੈ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਚੰਡ ਅੰ ਮੁੰਡ ਦਾਨੋ ਖਪਾਯੋ ॥
ਤੁਹੀ ਰਕਤ ਬੀਜਾਰਿ ਸੌ ਜੁਧ ਕੀਨੋ ॥ ਤੁਮੀ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖਿ ਦੇਵੇ ਸੁ ਲੀਨੋ ॥੯॥ ਤੁਮੀ ਮਹਿਕ ਦਾਨੋ ਬਡੇ
ਕੋਪਿ ਘਾਯੋ ॥ ਤੂ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਜੁਲਾਛ ਕੀ ਸੌ ਜਰਾਯੋ ॥ ਤੁਮੀ ਕੌਚ ਬਕ੍ਰਤਾਪਨੇ ਤੇ ਉਚਾਰਜੋ ॥ ਬਿਡਾਲਾਛ
ਅੰ ਚਿਛੁਰਾਛਸ ਬਿਡਾਰਜੋ ॥੧੦॥ ਤੁਮੀ ਡਹ ਡਹ ਕੈ ਡਵਰ ਕੋ ਬਜਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਕਹ ਕਹ ਕੈ ਹਸੀ ਜੁਧ
ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਅਸਟ ਹਾਥ ਮੈ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਅਜੈ ਜੈ ਕਿਤੇ ਕੇਸ ਹੁੰ ਤੇ ਪਛਾਰੇ ॥੧੧॥ ਜਯੰਤੀ
ਤੁਹੀ ਮੰਗਲਾ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ॥ ਕਪਾਲਨਿ ਤੁਹੀ ਹੈ ਤੁਹੀ ਭਦ੍ਰਕਾਲੀ ॥ ਦ੍ਰੁਗਾ ਤੂ ਛਿਮਾ ਤੂ ਸਿਵਾ ਰੂਪ ਤੋਰੋ ॥

ਤੁ ਧਾਤ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਹਾ ਨਮਸਕਾਰ ਮੋਰੋ ॥੧੨॥ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਯਾ ਅਰੁਨ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮੰ ਧਯਾਨ ਮੈ ਸੁਕਲ
ਅੰਬਰ ਸੁ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਪੀਤ ਬਾਨਾ ਸਯੰਕਾਲ ਧਾਰਯੋ ॥ ਸਭੈ ਸਾਧੂਅਨ ਕੋ ਮਹਾ ਮੋਹ ਟਾਰਯੋ ॥੧੩॥
ਤੁਹੀ ਆਪ ਕੋ ਰਕਤ ਦੰਤਾ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਪ੍ਰ ਚਿੰਤਾਨ ਹੂੰ ਕੋ ਚਬੈ ਹੈ ॥ ਤੁਹੀ ਨੰਦ ਕੇ ਧਾਮ ਮੈ
ਔਤਰੈਗੀ ॥ ਤੁ ਸਾਕੰ ਭਰੀ ਸਾਕ ਸੋ ਤਨ ਭਰੈਗੀ ॥੧੪॥ ਤੁ ਬੌਧਾ ਤੁਹੀ ਮਛ ਕੋ ਰੂਪ ਕੈ ਹੈ ॥ ਤੁਹੀ ਕਛ
ਹੈ ਹੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰਹਿ ਮਥੈ ਹੈ ॥ ਤੁਹੀ ਆਪੁ ਦਿਜ ਰਾਮ ਕੋ ਰੂਪ ਧਰਿ ਹੈ ॥ ਨਿਛਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਰ ਇਕੀਸ ਕਰਿ
ਹੈ ॥੧੫॥ ਤੁਹੀ ਆਪ ਕੋ ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਬਨੈ ਹੈ ॥ ਸਭੈ ਹੀ ਮਲੇਛਾਨ ਕੋ ਨਾਸ ਕੈ ਹੈ ॥ ਮਾਇਯਾ ਜਾਨ ਚੇਰੋ
ਮਯਾ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਚਹੌ ਚਿਤ ਮੈ ਜੋ ਵਹੈ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥੧੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮੁੰਡ ਕੀ ਮਾਲ ਦਿਸਾਨ ਕੇ ਅੰਬਰ ਬਾਮ ਕਰਿਯੋ ਗਲ ਮੈ ਅਸਿ ਭਾਰੋ ॥ ਲੋਚਨ ਲਾਲ ਕਰਾਲ ਦਿਪੈ ਦੋਊ
ਭਾਲ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ਅਨਿਯਾਰੋ ॥ ਛੂਟੇ ਹੈ ਬਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਬਿਸਾਲ ਲਸੈ ਰਦ ਪੰਤਿ ਉਜਯਾਰੋ ॥
ਛਾਡਤ ਜ੍ਵਾਲ ਲਏ ਕਰ ਬਜਾਲ ਸੁ ਕਾਲ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤਿਹਾਰੋ ॥੧੭॥ ਭਾਨ ਸੇ ਤੇਜ ਭਯਾਨਕ ਭੂਤਜ
ਭੂਧਰ ਸੇ ਜਿਨ ਕੇ ਤਨ ਭਾਰੋ ॥ ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਭੀਤਰ ਭਾਰ ਪਰੇ ਨਹਿ ਸੀ ਪਗ ਧਾਰੋ ॥ ਭਾਲਕ
ਜਯੋ ਭਭਕੈ ਬਿਨੁ ਭੈਰਨ ਭੈਰਵ ਭੇਰਿ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੋ ॥ ਤੇ ਭਟ ਝੁਮਿ ਗਿਰੇ ਰਨ ਭੂਮਿ ਭਵਾਨੀ ਜੂ ਕੇ

ਭਲਕਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੧੮॥ ਓਟ ਕਰੀ ਨਹਿ ਕੋਟਿ ਭੁਜਾਨ ਕੀ ਚੋਟ ਪਰੇ ਰਨ ਕੋਟਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਕੋਟਨ ਸੇ
ਜਿਨ ਕੇ ਤਨ ਰਾਜਿਤ ਬਾਸਵ ਸੌ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਹਾਰੇ ॥ ਰੋਸ ਭਰੇ ਨ ਫਿਰੇ ਰਨ ਤੇ ਤਨ ਬੋਟਿਨ ਲੈ ਨਭ
ਗੀਧ ਪਧਾਰੇ ॥ ਤੇ ਨ੍ਰਿਪ ਘੁਮਿ ਗਿਰੇ ਰਨ ਭੂਮਿ ਸੁ ਕਾਲੀ ਕੇ ਕੋਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੧੯॥ ਅੰਜਨ ਸੇ
ਤਨ ਉਗ੍ਰ ਉਦਾਯੁਧੁ ਧੂਮਰੀ ਧੂਰਿ ਭਰੇ ਗਰਬੀਲੇ ॥ ਚੌਪਿ ਚੜੇ ਚਹੂੰ ਓਰਨ ਤੇ ਚਿਤ ਭੀਤਰਿ ਚੌਪਿ ਚਿਰੇ
ਚਟਕੀਲੇ ॥ ਧਾਵਤ ਤੇ ਧੁਰਵਾ ਸੇ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਤੇ ਝਟ ਦੈ ਪਟਕੈ ਬਿਕਟੀਲੇ ॥ ਰੌਰ ਪਰੇ ਰਨ ਰਾਜਿਵ
ਲੋਚਨ ਰੋਸ ਭਰੇ ਰਨ ਸਿੰਘ ਰਜੀਲੇ ॥੨੦॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟ ਸੌ ਚੋਟ ਪਰੀ ਨਹਿ ਓਟ ਕਰੀ ਭਏ ਅੰਗ ਨ
ਢੀਲੇ ॥ ਜੇ ਨਿਪਟੇ ਅਕਟੇ ਭਟ ਤੇ ਚਟ ਦੈ ਛਿਤ ਪੈ ਪਟਕੇ ਗਰਬੀਲੇ ॥ ਜੇ ਨ ਹਟੇ ਬਿਕਟੇ ਭਟ ਕਾਹੂ ਸੌ
ਤੇ ਚਟ ਦੈ ਚਟਕੇ ਚਟਕੀਲੇ ॥ ਗੌਰ ਪਰੇ ਰਨ ਰਾਜਿਵ ਲੋਚਨ ਰੋਸ ਭਰੇ ਰਨ ਸਿੰਘ ਰਜੀਲੇ ॥੨੧॥ ਧੂਮਰੀ
ਧੂਰਿ ਭਰੇ ਧੂਮਰੇ ਤਨ ਧਾਏ ਨਿਸਾਚਰ ਲੋਹ ਕਟੀਲੇ ॥ ਮੇਚਕ ਪਬਨ ਸੇ ਜਿਨ ਕੇ ਤਨ ਕੌਚ ਸਜੇ ਮਦਮਤ
ਜਟੀਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਿਸਿ ਸੌ ਜਗ ਨਾਇਕ ਸੌ ਰਨ ਠਾਟ ਠਟੀਲੇ ॥ ਤੇ ਝਟ ਦੈ ਪਟਕੇ ਛਿਤ
ਪੈ ਰਨ ਰੌਰ ਪਰੇ ਰਨ ਸਿੰਘ ਰਜੀਲੇ ॥੨੨॥ ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਅਤੰਕ ਸਮੈ ਲਖਿ ਦਾਨਵ ਬੰਕ ਬਡੇ ਗਰਬੀਲੇ
॥ ਛੂਟਤ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਕੇ ਤਨ ਕੈ ਨ ਭਏ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਢੀਲੇ ॥ ਤੇ ਜਗ ਮਾਤ ਚਿਤੈ ਚਪਿ ਕੈ ਚਟਿ ਦੈ
ਛਿਤ ਪੈ ਚਟਕੇ ਚਟਕੀਲੇ ॥ ਰੌਰ ਪਰੇ ਰਨ ਰਾਜਿਵ ਲੋਚਨ ਰੋਸ ਭਰੇ ਰਨ ਸਿੰਘ ਰਜੀਲੇ ॥੨੩॥ ਜੰਗ ਜਗੇ

ਰਨ ਰੰਗ ਸਮੈ ਅਰਿਧੰਗ ਕਰੇ ਭਟ ਕੋਟਿ ਦੁਸੀਲੇ ॥ ਰੁੰਡਨ ਮੁੰਡ ਬਿਥਾਰ ਘਨੇ ਹਰ ਕੋ ਪਹਿਰਾਵਤ ਹਾਰ
ਛਬੀਲੇ ॥ ਧਾਵਤ ਹੈ ਜਿਤਹੀ ਤਿਤਹੀ ਅਰਿ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਿਤਹੀ ਕਰਿ ਹੀਲੇ ॥ ਰੌਰ ਪਰੇ ਰਨ ਰਾਵਿਜ
ਲੋਚਨ ਰੋਸ ਭਰੇ ਰਨ ਸਿੰਘ ਰਜੀਲੇ ॥੨੪॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਤੇ ਆਦਿਕ ਸੂਰ ਸਭੇ ਉਮਡੇ ਕਰਿ ਕੋਪ ਅਖੰਡਾ
॥ ਕੋਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਮਾਨਨ ਬਾਨ ਕਸੇ ਕਰ ਧੋਪ ਫਰੀ ਅਰੁ ਖੰਡਾ ॥ ਖੰਡ ਭਏ ਜੁ ਅਖੰਡਲ ਤੇ ਨਹਿ ਜੀਤਿ
ਫਿਰੇ ਬਸੁਧਾ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥ ਤੇ ਜੁਤ ਕੋਪ ਗਿਰੇਬਨਿ ਓਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਕੀਨੇ ਕੀਏ ਕਟਿ ਖੰਡਾ ॥੨੫॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥

ਜਬ ਹੀ ਕਰ ਲਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਹੀ ॥ ਨਹਿ ਮੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹ ਜਾਤ ਕਹੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇਜੁ ਲਖੇ ਭਟ ਯੋ ਭਟਕੇ
॥ ਮਨੋ ਸੂਰ ਚੜਿਯੋ ਉਡ ਸੇ ਸਟਕੇ ॥੨੬॥ ਕੁਪਿ ਕਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਰੰ ਗਹਿ ਕੈ ॥ ਦਲ ਦੈਤਨ ਬੀਚ ਪਰੀ
ਕਹਿ ਕੈ ॥ ਘਟਿਕਾ ਇਕ ਬੀਚ ਸਭੋ ਹਨਿਹੋ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਨਹਿ ਏਕ ਬਲੀ ਗਨਿਹੋ ॥੨੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮੰਦਲ ਤੂਰ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਕੈ ਲਲਕਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਅਰੁ ਮਾਨ ਭਰੇ ਮਿਲਿ ਆਨਿ ਅਰੇ ਨ ਗੁਮਾਨ
ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪੈਗੁ ਟਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਜਮ ਜਦਿਪ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰੇ ਨ ਮੁਰੇ ਤਬ ਲੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਅਰੇ ॥ ਜਸ ਕੋ
ਕਰਿ ਕੈ ਨ ਚਲੇ ਡਰਿ ਕੈ ਲਰਿ ਕੈ ਮਰਿ ਕੈ ਭਵ ਸਿੰਧ ਤਰੇ ॥੨੮॥ ਜੇਨ ਮਿਟੇ ਬਿਕਟੇ ਭਟ ਕਾਹੂ ਸੋ

ਬਾਸਵ ਸੌ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਛੇਲੇ ॥ ਤੇ ਗਰਜੇ ਜਬ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਗਨ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਅਕੇਲੇ ॥ ਤੇ ਕੁਪਿ
ਕਾਲਿ ਕਟੇ ਝਟ ਕੈ ਕਦਲੀ ਬਨ ਜਯੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਮੇਲੇ ॥ ਸ੍ਰੋਨ ਰੰਗੀਨ ਭਏ ਪਟ ਮਾਨਹੁ ਫਾਗੁ ਸਮੈ ਸਭ
ਚਾਚਰਿ ਖੇਲੇ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਚੜੀ ਚੰਡਿਕਾ ਚੰਡ ਹੂ ਤਪਤ ਤਾਂਬ੍ਰੁ ਸੇ ਨੈਨ ॥ ਮਤ ਭਈ ਮਦਰਾ ਭਏ ਬਕਤ ਅਟਪਟੇ ਬੈਨ ॥੩੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸਭ ਸਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਹਨਿਹੋ ਛਿਨ ਮੈ ਸੁ ਕਹਿਯੋ ਬਚ ਕੋਪ ਕੀਯੋ ਮਨ ਮੈ ॥ ਤਰਵਾਰਿ ਸੰਭਾਰਿ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਰਿ
ਧਵਾਇ ਕੈ ਸਿੰਘ ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ॥ ਜਗਮਾਤ ਕੇ ਆਯੁਧੁ ਹਾਥਨ ਮੈ ਚਮਕੈ ਐਸੇ ਦੈਤਨ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥
ਲਪਕੈ ਝਪਕੈ ਬੜਵਾਨਲ ਕੀ ਦਮਕੈ ਮਨੋ ਬਾਰਿਧ ਕੇ ਬਨ ਮੈ ॥੩੧॥ ਕੋਪ ਅਖੰਡ ਕੈ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡ
ਮਿਆਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਹੀ ॥ ਦਲ ਦੇਵ ਔ ਦੈਤਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਨਾ ਲਖਿ ਤੇਗ ਛਟਾ ਛਬ ਰੀਝ ਰਹੀ ॥
ਸਿਰ ਚਿਛਰ ਕੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪਰੀ ਨਹਿ ਮੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹ ਜਾਤ ਕਹੀ ॥ ਰਿਪੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਫਾਰਿ ਪਹਾਰ ਸੇ
ਬੈਰੀ ਪਤਾਰ ਲਗੇ ਤਰਵਾਰਿ ਬਹੀ ॥੩੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਬਰਛੀ ਬਿਸਿਖ ਅਸਿ ਅਨੇਕ ਝਮਕਾਹਿ ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕਾ ਫਰਹਰੈ ਭਾਨ ਨ ਹੇਰੇ ਜਾਹਿ
॥੩੩॥ ਰਨ ਮਾਰੂ ਬਾਜੈ ਘਨੇ ਗਗਨ ਗੀਧ ਮੰਡਰਾਹਿ ॥ ਚਟਪਟ ਦੈ ਜੋਧਾ ਬਿਕਟ ਝਟਪਟ ਕਟਿ ਕਟਿ
ਜਾਹਿ ॥੩੪॥ ਅਨਿਕ ਤੂਰ ਭੇਰੀ ਪ੍ਰਣਵ ਗੋਮੁਖ ਅਨਿਕ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ॥ ਸੰਖ ਬੇਨੁ ਬੀਨਾ ਬਜੀ ਮੁਰਲੀ ਮੁਰਜ
ਮੁਚੰਗ ॥੩੫॥ ਨਾਦ ਨਫੀਰੀ ਕਾਨਰੇ ਦੁੰਦਭ ਬਜੇ ਅਨੇਕ ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਰੂ ਕਾਤਰ ਭਿਰੇ ਰਨ ਤਜਿ ਫਿਰਿਯੋ
ਨ ਏਕ ॥੩੬॥ ਕਿਚਪਚਾਇ ਜੋਧਾ ਮੰਡਹਿ ਲਰਹਿ ਸਨੰਮੁਖ ਆਨ ॥ ਧੁਕਿ ਧੁਕਿ ਪਰੈ ਕਬੰਧ ਭੂਅ ਸੁਰ
ਪੁਰ ਕਰੈ ਪਯਾਨ ॥੩੭॥ ਰਨ ਫਿਕਰਤ ਜੰਬੁਕ ਫਿਰਹਿ ਆਸਿਖ ਅਚਵਤ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਗੀਧ ਮਾਸ ਲੈ ਲੈ
ਉਡਹਿ ਸੁਭਟ ਨ ਛਾਡਹਿ ਖੇਤ ॥੩੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜੇਨ ਮਿਟੇ ਬਿਕਟੇ ਭਟ ਕਾਹੂ ਸੌ ਬਾਸਵ ਸੌ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਛੇਲੇ ॥ ਤੇ ਗਰਜੇ ਜਬ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਗਨ ਭਾਜਿ
ਚਲੇ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਅਕੇਲੇ ॥ ਤੇ ਕੁਪਿ ਕਾਲਿ ਕਟੇ ਝਟ ਕੈ ਕਦਲੀ ਬਨ ਜਯੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਮੇਲੇ ॥ ਸ੍ਰੋਨ
ਰੰਗੀਨ ਭਏ ਪਟ ਮਾਨਹੁ ਫਾਗੁ ਸਮੈ ਸਭ ਚਾਚਰਿ ਖੇਲੇ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਚੜੀ ਚੰਡਿਕਾ ਚੰਡ ਹ੍ਰੈ ਤਪਤ ਤਾਂਬ੍ਰੁ ਸੇ ਨੈਨ ॥ ਮਤ ਭਈ ਮਦਰਾ ਭਏ ਬਕਤ ਅਟਪਟੇ ਬੈਨ ॥੩੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸਭ ਸਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਹਨਿਹੋ ਛਿਨ ਮੈ ਸੁ ਕਹਿਯੋ ਬਚ ਕੋਪ ਕੀਯੋ ਮਨ ਮੈ ॥ ਤਰਵਾਰਿ ਸੰਭਾਰਿ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਰਿ
ਧਵਾਇ ਕੈ ਸਿੰਘ ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ॥ ਜਗਮਾਤ ਕੇ ਆਯੁਧੁ ਹਾਬਨ ਮੈ ਚਮਕੈ ਐਸੇ ਦੈਤਨ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥
ਲਪਕੈ ਝਪਕੈ ਬੜਵਾਨਲ ਕੀ ਦਮਕੈ ਮਨੋ ਬਾਰਿਧ ਕੇ ਬਨ ਮੈ ॥੩੧॥ ਕੋਪ ਅਖੰਡ ਕੈ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡ
ਮਿਆਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਹੀ ॥ ਦਲ ਦੇਵ ਔ ਦੈਤਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਨਾ ਲਖਿ ਤੇਗ ਛਟਾ ਛਬ ਰੀਝ ਰਹੀ ॥
ਸਿਰ ਚਿਛੁਰ ਕੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪਰੀ ਨਹਿ ਮੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹ ਜਾਤ ਕਹੀ ॥ ਰਿਪੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਫਾਰਿ ਪਹਾਰ ਸੇ
ਬੈਰੀ ਪਤਾਰ ਲਗੇ ਤਰਵਾਰਿ ਬਹੀ ॥੩੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਬਰਛੀ ਬਿਸਿਖ ਅਸਿ ਅਨੇਕ ਝਮਕਾਹਿ ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕਾ ਫਰਹਰੈ ਭਾਨ ਨ ਹੇਰੇ ਜਾਹਿ
॥੩੩॥ ਰਨ ਮਾਰੂ ਬਾਜੈ ਘਨੇ ਗਗਨ ਗੀਧ ਮੰਡਰਾਹਿ ॥ ਚਟਪਟ ਦੈ ਜੋਧਾ ਬਿਕਟ ਝਟਪਟ ਕਟਿ ਕਟਿ
ਜਾਹਿ ॥੩੪॥ ਅਨਿਕ ਤੂਰ ਭੇਰੀ ਪ੍ਰਣਵ ਗੋਮੁਖ ਅਨਿਕ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ॥ ਸੰਖ ਬੇਨੁ ਬੀਨਾ ਬਜੀ ਮੁਰਲੀ ਮੁਰਜ
ਮੁਚੰਗ ॥੩੫॥ ਨਾਦ ਨਫੀਰੀ ਕਾਨਰੇ ਦੁੰਦਭ ਬਜੇ ਅਨੇਕ ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਰੂ ਕਾਤਰ ਭਿਰੇ ਰਨ ਤਜਿ ਫਿਰਿਯੋ
ਨ ਏਕ ॥੩੬॥ ਕਿਚਪਚਾਇ ਜੋਧਾ ਮੰਡਹਿ ਲਰਹਿ ਸਨੰਮੁਖ ਆਨ ॥ ਧੁਕਿ ਧੁਕਿ ਪਰੈ ਕਬੰਧ ਭੂਅ ਸੁਰ

ਪੁਰ ਕਰੈ ਪਯਾਨ ॥੩੭॥ ਰਨ ਫਿਕਰਤ ਜੰਬੁਕ ਫਿਰਹਿ ਆਸਿਖ ਅਚਵਤ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਗੀਧ ਮਾਸ ਲੈ ਲੈ
ਉਡਹਿ ਸੁਭਟ ਨ ਛਾਡਹਿ ਖੇਤ ॥੩੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਨਿਸ ਨਨਾਦ ਡਹ ਡਹ ਡਾਮਰ ਦੈ ਦੈ ਦਮਾਮਨ ਕੌ ਨਿਜਕਾਨੇ ॥ ਭੂਰ ਦਈਤਨ ਕੋ ਦਲ ਦਾਰੁਨ ਦੀਹ ਹੁਤੇ
ਕਰਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਫਿਰੈ ਨਵਖੰਡਨ ਕੌ ਨਹਿ ਬਾਸਵ ਸੋ ਕਬਹੂੰ ਡਰਪਾਨੇ ॥ ਤੇ ਤੁਮ ਸੌ ਲਰਿ ਕੈ
ਮਰਿ ਕੈ ਭਟ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥੩੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਨ ਡਾਕਿਨਿ ਡਹਕਤ ਫਿਰਤ ਕਹਕਤ ਫਿਰਤ ਮਸਾਨ ॥ ਬਿਨੁ ਸੀਸਨ ਡੋਲਤ ਸੁਭਟ ਗਹਿ ਗਹਿ ਕਰਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੪੦॥ ਅਸਿ ਅਨੇਕ ਕਾਢੇ ਕਰਨ ਲਰਹਿ ਸੁਭਟ ਸਮੁਹਾਇ ॥ ਲਰਿ ਗਿਰਿ ਮਰਿ ਭੂ ਪਰ ਪਰੈ
ਬਰੈ ਬਰੰਗਨਿ ਜਾਇ ॥੪੧॥ ਅਨਤਰਯਾ ਜਜੋ ਸਿੰਧੁ ਕੋ ਚਹਤ ਤਰਨ ਕਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਨੌਕਾ ਕੈਸੇ ਤਰੈ
ਲਏ ਤਿਹਾਰੋ ਨਾਉ ॥੪੨॥ ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟ ਪਿੰਗ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧ ਲਖੈ ਬਦਰੋ ਸੁਨੈ
ਜੋ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥੪੩॥ ਅਰਘ ਗਰਭ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਤਿਹਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਕਛੁ ਕਛੁ ਕਹੋ ਬਨਾਇ ॥੪੪॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਾਨਿ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹੋ ਜਥਾ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ ਘਟਿ ਕਬਿਤਾ

ਲਖਿ ਕੈ ਕਬਹਿ ਹਾਸ ਨ ਕਰਿਯਹੁ ਕੋਇ ॥੪੫॥ ਪ੍ਰਥਮ ਧਯਾਇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਬਰਨੋ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਮੋ
ਘਟ ਮੈ ਤੁਮ ਹੈ ਨਦੀ ਉਪਜਹੁ ਬਾਕ ਤਰੰਗ ॥੪੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮੇਰੁ ਕਿਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੁਸਰ ਤੋਸੋ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨ
ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਮੋਸੋ ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਤੁਮਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਛਿਨ ਮੈ ਧਨ ਲਾਗਤ ਧਾਮ ਭਰੋਸੋ ॥ ਯਾ ਕਲਿ
ਮੈ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੀ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੋ ॥੪੭॥ ਖੰਡਿ ਅਖੰਡਨ ਖੰਡ ਕੈ ਚੰਡਿ ਸੁ ਮੰਡ
ਰਹੇ ਛਿਤ ਮੰਡਲ ਮਾਹੀ ॥ ਦੰਡਿ ਅਦੰਡਨ ਕੋ ਭੁਜਦੰਡਨ ਭਾਰੀ ਘਮੰਡ ਕਿਯੋ ਬਲ ਬਾਹੀ ॥ ਥਾਪਿ ਅਖੰਡਲ
ਕੋ ਸੁਰ ਮੰਡਲ ਨਾਦ ਸੁਨਿਯੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਾ ਹੀ ॥ ਕੂਰ ਕਵੰਡਲ ਕੋ ਰਨ ਮੰਡਲ ਤੋ ਸਮ ਸੁਰ ਕੋਊ ਕਹੂੰ
ਨਾਹੀ ॥੪੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਧਯਾਇ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥੧॥੪੮॥ਅਫਜ਼ੂ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਸਹਲਾ ੯ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕੋ ਮੀਨ ॥੧॥
ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥
ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਾਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥
ਬਿਰਧ ਭਇਓ ਸੁਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥
ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥ ॥੬॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮ ॥੮॥
ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥
ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥
ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨ ॥੧੧॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਹਰਿ ਜੁ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ ॥੧੫॥
ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥
ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗ ॥੧੭॥
ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥
ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪਛਾਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨ ॥੧੯॥
ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥
ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥
ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥
ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਉ ਨਾਰਾਇਨ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥
ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥
ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਮੀਤ ॥੨੫॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥
ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥
ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥
ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਭਜੇ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥
ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥
ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥
ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨਿ ॥੩੪॥
ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨ ॥੩੫॥
ਕਰਣੇ ਹੁਤੇ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥
ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨਿ ਮੀਤ ॥
ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰੁ ਜਿਉ ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਨਿ ਭੀਤ ॥੩੭॥

ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥
ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥
ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੇ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥
ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥
ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨ ॥
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨ ॥੪੧॥
ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤਿ ॥
ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥
ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥
ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥
ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨ ॥
ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨ ॥੪੪॥
ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ ਮਨ ਹੁਇ ਇਕਿ ਚਿਤ ॥੪੫॥

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹਿ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੪੬॥
ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੈ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਤਉ ਨ ਹਰਿ ਰਸ ਲੀਨ ॥੪੭॥
ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥
ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥
ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤ ॥੪੯॥
ਰਾਮ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰਿ ॥੫੦॥
ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥
ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥
ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜਿ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥
ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥
ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘਨਾਥ ॥੫੫॥
ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੇ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ॥

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥ ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ
ਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ
ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥ ਪੰਚਮ ਹਰਖ
ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ ॥੧॥ ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ
ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ
ਆਲਾਪਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ ਗੋਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ
ਉਚਾਰੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥ ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥ ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ
ਮੇਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥ ਅਸਟ
ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥
ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥ ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥ ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ
ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ

ਆਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ
ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥ ਕਛੇਲੀ
ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ ਕਾਮੋਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਕਾਲੰਕਾ
ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥ ਕਮਲਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਹਾਨਾ ॥
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ
ਲਾਵਹਿ ॥ ਬੈਰਾਰੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥ ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ
ਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ
॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ
ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥
ਉਚੈ ਸੁਰਿ ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥ ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ
ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥ ਮੇਘ
ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ
ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥

